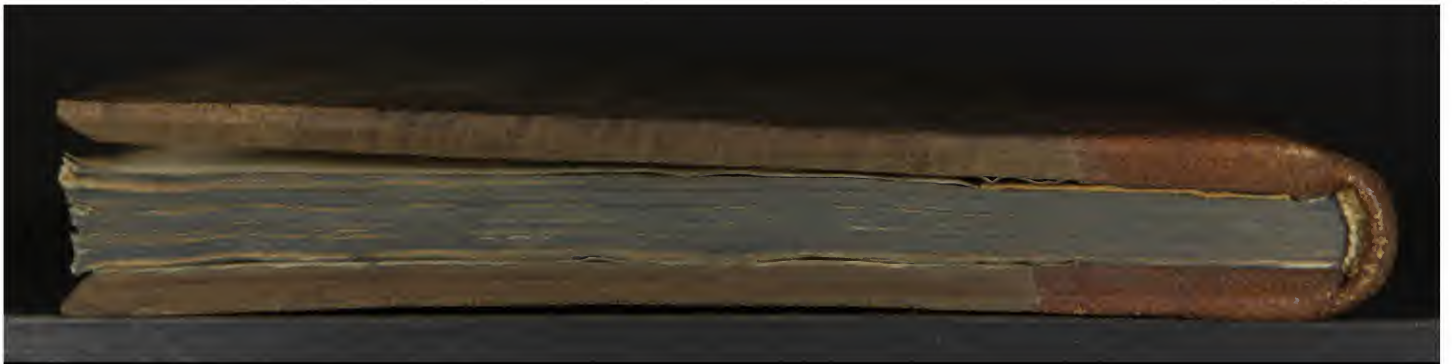

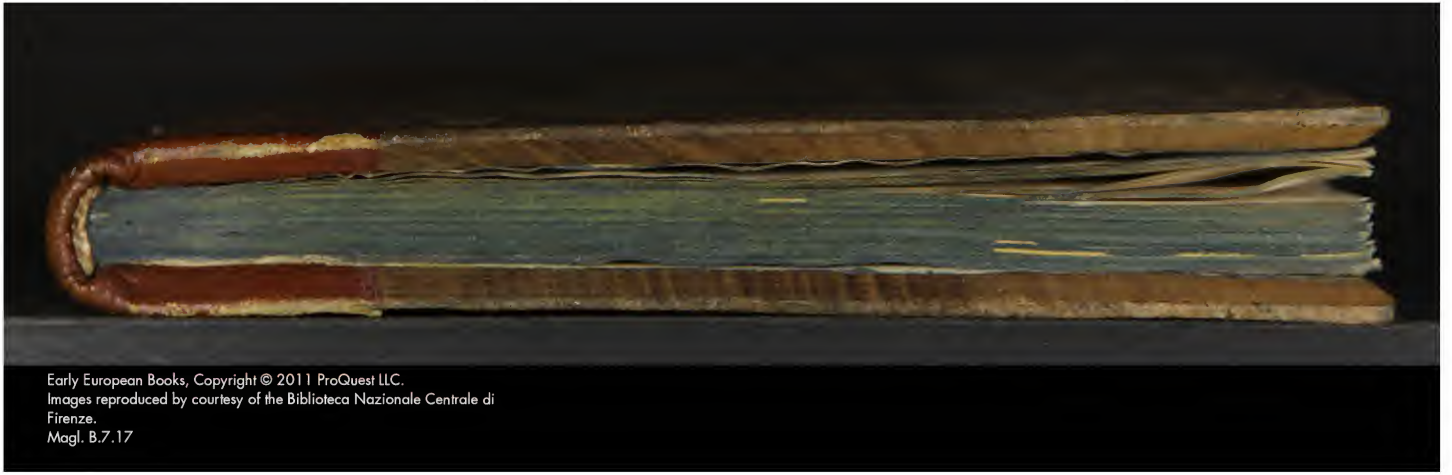
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.7.17

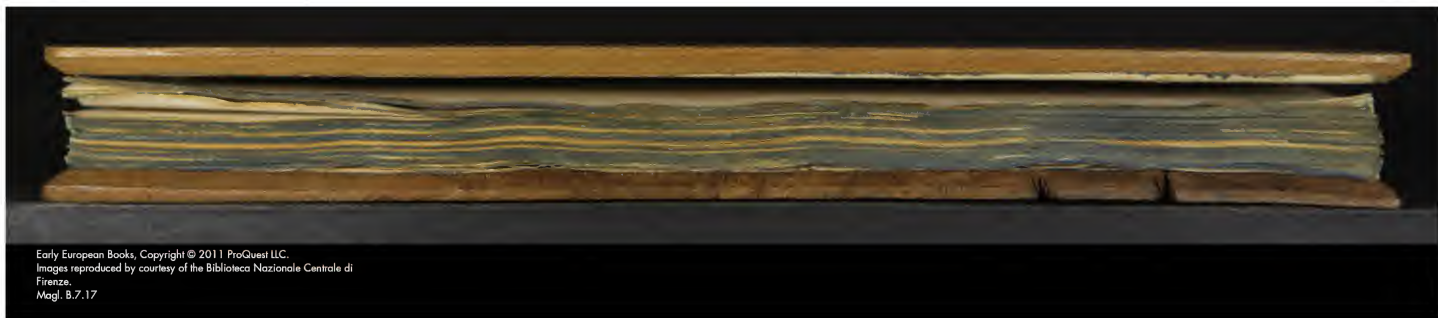
1
F. 12
C. 17

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.7.17

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.7.17

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.7.17

INCUNABULI

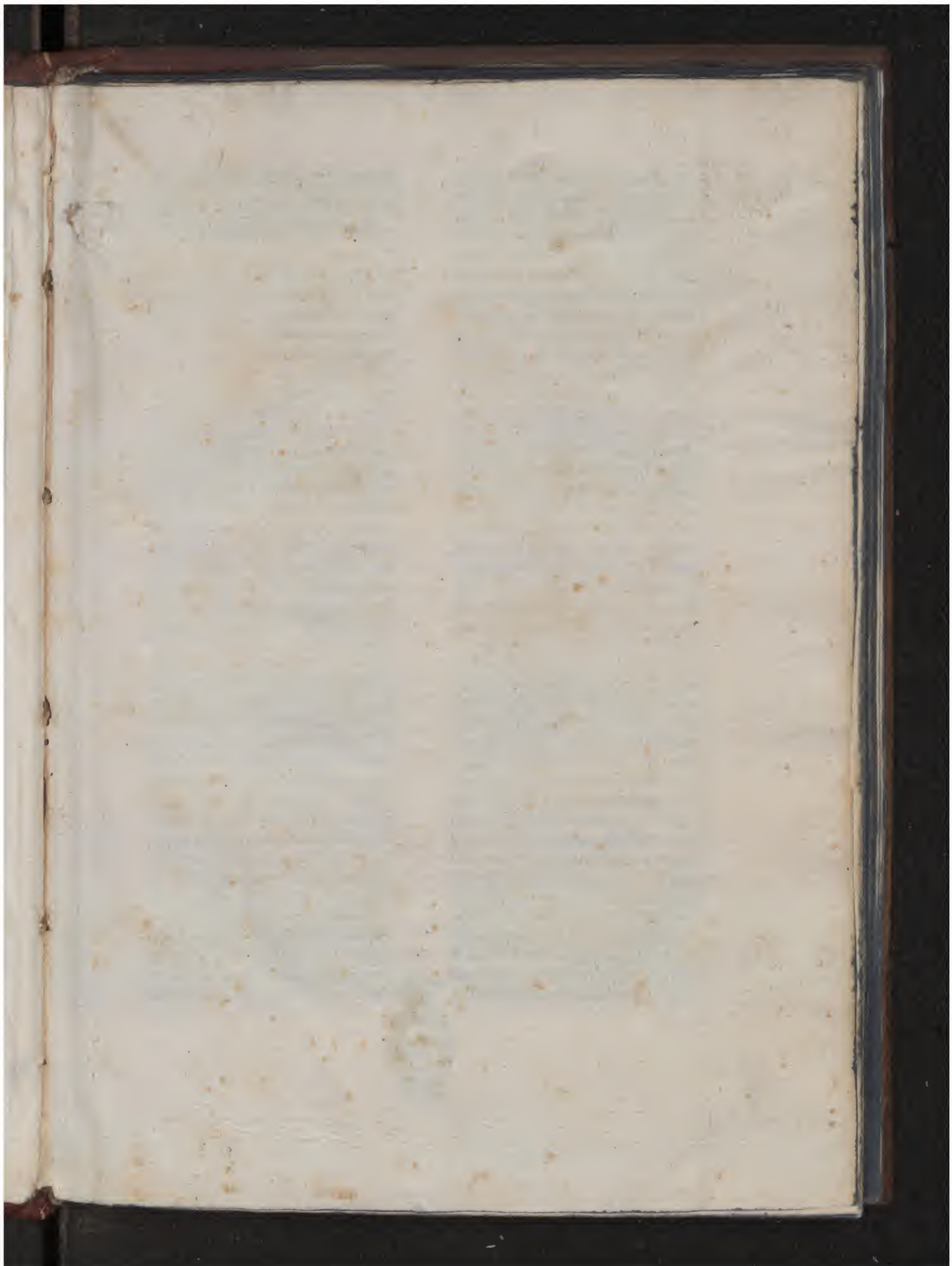
B

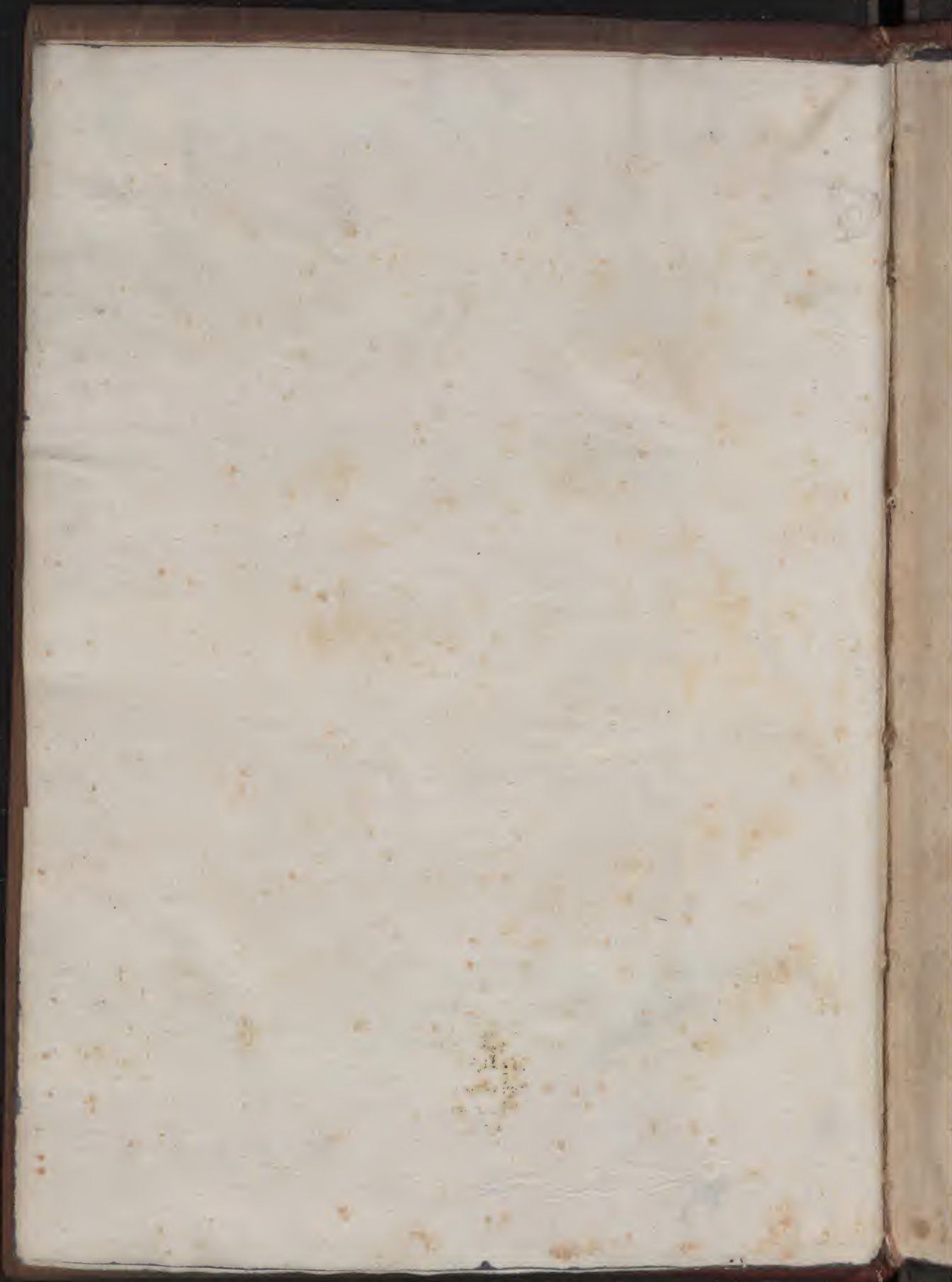
7

17

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

B.7.17

conventus S. Marci d. flor. in d. p. d. m. 1570

**Questiões famosissimæ do-
ctoris Antonii Andree de
tribz pñcipiis rerū nāliū.**

¶m secundū

doctrinā *AR.* i ple-
risq; locis ex noticia
pñc. pñorū uideatur
notitia cuiuscunq;
rei essentialē depē-
dere: Idcirco ad habēdus cñsus 7 pñe-
ctius scias phie naturalē: de pñcipiis na-
turæ itēdo deo duce aliq; disputare qñtū
pñtati mei igeni nūc occurrat. Verū
qz de subō scie oz aliqd pñs cognosce-
re. i. qd ē. 7 qz ē. ex pñmo posteriozū.
ob hāc cās areq; accedā ad id qd pñt
hic itēdo: unā qñones de subō naturalē
scie disputabō. 7 ē. Vñū mobilitas
sit formalis zō sbiua pñi sibi phie natu-
ralē. Vides qz sic. Nā eodē res distigu-
it formalē ab alto quo cōstituit in esse
Eadē ei sūt pñcipia distinctia 7 cōntra.
Ss pñū sbū phie naturalē distiguat p
ē mobile formalē a sbō aliarū sciarū.
ergo p ē mobile cōstituit formalē i cō-
sbi. mior ē euidēs ex sexto methice. ubi
AR. separat phisicā a methica 7 ma-
thematica. eo qz naturalia sūt mobilia
habētia i se pñcipiū motus 7 quietis.
Ibi ēt ult qz si oīa entia ēent mobilia
phia naturalē esset pñma phia. Confir-
mas zō. qz *AR.* pñmo phisicorū ait qz
ponētes unā pñcipiū imobile loq; bātū
nō naturalē de natura. ait ei sic. 7 si u-
nū. i. sit pñcipiū: aut imobile sicut dicit
Parmenides 7 Melissus. Aut mobile
motus sicut dicit phisicū. i. naturalē lo-
quētes. 7 seqt. id qd ē igit si unū 7 im-
mobile sit qd ē itēdere: nō de natura
est intendere. unde ibidē dicit cōtra sa-
les disputare non pñnere ad naturalē.

Ss ista nō ualerēt si mobilitas nō esset
zō formalē ibi natura. Confirmatur
etiā. qz *AR.* 7 cōiter oīe sequētes eū
dicūt qz naturalē agit de corpore mobili
inqñtus mobile. ita qz ly inqñtum uicē
reduplicare zōes formales sbiua. Pre-
terea. nō repugnat alicui scie cōsidera-
re ea q nō subrefugiunt eius formalē
zōem sbiua. Si ergo mobilitas nō ēet
formalis zō sbiua phie naturalē ipa po-
terit cōsiderare imobilia. qd est cōtra
AR. phisicorū. 7 pñmo de generatōe.
ubi ult qz cōsideratio naturalis nō se
extendit ad imobilia que. i. mouent
nō mora. Preterea 7 ē quasi idē. illa
uidet esse formalis zō sbiua p sibi scie
naturalē sub qua reducunt ad pñmum
sbū phie naturalē oīa determinata in illa
scia. Sed mobilitas est huiusmōi ut est
euidens ex pñdictis ergo 7 ē. Cōtra.
illud nō potest esse formalē zō alicuius
sbi scibilē p qd ipm sbū cōstituit in
esse opposito scibili. Ss mobilitas est
huiusmōi. ergo 7 ē. maior est euidens.
mior pñbas. qz p mobilitates cōstituit
res in esse fluxibiles 7 accidentales 7 con-
tingēt. Scia autē est de manētibus 7 ne-
cessariis. ergo 7 ē. Preterea. oīs for-
malis zō sbiua est adeq;ta sbō. qz non
excedit: nec exceditur. Sed mobilitas
nō est zō adeq;ta pñmo sbō phie natu-
ralis. ergo 7 ē. mior pñ ex pñ phisicorū.
ubi *AR.* ait. Nobis autē subiciātū q
sunt nature: aut oīa: aut qdaz moueri.
p qd dat intelligere qz quedā naturalia
non mouēt. 7 p cōsequē sbū natura-
le excedit zōem mobilitatis. Prete-
rea. oīs ratio formalē sbiua uicē facere
unū p se cum sbō cuius est. Ss mo-
bilitas non potest facere unū p se cum
sbō phie naturalē. ergo 7 ē. mior est eui-
dens. qz ex duobz existentibz in diuer-
sis pñdicamentis nō sit unū p se. ex quo

metha. Subūm aut huius scie ē de ge-
nere sibi. Sed mobilitas cū sit qdam
pa^o de genere accidētis. Preterea.
qd tollit a sūo scibili rōes acti seu mo-
tui et mensari nō pōt esse eius formal^r
rō sūua. Subūz ei seu obiectis scibile
hēt rōes moti et mensari. ex qnto meta.
Sed mobilitas est huiusmōi. g^o et c. mi-
nor pb^r. qz mobilitas nō dicere respūs
qndā. Respūs aut non ē for^a actia. n^o
p consecq^s motiua seu mensuratiua.

Rūdo in ista questione.

sic pcedā. p^o ad euidentā tituli aliq p
mittent^r. 2° ad iprobationē qzundas
opionū cōclēs aliq adducēt. 3° ad solu-
tionē. q. uidentā aliq pbabilia cōclu-
dent^r. Quātū ad p^o est scēdū. p^o q
cū qzif. Vtrū mobilitas et c. ly mobili-
tas pōt supponere l. p motu aptitudia^r
sumpto. ul^r actual^r sumpto. Si p^o: sic
dico qtmor dēa. p^o. q. mobilitas forma-
l^r ē respūs sicut et qlibz alia aptitudo.
pbaf. qz esse eius qd hēt istā apti-
tudinē est ad aliud. pba^r. mobile d^r qd
est aptus natz moueri et non mouet^r.
ex qnto phy. 2°. q. mobilitas sic ac-
cepta ē ppa pa^o cōuertibil^r cū sūo phie
natural^r. hoc pbaf. tuz discurrendo in
ductie. qz qeqd claudif p se sub consi-
deratioe natural^r: l. mouet^r: ul^r ē aptus
natz moueri. tuz qz imobilia trāscen-
dunt considerationē natural^r phi ex 2°
phy. 3° q. mobilitas sic accepta nō di-
stinguit^r real^r ab eo cuius ē pa^o. pba^r.
qz n^o ppa pa^o distinguit^r real^r a sūo. cū
eius actual^r sepatio icludat cōtradictio-
nē. ponere eis hoies non rīibilē est po-
nere hoies non hoies. Tū. ex significa-
toē nois. illud ei dici^r mobile qd ipsi se
ipo et nullo alio ē aptū natz moueri.
qzto. q. mobilitas sic accepta distig^r
formāl^r et qditatē ab eo cuius ē pa^o.
p^o. illa dici^r distigui formal^r et qditatē

quorū n^o nō icludi^r in cōceptu alterius
in p^o distinguedi p se. Ss respūs non
icludif illo in cōceptu alicuius absolu-
ti ul^r illius cuius est. g^o cū mobilitas sit
respūs ex p^o dicto: se q distig^r formal^r
ab eo cuius est respūs et pa^o. Si autē
mobilitas sumaf p^o. l. p motu actuali
sic d^r dēa qtmor cōrespondētia qtmor
supdictis. p^o mū dēz est. q. motus ge-
neral^r sumptus n^o est formal^r respūs:
n^o formal^r absolutus. Ss spāl^r sumptus
aliqdo ē for^a respitā aliqdo absoluta.
Credo eis et teneo q motus real^r non
differt a for^a ad quā ē fm q expsse ul^r
comen. 3°. phy. ubi dicit de motu duas
esse opinioēs. l. ul^r q sit fluxus for^a ul^r
for^a fluens. p^o ingt est famosior. Ss 2°
est uerior. Quo supposito statz ps qd
d^r. qz motus ad sūas ad qritatem et
ad qritatē ē formal^r aliqd absolm. cū
for^a ad quas est sint absolute. a qbz re-
al^r no differt. ex supposito. Admō aut
ad ubi est formal^r respctius pp eadē
rōem qz ipm ubi ē formal^r respūs.
Admō aut sumptus cōtēz n^o b^o n^o illud
cū abstrahit ab utroqz. Ss cont^a sup-
positūz instaf 2°. p^o qz successiu^r et per
manēs uident^r real^r distigui cū sint di-
sticte spēs qritatus. Ss motus ē d^r ge-
nere successiuorū. for^a aut ad quā est est
de genere pmanentiū. g^o et c. preterea
motus est actus entis i p^o. ex 3° phy.
Ss for^a trians motus non ē actus etia
in p^o: sed entis in actm. g^o et c. Cofir-
qz ipossibile est illa esse eadē realitē q^o
zū uno cessante et corrupto: aliud man^r
al^r idēz sil ess^r et nō ess^r. qd ē oppōitū
p^omi pncipii. Ss triato motu et corrupto
man^r for^a acqfita. hūbz eis pntibz
cessat motus. ut ait comen. et AR. p^o
de generatione. g^o et c.

Rūdo ad cuius euidentā
est sciendū. q. licz for^a fluens et ut i mō

in sit eadē rea'cus seipā ut tāt motum:
 differūt tamē dup'. pmo sicut pfectū 7
 ipsectus. for' eis ut est motus dicit for
 mā incōpletā ut autē ē tūc motus di
 cit formā cōpletā. 2° differūt qz forma
 fluens sine motus includit qdā respūs
 ad ulteriozē pfectionē. sō ei dicit' fluēs:
 ut autē est tūc motus illā huiusmodi
 respūs non includit. p^o autē dā tollit idē
 titatē reales. qz pfectus 7 ipsectū nō
 diuersificāt zē qdō respū eiusdē sūmū.
 11° eis ut concedēdū qd albetō remi
 sa differat rea' a seipā intēsa. 2^a ē nō
 ipedit. qz nlls resp' sepabil' a re uariat
 naturā ipsius rei. Ss iste respūs seu or
 do ē qdā respūs 7 sepabil' a for' ipsectā
 fluēt. ut. g^o 7 c. Tūc ad p^omū qdō
 az'ne' maiorē si ulz itēz. sicut eis cōtū
 7 discretū nō dicit diuersas spēs q^onta
 tis cū unū 7 mltā nō differāt nisi sicut
 albū 7 alba. ex. x^o. metha. albū autē 7
 alba certū ē qd nō distigūt specificē. sic
 d^o de successiuo 7 pmanētē. qz eides rei
 cōuēire possunt alz 7 alz supre. Cor^o
 11°. in p^odicamētis distiguit q^ontatē
 icōtinuā 7 discretā in successiuā 7 pma
 netē. Dicit^o. ipūs qd est qd successi
 cū pmanēterit idē. Ad p^omū d^o coitēz
 7 bene qd i^o d^o nō est generis in spēs.
 Ss in quosdā mōs accipiēdi q^ontatēz
 magis uisatos. Ad 2^omū d^o qd tps ē idē
 rea' ipi moti. l3 forālz ab eo distiguit
 ut e^o posui. illi. phy. Sic g^o loq^o dū ē d^o
 tps sicut de motu. Motus at celi cuius
 est tps pa^o est idē ipi ubi fluēt. qd q
 des ubi esset pmanens si motus celi ces
 saret. Ad illud qd^o fo az' qd motus est
 actus entis 7 c. de' maior. 7 h^o mō cōce
 do qd for' ipsecta 7 ut fluens est actus
 entis in p^opp illū ordies quēz includit
 ad ulteriozē pfectionē for'. 7 illa eadē
 for' ut cōpletā 7 nō fluēs s3 tūc mo
 tus est actus entis in actū. pp qd tūc

nō habz zōēm motus. Ss talis diuersi
 tas non arguit distinctionē reales ut p3
 ex p^odictis. Ad illā cōfirmatōē cōce
 do maiorē. 7 ad miorē dico qd hiabz
 p^oscūb^o cessat mot' nō qd ad suū reale ēē
 p^op^o entitatis. cū i tūc ad quēz beāt suā
 pfectionē. pp qd quies in tūc ad quē
 non oppoī^o motū. ex qnto phy. s3 ces
 sat quo ad illud fluere 7 quo ad illū or
 dies ad ulteriozē pfectionē quā pūs
 includebat. qd nō ē aliud dicere nisi qd
 motus cessat qd^o ad illud qd in eo est ip
 sectiois. 7 remans qd^o ad illud qd est p
 sectiois in eo. 7 hoc non arguit diuersi
 tatē reales s3 potius identitatē. 2^m
 dictū est. qd mobilitas accepta p motū
 actuali non est p^op^o pa^o p s3 bi phie nam
 ral. 7 hoc pbo sic. Nulla p^op^o pa^o est se
 pabil' a sbo. Ss motus actua^o sumptus
 est sepabil' a sbo phie natural. g^o 7 c.
 maior est euident. pa^o mior. tūc. qz nō
 oia naturalia sp mouent'. s3 sūt aliqua
 q^o aliq^odo mouent' 7 aliq^odo nō mouent'
 s3 q^oscūt. ex octo phy. Tūc qz non
 solū na^o est p^om motus s3 etiā q^ontus. ex
 fo phy. 3^m dictū est. qd mobilitas ac
 cepta p motū actuali est differens realz
 a sbo cuius est. pba^o f. Illa quozū mu
 tua sepato est possibīl sine cotraditōē
 sūt p se 7 necessario realz distincta. Sed
 s3 bz motus 7 tpe motus sūt huiusmōi.
 g^o 7 c. maior est euident. qz si nō: dā op^o
 7 seq^o qd facta tali sepatione idēz dista
 bīt a se ipō 7 si p^o exīt 7 non exīt. mīnor
 p3 ex fo dicto. Q^ontū dictū est. qd mo
 bilitas sic accepta distiguit formālz 7
 qd^ontatē ab eo cuius est. 7 hoc est q^o si
 notū p se. Nā distinctio realz arguit di
 stictionēz formales. sicut maior distin
 ctio arguit bene 7 ponit miorē: Si g^o
 motus 7 s3 bz distigūt realz g^o 7 formālz
 11° rādū tamen qd licet mobilitas pos
 sit accipi dnobz mōis p^odictis tamē qd

nides de ea pñ q̄ere accepta pō mō.
Uterius q̄tū ad hunc arti-
 culuz. sciēdū ē q̄ q̄ i tñlo poif. Vñ
 mobilitas sit formal zō sbia q̄ i sbō p̄
 cuiuslibz sciē ē duo cōsiderare. s. aliqd
 formale ⁊ aliqd substatū ⁊ materiale.
 V. g. Si deus sub p̄pā zōne deitatis ē
 p̄mū sbūz i scia dina ly de' tenet q̄i ma-
 teriale ⁊ substatū. ⁊ ly zō deitatis q̄i
 formale. Itē si ens inq̄tū ens ē p̄mū
 sbūz meta. ly ens ē materiale ⁊ subtra-
 tū. ⁊ ly i q̄tū ē reduplicat zōes forma-
 les sbiā. Sñt intelligēdū ē i aliis sciis.
 Notādū autē ē q̄ lz qd ista pñ uideat
 q̄ere de formali zōe sbi phie natural:
 tamē extēdi pōt tā ad formalem q̄ ad
 substatū seu materiale. Uterius notā-
 dū ē q̄ in tñlo poif p̄ sōi ut intelligat
 qd dī p̄ nomē p̄ sbi. de sbō p̄ p̄mita-
 re adeq̄tōis affig' talē zōes. p̄mū
 sbūz scie est qd'bz cōceptū q̄tatiūz
 nō inclusus uizmalz in aliq' p̄ori ad illaz
 sciaz p̄tinēte. pō notū s̄m p̄pā forma-
 les zōes ⁊ absolutā uizmalz p̄cōtineus
 notūa oīuz ueritatū adeq̄tū totū illi sci-
 ētie c' est sbūz. Poif p̄ q̄ hēat conce-
 ptū qd̄tatiū. i. entitatiū. p̄. Tū qz
 de nō ente nō est scia. Tū qz si illud
 p̄mū sbūz hēat p̄tes sbiūz est de eis
 p̄dicabile inq̄d. qd' nō est si cōceptū
 qd̄tatiūz nō h̄et. poif z' nō inclusus
 iazmalz. ⁊ c. p̄. h̄. in essentialz ordia-
 tis oz stare ad aliqd' simp' p̄mū i illo or-
 die. s̄z inter cōsiderata in scia est ordo
 essential s̄m ordiez cognitōis. ergo ne-
 cesse ē ibi stare ad aliqd' simp' p̄mū pō
 notū. ⁊ p̄ cōns nō inclusus uizmalz in
 aliq' p̄ori ad illā sciaz p̄tinēte. illud dico
 esse p̄mū sbūz. maior ē euidēs. ⁊ mior
 ostēdit. qz in cōsideratis i scia ē essen-
 tial ordo cōclusionū ad pñ. ⁊ media-
 torū ad immediata. ⁊ immediatorū ad ter-
 mios p̄p̄os. qz pñ cognoscim' inq̄tum

tios cognoscim'. Itē tū p̄ cōns ordia-
 ad tūz sbūz. qz ab eo essentialz depē-
 det cū hēat cās sui esse ⁊ luc cognitio-
 nis in sbō. unde ista resolutio stat ad
 sbūz. cū g' sic ordinate se p̄supponāt cō-
 siderata. a scia ips inter talia esse ordinē
 essentialē. poif z' p̄ notū de sbō eis
 hēat duplex p̄cogitō. qz ē. ⁊ qd est. ex
 p̄post. poif q̄tū s̄m p̄pā ⁊ formales
 zōes ⁊ absolutā. Dico p̄pā. qz si p̄
 zōes alteriā eis inclusus uizmalz i no-
 titia alteri. qd est cōt' fās conditōne
 dicta. Dico formale. qz formalitas rei
 est p̄ zō cognoscēdi zē. Dico absolutā.
 qz zō respectu p̄supponit zōes absolutā
 ⁊ iō si sbūz scie est notū h̄z zōes respe-
 ctiaz tā est uizmalz cōtētiū i aliq' p̄ori
 ad illā sciaz p̄t. ens. qz sbūz scie ē tēti-
 atūz. ⁊ mētiatūz. ac uizmalz cōtētiūz
 scie c' ē. Sñ ista nō copetūt zōi resptie
 g' ⁊ c. poif q̄tū uizmalz p̄cōtineus
 notūa oīuz ueritatū. Expō p̄ qd ē uiz-
 malz cōtinere. ⁊ qd p̄ uizmalz cōtine-
 re. Illud uizmalz cōtinere dī aliqd qd
 sua uirtute pōt aliqd ponere in ē: siue
 i esse existēte ⁊ nā. siue i ēē cognito.
 ⁊ h̄ duplici mō sbūz cōtins uizmalz zōes
 ueritates scibiles i illa scia c' est sbūz.
 Itā sbūz sic cōtins p̄dicatū ⁊ p̄ cōns
 ueritatē p̄ p̄ncipiū cōplexi ex sbō ⁊ p̄
 dicato. p̄ncipiū at̄ immediatū sic cōtins
 mediātū. ⁊ ulz pñ demonstratōis cōtinet
 uizmalz h̄ duplici mō cōclōēs demon-
 strabiles. qz sua uirtute ponūt eas tā i
 esse nā. q̄ notitē. ⁊ expono qd sit p̄
 uizmalz cōtinere. Illud autē dī p̄ qd
 ab alio nō depēds. g' illud dī p̄ cōtine-
 re qd in cōtinēdo ab alio nō depēds.
 Ex^m. ysochelea ⁊ ēt triāgl's continet
 uizmalz hāc passiōē q̄ est h̄et tres an-
 gl'os. s̄z ysochel nō p̄. qz illā cōtinētū
 h̄z a triāglō in c' uirtute ⁊ zōe cōtinet
 ips h̄et tres. Triāgl's at̄ cōtins pō

qz i rōe pp^a nō aliterius cōtinz dictā
passionē: illud g^o p^o cōtinz aliqd qd^a ciz
cūscripto quocūqz al^o ipso solo poito ipz
cōtinz illud: q oia alia cōtinēt p rōnem
ei^o. tūc p^o illā qmā cōdi^o sic. ois effect^o
adeq^oms cōtinēf p^o nūmualz a sua cā
adeq^ota. Ss q^o cūz scia est effect^oms adeq^o
mā sui p obiectu seu sibi. g^o 7 c. maior ē
enidēs. qz da op^o predicatu se^o op^o sibi.
f. q nō erit effect^o adeq^oms illius cause.
mior p^o. qz s būs est cā scie. Ss g^o ē s bū
p^o. i. adeq^oms: est cā adequata. 2°
qz di^o p^o qd^a est s m q ipm. q de oi. q p
se. ex p^o poste. Hoc āt est esse adeq^omm
qd^a est p se. q de oi. q s m q ipz. s bū g^o
est cā adequata scie c^o est s bū p^o. po^o
sexto adequatū totū illi scie c^o est s bū qz
oia detiata in scia redncūf ad s bū p^o.
q ad ipz oia hēnt attributōes. Nā u^o
sunt ptes sibi integrales. seu ēentiales.
l^o sūt ptes s bue. l^o sūt passiōes eius. u^o
effect^o eius aliquo. l^o sūt negatiōes. u^o
p^onatōes. l^o nie qdā. pu^o generatiōes. l^o
corruptiōes. l^o dispoēs. hoc ep^o sē dicit
Aris. liii. meta. ca^o p^o. ponendo ex^o de
sano. Notādū āt q iste sex cōditōes
dicte cōpetūt s bō p^o p suā formale rōēs
unū qz ei p suā rōēs formales conce
ptū hz qditatū nō inclusus in alto nū
mualz. p suā ēt rōēs formalem est cog^o
scibile p^o s m suas rōēs p^oziā q absolu
tā: q p^o nūmualz cōtētū aliorū. mō pex
poito. q h^o cōnter arguit s būs illud esse
adequatū scie c^o est s bū p^o. h^o de p^o 7 c.

Quātū ad s^o p^oncipale.

Sit ista p^o cōclo. ens sub q^oz rōe for
mali acceptū nō pōt esse materiale seu
substratū p sibi phie nat^oal. hāc p^o.
Tū auct^o Aris. liii. meta. ca^o i. Est iqt
scia qdā q speculat^o ens inq^o ens. q q
būic insūt s^o se. i. meta. se^o aliazū ei n^o i
tendit u^o de entre inq^o ens: uerū ptes
es^o absceidētes aliqd. cizca hāc speculat^o

accidēs. uelut sciazū meta. n^o t g^o dicere
qz sola meta. cōsiderat ens inq^o ens.
Alie āt scie pticulares nō. s^o accipiunt
p s bō aliquā pte s biaz. pu^o q^oz rōes
l^o s biaz. 7 c. ita q n^o accip^o p s bō ipz es
accipet āt si ens ess^o substratū p sibi in
aliq^o scia. Tū ēt rōe. sit ipz ens. a. rō
āt formal^o q^oz sit. b. aut g^o ipz. b. est
eq^o cōe q equal^o ambūms cū. a. aut nō
s^o cōtrahit ipz. a. Ss tres p^o tūc phy.
nauzal^o ess^o eq^o cois q trāscēdens sicut
meta. qd^a n^o phāntū diceret. Ss tres s^o
q. b. sit rō cōtrahēs ipz. a. uel. b. erit
differētia l^o q differētia. nō euzop nūc.
accidēta^o ipi. a. l^o erit differētia p se. si
dicas q. b. est accidēta^o ipi. a. g^o phia
erit subalterna ipi meta. sicut p^o i musi
ca 2° a^o s mē^o q in p^opectia 2° geome. Ss
h^o est s m 7 cōr^o Aris. sexto meta. Itē
b. cū. a. facerēt unū p accidēs. Ss de
entre p accidēs nō ē aliq^o scia. ex sexto
meta. Ss dicas q. b. est differētia uel
q differētia p se ipius. a. V. g. sit hoc
q d^o esse p^o. tūc idē est dicere. a. inq^o tū
b. est s bū sicut dicere q ens p se ē s bū.
Ss ens p se est idē q s bā. g^o dicere q
a. inq^o. b. l^o ens p se ē s bū ē dicere q
s bā est s bū quare nō o^o dicere q ens
s^o q s bā ē substratū q s bū phie nat^oal
7 sic hēf p^o p^o. 2° s^o qz al^o ess^o faci
le assignare substratū sibi in q^olibz scia.
V. g. q ens uisuale sit s bū in p^opectia.
7 ens sonozū i musica. 7 sic de aliis qd^a
tamē uidet^o ip^o p^oie 7 icōueniēter dictū.
Ex his cōcludo correlarie q opio tho
mistazū pon^o s q ens mobile est s būm
phie nat^oal est s^ota 7 irrationabil^o.

Sz o^otra istā d^ocloez arguit^o

Quia Aris. sexto meta. ait sic. Quare
si omis scia aut actiua aut factiua aut
theozica: phica qdā theozica est. sed
theozica ciz^o tale es qd^a est possibile mo
ueri auctoritas uidet^o esse exp^osa. Idē

nides Aristoteli dicere s'meta. ubi arguit
 q' de p'ncipiis non pertinet cōsiderare
 nisi ad meta. R' nō est faciēda uis
 in dictis aut. in p'posito cū alibi negare
 h' uideat' ut inferi' ostēdas. Dico g'
 q' nou est intēto sua q' ibi sumat' ens
 p'p' subtrato p' s'bi phy. S'z per ly
 ens mobile circūlo' aliqd inferius. puta
 s'bz nat'rale uel aliqd' s'ile. 2' concl'o
 sit ista. Cor' sub q'cūq'z rōe formali ac
 ceptus non pōt esse materiale seu sub
 stratu' p' s'bi phie nat'rali. Hāc cōlōnē
 p'bat q'dā sic. Omne substratu' p' s'bi
 est adeq'tū r' cōuertibile cū sua ratiōe
 formali s'biua. S'z cor' non ē adeq'tus
 cū mobilitate q' ē formal' rō s'bi phy.
 g' r'c. maior euidēs u' q'z s'bi u' conti
 nere o'ia illa i q'b' illa formal' rō refua'
 q'd nō esset nisi ess' cōuertibile cū illa
 formali rōe. mior p' b'. q' mobilitas ē
 in p'lo q' cor'. Nā aliq' incorp'oralia.
 pu' angeli sūt imobiles. S'z ista rō nō
 ual'z. Tū q' maior h'z falsitas saltem
 in sc'is subalternis. uisualitas ei nō est
 cōuertibil' cū li'. nec sonozitas cūz nu
 mero. r' tamē uisualitas u' formalis rō
 s'biua i p'spectia. r' sonozitas i musica.
 Tū q' minor supponit unū f'm. s. q'
 mobilitas sit formal' rō s'bi phy. ut in
 ferius ostēdā. Probo g'alz cōclōnē
 sic. Illud tantū debz poni substratu' i
 sc'ia nat'rali ad q'd' sumptū cū sua for
 mali rōe s'biua hēnt attributionem o'ia
 cōsiderata in sc'ia nat'rali. S'z ad cor'
 sub q'cūz rōe formali sumptū nō hēnt
 attributionē p' cōsiderata in sc'ia natu
 rali. g' r'c. maior ē enidēs ex p' articu'
 mior p' b'. q' o'ia mobilia sūt p' de con
 sideratione nat'rali. Tū mobilitas sit
 p' cōuertibil' cū p' s'bi phy'. S'z aliq'
 s'bi incorporee sūt mobiles. ut nūc sup
 pono. puta angeli. g' de angel' ut sunt
 mobiles cōsiderat nat'ral'. Tūc ul'

S'z tamē s'bi incorporee nō hēnt aliq'
 attributionē ad cor'. Tūz q' nobilius
 nō reduc' p' attributionē ad ignobili'
 n' ab ip'o pōt uisualz cōtineri. Tū dis
 curredo. q' nō hēnt reductionē ut p'tes
 s'biue. ul' integrales. n' ut passiōes. r'c.
 g' cor' nō pōt poni t'le substratu' p' s'bi
 phie nat'rali. r'c. S'z q'd ad aut. qui
 in p'ibz locis r' sp'alz in octo phy. di
 cit q' oē q'd mouet' o'z esse cor' r' cōt'
 unde in sexto phy. p'bat q' oē q'd mo
 uet' est p'tibile. ita q' p'tis ē in t'io a q'
 r' p'tis ē in t'io ad quē. r' ibidē iux' linē
 p'bat n' inuisibile posse moueri p'. r'
 alibi frequēter de h'o. u' g' f'm h'o q' mo
 bilitas sit cōuertibil' cū cor'. q'z ratio
 p'dicta nō cōcludit. R' nō. phy. errat
 circa hāc materiā. sicut ei appz. xii. me
 t'ha. s'pe opinat' ē ut u' ibi intelligētiās
 esse quosdā deos. ita q' posuit quālibz
 intelligētiā esse quoddā nec' esse. r' pu
 zū actū nullū hēntē potēntialitatē. h'āt
 ante p'ito nec' ē h'o cōns. s. q' sūt imo
 biles. S'z q'z f'm uerā fidē r' doctrinā
 o'z nos neg' acedēs. g' r' cōns. p'ito q'
 dē ante f'io nimirū si se' cōns f'm. uno
 ei incōueniēti dato q' m'la ēt sequāf
 nō ē difficile. sicut ip'es azi. ait. i' phy.
 cōt' r' Dellissus. unde q' ad h' d'ici pōt
 q' phās tāq' sacrilegus ibi insufficiēter
 r' errore tradidit sc'ias nat'ralē. Nec
 h' m'izet' aliq' cū in m'ltis aliis o'z nos
 negare ip's puta de eternitate mundi.

Ex p'cedis cōclō cōclōne
 sic. q' op'mio cōior q' ponit cor' mobile
 esse s'bz phie nat'ralis est falsa r' irra
 tionabilis. sed cōt'. illud est s'bz in
 aliqua sc'ia cuius p' se passiōes r' p' p'
 p'ia p'ncipia de ip'o demōstrāf. s'z cor'
 pus mobile ē huiusmōi in sc'ia nat'ra
 li. g' r'c. maior nides euidēs. s'z minor
 p' b' inducendo p' oēs libros nat'ra
 les. Nāz de corpore mobili probatur.

[illegible]

et tamen conceditur quod relatio cum essentia non facit unum conceptum, per se. unde conceptus aggregatus centias diuina cum paupertate non est conceptus unus per se.

Præterea. ad principale conclusionem arguo sic. Nobilitas est quidam passio primi subiecti phisicæ naturalis. gradus mobilitas non est eius formalis ratio subiecti. antecedens est euidens ex prædicto. coniaz possit probare. sicut et precedentes. quia passio cuius formalis sit accidens non facit unum per se cum illo cuius est. nec potest esse sibi ratio formalis continendi. Adde tamen probantes speciales per hoc. Cognitio subiecti subiecti ratione formalis subiecti tunc est perfectissima cognitio quod potest de subiecto haberi in illa scientia cuius est subiectum. ita notitia subiecti subiecti ratione aliquam passio naturalis seu attributalis non est perfectissima cognitio de eo possibilis haberi in scientia cuius est subiectum. gradus nilla ratio passionalis seu attributalis potest esse formalis ratio subiecti per subiectum in aliqua scientia. cum gradus mobilitas sit quidam ratio passionalis seu attributalis primi subiecti phisicæ naturalis. gradus et maior est euidens. quia omnis scientia dat notitiam perfectissimam de subiecto possibile haberi per illam scientiam cum tota scientia ad notitiam per subiectum ordinetur. Dat autem omnis scientia notitiam de subiecto subiecti ratione formalis per per subiectum. gradus talis notitia est perfectissima. minor probatur quia cognitio eius quod est est perfectissima secundum aristotem. septimo methaphisicorum. gradus cognitio subiecti subiecti ratione per per quod dicitur est perfectior quam cognitio eius subiecti ratione aliquid per per tunc seu passionalis. quod dubitat quoniam cognitio hominis subiecti ratione quod aliquid rationale et mortale sit perfectior quam cognitio eiusdem subiecti ratione quod rationalis. et eadem conclusionem probatur sic. prius in suo priori non dependet a posteriori nec quod ad esse nec quod ad cognosci. quia da oppositum sequitur quod iam non esset prius sed posterior sed omne subiectum est prius ex natura rei sua parte ne sicut cum prior est suo effectui. gradus subiectum ut prius passio est cognoscibile circum-

scripta per intellectum ipsa passio. sed unum tubum potest cognosci sine propria formalis ratione subiecti. gradus nilla passio potest esse formalis ratio subiecti. minor huius syllogismi est euidens quia id quod est ratio formalis cognoscendi subiecti uoco formalis rationes subiecti. illa eis est formalis ratio quod est subiectum cognoscibile est et contentuum nomine aliorum.

Contra istam partem 203 instatur.

Quia uisualitas uidetur esse formalis ratio subiecti per spectum scientie. et sonozitas musicalis. et sic de multis aliis scientiis. et tamen uisualitas est quidam passio lineæ. et sonozitas numeri. 12. quod in scientiis subalternis est aliter dicendum quod in scientiis primis. eo quod scientie subalterne ut prima contrahat subiectum scientie in alternantem per aliquam differentiam accidentalem. Vnde aliter est dicendum quod uisualitas non est formalis ratio subiecti lineæ considerate a perspectiva. sed quia est passio magis nota in illa scientia. ita dicitur quod perspectiva uno agit de linea inquam uisualis. ita quod ly inquam non reduplicat rationes formales subiecti uas sed passionem conuertibilem. Eodem modo dicendum est de sonozitate et numeri musicalis. quod gradus est formalis ratio subiecti ly. et si. 12. aliquid intersectum lineæ uel numeri dectiano illa ad uisualitates et illum ad sonozitatem. Sed quod est illud. 12. forte est ignotum nobis nec possumus quod dicitur rem per se noie significare. Ideo dicatur. b. **Præterea** ad principale. 3. argo sic. propria formalis ratio subiecti immediatus inheret per subiectum phisicæ naturalis quod quicquid passio demonstrabilis de ipso subiecto ita mota gradus mobilitas non est formalis ratio subiecti per subiectum phisicæ naturalis. maior est euidens. quia ipsa formalis ratio subiecti est ratio uisualis continendi omnes ueritates scibiles de subiecto. et per consequens presupponitur omni passio ni scibili de subiecto. minor declaratur. quia mobilitas uidetur esse passio remota ual de. patet discurrendo per omnia. prius eis

supponit qd sba sit qta qutate detia
ta qd qd sit mobilis fm qutates. indi
uisibile eis no est mobile ad qutates.
et ideo qutates immediatus inheret sbe
mobili qd monilitas ad qutatem.

pre suba natural pus est qual quali
tate spci qd ostendat mobilis s qli
tates. qd cor ul suba qual est subitum
alteratiōis. ex p de gener. et s physi.

Preter. pus qd corpus ostendat mo
bile localiter p suppoit hēre ubi deteri
ari. qd cōiter etiā p suppoit et qutate
et qualitate determinatā. qd ei nec est
q nec quale nec hz esse in ubi deteri
ato non est mobile fm locū. qd g debz
ponere mobilitates rōne subiuas p sbi
natural cū sit eius passio mltū remota.

Cōf qto. ista cōclūio. qd ois for l
rō subina p sbi scibil est indeterminabi
lis de sbo. s mobilitas non ē indemo
strabilis de p sbo phie natural. g mo
bilitas nō est formalis rō subina pmi
subi phie natural. maior est euide qd
ipa est rō natural cōtendi ois passi
ones demonstrabiles de subō. g ipa re
manet indeterminabilis. alz esset rō de
mōstrandi et cōtendi seipās. qd uide
tur absurdū. mior appz ex p dicitō. qd
cū sit passio nalde remota pōr demōstra
ri per aliqd pus de subō. s quid est
illud qd dicit rō seu mediū ad demōstra
dus mobilitatē de subō. R. forte a
liqua passio pōr ul salte formal ratio
sbi que ē ipa quiditas subiecti.

Ex his concludo correlatiōe.

q opio que ponit sbās finitas inqem
mobilis esse p subū phie natural est
fla et irrationalis. Tuz qd ponit mo
bilitatē formalē rōnes subiuas. in quo
dicit fm. sicut et ois op ones pceden
tes. Tuz qd dicit sbās finitā. Nam ly
finitas uidetur additio s r natura. qd si
mobilis est. ergo finita. Tuz qd phy

est scia pticularis hūanitas inuenta.
id necessa det at de ente p dicalentali
Sba g que sue cōsideratiōi subiectū
est pu sba. ois tal est finita. qd nullū
infinitū est in genere. Cōt illa cōclu
sionē tertiā a r. p sic. illud qd p se et
fm q ipm et per ois mōus respicit ab
aliqua scia est p formalitas illius scie. i
est p rō formal subiuā. s mobilitas
est huiusmōi respū scie natural. g r c.
maior p. qd hic accipit p ut i p pōst.
s. qd hz s cōditio f. p se. et s qd ipz et
ois mōs. i. de oi et illud ē ule. mior hz
tres ptes. p p s. qd sit p se pba f. sic.
illa formalitas que nō per aliud s pre
cisa ab oi alia formalitate respicit ab
aliq scia respicit per se ab illa. s mobi
litas est huiusmōi r scie natural. g r c.
p s. qd sit fm q ipm. pba f. sic. ois
illa formalitas fm q respiciū f omia in
scia respicit fm q ipm. s mobilitas ē
huiusmōi in scia natural. g r c. maior
est euide. s mior pba f p aristot. sexto
meta. in illa pte. quoniā neophy. est
circa g quoddā. r c. ubi pba q scia na
tural est speculatiua et nō practica nec
actiua nec factiua. ubi ait sic. qd pncipi
us sciarū factiuarū est in faciēte non in
facto. pncipiū at actiuarū in agēte non
in eo q agit. p n at motus rerū natu
raliū est in ipis naturalibz. id scia na
lis nō est actiua nec factiua. et p cōne
theōrica. ita qd ipa est circa deteriatū
geōentis. qd. s. est possibile moueri. p
g qd rō fm quā respiciū f entia natura
lia a scia natural est mobilitas. qd ipa
scia natural respicit ens ut mobi. et
p mior p per idē. Preter. r a r f c
illud est pma formalitas in aliqua scia
qd hz icludi in notitia cuiuslibz scibil
in illa scia. s mobilitas ē h mōi. g r c.
maior est euide. s mior pba f ex sexto
meta. in illa parte ubi dicit Aristot. qd

fufficiens. Ad rōes ei formale ſubiuam
 nō ſolū illa ſz plā alia requirūſ q̄ mo
 biuati cōuenire nō poſſunt ut ex p̄di
 ctis. Nec ſa cogit unde reduco eam
 ſic. aſſumpta ei maiorē addo minorē.
 ſz m̄bz includi in noua cuiuſlibz ſci
 bil in plāa naturali. ḡm̄ eſt p̄formali
 tas ſeu p̄zō ſbina in ſcia naturali. con
 c̄lo eſt euidenter ſta. ḡ aliqua p̄miſarū.
 nō mior qz eodē mō p̄baſ ſicut tua mi
 nor. Itā ſz plūz quē allegas. materia
 intzat diffinitōes c̄ubz diſſimibz i ſcia
 naturali. ut ex v̄o pl̄y. ⁊ ſexto meta.
 ut tu mibi allegaſti. ḡ maior tua ē ſta.
 Ad formā aſſicū p̄q̄ maior ē f̄a
 iſufficiens. qz plā aſſicū. p̄t̄ peccat
 zō. qz ſi mot̄ iclūſ i diſſimīōe rei nat
 zal iclūſ ut additū. format at zō ſbīa
 m̄ centialz includi i quolibz diſſimibz
 non ut additū. qz zō magis arguit ad
 ōm̄ q̄ ad p̄p̄m. Ad 3^m. cōcedo maiorē
 ſic itelligēdo q̄ illud ſit p̄p̄a zō ⁊ forma
 lis ſbina zōe c̄oia iclūa in ſcia ad illā
 ſcias p̄tinēt. ita q̄ illud ſit zō uirtualis
 cōtinēdi ⁊ ſciat unū cōceptū p̄ ſe cū
 ſubō. alz negāda eſt. ſz tunc mior eſt
 ſta. qz n̄lā paſſio ⁊ maxie reſpina p̄t̄
 eſſe tal. nec p̄batio mioris uals. qz cōſi
 derare p̄n̄ alie inq̄m̄lle nō arguit illud
 eſſe p̄m̄bz inq̄m̄lle. ita q̄ ly inq̄m̄ze
 duplicat formale zōes ſbina. naz tunc
 quot ſūt paſſīōes ſbī tot eſſent forma
 les zōes ſbina. cū ſcia cōſiderat p̄n̄ ſbī
 inq̄m̄q̄bz pādemonſtrabil ē de ſp̄o.
 nec illud q̄ adducis de ſexto meta. in
 nat. qz p̄būſ ibi nō intēdit p̄baze en
 inq̄m̄ens eſſe ſbūz me^c. ſz q̄ me^c cōſi
 derat p̄n̄ ens inq̄m̄ens. ⁊ h̄ qdē ne
 zū ē. ſz tūc n̄ h̄bz. It̄ ci azis. ſic p̄n̄ ⁊
 cāe qz. f̄ctūz palā at q̄ iōm̄entū: ſz
 qd h̄bz ex hoc. patet q̄ n̄l.
Quātū ad tētū p̄ncīple.
 Sit iſtud p̄ble q̄ p̄ſuadeo p̄babilz

ī bā sub aliq̄ zōe fōrālī accep^o ē subſtrātū
 p̄ ſbī phīe natūralī. h^o p^o. Tū qz ipſo
 bātū p̄dcīs opionib³ de ſubſtrātō nē ui
 def zeltare qd̄ poſſit pōi ſubſtrātum p̄
 ſbī ī ſcīa natūralī niſī ſbā. Tūm qz ad
 ſbās poſſunt hzē attrabūtōes oīa cōſi
 derata īn phīa natūralī. qz oīa l̄ ſūt p^o
 ſbē ītegrale. l̄ ſbiac. l̄ ſūt p^o neſ. ul̄ ne
 gādōē. ⁊ c. nec tūc pōt īltāzī de āgelo
 mobili. qz utiqz pōt zedūzī qz hzē attri
 būtōes ad ſbās ſicut p̄ ſbiua. p^o r^o.
 ſbā accep^o ſub zōe fōrmālī quā ſbī aſſi
 gnabo īnfezīus. pōt hzē oīa cōdīcīōes
 ſbī p̄ ſupīus enumeratas. g^o ſbā ē po
 nēda p^o ſubſtrātū p̄ ſbī phīe natūralī
 cōſeq̄nā ē eūdēs. ſz ātcedēs appare
 bit ex dīcēdīs. P^o r^o h^o ē auctoritas
 ariſ. ſexto meta. ca^o p^o. ubī dicit ſic. quo
 niā ūero phy^o ſcīa eſt cīca gē^o quodōcū
 q. nā cīz^o ſbās ē ī q̄ ē p^o m^o r^o
 ⁊ ſtat^o ī ea. ⁊ tūc parū p^o dicit ſcī. phy^o
 qdā theozīca ē. ſz theo^o cīz^o ſbā ē qd̄
 ē poſſibīle mouēzī ⁊ clz^o ſbās. ecce qz ex
 piſte dicit qz phīca ē cīz^o ſbās. 2° p^oba
 bile ē īſtud. qz natūralitas eſt fōrmālī
 zō ſbiua p̄ ſbī phīe natūralī. Doco āt
 natūralitatē p^o p̄as īpās qdītatē ſcīu fōr^o
 litatē ſbā. q̄ appropat īpās ſbās ut ſit
 ſbūz mor^o ⁊ aīazū paſſīōnū ſbī p^o p^o
 natūralī ⁊ cōtūzū īnbeztū. Tūc aīo
 ſcī. illud d^o pōi fōrmālī zō ſbiua p̄ ſbī
 ī aliq^o ſcīa ſz qd̄ īpā ē cognōſcībīle cō
 gnītōe p̄fectīā poſſībīlī de īpō hzī īn
 ī ſcīa. ſz natūralitas accep^o ut p̄us ex
 pōitū ē ē h^o mōī ī ſcīa natūralī. g^o natū
 ralitas ē fōrmālī zō ſbiua p̄ ſbī phīe na
 tūralī maior. p^o b^o. qz p̄fectīā notī pōſ
 ſībīllī hzī ī aliq^o ſcīa de ſbō eſt illa q̄ de
 īpō hēf ſub ēī^o fōrmālī zōe ſbūa mīoz
 dedarāf p^o ex^o. hō ē ī ītegrū ut alī zōle
 mortale. ut ſbā. ut māfuerū na^o. ut nō
 bīlīſſūz aīalīū. p^o īntellīg^o ſz zōēs p^o p̄as
 qdītatīas. ſo ī cōī zō p̄ accīdēs. qz īp

pa pa^a ne. q̄to p^a ad aliq̄. p̄fectiōi
 ad not^a de hoīe nō pōt ēē i 2^a ad aliud
 qz ista p̄suppōit notitiā absolū. n^a not^a
 de hoīe sub p̄p^a 2° de pa^a nis ē p̄fectiōi
 qz p̄suppōit notitiā sibi. n^a not^a de hoīe
 i ul^a ē p̄fectiōi: qz ista ē cōfusa. g^o no
 bilissīa cognitō de hoīe ē s^z 2° de qdita
 tiāz. ita i p̄pōito nobilissīa cog^a de s̄bā
 phy^a ē^a q̄ ē s^z 2° de p̄pā qdita tiāz. hec
 2° ē natural. & dīf. qz cog^a ei^a qd ē.
 ē p̄fectiōi. ex septimē. p̄tē ill^a d^a pōi
 formal 2° s̄bia sibi i scia s^z qdīp^a s̄bi
 ē p̄uirtuā cōtēn^a mōuētati ill^a scie. q
 h^a 2° cōf aliā cōdī 2° regit ad p^a s̄bi
 sup^a exp̄ssas: s^z naturalis ē h^a mōi i
 scia natural. g^o q̄. maior est eūdē. s^z
 mior p^a inducēdo oēs illas cōditiōes.

Sed contra hoc infitatur.

q^o azif. sex^o me^o. dicit q^o n^o a^o scia a me^o facit cōsiderationē de ipō q^o qdē. g^o scia natura? nō pōt cōsiderare suū sūūz sūm zōez pp^o qditatif seu naturalitatif. q^o b^o spectat ad p^o p^o b^o cū. R^o ad me^o nō spectat cōsiderare n^o cognoscere oēs qditatef i p^o t^o cū s^o i uli. unaq^oz eīz scia cōsiderat pp^o qditatef sui p^o sūi. unde azif. i. me^o i p^o b^o cū q^o sapiēf. i. me^o. ē cognoscēf o^o ut cōtigit. Expo^o q^o nō o^o q^o cognoscat oīa i p^o t^o cū s^o uli. cū g^o d^o q^o n^o a^o scia a me^o facit cōsideratiōez de ipō q^o qdē. D^o q^o azif. itelligit q^o n^o a^o scia cōsiderat ens sine q^o qdē i cōmuni nisi methaphica. Sed de difficultate. utzū ad me^o i q^o t^o r^o p^o p^o p^o cū cognoscere oēs qditatef i p^o t^o cū s^o nō spectat tractare nūc. sed hoc forte al^o.

Ex his concludo correlarię.

q̄ sbā nat̄ra? i q̄tū nat̄ra? f sbā phī
 si i q̄tū ph̄y q̄id ē ē p m̄ t̄bi? ade q̄
 tū phīe nat̄ra? . q̄ ad q̄es . ad a? cū
 di q̄ eod q̄?eod i . q̄ . cōcē maiōr ē u
 niformiter assump . f . q̄ eo mō q̄uo dī
 sūngult et̄as cōsistit . Si essentialiter

essentialis. Si accidentalis. accidentalis.
Ex^m p. Rationalitas distinguit homines essen-
tialiter et specificiter ab omni alio et constituit
homines in esse specifico et essentialiter. **Ex^m**
fi. Alberto distinguit albus a nigro acci-
dentaliter et constituit substantiam in quo est in
esse accidentaliter. quia in esse albo. Tunc
ad maiorem dico quod mobilitas distinguit
substantiam philosophice naturaliter ab aliis substantiis non qui-
ditate sed accidentaliter. et ideo constituit substantiam
in esse formali accidentali non quiditate
et essentialiter. Nam cum mobilitas sit forma-
liter passiva et de genere accidentis non potest
distingui nec constitui nisi accidentaliter
unde dico quod ista distinctio quam posuit aristoteles.
sexto meta. inter philosophiam et alias scientias per
hoc quod philosophia est de ente mobili non est propria
et quiditativa distinctio. sed est forte distin-
ctio notior quod per passionem notiozem.
Ad primam confirmationem de philosophia. dicitur quod
verum est philosophia supponere motum tam passiva-
tem convertibilem de suo subiecto. Et ideo negat
tes motus non locum naturaliter. quod negat
suppositum. propter quod non meretur dici phi-
losophia naturalis. Nec contra eos philosophice est dis-
putandum. Sed ex hoc non habetur quod motus
mobilitas sit formalis subiectiva. Ad secundam
confirmationem dicendum. quod si alicubi aristoteles.
nunc autem. vel quicquid alius dicat quod philosophus
considerat mobilia in quantum mobilia sunt cor-
porale. quod hoc dicit quod non habet notam illam
rationem quam habet ut est substantia motus ut sit motus
tam magis noto. Vel aliter. quod cum dicatur
quod philosophus considerat mobilia in quantum mobi-
lia. id in quantum non reduplicat formalem rationem
subiectivam sed dicit convertibilem passionem cum
passivo subiecto. sicut cum dicitur. hoc in quantum visibile
nunc aliter. quod sicut dictum est. Mobile signi-
ficat aptitudinem ad motum. quod aptitudo
est subiecti philosophice seu naturaliter ex propria prin-
cipia subiectiva. ita quod per istam definitionem
in quantum. non potest motus quocumque sumptus
propria ratione formalis subiecti scientie naturaliter. sed

tamen contrahitur corpus seu substantia ad consi-
derationem sui quod ad principia propria in
quod principiat motus. et sic excluditur consi-
deratio corporis a mathematica. non sub ta-
li consideratione tractat de corpore ma-
thematico. scilicet. Ad secundam cum dicitur quod non repu-
gnat alicui scientie. et ceterum. concedo maiores et
illud antecedens. sed ne contra. quod licet mo-
bilitas non sit formalis ratione subiectiva est tamen
propria passio convertibilis cum subiecto primo
scientie naturalis. Et ideo quicquid subterfugit
rationem mobilitatis ex conceptu subterfu-
git per substantiam philosophice naturaliter. Et ideo im-
mobilia transcendunt scientiam naturalem.
Sed ex hoc non habetur quod mobilitas sit
ratione formalis subiectiva. licet sit passio con-
vertibilis cum illa ratione formali primi sub-
iecti. Ad tertiam. Cum dicitur quod illa videtur
esse formalis ratione. et ceterum. concedo maiorem cum
moderantibus superdictis. sed tunc maior est et
videtur falsa. ut apparet ex premissis.
Ad argumenta per propria parte.
gratia conclusionis dicetur. sed quod in hoc argu-
mentum videtur supponi quod non omnia naturalia sunt
mobilia. et per illud per philosophiam. Nobis autem
subiectum. et ceterum. quod si verum est. tunc mobili-
tas non est passio convertibilis cum subiecto philo-
sophice naturaliter. et opus est postea. Idcirco negat
illud. scilicet. quod non omnia naturalia sunt mobilia
Ad philosophum dicitur comitatus. quod ibi philosophus
loquitur dubitative. ut absteat se ab ai-
li ratione. et aliis formis. de quibus dubium est
utrum sint mobiles. quod de terra vel de p-
tribus terre propriis centro dubium est. utrum
moneantur. Ad id ei de his philosophus inquiserat
necessitates quando dixit illud verbum. unde
dicendum quod nunc ista duobus obstat. Nam eis ratio-
nalis et alie forme forte sunt mobiles
per se. sicut et substantie incorporee. vel
si non: nihilominus mobilitas est passio
convertibilis cum primo subiecto philo-
sophico. quia forme non continentur per se
sub primo subiecto philosophice scientie sed per reductionem.

q̄a sunt p̄ncipia s̄c̄e mobilis phisice. Et sic ḡo q̄ p̄ se nō moueāf. mouentur tamen p̄ accidens ad motum totius cuius sunt partes. sicut de anima ex pressē dicit Arist. primo de anima.

Ad illud de terra et de partibus pro pinquis centro. dicendū q̄ si nō mouentur actū possunt tamē moueri. nec h̄o eis repugnat. Vel aliter. q̄ si nō mouēf motu locali. possunt tamē moueri motu alterationis. p̄a frigiditate ad caliditates. et c. sicut patet in vaporib⁹ eleuatis etiā ab interioribus partibus terre per uirtutes solis eis calores incorporāus. Contra. motus localis est p̄mus motus. ita q̄ alteratio p̄supponit ip̄m. ex octo phis. ḡo si terra mouet motu alterationis et per consequens mouet motu locali. 14°. Sufficit q̄ possit moueri apudminaliter et si actū non moueatur localiter. Vel aliter. q̄ illud dictus octo phis. non intelligit q̄ motus localis sit p̄mus respectu cuius mobilis. ita q̄ q̄cqd alterat mouet localiter. q̄a op̄ dicit Arist. p̄ de generatione cap̄lo de augmento. Sed est intelligendū simp̄l. q̄ motus alterationis precedit motus localis in alterante a proximo alterabili. est eo q̄ alterabile maneat immobile in locum. et hoc exp̄sse dicit octauo phis. ubi sup̄.

expedita questione

de sub̄o accedo ad intentū principale ubi sic procedā primo queraz de materia que actioni naturali subicitur. Ito de forma que per actionē naturālē acquirit̄ de priuatione que in actione naturali necessario requirit̄. Nec eis sunt 3^a principia itante ex p̄o phis. q̄to q̄tas de cōposito qd̄ ex his p̄ncipiis cōstit̄. Circa p̄mū querā primo.

Utrum in sub̄a naturali cōposita ex materia et forma: materia dicat aliquas entitates posituas distinctas realiter ab entitate forme. 2°. utrum materia existētē sine for̄idudat contradictiones. ex his.

3°. utrum materias generari et corrūpi naturaliter includat repugnantias. tertio. utrum materia subiecta q̄ titati que est accidēs h̄eat aliquā extēsiōē alias ab extēsiōe quantitatis.

q̄nto. utrum in rebus naturalibus cōpositis ex materia et forma: materia sit aliquid pertinēs essentialit̄ ad rōnes q̄d̄ tatis specificē.

Primum. quando

querit̄. Utrum in sub̄a naturali cōposita ex materia et forma: materia dicat aliquas entitates posituas distinctas realiter ab entitate forme. sic procedit. Et uidetur q̄ non. et arguit̄ p̄ hoc. illud qd̄ non est distinctus cōceptibile ab alio nō distinguit̄ ab eo realiter. sed materia est huiusmodi respectu forme. ḡo et c. maior pars q̄a sola distinctus cōceptibilis est minor distinctione reali. Multa eis sunt distincta cōceptibiliter non realiter. ubi aut nō est minor distinctio nec maior. minor pars primo phis. Materia eis est cognoscibilis per analogias ad formā. p̄terea materia est aliquid sic distinctus a forma. uel est pura potentia. uel purus actus. uel cōpositus ex utroq̄. Non pura potentia. q̄a sic esset nihil. Nec purus actus. Tunc q̄a de⁹. Tunc q̄a distinguit̄ ex septio meta. In fundamēto aut nature nihil est distinctus. ex p̄o meta. Nec potest esse cōpositus ex potentia et ex actu. q̄a non esset p̄mū p̄ncipiūz s̄ resolvable in aliquod p̄us. ḡo nihil aliud est a forma. p̄terea arist. q̄nto phis. p̄bat q̄ generari non ē mot⁹.

p tale az^m. qd^mo^m est. q^m general non
est. g^m gene^m non est motus. Si az^m uals
oz q^m uniformi^m affirmet esse de motu
et neget esse de generatione. Sed in
motu affirmat esse de subiecto. g^m in ge
neratione negat de subiecto. Sed sub
iectu^m generationis est m^m. g^m m^m nō ē.

p^m p^mdo aliquid dicit analogice de
duobz. si i uno repit formal^m nō i a^m.
Ex^m de sano in aiali et in urina. S^m ē
di^m analogice de m^m et for^m. sicut de actu
et p^m. g^m q^m formal^m for^m est ens m^m nō
est formal^m ens. Preter^m. Si m^m ē ali
qd sic distinctu^m a for^m. g^m genera^m est al
teratio. cōns est s^m m. g^m et antecedē. con
sequētia p^m. ex p^m de generatione. ubi
azil. arguit cōphōs antiquos ponen
tes materiale p^m aliquid^m actu. dicēs
q^m nō possunt saluare generationē s^m m
p^m. s^m gene^m erat alteratio. g^m s^m in p^m po
sito. si m^m sit aliquid^m ens actu distinctu^m a
for^m. Confr^m. q^m q^m aduenit enti in
actu accidit sibi. g^m for^m s^m bāl accideret
m^m. et p^m cōns mutatio in for^m s^m bāl esset
alteratio. Preter^m. l^m tūc m^m et for^m ēent
se totu^m distincta et p^m diuersa. ul^m in aliq^m
cōueniēt et essent dīa nō diuersa. nō
p^m. q^m tūc m^m et for^m p^m s^m distiguerentur
q^m l^m bā et accidens. Nā s^m bā et accidens
in aliquo hēnt cōueniētā. p^m in ente.
S^m h^m uidet^m absonū. tū m^m et for^m p^m tūc
ant ad idē p^m dicamētū. et s^m bā et accidēs
ad diuersa. Si def^m s^m m. q^m q^m sit ill^m
p^m q^m distigūf. ul^m est m^m. ul^m for^m. ul^m ac
cidēs. Nō p^mma duo q^m esset p^mcessus in
infinitū. Nec s^m q^m tūc m^m et for^m distin
guet^m p^m accidēs q^m uidet^m absonum.
Preter^m. ex duobz existētibz in actu
nō sit unū p^m se octō meta. s^m ex m^m et
for^m sit unū p^m se. ex eodē octō. p^m t^m
Arist. septio meta. ait. Materia nec est
qd n^m q^mle nec q^m. g^m n^m. p^m t^m. comē.
octō meta. ait q^m ex actu et p^m. nō sit

unū nisi p^m agēs extrahēs actū qd nō
largit^m mltitudies s^m perfectionē. Sed si
m^m diceret aliquid distinctū a forma extra
hēs actū formalē de m^m largiret^m sibi
multitudinem et nō soluz p^mlectionem.
Cōtra. oē qd referet^m ad aliud relatione
reali distigūf ab ea real^m. S^m m^m real^m
referet^m ad formā. g^m et. maior ē eūdēs
q^m est una cōdi^m relōis real^m q^m extrema
real^m distigūf. mior p^m. q^m dicit^m fo
phy. q^m referet^m. q^m at rea^m app^m q^m cū
cū scripto intellectu adhuc m^m referet^m ad
formā. p^m t^m. m^m est ex q^m res sit cū sit
ex p^m phy. et q^mto meta. S^m for^m nō est
h^m mōi cū sit ius factōis. et nō ill^m ex
quo res sit. g^m et.

Rūdo in ista questione.

Unum supponit^m. s. aliqua naturalia
esse cōposita ex m^m et for^m. et duo q^mz^m
Diz^m. s. materia dicat entitatē poluā.
et utru^m rea^m distinctā. p^mo g^m uidēdu^m est
de supposito quō illa cōpositio hēat se i
naturalibz rebus. s^m de q^m sit p^m. an
m^m de sua na^m dicat aliquid p^mituum.

s^m de fo q^m sit. an m^m dicat aliquid rea^m
distinctu^m a forma.

Quatu^m ad p^mim ē nōndū

q^m rerū naturaliz qdā sūt in genere p^m
se et directe. ut genera et spēs et etiā i
diuidua. Quedā sūt in gen^m p^m redutio
nē. s. p^m horū. Ex his dico duas con
clusiones. p^m cōclō est ista. q^m oēs res
naturales p^m se et directe existēt i ge
ne^m sūt uere cōposite ex m^m et for^m. ul^m ex
materiali et formali. hāc ostēdo sic. oē
diffinibile est uere cōpo^m ex material^m
et formali. S^m q^m cū ens p^m se cadēs in
gen^m ē diffinibile ab idūduo et sup^m. g^m
et. maior est enidēs ex octō meta. Et
p^mbat^m. q^m ut dicit Arist. septio meta.
diffi^m est ratio lōga hēno p^mtes. et sicut
tota diffinitio cōrespōdēt toti diffinitōe

ita ptes partibus. partes diffinitionis
sunt genus et differētia. gen^{us} est qd m^{ateriale}
le. dñā est qd formale. g^{enus} sūz erit ex pte
ipius diffiniti. mior p^{ar}t. qz et h^{oc} cōcedit
Arist. septio meta. de ipis accidentibz.

p^{ar}te h^{oc} exp^{re}ssē dicit Boetius in libro
dñōnū. q^{ui} oia q^uēz sūt itē idē^{itas} et ge^{neris}
lūā sunt diffinib^{iles} i quocūq^{ue} p^{ro}dicamēto
si at spēs est sic cōposita g^{enus} individuu
cū to^{tal}e cēntia spēi in individuo reserue^{re}
Dices q^{ui} zō nō cōcludit de accidēte.
qz ip^s est diffinib^{ilis} p^{er} addi^{ti}ōem. R^{es}pon^{do}. q^{ui} h^{oc}
ē p^{ro}p^{ri}et^{as} dependētiā quā h^{oc} eēn^{it} ad sūā.
sed ult^{imo} h^{oc} p^{ro}ponit^{ur} saltē innu^{it} in ei^{us} dñ^o
fitione aliqd materiale et aliqd formale
p^{ar}tes ad intrinsecū sue n^{atur}e. P^{re}terea
z^{er}az^{er} sic. Impossibile ē aliq^{uod} eodē oio ali^o
q^{ui} differre zea^{re} et cōueire zea^{re}. s^{ed} q^{ui} cūz
spēs sub aliq^{uod} genere sūt h^{oc} mōi. g^{enus} a^{li}q^{uod} cō
ueniūt et a^{li}q^{uod} differūt. et p^{ar} cōns^{er}u^{at} q^{ui}libz t^{em}p^{or}e
ad min^{us} est cōpō^{si}tiō ex duobz. illud in q^{uo}
cōueniūt est aliqd cōmūe et materiale
illud in q^{uo} differūt est aliqd formale. g^{enus}
et c. maior est enidēs ex t^{em}p^{or}e. s^{ed} mior p^{ar}t
qz sunt differētes nō diuerse. cōueniūt
qdē in genere s^{ed} differūt differētiā.
genus at est qd materiale. dñā qd for
male. Cōf^{ir}m^{at}. qz oē existēs p^{ar} se in ge^{neris}
ē cōpō^{si}tiō ex cōtrahibili et cōtractuō. g^{enus}
cōpō^{si}tiō ex materiali et formali. Cōf^{ir}m^{at}
z^{er}. qz illud qd est simp^{lex} simp^{lex} a quocūq^{ue}
distig^{it} se toto distig^{it}. s^{ed} due spēs duo
gene^{ra} subalterna nō se totis distig^{it}.
ut ē euldēs. g^{enus} et c. p^{ar}te z^{er}az^{er}. qz sūm
arist. xii. meta. illa q^{ui} sūt in diueris p^{ar}
dicamētis sicut sūt simp^{lex} diueris. ita et
eorū p^{ar} sūt diueris. et h^{oc} est uerū de m^{ateriale}
et for^{mal}e et mouēte qd nō esset uerū nisi
huiusmōi cēnt cōpō^{si}tiō mō p^{re}dicto.

Sz cōtra istā dñōez instat^{ur}.

De accidēte. tūz qz accidētia nō hēt
materiā ex q^{ui} s^{ed} in qua. ex octō meta.
g^{enus} nō sūt cōpō^{si}tiō intrinsece ex materiali et

formali. tūz qz sūm autozē sex p^{ri}ncipi.
for^{mal}e accidētal est in simplici et in uaria
bili eēn^{it} cōfistēs. g^{enus} nō cōpō^{si}tiō. R^{es}pon^{do}.
ad p^{ar}tem. Accidēs nō h^{oc} materiā ex q^{ui}
eēn^{it} distictā a suo formali s^{ed} formalit^{er}
distictā. n^{on} illa p^{ar}te distm^{at} ex q^{ui}. sed ē cō
pō^{si}tiō ex duabz realitatibz ul^{ter} formalitati
bz distictis ex n^{atur}e rei. Ad c^{on}tradi^{ct}ōem
ē sciēdū q^{ui} iste due realitates ex q^{ui} b^{us} cō
pō^{si}tiō ens in genere sint. a. et b. in q^{ui} b^{us}
dā sūt zea^{re} et cēn^{it} distictē. p^{ar} in bēntibz
p^{ar}tes formas. qz ab alia et sumit^{ur} reali
tas generis. et ab a^{li}q^{uod} et sumit^{ur} realitas
dñē. Ex^{em}plum in hoīe. a for^{mal}e sensitiua sumit^{ur}
realitas generis. et a for^{mal}e zōli realitas
differētiē. In aliis at. a. et b. nō sūt et
al^{ter} distictē. quia nō sumunt^{ur} ab alia
et alia et: sed ab alia et alia realitate
seu formalitate. tamen illud quod ex
eis cōstat est cōpō^{si}tiō ex materiali et for
mali. qz ip^s m. a. in illo instāt in q^{uo} distin
gu^{it} a. b. uere est potētiāle et p^{er}fectibile
ab ip^so. b. et uere p^{er}ficere^{re} nisi ip^sedire^{re}
p^{ro}p^{ri}et^{as} essentialē idētitatē quā hēt in 3° i
quo sūt idē eēn^{it}. et ideo talis idētitas
non tollit oīodāz cōpō^{si}tiōem ex mate
riali et formali licet in illo 3° unitiue. et
uizual^{iter} cōtineā^{re}. Ad 2^{am} d^{ic}tiōem qz accidēs
dicif^{er} esse simp^{lex} p^{er} p^{ro}uationē cōpō^{si}tiō ino
nis q^{ui} est ex et et. non q^{ui} ex realitate
et realitate. Est eis accidēs cōpō^{si}tiō ex
realitatibz formali nō eisdes. Ex p^{ar}
dictis cōcludo corēlatiōē qz accipiēdo
materiā hoc mō q^{ui} tā ang^{us} quā cor^{pus}
celeste est cōpō^{si}tiō ex m^{ateriale} et for^{mal}e. cadūt ei
in gen^{us} directē. Utū at sint cōpō^{si}tiō ex
uera m^{ateriale} q^{ui} est p^{ar}tiō cōpō^{si}tiō distincta
zea^{re} a for^{mal}e. Hoc dimittō tāq^{uam} dubium
de quo for^{mal}e al^{ter}. 2^{am} cōcl^{us}io est ista. q^{ui}
illa q^{ui} sunt in genere p^{er} reductionem nō
est necesse esse cōpō^{si}tiō mō p^{re}dicto imo
ē deuenire ad aliq^{uod} simplicitia oīo. Nāc
ostēdo sic. qz si nō g^{enus} et p^{er}cell^{it} in infinitū.

cōno ē flz. g. antecedēs. pb' coseq̃tia.
qz aliqd cōponit ex re ⁊ re. accipiem
cōponētē q̃ro utzū sit oīo simp' ul' nō
si sic bēo ppositū. si nō. q̃ro nlt' ⁊ sic
in infinitū. Ss cōtra hāc cōclusionē
az'. p' qz illa res simplex uel erit puzus
act'. l' puzā p'. l' cōpositū ex utroqz.
Ss p' m' g' idē qd' dēno. Ss s' g' erit nlt'.
Ss s' m' g' nō erit oīo simplex. Preter
Aug' sexto de trinitate. ca' l' exto dicit.
q' n' creat' est in se simp'. Preterea
oē ens p' p'icipatioē est cōpo' ex p'ci
cipatē ⁊ p'cipato. Ss oē ens creatū ē
ens p' p'icipatioē. g' ⁊ c. R'. sic intelli
go. q' aliq' creatū ē simp'. i. nō cōpo'
ex rebz. tamē nō est oīo simp'. Tum
qz cōponibil'. sicut p'. qz m' est cōponi
bilis for' ⁊ ecōnēz: sbā at cōposita est
cōponibil' accidenti ⁊ econuēz. Tum
qz oīs creat' est cōposita aliq' mō expo
sitiō ⁊ p'uatōe alic' gradus entitatis.
qd' sic intelligo. Infinitas eis nō repu
gnat entitati ut entitas est. iō ē aliq'
ens infinitū. s. de'. oē at ens creatū ē
finitū. ⁊ iō deficit sibi aliq' gradus en
titatis. nō sub zoē qua tē ens. s. sub
zoē q' cō. Ex' talpa dī' cāzere uisu. nō
sub zoē q' talpa. qz talpe nō cōpetit ui
sus s' zoēs sue spēi. sed caret uisu sub
zoē q' al'. qz ali' natus ē cōueire uis'.
Sic in pposito. ⁊ iō omne ens creatū
est cōpo' ex po' ⁊ p'uatō. Notandū
tamē q' ista cōpositio nō ē in essentia
rei. qz p'uatō de essentia positi nō ē.
Nāc at cōpositioē se' cōpositio ex actū
⁊ po' obīua. Nā oē ens tale sub zōne
q' ens: est potētiāz capax illi' gradus
entitatis q' deficit sibi. Ss h' nō arguit
cōpositioē ex re ⁊ re. Ex h' p' qd' di
cēdū sit ad p' m' az'. Ad fm p' idē. qz
n' creatū est ita simplex qn aliquo' sit
cōposita mō p'dicto. ⁊ intelligit Aug'.
Ad s' m' dico q' p'cipe idē ē q' partēz

capē. iō p'icipare duplicē refoez ipoz
tat. unā q' ē p'us ad to'. alia q' ē capi
ētis ad captūz. pā nō arguit cōpositioē
ex re ⁊ re. qz nō sumit huiusmōi pars
p'pē. s. extēsiue put di' m' p' maioris
Sic ei creat' est p' dei. ⁊ oē impfctū
est p' p'fectiois. ⁊ etiā zō nō arguit
cōpositioē ex re ⁊ re. Ad c' enī sen
tiā ē sciēdū. q' p' capif' t'z'. uno' sic q'
totū captūz sit p' capietis. Ex'. Sic
spēs p'icipat gen'. qz includit q' qd' ē
de zōe intrīeca generis ⁊ adhuc p'is.

So' q' p' capti sit p' capietis. Ss s'
q' p' capti sit to' ipz capies. Creatū
at p'icipat deū. Nō p' l' s' mō ut p'.
s. s' mō. qz p' dei accipēdo p'ic ut p'di
xi. est totū ipz ens creatū capies. Ss
b' nullā arguit cōpositioē in ipā creatū
ex re ⁊ re. qz ut dictū ē p' capti ē to
tū ipm capies. nec ē ibi aliqd cū quo
cōpoif'. ad formā dico q' maior ē u'
s. p' m' duobz mōis accipēdo partēz
capere. Ss tunc mior est flā. qz ens
creatū n' i' s'ozū duozū modozū p'icipat
ens diuinū. s. tātū s' mō ut ē p'ostēlū.

Quantum ad secundum.

tūeo hāc cōcl'ōez q' m' non dicit for
mal' entitatē p'iuatiuā s' positiaz. hāc
ostēdo sic. Nulla p'iuatio est p' se de
cōstitutiōe alic' positiui. Ss m' ē p' se
de cōstitutiōe alic' positi. g' ⁊ c. maior
est. enīdēs. Ss mior p' b'. qz m' ē p' se
cā ⁊ intrīseca cōpositi qd' est aliqd
positū. Preter. oīs p'iuatō p'supponit
sbū cuius est. s. m' n' tale p'supponit.
g' ⁊ c. maior est enīdēs ex. iiii. meta. qz
p'iuatio ē ne' in sbō apto nato. mior
p' ex p' p'hy. ubi azist. p' bās materiā
ingenerabilē ⁊ incorruptibilē ait. q' al'
atē materiā esset m' alia. qd' h' p' p'of
sibili. p'te'. oīs actio real' positiua ter
minat ad aliqd reale positiū. s. creatō
teriat ad materiā s' aug'. xii. cōcl'f.

q̄ creatio ē actio real' ⁊ poīua. g° ⁊ c.
Dicitur. oīs p̄uatō ē formal' ⁊ pura ne°. q̄z tometa. s; m° nō ē pura ne°. q; ias
nō eff; p se p̄n° alic° positū. g° m° nō ē
p̄ua°. s; dicit aliq̄ entitatē poīua ⁊ realē

Quantum ad tertium est

una opio tenēs p̄tē negatias. poit eim
q; res generabil' ⁊ corruptibil' tātū h; unā
realitatē quā aliq̄ eorū dicit ma
teriā ⁊ aliq̄ formas. ⁊ dicit idē in re s;
uariet' in uerbis. Qui ponūt illā reali
tates esse materias dicunt q; cū res ge
nerat' m° pficit i gradu entitatis. ⁊ ut
est in gradu infinito uocat' m°. ut aut ē
in gradu p̄fectioni ad quē pficit uoca
for°. ita q; s; eos for° est gradus itz
sec° m°. Alii dicūt formā pficere i gra
du entitatis ita q; ip̄s cōpositū est ip̄a
m°. n' for° ut est sub illo gradu itz in se
co ad quē p̄ generationē pficit. pbat
āt sic ille qd' cōducit aliqd ad esse p̄sci
nō differt ab eo nisi penes gradum.
unde n° realitas penit' disticta ab alia
pōt adducere istā ad esse p̄fectū. W.
g. for° ligni nō cōducit lapidē. n° a; ca
lorē. s; for° cōducit materiā ad esse.

Contra istam opinionem.

Arg' mltip'. p' sic. oīs trāsmutatō natū
ral' est ab opposito in op° manēte aliq°
cōi sub utroq; tiorū. S; gene° est trā
mutatio natural'. g° ⁊ c. Illud cōe uoco
materiā. quā o; rea' differre ab ip̄is op
positis qbz subicif' al; effēt fil' oppo°
maior est enidēs. ex p' p̄hy. ⁊ ex p' de
genera°. Et p̄b' ēt rōe. q; oē agens na
turale requirit aliqd in qd' agat. mior p̄.
R' q; illud qd' actiōi subici' nō est m°
nec aliqd cōe generato ⁊ corrupto. s;
ip̄m corruptū. qd' non manz in fine
generationis. Ista R' nō cōfi' p̄z
illud p̄io de genera°. q; in generatione
simp' totū mutat' in totū. g° n' manz
cōe. S; cont' prius natural' corruptū

p̄duz non est quā geitū fiat: in illo g°
instātū. in quo generāz generat n' sibi
supponit i qd' agat. g° pducit de n'lo.
ergo generatio est creatio.

Respondetur.

q; pducere de n'lo ul' de non aliq° pōt
esse ⁊ ul' sibiue ul' initiatie. Agēs g° na
turale pducit de nō aliq° sibiue. s; nō ini
tatie. q; pducit ex tio a q°. de' at ut
q; mō pducit de nō aliq°. ⁊ illud ē cre
atio. Nō h'c. salte; cū p̄du' sit de aliq°
initiatie ⁊ si nō sibiue. Cōr°. Agēs
hēns i sua uirt' actia to° effectū nō m'
illū pducit si nō oppoif' illud p' p̄fctiā
magis debilita' uirtus ei' quā fortificat'
S; p actionē in cōtrariū magis debi
litat' uirtus actia agētis q̄ fortificat'.
q; agēdo repatit'. g' si ignis generet i
gnē ex aq̄ nō min' pducit ip̄s sine aq̄
q̄ ex aq̄. ⁊ p cōns tal' p̄du' erit de nō
aliq° tā sibiue q̄ initiatie. ⁊ sic crea°.

Cōf'. q; agēs naturale potēs in ali
quē to° effectū illū nece' faciet nō impe
ditus. ex. ix. metha. S; p āmotionē cō
trariū siue corruptiōi āmo' impeditus
agētis q; ex actiōe in cōtrariū ipedit'
in sua actiōe. g° nō poito ip̄o corrupten
do in qd' agat nece' pducit to° effectus
illū ex nō aliq° utroq; mō. g° ⁊ c. crea
bit. Nec cogit illud q; to° mutat' i to
tū. Illa ei' p̄pō Arist. uera ē si to° accipi
at' cathe°. Est ei' sēsus. To° cōstitutū
ex p̄tib' p̄u' aet' mutat' i to° aliud p̄u' i
aet'. Nō ē at' u°. Si tñ' capia' finca°.
q; ē sēsus. q; q̄libz p̄a muta' in q̄libz
p̄tē. Nā manz materia communis.

Ad cuius euidentia ē nōndū

q; dictionū alie dicūt' ca' q̄ significant
rem ul' dispositiones rei q̄ subicif' ul' p̄
dicant' in enunciatione. Verbi gratia.
homo albus currit hō ei' significat rē
q̄ subicif' ⁊ alb' dispositionē sibi. hō cur
rit aut' significat rē q̄ p̄dicat'. Ille at'

dicat finca q̄ non significat res n̄ di
 spoies rei s̄ modū detinens rei. **D.**
 g. ois homo currit li. ois est dictio fin
 ca q̄ nō significat rē l̄ dipōēs rē. s̄
 detinet ip̄as res. p̄n̄ hoies accipit distri
 butio p̄ oibz suis partibz subiectiuis.
 Ad p̄pōitū totū acceptū cā significat
 ip̄as rē cōstitūtā ex p̄tibz. 7 sic cū in
 generē simp̄ fiat mutā in for̄ sbālī a q̄
 p̄n̄ est esse tē. iō totū dī trāhē in to
 tū. q̄ totū esse actus in totū esse aq̄
 n̄ econ̄. Totū aut̄ acceptū fincā d̄
 trāit ip̄as rē accipit p̄ qualibz sui p̄te.
 Et sic accipien̄ esset sensus q̄ res s̄ q̄
 libet sui partē trāhēt in q̄libet partē
 alteri totū. 7 iste sensus est flū. utz
 ex p̄dictis. p̄terea 2° ad p̄ncipā 2° sic.
 Nullū simplex est corruptibile a p̄nci
 p̄is intrinsec̄. q̄ nō h̄z p̄n̄ contraria se
 inuicē trāsmutātia. S̄z p̄ te oē genera
 bile 7 corruptibile est simplex. g^o n̄ t̄e
 est corruptibile a p̄ncipis intrinsec̄.
 qd̄ est cōt^o Arist. septio meta. ubi ul̄t q̄
 aliq̄ sbāl sit corruptibil̄ intrinsec̄ eo mō
 quo ce^m non pō corruptibile. **Cōsi.**
 q̄ oē generabile 7 corruptibile habet
 materiā. s̄m quā pōt esse 7 nō esse. ex
 septio metha. 7 2° de gene^s. **P̄terea.** si
 res generabil̄ 7 corruptibil̄ est simplex
 ut pōis g^o n̄ gene^s p̄a^s erit natural̄. con
 seq̄s est flū g^o 7 ātcedēs. cōnā p̄b^o.
 Nā gen^s ex h^o di^s natural̄ q̄ susceptib̄le
 appetit natural̄ ip̄as formā. s̄ si omē
 corrupendū sit simplex n̄l erit qd̄ appe
 tat natural̄ formā genēradāz. for̄ eis
 corrupēdi nō appetit illā. q̄ n̄l appetit
 sui corruptiones. g^o tal̄ generē nō est na
 tural̄. p̄terea. mutari est al̄ se h̄re nunc
 q̄ p̄us. ex sexto phy. S̄z si p̄ te n̄l cor
 rupt mans̄ i generato nō erit aliqd̄ qd̄
 al̄ se h̄at nūc q̄ p̄us. 7 p̄ cōnō tolli
 ois mutā 7 oē mutari. **P̄terea.** si ge
 nerē non sit nisi s̄m illū p̄fectū ad gra

dū intrinsec̄ entitatis g^o oēs res genera
 biles 7 corruptibiles sūt eiusdē sp̄ei. cō
 seq̄s est flū evidētē. g^o 7 ātcedēs.
 cōnā p̄z q̄ gradus intrinsec̄ rei nō ua
 riat sp̄ez. Quis ei diceret q̄ albedo in
 tensa distiguit specificē a se ip̄a reissā.
Cōsi. sp̄eal̄ de aia intellectū. q̄ nec ip̄a
 est gradus intrinsec̄ m̄ nec m̄ pōt intri
 cece p̄ficere ad talē gradū. Alia op̄. ē
 q̄ ut reducā ad formā dicit 3°. p^m dictū
 est q̄ m̄ 7 for̄ distiguit 2° ut duo possi
 tia. s̄z q̄libz p̄cise acceptū nō h̄z rōēs ē
 tratus 7 realitatis. 2^m dicitur est q̄ m̄
 7 for̄ seorsus accepte non h̄ent rōēs p̄
 cise intelligibilitatis a quocūq̄ intellect^o ē
 āgelico. Ita q̄ unū sine a^o non sufficit
 ad triandū actus intellectū. 3^m dictū ē q̄
 se ex p̄dictis q̄ m̄ 7 for̄ non possunt
 dici duo qd̄ n̄l duo aliqd̄ vel duo h̄.
 sed dñ duo h̄. inician̄ ei ip̄m hoc.

P̄terea ista pōne a^o sic. illud qd̄ solum
 h̄et rōēs distiguitibil̄ ul̄ distinctiū non ē
 aliqd̄ h̄. nec dicit p̄cise entitates seu
 realitates. S̄z for̄ 7 m̄ sunt huiusmodi.
 g^o 7 ē. maior p̄b^o q̄ oē qd̄ est aliqd̄ h̄.
 dicit distinctā realitates cōstitūtā ex di
 stiguitibil̄ 7 distinctiō. S̄z g^o illud qd̄ solū
 dicit rōēs distinctibil̄ l̄ distincti dicit aliqd̄
 h̄. eff̄ aliq̄ realitas cōstituta ex disti
 ctibil̄ 7 distinctiū. 7 tunc non solum
 diceret h̄ n̄l illud s̄ esset p̄cessus in in
 finitū. mior p̄b^o. p^o de m̄. q̄ ip̄a h̄et
 solū rōēs distinctibil̄. q̄ in fundamēto
 na^o n̄l est distinctus. ex p̄o metha. fo.
 p̄b^o de for̄ q̄ h̄et solas rōēs distincti
 q̄ for̄ est actus. actus aut̄ distiguit ex
 septio metha. distiguit qd̄ formaliter
 non esset. q̄ tunc talē distinctiōē for
 males possēt deus semper supplere p̄z
 se. qd̄ est falsus. S̄z distiguit formal̄.
 p̄terea 2° sic. p^o integratū entitatē nō
 sunt entitates. S̄z m̄ 7 forma sūt huius
 modi. g^o 7 ē. maior p̄b^o. q̄ al̄ nō essent

integrata. uel idē seips integraret. minor
ostēdit. qz m^a et for^a sunt cē itinece en
titatis et qdā potēdes entitatis. Et
fi^r. qz comē. octō metha. noiat mat^aia
et formā quasdā trūcatas entitatis.

preteza. 3°. qd^a nō est aliqd formatū
nō ē entas l^r aliqd b^o. Et m^a et for^a nō
sūt aliqd formatū. g^o et c^o. maior u^r cui
dēs. qz qd^a ē aliqd b^o: ē aliqd formatū.
mior p^b p^o de for^a qz for^a ē qdā formali
tas. li^r. et dispō. et mōus. ut u^r Al^ris. eā
noiare. 2° p^hy. et qutō metha. qd^a aut ē
formalitas nō est aliqd formatū. sicut
n^r figura figuratū uel dispō dispositū. uel
mōus mōificatū. 2° p^b de m^a. qz ipa
est quid formabile. figurabile. disponi
bile. et modificabile. Is formabile nō ē
formatū. nec disposibile dispositū.
Et si ipa de m^a qz n^r entas p^rexistit i
entificatōe simp^r. Et m^a p^rexistit in enta
ficatione simp^r. g^o m^a nō est aliq^a enta
tas. maior p^r. qz entificatō. i. gen^r simp^r.
ē ex nō ēte sip^r. ex p^o d^r gen^r. mior p^r ex
eodē p^o de gener^r. qz m^a p^a maxie ē sub
iectū generatōis seu entificatōis simp^r.
p^rteza. q^oto a^r sic. sicut se hēnt p^rtes cir
culi ad circū sic m^a et for^a ad entitate
Et p^rtes circuli nō sūt circuli sūt qdā
formatōes ipsius circuli. g^o m^a et for^a nō
sūt entitates sūt formatōes qdā entita
tis. maior p^r. qz sicut p^rtes circuli sunt
qdā p^rtes integ^rales circuli. sic m^a et for^a
sunt integ^rates entitates: p^rteza. q^oto
et ē qⁱ idēs a^r sic. sicut se hēnt unifica^o
et unificabile ad ipsū unū siue unificatū. sic
entifica^o et unificabile ad entificatū. Et
unificabile puta corpus aia^r et unifica^o
puta aia nō sunt aliqd unificatū. g^o m^a
qⁱ ē quoddā entificabile et for^a qⁱ ē qdā
entifica^o nō erit aliqd entificatū siue ali
qua entitas. sed ista imaginatio non
plac. unde cō: p^rmū dictū a^r sic. Ista
duo posita rea^r distincta sint. A. et B.

aut sunt ens. aut nō ens. si nō ens: g^o
ens cōpo^r ex nō entibz intricece. qd^a ē
absurdū et cor^rte. qz nō essent duo po
sita sūt duo negatia. si sunt ens g^o res
qz res et es cōuertit^r sūt auice. p^rmeta.
ca^o q^oto. Ad^o g^o et for^a sunt duo entia et
due res et p^rcoleq^rs duo aliqd. p^rteza.
uel m^a et for^a sunt duo posita distincta di
stictioe ext^r aia^r. uel nō. si sic g^o p^r neces
sitatez. sūt duo distincta ex n^rci et dicūt
duas res et duas realitates. si u^r nō sūt
distincta distinctioe ext^r aia^r g^o nō sunt di
sticta rea^r. qd^a est cor^rte. et u^rterius ēent
entia solus l^r m^a 20ez. q^oto g^o possunt cō
ponere compositis cōpo^rione reali. nō
u^r possibile. Et si sūt dictū a^r sic qⁱ qⁱqⁱ
hēnt distinctas rōes uel entitates sunt di
stictae conceptibilia a p^ro hēnt ens p^ro
obiec^r adeq^o. Et m^a et for^a hēnt disti
ctas rōes entitatis. ut ex p^rdictis g^o et
c^o. Et intell^s hūanus et āgelicus hēnt
ens p^r obiecto adeq^o et l^r m^a et qⁱ dicis
i scripto sup^r p^rmū sniazū qd^a nouiter edi
disti. qz rō entitatis est p^r rō intelligen
tis. g^o intell^s tā hūanus qⁱ āgelicus p^r
terit mat^aia et formā itelligere distincte
Prete^r qd^a p^rot distincte itelligi ab aliq^o
intellectū nō repugnat sibi distincte itelli
gi qⁱ m^a ē ex p^rte sua qn distincte possit
teriare actū itell^s. Et m^a et for^a distincte
cognoscū^r ab itell^u dino. g^o et c^o. maior
ē euidēs. qz si itelligeret rē sub rōe re
pugnāte obiecto: tā ess^r itell^s fl^r. mior
et p^r sic. qⁱ qⁱqⁱ hēnt distinctas ydeas in
deo sūt distincte cōceptibilia a diuo intel
lectū. ydea ei p^r rō itelligēdi. Et m^a et
for^a hēnt distinctas ydeas i dino itell^u.
g^o et c^o. mior p^b. qz sūt distincte p^rducibi
lia. et p^r cōleq^rs p^r distinctas rōnes ydea
les. qⁱ qⁱqⁱ eis deus distincte p^rducit disti
cte itelligit. cum producat ut agens
p^r cognitionez. patet g^o qⁱ m^a et for^a nō
repugnat distincte teriare actū intellectū.

Contra tertium dictum arguo sic. ut materia et forma sunt duo nihil. ut sunt duo aliquid. ut unum nihil. ut unum aliquid. Non potest dari prius ut tertium per se quod prius ea duo possint. Nec enim sunt veritates: quod ens non compositum intrinsece ex nihilo. ergo os dare sed quod materia et forma sunt duo aliquid. Preterea. Contra totam positionem arguo sic. quod quod sunt separabilia ab invicem separatione reali illa per necessitates sunt plures res et plures entitates. Sed materia et forma sunt huiusmodi. ergo etc. maior videtur evidens ex his. Nam ad oppositum predicatum sequitur oppositum sibi. minor per cometatorem quod plures. quod transmutatio fecit cognoscere materiam. unde materia manet eadem sub forma generata et corrupta: non filius. ergo successive. ergo realiter separata a forma. quod quod est sub una. quod quod sub alia. Dicendum est ergo. quod materia et forma sunt duo continua realiter distincta: ut due res possibili et distincte conceptibiles. ut duo hec. et duo aliquid. Nec ratio eius cogit. Ad quod solutionem promitto duo. primum est quod esse aliquid huius compositi rei: non absolute. sed in respectu: et id si ab illa recircumscribas ille respectus quo erat aliquid huius. erit aliquid hoc. Esse ei aliquid hoc. et est aliquid huius: non sic repugnat quod eadem rei possunt convenire sub alia et alia ratione. Exemplum. Manus et pes. in respectu ad totum corpus. non sunt duo hec: sed duo huius. Si autem circumscribas ille respectus ad totum puta si sepiens per intellectum. ut realiter a corpore. erant duo aliquid hoc. et non duo huius. quod quilibet faceret unum per se existens. Sic dico in proposito. quod materia et forma in respectu entitatis totius compositi sunt duo huius. absolute tamen in se considerata sunt duo hec. et duo entia. et duo aliquid. quod ei est extra nihil est ens. et aliquid. et res. Secundum quod promitto est quod entitas

quod sunt simplicia quod sunt composita. ut ex primo articulo. Et simplicia quod sunt in creatura. ut ens primum. quod creatura. ut omnia simplicia extra primum. quilibet horum est vere ens. probatur. quod quod est extra nihil est vere ens. quod inter ens et nihil non cadit medium et per consequens est vere res. quod ens et res cum nec tamen. Sed quodlibet predictorum ut patet discutendo est extra nihil. ergo etc.

Tunc indeo ad rationes.

Ad primum. nego maiorem. Ad probationem tamen cum dicis quod os aliquid hoc. dicit distincta realitates compositas et constituta ex distinctibilibus et distinctio. dico quod est falsum ut accipiendo. quod verum est de hoc aliquid composito. non de simplici. et sic nihil est in se per se suo in infinitum. Esse ei distinctibile et distinctum et esse distinctum. non repugnat diuinitate accepta. Materia eis est purus distinctibile distinctioe quod est per formam. et sic intelligendum est illud quod in sudamento nature nihil est distinctum. sed nihilominus est quod distinctio distinctioe entitatis. id equocatur de esse distinctum. Sic forma distinguit distinctione formali. et sic verum est illud quod forma seu actus distinguit. Sed nihilominus est aliquid distinctus distinctioe entitatis. quod materia quod forma sunt aliquid ens distinctus extra suam causam. Ad secundum dicis quod per integrationem. etc. dico quod verum est per integrationem entitatem non esse entitates illas quod integrant. quod nihil integrat per eam seipsam. et ex hoc habet contra te. quod alia est realis entitas totius integrati ab entitate prius in integratum. et sic est vera minor sub assumpta. Si autem accipias maiorem ut sic dico quod est falsa quod entitas composita ex entitatibus integrat. Arguere autem non sunt entitates quod integrant. ergo non sunt entitates evidenter falsa conceptus. Ad confirmationem dicendum quod cometator. id nomen materia et forma. entitates tractatas. quod non sunt tales quod sunt entitates compositae respectu

quarū sūt qdā portiones 7 qdā truci
 s3 ex h' seqf q' in se sūt nil. g' aliquid
 Ad 3^m cu' dicit q' nō est qd formatus
 7 ē. dico q' ista maior est 1^a. Nō ei ois
 entitas est formata. Ad cōfirmatōes
 de m^a. dico q' ly simp' dñ' pōt accipi s3
 auz. p' de generatione. simp'. i. ulz. uel
 simp'. i. pñcipat. Si p'mō sic maior ē
 uera. qz atz ens ulz nō est aliquod ēs.
 s3 tunc mior est falsa. qz m^a nō pexistit
 tali entificationi. si accipias simp' s'or
 sic maior est 1^a. qz entificatōi etis sim
 plz. i. etis pñcipat qd est sba nēssario
 pexistit ut ibūz aliqd' ens. s3 tūc mior
 est uera. qz m^a pexistit tali entificatōi
 7 sic loqf ibi auz. de ente ulz non ente
 simp' ad litterā. utz inuēti. Ad qzms
 cōcessā maiore nē hēo. dices q' sicut p
 tes circuli nō sūt circulus quēz cōpo
 nunt sic. m^a 7 for' non sūt entas quā
 cōponūt. s3 non seqf. g' non sūt al. q
 entitas. s3 cōmittit cōtus falsā. . Ali
 negat maior. qz non est hīc. nā circū
 dicit realitatē specialē. s3 entitas trāscē
 detz. licet g' ptes circuli possint fugere
 realitates circuli qz non pp hoc erūt nē
 Adde tamē 7 for' non possunt fugere
 realitates entitatis nisi essēt nē. g' 7 ē
 Ad qzms p idē qz sic currit argu^m.

Alia est opinio Joannis

scoti quas reputo uerore. Ad cuius e
 uidētā p' cōditōes aliquas m' edissas
 fo cōclonē intentā. pbandō inferā. s' p
 declaratōe cōclutionis 7 argumētōz
 solutiōes. dimisiōes quasdā ostendam.

De p' est p' cōditio m^a. q' ipa est sū
 damētū 7 receptaculū ois formazū ma
 terialiū. h' appz ex p' meta. 7 fo de ge
 neratōe ubi auz. materiā noiat pauce
 reos. i. receptaculū ois formazū. s3
 cōditio est. q' m' est per se pñcipiū ex
 p' phy. Et est p se cā fo phy. 7 est p
 se ps. ex vii. meta. s' cōditio est q' m^a

est per se sūz generatiōis. ex p' de ge
 neratōe. p' ingt m' quā uocat ibi yle
 est maxie sūz generatiōis 7 corruptio
 nis. qzta cōditio est q' m' est p se ter
 m' us creatiōis s'm aug^m. xii. cōfess.

qzta cōditio est. q' m' est ingenerabi
 lis 7 icorruptibil p' phy. De fo de
 p' cōditōe arg' sic. impossibile est idē re
 alz sepazi a seipō. qzda op' seqf q' idē
 filz erit 7 non erit. qd' est op' p' pñcipiū
 7 per cōns s'm. s3 m^a 7 for' sūt sepabi
 lia abinuicē. Materia ei est receptacu
 lus ois formazū. s3 nō fil. g' successe.
 7 per cōns sepabilis a qualibz forma
 scōzūz. g' m^a 7 for' non sūt idē realz.

Pret^a. p' receptaculū est distinctus re
 aliter a p' recepto. s3 in genere cāe ma
 terial est dare p' receptū. cu' nō sit p
 cessus in infinitum in cāis per se. ex fo
 meta. g' m' est realz distincta a for' q' est
 p' receptus. maior est enidēs. Tū qz nē
 est idē realz sūi ipsius receptū. Tū qz
 alz p' receptū non esset pñmū si aliqd
 ipius recepti i eius rōe clauderet. ita
 nec cōneris. Pret^a ex s3 cōditioe
 arg' sic. oē cōpositū uere 7 essentialz cō
 stat ex cōponētibz realz 7 essentialz di
 stinctis qz o' p'dicati infer o' m' ibi. S3
 cōp' ex m^a 7 for' est uere 7 essentialiter
 cōpositū. g' 7 ē. minor ps. qz m' est per
 se pñcipiū essentialē 7 p se cā 7 ps q
 ditans. Cōf. qz cōpositū ex m^a 7 for'
 ma ul cōstat ex nihilo 7 nihilo. ul ex
 nihilo 7 aliquo. ul ex aliquo 7 aliquo
 p' duo sūt incōpossibilia. qz nē nō po
 test esse p se cā intrinseca 7 ps. uel per
 se pñcipiū essentialē alie' etis. g' o'z da
 re s'm 7 sic pñcipiū. Pret^a. ex cōditio
 ne qzta. arg' sic. Materia est tius crea
 tionis. for' non nō est tius creationis.
 g' forma non est materia. mior ps. qz
 for' naturales nō educūt de po' m' per
 creatōes. Pret^a ex s' arg' sic. Ad^a

est sub generatōis. for^a non est sub
generatōis. s. magis sius. g^o for^a nō ē
m^a. Preter^a ex q^ata cōditōe arg^o sic
Nō est ingenerabil^a et incorruptibil^a.
for^a nō est ingenerabil^a et incorruptibil^a
g^o for^a non est m^a. Cōf^a etiā opō. per
rōes qbz argutū est cōt^a opiones pce
cētes. ex iprobatiōe eis illarū p^a uer
tas h^a. De tertio. q^a Nō dicif^a ens
in pō. Est notādū. q^a ens in pō dicif^a
du^a. ul^a sicut sub pō. ul^a sicut tū pō
p^a pō dicif^a sibiua. fa dicif^a obiecta. et h^a
est d^aia ens. q^a circūit oē ens creatū.
tā simp^a q^a cōpō^a. Notādū aut^a q^a iste
due pō nō sunt eadē q^a sunt sepables
ut p^a in creabili. qd^a ei creat^a est in pō
obiecta: non sibiua. q^a in creatōe unū
subū subicif^a. aliq^ado tamē eadē i eod^a
pō ei ut est in subō et ad aliud dicunt^a
sibiua. et illa eadē ut est i^a ad q^a ē dicif^a
obiecta. Ex^a. Alio^a sup^asties ē i pō
ad albedies. et alio^a ipa albedo ē in pō
anteq^a sit. s. eadē ut cōpaf^a ad subūm
dicif^a sibiua. et ut cōpaf^a ad agēs dicif^a
obiecta. Ad p^apositū. Nō dicif^a ens i
pō nō obiecta sicut albedo ante q^a sit
q^a m^a nō est sic in pō agēs. s. manet
actu sub utroq^a rōnū in transmutatōe
s. dicif^a ēa in pō sibiua eo mō q^a sup^asties
tes dicif^a in pō ad albedinē. Nā m^a ē
ens receptū actus sibiua p^a. et act^a acti
cental^a secundario. ita q^a licet m^a sit ens
in actu entitativo q^a est aliqd^a ext^a suā
cāz distinctū. tamē distiguif^a cōt^a actus
formalē cōpletū et specificū. et ita delecti
b. f^a p^a ens in pō. q^a maxie ē receptū
actus. non q^a oio sit in pō. sicut est al
bedo futura. ul^a sicut ē atēp^a. q^a tunc
nō possent sibi cōpetere cōditōes q^a
p^amissi. Notādū fo q^a cōpō^a est dup^a.
qdā cōceptū. qdā entus. et in q^alibz
cōpō^a cū nō sit p^acessus in infinitū est de
uenire ad aliqua duo extrema formali

ter alterius rōnis. ita ut nō unius idē
dat in rōe alterius. Ita extrema i cō
poione entis siue rerū sunt for^a et m^a p^a
ita q^a m^a est purū actuale et potēiale
forma est purū actuat^a. et nō unius in
cludit in rōe alterius. q^a al^a nec illud
esset purū actuat^a. nec illud purū
actuale. Extrema at^a i cōpō^a cōceptū
sunt cōceptus tān detriati. et tantū
detriabiles. qual^a est cōceptus entis ad
quē stat resolutio cōceptus detriabiliū
Aliud extremū est cōceptus pure deter
miatus q^alis est cōceptus ultie differen
tie. Ex qbz p^a correlatiū q^a extrema in
qualibz harū cōpoionū sut in fuoradi
ne p^adiuersa et in nullo cōueniūt ut p^adi
xi. ita q^a nō un^a includat in rōe alteri^a.

Dico ergo ad questionem.

Ex oib^a p^amissis. q^a m^a disti^a real^a a for^a
realitate posita recepta oio alter^a rōis
a for^a. et est qd^a p^adiuersus ab ea. p^ab^a
illa sunt p^adiuersa q^a in nullo cōueniunt
ita q^a nō includit unius in rōe alterius.
nec cōuerso. s. m^a et for^a sunt huiusmōi
g^o et c. maior p^a ex. v. meta. minor p^a ex
p^adictis. q^a si nō. ul^a to^a for^a non esset na
ta recipi q^a. s. ad illud q^a includeret de
m^a. ul^a m^a tota non esset nata recipere
q^a ad illud qd^a ncluderet de forma.

Ad argumta ad primum.

Cū dicitur illud qd^a non est distinctum
cōceptibile. et c. def. s. minor est falsa.
Ap^abatōes. Nō est cognoscibil^a s. a
nologia ad formā. Dico q^a uerū est i
tellectu humano p^a statū isto. Cui^a rō
est q^a cognoscimus rē a posteriori et p^a
opationē eius. unde ex distinctōe op
ationū arguimus distinctas formas. q^a
for^a est agere. et q^a m^a non est rō agēdi
sō cā non cognoscimus in se p^acise. sed
in relatione ad formā. tamē ipa ē de
se distincte cognoscibilis a pō non im
pedita. Cōf^a. ois pō bēns aliqd^a cōe

7 entis. 7c. 7 sic non seq̃ q̃ magis di-
stinguat̃ q̃ sba 7 accid. s. imo p̃s cō-
ueniunt cōueniētia cōceptus q̃ sba 7 ac-
cidētia. Alz posset dici q̃ p̃s distin-
gui aliqua pōt esse dupl̃. l. qz minus
cōueniūt. ul. qz p̃s repugnāt. p̃mō p̃s
distingūt sba 7 accidēs q̃ albedo 7 ni-
gredo. p̃s. s. cōueniō. Appōit̃z dici
posset forte q̃ m̃ 7 for̃ p̃s distingunt̃
p̃mō q̃ sba 7 accidēs. qz sunt se to-
tis distincta. non sicut sba 7 accidēs.
s. s. p̃s distingūt sba 7 accidēs. qz
non faciūt unū p se sicut materia 7 for̃
qd̃ uidet̃ esse p̃ malozē repugnātiā
seu nō idētitatē intrinsecā q̃ est inter
sbāz 7 accidēs q̃ iter materia 7 formā
Ad septimū dico q̃ ex duobz existē-
tibz in actu accipiēdo actus formalē 7
specificū q̃ distinguit̃ cōtra potentias
sbūaz: non pōt fieri unū per se. qz q̃li-
bz tal actus dat esse p̃fectū s. ex duo-
bz actibz entitatis ut actus ē difus
cōt̃ potētia obiectiuā. sic dico q̃ pōt
fieri unū p se. h̃mōi aut sunt m̃ 7 for̃
ma. ad illud septio metha. dico q̃ auc-
toritas soluit sc̃ip̃as. qz m̃ nō est quid
nec q̃ nec aliqd qbz ens determinat̃.
Illa cū qbz ens det̃at̃ sunt genera l̃
spēs. Vnde aut nullū horū est. Ad
ultimū dico q̃ comē. loq̃ de p̃o obie-
ctiua. Et sic nerū est q̃ agēs extrahēs
illā potētia ad actū non largit̃ multū
dinē s. p̃fectionē. qz albedo i actu nō
est cōpositō: sc̃ip̃a ut in p̃o obiectiua
s. p̃fectōr. Si uero sit s̃mo de potētia
sbūa sic agēs largit̃ multitudines qz in
sio generatiōis aliqd ē actu in mat̃
qd̃ prius non erat.

De secūdo p̃ncip̃e

Sic p̃cedit̃ 7 arguit̃ q̃ ma-
teriā existere sine s̃m̃ inclu-
det cōtradictiones ex terz̃o.
p̃ ex m̃ diffinitōe sic. diffinitio 7 p̃s

diffinitiois actus cōpetunt diffinitio-
is si m̃ existeret sine for̃ non cōpeteret
sibi diffinitio m̃. g̃. 7c. maior ē euidēs
s. minor p̃bas. qz az̃. p̃ phy. diffinitio
materia ait sic. q̃ m̃ est p̃ sbūz unicui
qz ex quo sit aliqd cū in sit nō s̃m acci-
dēs. s. m̃a for̃ separata nō iness̃. g̃. 7c.
p̃te. ex m̃ entitate arg̃ sic fo. qz si
m̃ posset existere sine for̃. ul. hoc ess̃
qz m̃ dicit̃ aliā entitatē simpl̃. ul. qz
aliā distinctā a forma. ul. aliā distinctā
7 absolutā pōt entitates for̃. p̃mū
non. qz cū d̃o dicat̃ aliā entitates a fi-
nito. 7 motus a mobili posset fieri d̃o
sine finito 7 motus sine mobili. quorū
utruq̃ est absurdū. Nec s̃m. qz sic en-
titas totius posset fieri sine p̃tibz. pu-
hō sine aia 7 corpore. cū dicat̃ aliā en-
titates absolutā a partibz. eadē ratiōe
duo alba posset fieri sine d̃o s̃milit̃
d̃m̃is. quorū utruq̃ uidet̃ absurdū. nec
3m. qz sic sbūz poss̃ fieri sine p̃p̃a pas-
sione cū dicat̃ aliā entitatis absolutas
7 pōt ex natura rei ip̃a passiōe. qd̃
est impossib̃le. g̃ nullo est possib̃le ma-
teriā existere sine for̃. p̃te. ex m̃ re-
latiuitate arg̃ sic. Impossib̃le ē efficiē
formale esse sine for̃. puta esse album
sine albedine: sed esse relatiū ē effectus
formal̃ d̃m̃is. m̃ aut̃ refer̃ ad formā
ex p̃ phy. g̃ impossib̃le est esse materiā
sine forma ul. relatiōe. S. d̃o ē qd̃ā
forma. g̃. 7c. p̃te. ex m̃ actualitate
arg̃ q̃ro sic. Impossib̃le est aliqd exi-
stere sine existētia. s. existētia est qd̃ā
forma rei q̃ existit. g̃ impossib̃le ē ma-
teriā existere sine forma. p̃te. ex m̃
p̃petate arg̃ sic. v. Impossib̃le ē duo
cōtraria eidē s̃l in esse. ex p̃ de gene-
ratione. s. si mat̃ ess̃ sine for̃ iness̃ent
simul sibi duo cōtraria. g̃. 7c. minor p̃-
bas. qz h̃et̃ simul potētiā ad formas
cōtrarias. sequezū aut̃ cōtrariarū con-

trazie sunt po^r. ex s^o phy. ut posse sana
re et posse egrotare. p^rte^r. ex matre
finitate arg^o. vi^o. sic. o^r ens citra p^rmu
e finitu et limitatu. s^z m^o si e^rt sine for^a
esset illimitata. q^r limitat^r p^r forma. g^o et
e^r. Ad o^m. p^r se esse magis co^petit
s^z b^e q^r accid^eti. cu^m sit m^ous. p^rpus essen
di p^rdicam^eti s^z b^e. s^z accid^eti esse p^r se
nulla includit coⁿtradictione. imo de s^zo
ita est in sacramento eucaristie. g^o m^oto
magis est possibile h^o de m^o cu^m i^pa sit
s^z b^e ex s^zo de aⁱa. C^ofi^r. et est id^e q^r
non minus dep^edet accid^es a s^z b^e q^r
m^o a for^a. s^z accid^eti possunt existere
sine s^zo. g^o m^o sine for^a. unde q^r hoc ne
gant de m^o magis negar^et de accid^eti
h^z nisi eis ueritas fidei obularet.

R^endeo in ista questione.

p^rmo opiones aliquas improbabo. s^zo
op^r. s^zconca declarabo. 3°. q^rdas dubia
occurrentia remonebo. Quatu^r ad p^rmu
est una opio dic^es hoc includere coⁿtra
dictioⁿes et esse o^rio i^possibile materiam
existere sine for^a. p^rb^o m^o p^rz. p^r sic. q^r
to aliqua sunt magis unu^m tato minus
sunt separabilia. s^z m^o et for^a sunt magis
unu^m q^r s^z b^e et p^ra passio. g^o cu^m s^z b^e et
p^ra noⁿ sint separabilia. q^r h^z e^rt coⁿtradi^o
m^oto^ris m^o et for^a sunt separabilia. maior
e^r euide^s q^r u^m e^r q^r e^r idiu^ris et i^pepa
b^e i^p se et di^ris ab o^r a^o. m^o p^r. q^r m^o
et for^a faciunt u^m p^r se e^rntia^r et i^po^r dic^e
di p^r se. P^rte^rea. s^zo sic. o^r eo q^r p^r
se p^rot esse p^rot fieri aliq^d inferius. pu^r
illud q^r noⁿ p^rot p^r se esse. s^z u^m p^rot sic
et inferius m^o. q^r ens est in po^r. et e^r p^r
pe n^o s^z m^o aug^o. q^r q^d igi^r est i^perius
m^o esset n^o. g^o i^possibile e^r materia esse
p^r se. P^rte^rea. 3° sic. q^r noⁿ e^r actus nec
h^zens acti noⁿ p^rot acti p^r se existere. s^z
m^o est h^z m^o cu^m sit ens in po^r. et po^r et
actus diuidit^r ens. q^r n^o actus includit^r
in po^r nec e^rcouerso. g^o m^o noⁿ p^rot p^r se ex

istere. C^ofi^r. Q^d esse e^r a for^a s^z m^o Boc
tiu^m. g^o m^o noⁿ p^rot esse sine for^a. p^rte^rea
q^rto. q^r noⁿ h^z ydea in deo noⁿ p^rot e^r
l^r fieri sine alio. s^z m^o noⁿ h^z ydea iⁿ deo
g^o et. maior p^r. q^r ydea e^r quo median
te res e^r p^rducibil^r in effecti. p^rte^r. v^o.
q^r analogia^r in aliquo p^r illud e^r forma
l^r et real^r in illo p^r. noⁿ in aliis nisi p^r
attributioⁿe solu^m ad illud p^r. s^z o^r esse
est a for^a. g^o m^o noⁿ h^z esse nisi p^r ano
logia^r ad forma. maior p^r de sano et ai
li et u^rina. p^rte^r. vi^o. N^o dep^edet p^r a
a for^a q^r e^rcouerso. s^z for^a aliq^d materia
les noⁿ possunt existere sine m^o. g^o m^oto
minus e^rcouerso. m^o p^rba^r. q^r al^r ille
for^a essent spu^rales et in materiales. q^r
e^r coⁿtradictio cu^m sint forme materiales:
et corporeales p^rte^r. septio. i^possibile
est creatura existere sine coⁿsuada^e. s^z
coⁿsuatio est q^d forma resp^ona. g^o i^p
possibile e^r materia existere sine forma
Dicu^r igi^r istu^m q^r est o^rio i^possibile ma
teria existere sine forma. q^r se^r trip^o
coⁿtradictio. p^rmo ex p^rte esse in acti. q^r
esse in acti ul^r est forma ul^r seq^r forma
Materia at^r n^o forma nec h^zens formas
si esset sepa^ra. g^o esset acti et non esset
acti. h^zeret formas et non haberet. 2^a
coⁿtradictio esset ex p^rte mat^rie. q^r i^pa
est pura potentia. si g^o esset p^r se iⁿ acti
esset pura potentia et noⁿ esset. 3^a con
tradictio esset ex p^rte p^r se stantis. q^r
o^r p^r se stans in genere s^z b^e est sp^os:
ul^r indiuiduus et in genere d^rrecte. Sed
de r^oe mat^rie est q^r sit p^r sp^oi ul^r indi
uidui. g^o si p^r se staret esset pars et noⁿ
esset pars. Sed ista op^rio est f^rla et i^p
rationabilis. Tuus improbatio et f^rlas
pari bit ex s^zo articulo ubi opio contra
ria p^rbabat^r. Nec r^oes cogu^rt u^m de R^o
p^r ordin^r. Ad primu^m. Cu^m dicis q^rto
aliqua sunt magis unu^m. et. dico q^r du
plex e^r unitas. s. unitas id^entitatis real^r.

Et unitas unionis. si pō modo accipias unum sic maior est uera. sed minor est falsa. qz magis sunt unum realz ī bz et passio q̄ m^a et forma. imo nō est cōparatio. qz materia et for^a non sunt u^m realz. Subz aut et passio sunt unus et aliter. Si aut accipis unum sō mō sic maior est falsa et minor uera. qz unitate unionis magis sunt unum m^a et for^a ut pcedit p̄bauo minoris q̄ bz et pa^a. Ad fm cu dicimz oī eo qd̄ per se esse potest et c. cōcedo maiorem qz etiā ēē in alio inferius est ipso esse per se. Ideo omē accidens est inferius subā et p̄ te subē. s. minor est falsa. qz oē accidens est inferius subā. Ad aug^m. Materia est p̄pe nihil non simplz. sed in genere subē. qz est infinitas in illo genere. Rōt^a. Si aliqd̄ inferius subā pōt fieri g^o aliqd̄ superius et per cōns aliqd̄ superius sup̄remo angelo. Ix nō. Licet forte concesso sit uera qz deus possit facere aliqd̄ superius sup̄remo angelo. tamen qeqd̄ sit cōsequētia non uidetur ualere qz nihil est superius subā. Est aut aliqd̄ inferius ea. puta. omē accidens q̄re non sequitur si potest fieri aliqd̄ inferius subā. g^o aliqd̄ superius. Ad 3^m cu dicimz qd̄ non est actus. et c. dico qz actus est duplex formalis et entitatis. p̄mus opponitur potentie subie. s. potentie obiective. Et sō mō actus et potentia sunt diuidentia entis. Non pō modo ut p̄ ex qōe p̄cedēt. Si g^o loqueris de actu formali. maior est talia. s. minor uera. Si de actu entitativo. sic maior est uera. et minor falsa. qz materia de se licet non sit actus formalis ut sic. nec habens actum talem: est tamen actus entitativus. qz non est nihil. Ad cōfirmationē. Omne esse est a forma. uerū est de actu specifico et formali. S. materia habz de se alius actum. ut p̄

ex predictis. Ad quartū dico qz minor est falsa. qz materia ut patet habz distinctam ydeas in deo. cu sit aliquid distinctus in entibus cōsistere intelligibile et distictē producibile. Ad q̄ntū enī dicimz que analogantur. et c. dico qz illa p̄positio si uerū dicat in aliquibus. ut in sano de quo arguit: habet tamen instātiās in pluribus aliis. ut in substantia et accidente resp̄u entis. qz tam subā q̄ accidens sunt formaliter et realiter ens. ut ostensū est in questione precedenti. et t̄cō illa maior non est uniuersaliter uera. forte etiā in exemplo supponimz unum salus de sano qz non est aliqz unus actus ut conceptus sanitatis cōmunis sano in animali et in uirina. imo sunt equiuoci et dīuer si de quo alias. Ad sextū. cuius dicis qz materia p̄s dependet a forma q̄ e cōuersio. dico qz falsus ē qz prius nō uidetur dependere a posteriori sed cōuerio: Materia eis prius est forma sicut finitus et fulcimentis eius. Sed esto ad hoc est falsa minor. Ad probatōes dico qz separatio forme a materia non uariat formas sicut non uariantur accidentia separata. dato g^o qz tales forme essent separate a materia utiqz essent materiales et corporales sicut prius. et si non actu tamen aptitudine subō ibe rentes. adu^otimus dico qz relatio cōseruationis non est aliqd̄ distinctus realiter a re cōseruata. sicut nec creatio a creatura. Ideo materia separata esset sine forma non obstante relatione illa cōseruationis seu creationis. Nec illa triplex cōtradictio quas dicit cogit. finiculus eis ille s. non difficile rumpit. p̄ma cōtradictio non est cōtradictio Nam est actus formalis et specificus et omnis talis ul̄ est formalis ul̄ sequit formam talem non habet materias et

se. Alius ē entitatus actus quo aliqd
est in actu quicquid est extra suas cās
⁊ extra rōem intellectus. talem habet
materia cum sit aliquid extra nihil. 8.
materia est in actu entitativo ⁊ non in
actu formali. s. hic nulla est cōtradictio
⁊ si arguas. non ē in actu formali. 8.
non est in actu est euicenter fallā con
sequētis. s. etiā dicta cōtradictio nō
est cōtradictio. q. est i potentia ē du
plex. siue duplex est potentia. s. bina ⁊
obuia. Materia est in potentia pmo
non fo. ut dicitur est in quēstione pcedē
ti. s. est in potentia s. bina non abiect
esse in actu opposito potentie obuiē.
⁊ etiā non est cōtradictio. Non ei omē
per se stans in genere subē est spēs ul
indiuinduum. habet eis instantiā de aia
separata materia. 8. ⁊ est pars ⁊ pōt
esse per se stans sicut ⁊ anima rōnal.
Ad omēs aut auctoritates phi seu co
mē. seu cuiuscūqz alterius q. uident ne
gare materias posse existere sine for.
Dicēdū est q. locut⁹ de cōmuni cursu
naturę ⁊ de potentia creata. s. hoc nō
obstante est possibile de potentia diui
na. ⁊ per cōmū nullas includit contradi
Alia est opinio.

Que dicit materias posse existere sine
forma absqz ulla contradictione ⁊ p po
tentias diuinaz. Modus ponēdi q. m. capio
est iste. dicit eis q. fm comē. sup
fam ebdomadā Boetii esse simplē ⁊ eē
aliqd diuersimode accipit in theo. ⁊ in
phia. Nam in theo. esse simplē cōuenit
rei q. daz extrinseca denominatione ab
esse pmi pncipi inquantū res partici
pant diuinus esse. s. esse a. i. q. puta ho
minē ul leonē conuenit rei quadas in
trinseca denominatione a natura sue
essentie ⁊ p. p. quiditatis. s. phi eodē
mō dicunt res esse simplē ⁊ esse aliquid
s. ab intrinseca rei denotatione. ⁊ hinc

est q. theologi non dicunt esse simplē
conuenire equiuoce decē generibz q. a
eadē rōne conuenit eis esse participa
tus q. participat esse yccale q. d. ē in se
unus ⁊ itez licet vtrc dicuntur esse di
uerse in deo per respū ad diuersas cre
aturas. s. phi dicit ēē equiuoce cōue
nire decē generibus. quia diuerse sūt
rerum essentie quibus secundus sps res
non solum habent esse aliquid sed esse
simpliciter. Ad propositum in materia
est triplex esse. unum esse simpliciter si
ue accipiat⁹ esse simpliciter secundus
theologos siue secundū phi. Aliud
est esse aliquid. ⁊ hoc dupliciter. unum
ut est in se quedaz capacitas ⁊ quedā
entitas ⁊ essentia distincta a quocun
qz alio. Secundus esse ut fulciment⁹
compositi. ⁊ hoc esse habet a forma.
Nam forma perficiendū capacitatem
materie cōmunicat sibi suum esse. ⁊ p
consequens toti composito ⁊ tale esse
est q. d. habet materia a forma in actu.
Quando autē desinit esse a forma de
sinit esse simpliciter secundus cursus na
ture. q. d. attendentes phi dixerunt ma
teriam esse ens in potentia ⁊ non pos
se esse sine forma. Si obicit⁹ q. tunc
duplex esse perfectus erit in composito
s. unum compositi aliud materie. R.
q. uerū esset si mat. actū suū quē pōt
hēre actiōe diuina nata esset hēre ⁊ ha
beret in composito ad modum materie
artificialium. Sed materia non habet
illum actum in composito sed tantum
actum forme. Vult ergo dicere q. ma
teria ut in composito habet tantū esse
sibi cōmunicat⁹ a forma. Aliud autē
esse dat⁹ sibi supernaturaliter adeo
q. d. etiā non habet ut est in composito
quia repugnat per se unitati cōpositi.
Sed illud esse haberet si deus eam fa
ceret sine forma. Et secundum hoc m.

sine forma. Imaginatur ei iste doctor
ut uideatur quod cum unius compositi sit
tantum unum esse. illud ex consequenti
et per accidens est ipsius materie et for-
et cuiuslibet accidentis illius totius. si
igitur materia separaretur a composito
deus dat sibi nouum esse. quia tunc non
potest habere esse totius quod prius.

Opinio gr̃sta ut applicatur ad propo-
situm de quo queruntur dicit quasi duo
primum dicitur est quod materia in compo-
sito non habet esse nisi compositi et for-
me. Secundus dicitur est quod in separati-
one si separaretur a forma acquirit no-
uum esse supernaturaliter a deo.

Sed contra primum dictum.
arguo sic. Quicquid est aliquid propria
aliquitate est aliquid. sed materia est a-
liquid in composito. ergo propria aliqui-
tate est aliquid. et non aliquitate for-
mali compositi. maior uidetur euidens quod cum
esse aliquid dicat entitatem rei intrin-
secam. deo competit rei esse aliquid a
sua propria et intrinseca ratione uel ali-
quitate. minor patet. quia materia in
composito non est nihil. ergo aliquid.
Confirmatur: quia unumquodque quod est
extra suam causam et extra intellectum
sicut habet propriam aliquitatem et en-
titatem ita habet et proprium esse. quia
esse et essentia idem sunt realiter ut nunc
suppono. sed materia est aliquid extra
suam causam et extra intellectum ut eti-
am est in composito. quia non est ens ra-
tionis: ergo habet propriam entitatem
et proprium esse. et per consequens ma-
teria non habet esse formaliter per esse
compositi uel esse forme. Contra
secundum dictum arguo sic. Impossi-
bile est transire de contradictorio in con-
tradictorium sine mutatione media. quia
aliter non esset ratio quare nunc alterum
contradictorium inesset et non prius.

Si ergo materia in separatione transi-
t a non esse ad esse illud nouum hoc e-
rit mediante aliqua mutatione. Illa
mutatio uel erit creatio licet improprie
creatio dicatur mutatio. et erit generatio
et augmentatio. et alteratio et loci mu-
tatio. Non creatio: quod materia prius et non
idem bene acciperet esse per creationem. quod
est impossibile. Nec generatio quia ipsa
materia est ingenerabilis et incorrupti-
bilis. ex primo physicozum. Nec est
alteratio uel augmentatio quia per ta-
lem separationem non acquiritur nec
qualitas nec quantitas in materia. imo
magis abicitur. Nec est loci mutatio.
patet ergo quod materia nullum nouum
esse acquirit si forma separaretur.

Preterea. illud esse uel esset substan-
tiale uel accidentale. Non substantia-
le. tunc quia hoc esset necessarium per ge-
nerationem. tunc quia tunc materia ha-
beret duplex esse substantiale. primum
quod habebat. et secundum quod nouiter
acquirit. Nec potest esse accidentale.
quia per tale esse non esset materia per
se existens nec simpliciter interpendens
sed potius oppositum. quia nullum ac-
cidents habet quod sit per se existens uel
forma interpendens. Preterea. si sic
ergo materia naturaliter per se existere
posset sine forma: conueniens est fal-
sum. ergo et antecedens. probatio conse-
quentie. licet aliqua perfectio uel aliquid
esse alicuius supernaturaliter. tunc ta-
men postquam inest naturale est. habenti
illud habere uel posse habere. Exem-
plum de ceco illuminato supernaturaliter
quia habito uisu naturaliter uidet. ergo
si materie attribuitur tale esse nouum
supernaturaliter. licet sit miraculum in
primo instanti quo tale sibi datur. tamen
postea naturaliter materia per se esset
secundum illud esse. quod est si absurdum

et contra te. Notandum tamen quod si ista positio intelligeret quod materie sepe-
rate attribuitur nouum esse. non posi-
tue sed negatiue. puta negatio ipsius
esse communicati a forma. i. quod materia
per se existens esset sine tali esse comu-
nicato. quequidem negatio est quoddam
per se esse. ita quod ex hoc materia esse di-
catur per se quia non recipit esse forme.
Sic opinio haberet colores. quia vere
materie sepe-
rate communicatur a deo per
se esse negatiue. et per consequens dici
posset quod tale non haberet materia in
composito. quia hoc repugnaret unita-
ti compositi. Nam si materia non infor-
maretur forma in composito. compositum
non esset unum per se. sed quasi quoddam
per accidens. Non tamen imaginandum
est quod aliquid positum nouum comuni-
cetur materie sepe-
rate.

Quantum ad secundum.

Est conclusio scoti quod materia sine ali-
qua contradictione potest per se existe-
re sine quacunque forma substantiali si-
ue accidentali uel absoluta uel respectiua
sic intelligendo. quod ex hoc materia non
acquirat aliquod nouum esse positum
quod prius in composito non haberet. Nec con-
trario per quod dicitur per se. Quod absolutum prius alio
a quo realiter distinguitur potest esse sine con-
tradictione. sine illo. scilicet materia est quod absolutum
distinctum realiter et prius quam quicquid forme sub-
stantiali seu accidentali. ergo et. maior exponitur.
dico ei prius per se dependente essentialem
posteriores ad prius. Nam posterius sic de-
pendens non potest esse sine priori a quo sic
dependet. dico absolutum ad remouendum
instantias de correlatis que tamen secus
comparantur positae originis. ut patet
et filius qui sine inuicem esse non possunt
dico distinctum realiter per instantia que
fieret de substantia et propria passione. et quod dicitur

aliis. unde maior illa non uidebitur neganda nisi
per defectum alicuius conditionis predictarum
maior est euidens. nam quod materia sit prior prius. quod est
finitum et receptaculum formarum. unde au-
gustinus. xii. confessus. prius origine tria
est creatio ad materiam quam ad formam. scilicet
in eo in se tempore materia fuerit creata cum forma.
quod etiam materia sit absolutum aliquid. prius. quia
facit compositionem reale absolutam. quod etiam
distinguitur reale a quacunque forma. prius. i. quod
cedit. Et instat contra maiorem rationem
quod tunc linea possit fieri sine puncto. cum
sit prior eo et realiter distincta et formaliter
absoluta. scilicet hoc uidetur impossibile. quod tunc
linea esset infinita. propter eadem rationem posset
fieri corpus sine figura. cum corpus sit
prius et realiter distinctum a figura. et etiam
aliquid in se formaliter absolutum. Quod
autem esse sine figura uidetur impossibile
nec intelligibile. Respondetur. ad primum.
quod ipsa linea potest accipi dupliciter uel scilicet
illud quod clauditur inter duo puncta in-
cludendo ipsa puncta. uel non includen-
do ipsa puncta. Item punctum potest
accipi dupliciter. uel positue. uel priua-
tiue. priuatiue quidem nihil addit super
lineam nec dicit aliquid nisi priuationem
linee ad ulteriores partes. Si primo
modo accipitur linea sic est impossibile eam
esse sine punctis quia sic includit ipsa
puncta. Sicut est impossibile esse ho-
minem album sine albedine. Secun-
do autem modo accipiendo potest
utique fieri sine punctis accipiendo pun-
ctum positue. Non tamen accipiendo
priuatiue. Diceret ergo linea erit fini-
ta. Respondetur. non erit infinita. idest non finita
positue. sed finita priuatiue. Si ul-
terius arguas ergo infinita simplicitate
peccas arguendo secundum accidens.

Ad aliud de figura dicunt quidam
quod figura non distinguitur realiter a cor-
pore. quod non tenet. Quod. quod figura est.

et corpus sunt per se in predicamento
distincta. quia corpus est quantitas. et
figura qualitas de quatuor speciebus. igitur ipsa
sunt realiter distincta. Aliter igitur est di-
cendum. quod figura potest accipi dupliciter vel
positiue vel priuatiue. primo modo dicitur de
terminatione quandam extrinsecam et ex-
traneam alterius generis a corpore. quo
modo loquitur aristoteles de figura in predicame-
ntis c. de qualitate. Secundo modo accepta
figura. scilicet priuatiue dicitur determinationem
quandam intrinsecam que nihil positiuum
addit ultra corpus. sed tantum priuationem
ad ulteriores partes. sic loquitur de fi-
gura auctor. vi. principio. quod artifex
facit figuras infusionis nihil addendo.
sed potius remouendo. primo modo accipie-
do figuram de potest facere corpus sine
figura. secundo modo non. sicut de linea et pu-
cto supra dicebatur. Si igitur arguis corpus
esse infinitum. Nego sed ex it finitum non
positiue sed priuatiue. preterea secundo ad
principale arguitur sic. quicquid deus conser-
uat pro uno instanti sine alio potest conser-
uare etiam pro quocumque sequenti. sed deus
pro instanti creationis conseruat materiam
sine forma. igitur et maior apparet. quia
equalis uirtutis et potestie uidetur in hoc
et in illo. minor patet per augustinum. xii. co-
fessio ut superius adducebatur. quod prius
ex natura rei trahitur creatio ad materiam
quam ipsa materia informetur forma. quia
prius oportet existere receptaculum for-
me quam forma ipsa. Confirmatur id. quia
quod deus immediate creat potest conserua-
re. quod non minoris uirtutis est conseruare
quam creare. sed deus immediate creat ma-
teriam. tunc quod cum materia sit aliquid prius
in entibus non subest calitati alicuius
creature. tunc quod non est nata produci nisi per
creationem. Nulla autem creatura potest crea-
re. preterea. si sic materia potest esse sine
quocumque forma determinata. igitur sine forma

simpliciter. Antecedens est euidentius. quod est in
potentia ad omnes equaliter. igitur potest esse sub
omnibus. Non solum. igitur successiue. contra prius
sic. quicquid trahitur sibi aliquid igitur trahitur sibi
aliqua eius species. ut quicquid est animal est homo
uel leo. et cetera. quicquid dicitur trahitur sibi aliqua
species trahitur sibi aliquid indiuiduum. ut quic-
quid est homo est hic homo uel ille prius sortis. per
prius et cetera. igitur ad destructionem consequentis.
quod non trahitur sibi aliquid indiuiduum nec
species et per consequens nec genus. Si igitur mate-
ria non trahitur sibi aliqua forma: igitur nec igitur
forma. que sine contradictione potest esse sine
omni forma. Et ostenditur. quicquid habet se contin-
getur ad quodlibet aliquid generis habet se con-
tingenter ad illud genus. sed materia habet se conti-
nenter ad quodlibet formam. igitur et cetera. et per consequens
potest esse sine omni forma. Et ostenditur. corpus potest
esse sine quocumque loco determinato. quod respicit
quodlibet. igitur potest esse sine loco simpliciter. hoc
uidetur simpliciter. Respondeo. quod licet hoc sit impossibile
de potestate creatura. est tamen possibile de po-
tencia prius si deus faceret aliquid corpus extra ui-
ueris. et per consequens corpus esse sine loco nulla
includit contradictionem. preterea. quanto ar-
guitur sic. quicquid absolutum potest deus facere in
creature mediata causa scilicet quod non est de essen-
tia rei potest per se facere sine illa causa
Si deus potest facere materiam existere me-
diata forma que non est de essentia ma-
terie. igitur et cetera. maior est euidentius. quod hoc non
repugnat effectui nec ipsi deo. cum hoc non
sit imperfectio sed magis perfectio. Et
dico absolutum per instanti quod fieri possit
de relatione minor apparet quod adueniente
alia et alia forma remanet eadem materia
quod non esset si forma esset de essentia
materie. Ex predictis conclusio corpus
relatiue quod materia existere sine forma nulla
includit contradictionem ex ratione. prius illud quod
subest possibile potestine nulla includit co-
tradictionem ex ratione. sed materia existere
sine forma subest potestie diuine. igitur et cetera.

Maior est evidens. qz qd' includit con-
 tradictionem non iud est alicui potētie
 Nec etiā diuine. minor est evidens ex
 predicatō. Quātm ad 3^m articulus sci-
 endus qz occurrunt aliqua dubia. 1°
 Si materia esset separata a forma utrū
 esset alicubi. 2°. an esset mobilis ad
 aliqd' ubi. 3°. an haberet partes.
 Quarto. an haberet respūs creationis
 ad deum creantes et cōseruātes. R^o.
 ad 1° qz posset esse alicubi et non ali-
 cubi: Esset ei alicubi si poneretur infra
 uniuersum. sic e' esset inubi non circū
 scriptiue sed diffinitiuē sicut angelus.
 Si autē poneretur extra. sic non esset
 alicubi nec diffinitiuē nec circūscriptiue
 sicut nec angelus si poneretur extra u-
 niuersum. ad 2° dicendū est qz mot^o
 sequitur formas. Nam fm exigentias
 eius est motus naturalis siue ad unam
 differentiam positionis sicut patet in
 graui et leui. siue ad omnē differentias
 positionis ut est motus animalium.
 Principium pmi motus est forma natura-
 l' principii si est forma animalis. i. anima
 Cum q^a materia circūscribatur ab oī
 forma q^a est de se non mouetur ad ali-
 qd' ubi. g^o ubi esset. R^o ubi tēus
 nellet. siue sursum siue deorsum. ad
 3° dicendū. qz ptes h'zē sbāles sicut si
 subā compo^o circūscriberetur ab omī
 quantitate. tales eis partes non habet
 per quantitates ipa materia nec alioia
 subā. Con^{2a}. Si habet partē et pte
 g^o qd' quātm dimensionatis. R^o nō
 pter dimensiones quantitas sunt dimē-
 siones interminate inantea. fm comē.
 inter subā orbis. Sed ille quātm est
 de se materias non extendunt. de quo
 amplius dicetur infra cōne de extensi-
 ore materie. ad quartū dicendū est
 qz sic. Con^{4a}. Respectus ille quedas
 forma est. g^o materia non est sine for^a

cuius oppositus supponitur. R^o nō nō
 est forma realiter distincta sed essenti-
 aliter et uniuē idem cum materia. ut
 etiā supra dixi. Sic ad questionem.

Ad rationes principales.

Lus dicim⁹. qz diffinitio et partes diffi-
 nitivis. et c. Nego minore. ad proba-
 tionē. dico qz materia separata inest a
 p^oundinali et si non actuali. sicut dici-
 mus de inherētia accidentis separati.
 et hoc sufficit ad saluandū diffinitionē
 materie assignatam. ad fm dico qz p-
 cedit ab insufficienti. Nam qz materia
 possit existere sine forma non est quia
 dicit aliam entitatem relatiuam nec qz
 aliam absolutam nec quia aliam abso-
 lutam priorem. Sed adducto sibi q^o tū
 qz alias absolutam priorem et distinctam
 reali a forma. unde nec illa in cōueniē-
 tia secūtm que adducit. ut p^o discen-
 do. Quātm ad primum membrum.
 dato qz relatio non poterit fieri sine fū-
 damento non sequitur qz nec materia
 sine forma: qz relatio est posterior fun-
 damento. Nare aut est p^o for^a. Sūt
 tamē qdā qz etiā cōcedunt rōnes fieri
 sine fundamēto. s. nō capio. qz sicut i
 possibile ē rōne fieri siue tū qz relatio
 iam non esset rō sic nec sine fundamen-
 to. Si actm: actm. Si poten^a: po^a. nec
 seq^r etiā qz motus possit esse sine mō-
 bili. qz motus posterior est mobili. licet
 forte nec hoc sit impossibile. Sicut eis
 tēus posset facere unam extensionem
 puta quantitatem sine subō sic et unā
 successionem sine subiecto succedente.
 Et forte sic est de facto in rarefactio-
 ne accētium eucaristie qz ibi est au-
 gmentatio quantitatis sine subiecto.
 Cum enim species uini rarefcent quid
 est mobile in isto motu cum quanti-
 tas ibi sit sine subō. Quātm ad
 fm membrum patet qz entitas totius.

non posset esse sine partibus. quia est quoddam posterius partibus a quibus essentialiter et intrinsece dependet. Et cum dicis quod duo alia possunt esse sine relatione similitudinis. **R.** Non habet op. impossibile. erunt neque aliquo similia. dico quod non formaliter semota similitudine. quia similitudine siue formalis est siue. si poterunt dici aliquo modo siue fundata. sed hoc sit uerum largo modo. **Quantum ad 3^m membrum.** patet quod non sequitur ex hoc subiecti fieri sine propria passione. quia hoc esset contradictio cum subiectum et propria passio realiter non distinguantur. **Ad 3^m.** Cum dicimus quod impossibile est effectus formalis. et c. dico quod relatio quod refertur materia ad formam uel est inter realiter cum materia. uel non. si ita sit non possunt separari. sed nihil habet ex hoc sicut nec de relatione conformationis et creationis. si non est idem. dico quod potest fieri sine tali relatione siue ob contradictionem. et tunc materia non refertur ad formam nec econverso. **Ad illud si phisic.** dico quod materia et forma sunt ad aliquid non semper nisi quodcumque manerent siue. **Ad quartum concedendo** quod impossibile sit aliquid ex fieri sine existentia. sed dico quod existentia est idem realiter cum re existente. non ei credo esse essentia et esse existentie realiter differre. licet forte habeant aliquam non identitatem ex natura rei. de quo alias. tamen ad propositum per quod ex hoc nihil habet. **Ad quintum de potentia contrariis.** potest dici quod potentia cum sit relatiua potest accipi uel per respectum potentie. uel per substratum. omne ei quod respectus dicimus est aliquid propter ipsam relationem secundum argumentum septimo de trinitate. Si potentia materie accipitur pro substrato. sic potentia non est aliud realiter quam materia. et hoc modo non sunt potentie contrarie ad formas contrarias quia materia in sua essentia non est nisi una. Si autem accipitur per respectum

nullus malus sequitur. si sequitur contrarius respectus in esse eides ad diuersos terminos. **D.** g. unus albus est simile ad aliud album et dissimile ad nigrum. **p.** tunc unus quodammodo per eandem quantitate est equalis uni et in equali alteri. Similiter in opposito distinguuntur potentie ad diuersas formas. **Al.** dicis quod potentia materie est duplex quodammodo remota et quodammodo propinqua et dispositiua. potentie remote non sunt contrarie in materia. probatur quia plures opponuntur actus unius potentie contrarie alteri potentie quodammodo pro. Sed actus contrarie potentie potest simul esse cum altera potestate. **D.** g. actus albedinis cum potestate ad nigredinem gradum magis poterunt simul esse potentia ad albedinem et potestate ad nigredinem. potest autem prope et dispositiue ad contrarias formas non possunt esse siue. In materia autem separata non essent potestate prope sed remote. **Al.** dicimus quod potentie ad contrarias formas non sunt contrarie nisi sint pro eodem tempore secundum artem. p. c. et iii. Sed sic nunc quod materia est in potentia ad contrarias formas nec coniuncta forme nec separata. **Ad sextum et ultimum** dico quod limitatio est duplex formalis. scilicet et entitatiua. Si limitatio accipitur formaliter sic maior est falsa quia non de ens finitus est sic limitatus. et tunc minor est uera. Si autem accipitur secundum hoc maior est uera et minor est falsa. quia licet materia non esset limitata limitatione formali si esset sine forma esset tamen limitata limitatione entitatiua. sicut et quilibet ens creatum.

De tertio sic procedit

Et arguitur quod materiam generari et corrumpi naturaliter non includat repugnantiam terminotum. **Primo** sic. quia si materia nec generatur nec corrumpitur generatio simpliciter non distinguitur ab alteratione contra est secundum gradum antecedens

phat contra. qz azif. p^o de generatiōe
distinguit generatiōes simpl^{es} ab alte
ratione. qz in generaūde simpl^{es} totū
mutat in totū. Non sic in alteratione
qd non esset nisi mat^{er} generaret^{ur} et cor
rumpetur. Non eis mutaret totū i to
tū si m^{at}er maneret. p^oterea oē cōtrariū
pōt corrumpi a cōtrario. ex p^o de gene
ratione. et per cōns generari. s^z mat^{er}
habet cōtrariū. g^o et c. minor p^o. qz qd
qd patit^{ur} dōe m^{at}er patit^{ur}. et qd agit dōne
forme agit. ex s^o de generatiōe. Sed
agere et pati sunt cōtraria. g^o materia
et forma. p^oterea. cōpō^o generatur et
corrumpitur natural^{iter}. g^o et m^{at}er. atcedēs
est euidē ex sepi^o meta. s^z cōseptia
phat^{ur}. per idē hēnt esse et non esse p^o
tes et ipm totū cōpositū. Si g^o p^o ge
neratiōe et corruptiōe cōpositus hēt
esse et non esse. g^o et materia q^{ue} est pars
cōpositi. p^oterea. q^{uo}d aliqd ex alio
generatur illud a iud corrupit^{ur}. qz ge
neratiō unius est corruptiō alterius ex
p^o de generatiōe. s^z res natural^{iter} gene
ratur ex materia. ex p^o phy. g^o materia
corrūpit^{ur} itur. et p^o cōns pōt generari.
p^oterea. p^oter nūq^{ue} est illud magis
est. ex p^o p^oteriorū. s^z pp^o materia res
sunt generabiles et corruptibiles. ex se
prio meta. et s^o de generatiōe. g^o mat^{er}
ipā est magis generabilis et corruptibi
lis. Ad oppositū. p^o phis. Materia ē
ingenerabil^{is} et incorruptibilis. R^o.
generatiō cū sit qdāz t^{ra}nsmutatiō pōt
comparari n^{on} ad sūz qd^{ue} t^{ra}nsmutat^{ur}
n^{on} ad terminū ad quē ordinat^{ur}. s^z l^o
ad qdōnes dico duas cōclones. p^o con
clusio est ista affirmatiua. q^{uo}d mat^{er} ge
neratur et corrumpitur sibiue. Hanc p^o
bo sic. omis forma alicui formāl^{iter} ier
isens per necessitatez denoiat ipm cui
ine^{re} isit. Impossibile est ei albedinem
inēre alicui nisi illud sit albus. s^z ge

neratiō inēst for^{ma}. qz m^{at}er est sūz ge
neratiōis. g^o genera^o denoiat^{ur} materiā
et p^o cōns m^{at}er genera^o sibiue. p^oter. ois
mutatiō est actus entis i p^o ut sibi ex
s^o phy. s^z generatiō est qdā mutatiō.
g^o geneeratiō ē actus entis in p^o ut sibi
s^z sūz generatiōis ē m^{at}er. g^o genera
tiō ē actus m^{at}er. et p^o cōns m^{at}er generatur
ut sūz. Cōfirmat^{ur}. qz azif. s^o phy. si.
post datā diffinitionē mot^{us} exp^olicat
de generatiōe et corruptiōe. dicēs
q^{uo}d generatiō est actus generabil^{is} inq^{uo}
generabile. et corruptiō actus corrupti
bilis inq^{uo} corruptibile. illud cuius est
actus est ipā m^{at}er. g^o m^{at}er est benzeabilis
et corruptibilis ut sūz. p^oter. bene^o
ē mutatiō ex sūo in sūz. ex. v. phy.
tūc sic. qd mutatur a nō sūo in sūm
generatur. s^z m^{at}er mutatur a nō sūo i sūz
puta ante igne ad ignē. g^o m^{at}er genera^o
sūz pōt argui de corruptiōe que est
mutatiō a sūo in non sūz. Nā ma
teria sic mutatur. p^oter. azif. v. phy. si.
pbans q^{uo}d generatiō non sit motus. az
guit sic. qd generatur non est. qd mo
uetur est. g^o generatiō non est motus.
Quero pro quo accipitur in maiori ly
qd generatur. non pro termino. qz tūc
minor est falsa. Nā in hoc non disti
guitur generatiō a motu. quia sicut
terminus generatiōis non est. sic nec
terminus motus ē. g^o accipit^{ur} p^o sūo. s^z
sūz generatiōis ē m^{at}er. g^o m^{at}er genera^o.
Cōt^{ra} istā cōclonē instatur primo sic.
oē qd generatur aliq^{uo}d generatur est
qa eiusdē est potentia et actus. s^z m^{at}er p^o
te generatur. g^o m^{at}er aliq^{uo}d est generata
qd uidet^{ur} absūdus etiā sibiue. qz finita
generatiōe non amp^o m^{at}er subleat^{ur}
generatiōi. nec p^o cōns genera^o sibiue
p^oter. cuius cōp^otit gen^o et p^oductio.
qa ista duo t^{ra}nsmutatiō et p^oductio
sunt de dōne generatiōis. Sed per t^{ra}

materia generatur. ergo et produci i
esse per generationes. qd est absolum.

Rnd ad primu. cōcessā cōclusiōe nul
lus erit incōns. Nam sicut materia est
sūbz generatiōis ut generatio est act⁹
impfctus et dicit generari sibiue. ita qd
do ē sūbz generato esse. dicit generata
denōtiatue. qd nō est icōueniēs. Alz
dicit qd generari cōpar ad sūbz ut act⁹
et ad tūz utia. qd g^o est tūz generati
ōis erit aliq^o generati. qd at ē sūbz
non oz: qz nō generat ut tūz. Ideo
ipā generatio alz denōtiat tūz et alz
sūbz. ad fin dico qd licet illa duo sint
de rōe generatiōis non tamen cōpetūt
sibi respū eiusdē. sed transmutatio com
petit sibi rōe sibi. pductio nero respū ti.
transmutatio ei dicit impfectionē. pro
ductio aut pfectionē. Ideo generatio
q^o ad primū non transfert ad diuina
s3 q^o ad fin. Ideo in diuinis ē gene
ratiō pductiua nō trāsmutatiua. fa
cōelo est ista. et negatiua. Nō nō gene
rat nec corrūpit tūz. Hāc pbo sic.
oē qd naturalz generat ul corrūpit.
ut terminus habet materiam ptem sui.
S3 m^o nō pōt hēc materiā ptes sui. g^o
et. maior est euident ex qnto meta. et
p^o pby. qz m^o ē ex q^o res generat cū in
sit. pbat etiā rōe. qz oē qd generatur
ul corrūpit ut terminus est possibile esse et
non esse de potentia intrinseca. ex p^o de
generatiōe. g^o qd per se generat ul cor
rūpit h3 per se p^o q^o pōt esse et nō ē
illud ē m^o ex septio meta. mior pncipal
ps qz alz est pcessus in infinitū in ma
teris. Preter. qd cōcās agētia sūt cōn
tialz ordinata agēs posten⁹ psupponit
actionē pōis. Ex^o de aecto et natura
S3 agēs naturale et p^o agēs sunt
essentialz ordinata. g^o et. Illud p^o sup
positū est materia. sicut et ars p^o sup
posita a m^o. p^o tūz. oē generabile et

corrūptibile ut tūz ē in p^o alic⁹ sūbz.
S3 materia nō est in poten⁹ alic⁹ sūbz
g^o et. maior est euident. sed minor
pbat. qz p^o pōtiale in null⁹ est p^o
qa non esset primū. s3 materia est p^oz
potentiale et p^o sūbz. ex p^o pby. g^o
materia in null⁹ sūbz pōtētia est. Rōi
rō. qz illud qd p^o supponit in oī actione
naturali et ad qd sit resolutio oīs gene
ratiōis et corrūptionis: generari et cor
rūpi ut terminus includit cōtradictiones.
s3 mat^o est hūfsmōi. qz ipā supponit
mōi actione naturali ex p^o pby. et ad
ipās resolutiōis oīs generatiōis et corrūpti⁹
ex p^o de generatiōe. g^o et. s3 pp az^o
nunc ultimo factū occurrit unus dubiū
utrum in generatiōe et corrūptione sim
plz fiat resolutio usqz ad primā mate
riā. nides qd non. qz ul in eodē instāti
esset i materia forma corrūpti et forma
generati. ul i a^o. et i a^o fil i eodē. g^o fil
erūt cōtrarie forme in materia. qd est
absurdū. si in alio et in alio cūz inter q
libz duo instātia sit tpus mēfū. esset
alic⁹ tpus in quo prima materia esset
sine oī forma. et cūz ipā de se sit incli
ferens ad oēs formas. non magis ge
nerat i ea una forma qd alia. et p cō
seq^o natura frustra egisset disponēdo
materiā in toto tpe pcedenti. q omia
sunt absōna. S3 cōtrariū hētūz q^oto
metan. i fine. et octo meta. ubi azis. mo
uēs dubitationē de uino et aceto. et de
aiall uiuo et mortuo qūo fiant ex se in
uices aut sic. qd qz itaqz transmutant⁹
ad inuices ad materiā oportet reducere
ut si ex mortuo aiall in materiam prio
deinde inde sit animal. acetis in aquā
deinde sit uinūz. Rnd qz in oī genera
tiōe et corrūptione simplz oportet fie
ri resolutiones usqz ad primā materiā
et hec statim uel non statim. Statim
qdes in habent. b3 unā formā. s3 non

statim in habetibus plures formas. In
 homine ei in quo non dubito esse plures
 formas separata ultra for' specifica et cor
 ruptio hominis post mortem remanet ma'
 sub for' incompleta corporis quod non est a
 liq' spe spe'm. s' est naturalis in continuo
 fluxu usque ad primam materiam atque de illa
 materia aliquid spiritus distinctum generatur. quod corruptum
 post corruptionem corporis non remanet ab illa
 genere naturalis forma aliqua specifica.
 puta forma vermibus vel plantarum. etc.
 Sed corruptio generatio unius est corruptio
 alterius. s' homo in morte corruptus. g'
 statim aliud generatur. quod non oportet fieri
 resolutione usque ad primam materiam. Quod
 homo in morte non corruptus ultimata cor
 ruptio. quod adhuc remanet forma aliquid
 quod fuit de essentia hominis. perfecta autem ulti
 mata at corruptione necessario aliud ge
 neratur. quod materia naturalis non existit sine forma
 Et sic corruptio unius est generatio alter
 ius. et converso. s' in habentibus unam so
 lam formam non oportet statim expectare. s' cor
 ruptio aere statim generatur ignis si quis
 ex aere debeat generari. Ad illud quod
 obicitur dicendum quod procedit ex ista imagina
 tione. Non ei est intelligendum quod in eodem in
 stanti vel alio et alio sint in materia for' corrupti
 post et for' generati. ita quod sit dare istas.
 in quo ultimo sit for' corrupti. et aliud
 instanti in quo sit for' generati. s' in eo
 de instanti una definit esse. et alia incipit
 esse. nec ex hoc sequitur quod in eodem instanti
 sint ibi for' contrarie. s' quod in eodem instan
 ti una incipit et alia definit. quod non est
 dare instanti vel ipsum in quo sit materia
 sine for'. Nec per contrarium natura frustra
 agit. quod in illo instanti ita materia est disposita
 ad unam formam quod non ad aliam. quod non est
 dare materiam nudam. Sed his dimissis.
 Arguitur contra conclusionem principalem. per hoc.
 quod potest sine contradictione in aliquid perse
 ctius et equale sibi potest in illud quod est

imperfectius. s' agens naturale potest gene
 rare corpus et formam. quorum utrumque aut
 quilibet est perfectum materia. g' potest generare et
 producere materiam. preterea. demum potest
 fieri rari. g' materia potest generari ut
 tius. antequam se evidens. s' contra probatur
 quod in densum est assignare partes quantitas
 adequatas partibus materia. quod quantitas subiecta
 inter partes si tres. tres. aut in minimam in
 posse fieri quantitas unius. g' adveniente
 nova parte quantitas quod fit. cum ex denso.
 generatur rari. et advenire novam partem
 materie. quod sine generatione materie
 fieri non posset. preterea actus proprius
 est in proprio susceptivo. ex hoc de anima.
 sicut g' sunt gradus in formis materia
 libris. sicut sunt perfectum et minus perfectum
 sic erant et in materiis ut sunt parte illis for
 mis quod sine generatione materie fieri
 non posset. ut videtur. Sed non ad primum co
 cedo maiores ceteris partibus. Sed in p
 posito non sunt cetera paria. Agens ei
 naturale necessario presupponit subum in
 sua actione in quo agit. Et ideo sup
 posita materia potest generare corpus et
 formam. s' quod materia est primum in en
 tibus non potest producere materiam. quod non
 habet subum circa quod ageret. quod non idem
 potest esse subum et eius generatio. Ad
 hoc nego consequentiam ad probationes. Quia
 dicitur quod partes materie et quantitas sunt
 adequatæ. si intelligis adequationes pre
 cisas ita quod nulla pars materie sine ad
 ditione possit esse sub maiori quantitate.
 dico quod falsum est. Nam sicut est in poten
 tia ad contrarium. s' ad rari et densum.
 ex quanto philosophi. ita est in potentia ad maiores
 et minores quantitates. Nec sequitur quod minima
 materia posset fieri sub quantitate unius
 si. sicut nec si aliquid est in potentia ad calidum
 et magis calidum. g' ad infinitum calidum
 vel maxime calidum. quia est dare tum
 potentie huius. sic est in proposito.

encarnatio. Hoc supposito accedo ad illud qd' q'z' ubi ostēdo. vi. cōfones p ordinē p' cōfelo sit ista. Nō accepta si ne q'itate nō est actual' extēsa. hāc p'bo sic. Impossibile ē effectus formalē separari a forma. s'z esse extēsus ē effectus formal' q'itatus. g' impossibile ē esse aliqd extēsus sine q'itate. maior ē eutēna. Impossibile est ei esse albus formal' sine albedine. mior p'ba'. q'a p'q'us est s'm q'itatus equale ul' iēgle dici s'm azis. in p'dicamētis. s'z oē extēsus est equale ul' inequale alteri extēso. g' hoc est necessario p' q'itatem.

Prēter oē extēsus ul' est finitus ul' infinitus. s'z m' accepta sine q'itate nec ē finita nec infinita. g' nec extēsa. maior est euidēs. s'z mior p'ba'. q' finitus 7 i finitus q'itatu cōueniūt. ex p' p'vfi.

p'te. m' accepta sine q'itate. aut h'z parte extra partē. aut non. Si nō. ha be' p'p'itū. si sic. g' ē diuisibil' i p'tes. qd' ē falsus. q'z nihil ē diuisibile nisi per q'itates ul' cōtinuū ul' discretū. Cōfi' q'z s'ba q' est m' non magis est ex se extēsa q' for'. s'z for' non est extēsa nisi q'itate. sicut de q'itate exp'sse dicit azis. vi. phy. Nō ei extendunt forme s'bales sine accidentales nisi per acci dentes. s'z dōe q'itatus. g' m' circūscripta q'itate nō ē actualit' extēsa. Ex hoc cōclūdo correlatiū q' mate' accepta si ne q'itate est indiuisibil'. Cōt'. Si m' est indiuisibilis g' tanta m' erit i gra no milu q'ra est in uniuerso. qd' est ab surdū dicere. IX°. Indiuisibile pōt accipi dupl'r. Negatiue 7 p'uatue. Ne gatiue dicit' indiuisibile cui repugnat diuidi ex sua natura. ita q' nec est diuisibile actu nec p'o'. puta pūctus ul' unitas. Indiuisibile aut' p'uatue dicitur illud cui ex natura sua non repugnat diuidi. Et iteo si actu sit indiuisibile est

tamē ap'us natū 7 in p'o' diuisibile esse. D. g. albedo que sic indiuisibil' dicitur ex. vi. phy. Nō g' accepta sine q'itate est indiuisibil'. non p'mo mō. s'z s'o mō. Tūc ad az' ly tantū ul' q'it' pōt accipi dupl'r ul' s'm p'tes q'itatuas 7 acci dentes ul' s'z p'tes cōtinuās 7 s'bales. p'mo mō in mate' accepta sine q'itate nec est tantus. nec q'it'. 7 p' cōns nō pōt dici q' tanta m' isto mō sit in uno q'ra est in alio. s'o mō dico q' p'ba est de m' in uno q' in alio 7 p'ba in uniuerso toto q' in grano milii. Nec az' concludit contra hoc. q'z arguit de tanto 7 q'ro s'm p'tes q'itatuas. quales materia non h'z circūscripta q'itate. Si cōfelo est ista. Nō existens s'bita q'itatu h'z aliquā extēsiōē. hāc p'bo sic. Nō s'bita q'itatu h'z p'tes extra p'tes. g' h'z aliquā extēsiōē. cōns est euidēs. s'z antecēdēs p'ba'. tūc q'z alia p'o m' est in asino. 7 alia in homie. alia in sorte. alia i p'oe. alia in p'te. alia i oculo. g' 7 c'. Tūc q'z impossibile est eidē p'ti materie inesse s'z cōtraria. 7 cōtradictoria s'z for' cōtrarie 7 p' cōns cōtradictoria insunt ip'i materie. puta forma lignis 7 forma aque. albū 7 non albū. g' insunt sibi nō s'm eandē p'tes s'z s'm aliā 7 aliā p'te. nullū accidēs diuisibile pōt recipi in indiuisibili. s'z q'itatus est accidēs diuisibile 7 recipit in m' sicut in subō. g' m' ut subiaceret q'itatu non est indiuisibilis. 7 per cōns extēsa. maior. p'ba' per comē. 3° celi 7 mūdi. c°. vii. qui hoc dicit exp'sse. p'ba' etiā q' alias ul' ip'a m' indiuisibil' ēet tota sub tota q'itate 7 tota sub qualibz p'te. qd' nō concedit' possibile esse ex aliqua creatura nisi de aia' doli ul' ex angelo. ul' aliqd' accidēs esset sine s'bo. puta ille p'tes q'itatus q'bz m' nō subiceretur. qd' est impossibile p' naturā. Ex his cōclūdo correlatiē

q materia est actuali extensa per acci
 dens. qz p qutates. Contra ista conclu
 sione arg p sic. Materia existens sub q
 titate nō habz pte et pte. g nec aliqua
 extēsiōe. cōnua est euident. sz antee
 des pbat. qz si sic iūc materia nō essz
 pmiū pncipiū oīus corporū naturalium
 fm eis unā pte esset in uno et fm alias
 in alio et iteo diuersorū diuerse materie
 Preter. tunc materia esset resoluibilis
 in suas ptes. illa aut in q res resoluif
 lunt pncipia eius. qz unūqz resoluif
 in ea ex qbz cōpoif. g materia nō esset
 pmiū pncipiū cū hzēt pncipia pōra se.
 R. ad primū negādo antecēdo. Ad
 pma pbatōne dicēdū q sicut nlla una
 for est pmiū pncipiū formale oīus sed
 diuersorū sūt diuerse forme. sic nec una
 m est pmiū pncipiū oīus materiale. sz
 diuersorū sunt diuerse materie. Con.
 pncipia nō erūt tātū 3° culis cōtraziū
 nlt phus pō phy. R. 3° sūt pncipia
 non numero sz spē. et hoc intēdit arif.
 Ad 2az pbatōne dico q ista resolutō
 materie in ptes suas nō ipedit pncipit
 pmitatē. que est i ptes hōgenas et ei
 dē nature alio possēt dici q sint cor^e
 lemētaria pta q quattuor euz qlibet
 sit diuisibile in ptes ptes. et tamē arif.
 fo de generatione pbat tantū esse q
 tuor corpora p et ela. sz bene resolutō
 in ptes eiheterogēas et alterius nature
 impedit talē pmitatē. sicut cōpositū ex
 materia et forma. ul ex sbō et accidēte
 sz tal resolutio nō ē i m^o cū qlibz pō
 m sit m^o sicut qbz pō aq ē aq. sz cōclō
 ē ista. m^o existēs sub qutate hz extēsi
 onē aliā ab extēsiōe qutatis. hec cō
 clusio est directē ad qsitū qōis. et hāc
 pbo sic. Vis forma sbālis unif sue m^o
 sine medio accidētali. sz cor^o organicus
 et p cōns extēsus est m^o forme sbālis
 que est aia. g aia imēdiatē unif corpori

extēsiō non intēmeiente quātitate nec
 aliq^o accidente q non essz nisi alia essz
 extēsiō corporis ab extēsiōe qutatis
 maior pbat qz cū forma et m^o sint cāc
 oīus accidētū q sunt in ea ex. i. phy.
 pūo ex natura rei unif for^o materie q
 resulter inde qutatis ul qz qz accidēs
 Nā cās oportet esse pōres effectū.
 Cōfirmat 2°. qz fm comē. p phy. du^o
 est corpus. i. corpus. sbā et corpus acci
 dens. Qē aut corpus est diuisibile et ex
 tēsus fm eundē ibidē. g ista duo cor^o
 sunt duo diuisibilia. et per cōns due di
 mensiōes una sbē et materie. alia qut
 tatis. sz cōtra ista 2^oes instat. uidet^o
 ei cōtradice pme cōclūsiōne. qz m^o
 sine qutate nullā hz extēsiōes. ut dicit
 cōclūsiō pā. et for^o pūo unif m^o q eme
 gat quātitas ul aliq^o accidēs ut sumi
 tur hic in rōne. g in illo pōi forma u
 nief materie nō extēse. cui^o oppo^o con
 clusio: pte. comē. inde sbā orbis di
 cit q si for^o adueniret materie ante ex
 tēsiōes indiuisibile adueniret indiuis
 bili. et totū essz incorruptibile fm eūde
 g cōpositū ex materia et for^o esset incor
 ruptibile fm eū. qd est impossibile. g
 unio forme ad materiā psuppoit exten
 siōne. Sed nulla est extēsiō in m^o sine
 quātitate. ut dicit p^o cōclūsiō. g forma
 non unif materie imēdiatē et sine quā
 titate. pte. in habētibz ptes formas
 forma postior psuppoit priorē et per
 cōns accidentia et disposiōes cōtēs
 primā formā. g saltē sz for^o nō unītur
 materie sine medio accidētali. R. ad
 primū q aliter loquēdū est de habētibz
 ptes formas. et al^o in habētibz unaz
 tantū. In habētibz ei unā stant cō
 cedif q forme unif pūo ex natura rei
 materie inextēse actu: et sic pcedit priā
 cōclūsiō. qz accipit materiā ut nudā oī
 forma. sz in habētibz ptes formas ut

in quolibet animali ut credo. ut saltes
in boie in quo firmiter teneo esse plures
formas sicut p^a forma supposita ita et q^a
titatis q^a sequitur forma illa. et p^a conap^a
extensio m^a. Contra. g^a p^a for^a. s. aia u
niet m^a. mediate accidet. q^a mediate
q^atitate cōte p^amā formā. R^a. q^a du
plex ē mediū. s. mediū ite^apo^aitōis. et p^a
suppositōis. Nō ē at imaginādū q^a ite^a
aiaz et cor^a sit mediū ite^apo^aitōis. puta
sicut clauus l^a uisc^a medias ite^a ea. S^a
bene ē mediū p^asuppositōis. argumētū g^a
pcedit ex f^a imaginatiōe. nā l^a q^atitas
l^a aliqd^a accidet p^asuppositōi uniōi se for^a
ad materiā tamē h^a nō tollit q^a p^a for^a
immediate p^aficiat materiā nō ite^anienitē
aliq^a medio accidetali. Ad s^a dicēdū
q^a comē. loq^a de idiu^asibili negatie. et
hoc mō forma nō unif^a materie idiu^asibi
b. l. q^a m^a in illo pōit q^a sibi unif^a forma
ē idiu^asibil^a et ite^asa nō negatie s^a p^aua
tue extēibil^a i p^a. imo et hoc dicit co
mē. p^a dimēsiōes illas itiatas q^a ima
ginal^a in m^a p^astetere oī for^a. Ad s^a
de hēntib^a p^aes formas p^a p^a dicta.
stat g^a rō. s. q^a ista p^amā rō nō pbat i
tēti nisi de extēsiōe m^a q^a subicif^a forme
aial^a. id circōpbat magis general^a. p^a
sic. Nō h^a p^ates ex fa cōclōne et p^ates
m^a sunt m^a sicut p^ates q^atitatis sunt q^ati
tas. Tūc sic. sicut m^a se h^a ad q^atitatē
sic p^ates m^a ad p^ates q^atitatis. s. m^a nō ē
q^atitas. g^a nec p^ates m^a sunt p^ates q^ati
tas. et p^a cōns alia ē extēsiō m^a et alia q^a
titatis. Dicit^a. p^ates m^a et p^ates q^ati
tatis nō se uniformiter cōsecūt. g^a alia
ē extēsiō m^a et alia q^atitatis. cōntia ui
enidēs. s. atcedēs pbat^a. q^a eadē m^a
nunc sub maiori existit q^atitate et nunc
sub minori. ut cū ex dēso sit rariū l^a ecō
uerso. unde sūm aūf. fo de generatione
ex uno pugillo terre sūm. x. pugilli aq^a
et. S^a cōtra istā cōclōne a^a p^a sic. q^a

si extēsiō q^atitatis sit alia ab extēsiōe
m^a. g^a duo cor^a fil^a erūt i eodē loco. cōns
ē s^a. g^a et atcedēs. cōntia pbat^a. oē ex
tēsus sūm tētiā dimēsiōne ē cor^a. unde
p^ace. et mūdi diffinit^a cor^a esse qd^a h^a tri
nā dimēsiōes. g^a tā m^a q^a q^atitas erunt
cor^a. s. q^atitas ē fil^a cū m^a. g^a duo cor^a
erūt fil^a. Cōf^a rō. q^a sic aūf. arguit q^a
to phy. c^a de uacuo cōtra ponentes ua
cuū. q^a si poneret corpusculū in uacuo
essent duo cor^a in eodē loco eo q^a atq^a
ponebāt uacuū dimēsiōes quasdā sep
aras. Cōf^a etiā. q^a fo de ania. arguit
phy^a. q^a lumē nō sit cor^a q^a cū lumē sit
fil^a cū dyaphāo puta cus cor^a duo cor^a
essent in eodē loco. S^a l^a g^a dicit in p^a
posito. si m^a et q^atitas hēnt aliā et alias
dimēsiōne. Cōf^a etiā. q^a p^a de aia cō
tra ponētes aiaz esse aliqd^a cor^a subtile
arguit p^abas q^a cū aia sit fil^a cū corpore
essent duo corpora fil^a. Dicit^a fo a^a
sic. S^a extēsiō m^a sit alia ab extēsiōe q^a
titatis. g^a duo p^astet facere unū hoiez
extēsus iue q^atitate. cōns uidet^a abso
lū. g^a antecēdēs. cōntia p^a. q^a et p^a pōt
sepaze absolutū p^a a qd^a lib^a absoluto
posteriori. Nō at extēsus ex y^apostasi ē
aliqd^a absolutū resp^a q^atitatis. g^a et
p^ate^a. si sic g^a eadē rōe q^alibet for^a ma
terial^a haberet in materia l^a s^a p^a p^arias
extēsiōne. qd^a uidet^a absurdū. q^a tūc i
eodē cōposito quot essent distincte forme
tot essent distincte dimēsiōes. p^ate^a a
illa extēsiō m^a quā p^ais aliā l^a ē accidēs
l^a s^a bā. nō accidēs. q^a nullū accidēs me
diat inter q^atitatē et materiā. nā q^atitas
p^aus imberet s^a bō oī alio accidētē. Nec
pōt pōi s^a bā. q^a cū extēsiō illa sit in ma
teria p^a q^atitatē tūc q^atitas cāret s^a bās
qd^a ē s^a m. g^a non uidet^a q^a sit alia ab ex
tēsiōe q^atitatis. p^ate^a. sicut albedo ad
qualificādū s^a būs ita q^atitas ad extēdē
dū materiā. s. albedo qualificat s^a būm

non interueniēte aliqua alia qualifica-
tione ul' qualitate. g' q'ntas extendit
materiā nō interueniēte alia extēsiōe
Cōfirmat'. qz nō ē ponēda p'sentia
sine necessitate. ex p'phy. s' nō uidet'
necessitas ponēdi alia extēsiōē ab ex-
tēsiōe q'ntatio. g' rē. R'. ad p'mū
Mego cōtrā. dic q' tunc sequitur duo
correlata esse simul. Ad p'batōnes
qz oē extēsiōes s'm trīnā dimensionem
ē cor'. Dico q' nō est uerū ul'. sed est
ut sic ē est ut non. Ad cuius euidētias
est notādū q' dupl' est aliqd extēsiōis
uno mō est aliqd extēsiōis p' essentiam
qz in se ē ex se ē oē tale est corpus. ē
de tali loq' arif. p' celi ē mūdi. Alio'
aliqd est extēsiōis non per essentia sed
p' participationē. sicut ē ipa m'. ē que
libz for' extēsiō in materia q' nō ex se
s' p' q'ntatē acm extēdit'. ē tale nō ē
p'prie corpus de quo negat p'bas duo
corpora posse s'f' esse. mat' g' s'f' erit
cū q'ntate non obstante. p'p' extēsiō
ne qz hec extēsiō ē illa sunt alterius ē
ē alterius rōis. Per hoc p' s'f' ad il-
las cōfirmātiōes. Nā ponētes uacūū
esse dicebāt illud esse quasdā dimēsiō-
nes sep'atas. ē per cōns uacuum aliqd
ē s'f' extēsiōis per essentia sicut corpus.
Doc itē p' de ponētibz aīas esse cor-
pus. qz hī q' tēz aēres. aīi aut ignem.
ut expresse p' p' tē aīa. Doc itē p' de
ponentibz lumē esse corpus. puta ignē
ul' fluxus corporis. ut ibi tēz p' s'f' tē
aīa. Tercio cōtra tales sic arguit qz seq-
uit' duo corpora esse s'f'. Ad s'm cū in-
ferz g' tēz posset facere unū homines
extēsiōis sine q'ntate. dico q' uerū ē.
Nec uicē hoc maius incōueniēs q'
q' possit facere corpus sine figura. uel
lineas sine p'cto. Alio mō negel' cō-
sequētia. ad p'batōnē dicis q' licz tē'
possit facere ul' separare absolutū p'us

ab absoluto. posteriori nō tamē sub oī
mō absoluto. qz g' est extēsiōis est qd'
mōus ē effectus formal' q'ntatis sicut
albu albedinis. tēz licet posset facere
subām hoīs sine q'ntate. non tamen
posset facere substantiam hominis ex-
tēsiōis sine quantitate. sicut licz posset
facere superficies sine albedine nō tamē
superficies alba sine albedine. ad tēz
cō. et cōns. s' q' q'libet forma extēsiōis
hēat p'p'ias extēsiōes. nec hēo p' in
cōueniēti q' in eodē cōposito sint tot
extēsiōes distincte quot sunt ibi for-
distincte cū iste extēsiōes sint alteri'
ē alterius rōis. ad quatu' d' q' illa ex-
tēsiō est subā qz est itēz rēal' cū m'
ut inferius ostendā. Ad p'batōnes cū
dicis q' tūc q'ntas cāret s'bas. Mego.
Nō eis est imaginandum q' q'ntas cā-
ret illas extēsiōes q'ntas ad id quod
dicit rēalitatē. s' solum eam modificat
reducendo ad actus. Ad q'ntas. Mego
similitudines in maiori. non eis est hīc
hinc itē. Ad cuius euidētiam est
sciendū. q' unum contradictoriōzū fun-
dari in alio non est impossibile. Album
ei fundatur i nō albo. s' unus cōtrario-
zū fundari i alio puta albu sup nigrū
uel unū p'uatue oppositiōis sup aliud
ut cecitas sup uisum. est oīo impossibile
qz g' diuisibile ē indiuisibile sunt duo
opposita p'uatue impossibile est q'nta-
tes q' ē diuisibilis fundari sup materiā
ē s'bas indiuisibiles. Tercio hī interueni-
re dimēsiō mat'ie. Albedō aut q' con-
trariatur nigredini non potest fundari
in s'bo mediāte nigredine. s' qz subz
opposit' albedini contradictorie sicut
non albu albo nō exigitur aliqd mediū
qd' mediat inter s'bz ē albedines. Tūz
unus cōtradiōtoriorū possit imediatē
fundari super aliud. Non g' est s'f' de
albedine respectu s'bi ē q'ntate respē

materie. *Al* pōt dici qd etiā ibi inter
 nemt aliqua qualitas passiva ex parte
 sibi q̄ ē alia a qualificatōe essentia seu
 formali ipi^o forme albedinis. nec p̄ q̄lū
 causō passiva ex pte subī realī difert a
 sibi sicut nec ext. sio m^a m^a. *Ad* cōfz
 maudēs ultimā dicēdū qd ista p̄laritas
 extēsiōnū nō pōt sine necessitate. imo
 p̄ necessitates. sicut p̄ p̄ rōes superius
 reāo. p̄bātes hāc tertiā conclonem.
Quarta cōclō sit ista. Extēsiō alia a
 q̄ntitate nō ē a m^a realī distincta. *Hanc*
 p̄bo sic. n̄ esset sibi n̄ accidēs. si sibi.
 q̄z q̄ sibi nō sibi q̄ ē m^a. *Tū* qz uni^o
 nō ē nisi una m^a q̄ sic p̄pōitū. *Tū* qz
 tūc m^a extēsiō ref. formali p̄ materiā qd
 utat absonū. *Tū* qz sibi q̄z ref. de illa
 sibi m^a. utū sit idē realī cū sua extēsiō
 ne qd si sic. eadē rōe stādā ē in p^a. qd
 si nō: erit p̄cessus in infinitū. *Nec* est
 sibi q̄ ē for^a. *Tū* qz for^a uidet^r extēsi
 magis p̄ materiā q̄ eoduerio. *Tū* qz
 q̄z ref. ut p̄us. utū for^a illa sit idē realī
 cū sua extēsiōne. qd si nō. g^o erit p̄cessus
 in infinitū. *Nec* pōt dici qd sit subā
 cōpōitū. qz extēsiō m^a inheret n̄ h̄t
 mōus inherēdi. cōpōitū āt sibi nō in
 heret nec h̄t inherēdimōus. *Si* dicās
 qd illa extēsiō m^a est accidēs. *Qd* n̄
 erit q̄ntitas. n̄ erit aliqd aliud. nō q̄nti
 tas. qz sic ēent due q̄ntitates. q̄ntitas
 ante q̄ntitates. qd nullus sane mētis di
 ceret. nec ē aliqd aliud accidēs a q̄nti
 tate. qz n̄l^z accidēs immediat^o inheret
 m^a q̄ntitas. sicut g^o extēsiō q̄ntitas nō
 ē aliud realī a q̄ntitate. sic nec extēsiō
 m^a m^a. nec extēsiō albedinis ab albe
 dine. *Qd* si māt rō. qz q̄ntitas seip̄a
 immediatē extēdit materiā sine alio realī
 a q̄ntitate q̄ m^a differēte. n̄ mediātē ali
 quo tali. *Si* primo bēf. p̄pōitū. q̄ hoc
 uidet^r p̄babile. qz for^a q̄z immediatē p̄
 ficit suū immediatū sibi. s̄ q̄ntitas inheret

immediatē m^a. g^o immediatē eā p̄ficit q̄ p̄z
 cōns extēdit. *Si* sō q̄z de illo mē^o
 utū seip̄o extēdat materiā. *Mediātē*
 alio si seip̄o g^o eadē rōe q̄ ip̄a q̄ntitas
 q̄z stādū ē ip̄mis. si mediātē alio erit
 p̄cessus in infinitū. qd ē abiurdū in m^a
Quarta cōclō sit ista. extēsiō m^a p̄rētia
 liter accepta ē p̄z ex natura rei exten
 sione q̄ntitas p̄baf. q̄q̄d ē p̄ p̄z ē
 p̄ p̄stēziōnē. s̄ extēsiō m^a p̄rēti accep^a
 ē p̄z ex natura rei for^a sibi q̄ ē p̄z q̄nti
 tate sicut eā effectū. g^o ē p̄z q̄ntitate.
 q̄ p̄ cōns extēsiōne q̄ntitas. maior ē cui
 des q̄ ex t̄is. qz op̄ p̄m p̄dicatū isert
 oppo^m sibi. q̄ p̄z ex h^o qz q̄q̄d ātcedit
 ad ātcedēs. ātcedit ad cōns. mior p̄z
 p̄ comē. idē sibi oibz. ubi n̄l^z qd dimē
 siōes iūate p̄cedūt formā sibi in m^a.
Illas dimēsiōes iūatas noco extēsiōes
 m^a in p̄o. qz illas iūatas nō ē dare a
 ctū. cū m^a nō sit seip̄a for^a nec a magni
 tudie iūata. ex p̄ de generatōe. *Qd* si
 qz m^a ut ē ēs in p̄o ātcedit q̄q̄d p̄t
 m^a adueire. cū sit p̄m fūdamētū ton^a na^a
 g^o ut ē i p̄o ad extēsiōes p̄cedit q̄ntitatē
 q̄ p̄ cōns extēsiōne q̄ntitas. *vi^a*. cō
 clusio ē ista. extēsiō m^a actualī accep^a ē
 p̄stēziō ex natura rei extēsiōne q̄ntitas.
 p̄. o^o effectū ē p̄stēziō sua cā. s̄ ē actū
 extēsiō ē effectū q̄ntitas. g^o q̄. maior
 ē euidēs. mior p̄z ex p̄ cōlone. *Qd* si.
 illud p̄ qd reducīt aliqd ad actū ut sic
 ē p̄co. s̄ p̄ q̄ntitatē extēsiō reducīt ad
 actū m^a extēsiō. g^o q̄. *Si* cōt^a istā cō
 clusioes istas. nā extēsiō m^a idē realī
 cū m^a ex q̄nta cōlone. g^o q̄q̄d ē cā uni^o
 q̄ alterius. s̄ p̄ te extēsiō q̄ntitas ē cā
 extēsiōis m^a. g^o ē cē ip̄i m^a. qd ē absu
 rdu. *Et*. licz extēsiō m^a nō drāt realī a
 m^a tamē addit quēdā mōus se hēndi
 s. ēē i actū q̄ h̄t actū p̄z extēsiō. hoc
 āt nō dūerificat rei ēēntiā. ad formas
 def. maior. ad miorē dico qd extēsiō

Quantitas non est causa extensionis materiae quantum ad illud quod dicitur realitatis. sed quantum ad modum se habendi. quia materia non est actu extensa sine quantitate. Est ergo sic imaginandum quod in primo signo est ipsa materia potentialiter extensibilis. in secundo foris ibi coniungitur materia. in tertio egreditur quantitas a substantia composita sicut effectus a sua causa. in quarto ipsa materia actualiter fit extensa. Sic ad questionem. Ad argumenta ad primum. non potest concludi nisi quod materia non est actualiter extensa sine quantitate. nam sicut infinitum separatum a magnitudine esset indivisibile privative non negative ut intendit philosophus. sic et materia quantitate separata. et hoc concessus est in principio conclusionis. Ad illud. vii. meta. per idem. quia materia de se non est quod nec quantitas vel extensio nisi ut coniungitur quantitati. Vel aliter quod non oportet extensio est per se quantum. ut quantitas per se est predicamentum distinctum. ut patet ex dictis in tertia conclusione questionis.

De quantum. Sic patet

cedit. et videtur quod in rebus naturalibus compositis ex materia et foris materia non sit aliquid pertinens intrinsece ad rationes quantitates specificas. Et arguitur per hoc. Nihil est de esse quantitates specificas nisi illud a quo res habet esse specificum. sed a materia res non habet esse specificum. ergo et. maior est evidens sed minor patet: quia eadem sunt principia distincta et constitutiva in esse. Sed una species non distinguitur ab alia per materiam. cum materia sit commune. ergo nec constituit in esse per materiam. et per commune nulla res habet esse specificus per materiam. Preterea. si materia est de esse speciei ergo species erit individuum. commune est illi ergo et antecedens. contra probatur. quia individuum per materias est individuum. unde. v. meta. eadem numero sunt quorum eadem materia est. ergo nihil habet materiam nisi individuum. per te. quantitas specifica rei materiam alio contingenter respicit qualibus mate-

rias determinatas. ergo et totus genus materiae. et per commune materia non de ratione quantitates. antecedens patet. quia potest esse sub alia et a lia materia. contra probatur. quia quod non determinat sibi aliquid individuum speciei nec ipsas species. et quod non determinat sibi aliquam speciem alicuius generis. nec ipsum genus. quod ergo contingenter respicit qualibus materiam determinatas et nullas sibi determinat. contingenter respicit totum genus materiae. et per commune potest esse sine materia. nec materia est de eius ratione.

Preterea. si quantitas rei materialis necessario includit materiam. ergo quantitas necessario est hoc. commune est si materia. ergo et antecedens. falsitas commune patet. quia equitas est tantum equitas. secundum autem. v. meta. ita quod equitas seu quantum alicuius quantitas necessarius nec per accidentis. et. contra probatur. quia quod nec includit illud quod est hoc: ipsa necessario est hoc. sed materia est hoc cuius sit ibi generatio et corruptionis. ex principio de generatione. Omnes autem generationes et operationes sunt circa singularia. ex. i. meta. ergo si quantitas includit materiam ipsa necessario erit hoc.

Ad oppositum autem. quia autem. vii. meta. contra philosophum ait quod omnis distinctio habet quod quale. et omnis hoc esse ut materiam. illud vero ut formam.

Respondeo in ista questione.

Sequendo uestigia illius eximii doctoris. scilicet Ioannis Scoti. explanando eum quantum capio. sic procedas. Primum principium ista aliquid conclusiones. si adducas aliquid conclusiones. Quantum ad primum erit prima distinctio de materia ut ad formam comparat. Ad eam evidenciam notandum. quod materia et foris dicuntur ad aliquid. ex philosophia. quod autem modis dicitur unus relativorum et reliquus ex philosophia topicorum. foris autem sine species quod per eodem habet tripliciter accipitur a philosopho. uno modo accipitur forma per species per foris quod est altera per compositum intrinsece. de qua habet philosophia. et. v. meta. c. de causa. Alio modo

dicif for^l spēs ipā rei qditas pu^{hūa}
 mas. 7 s^z h^o dicif q^z qda ē for^l p^{as} 7
 qda for^l tot^o. de ista for^l spē s^o dēa
 hēf. vii. meta. Spēs āt dico q^z qdērat
 esse. ubi ēt pbat q^z m^o ē p^o spēi. Alio
 mō accipif spēs siue for^l p^o u^l abstra
 ero. c^o m^o azii. p^o ē q^z qdēst. unde septio
 meta. Nota qdē de p^o b^z diffinitōis
 ait. ex q^z b^z ē spēi zō. nō cōcauitas. 7
 uocat cōcauitatē formā p^{as}. 7 inf^za.
 u^lis 7 spēi ē diffinitio. Nō āt dicif t^z
 p^z correpōdēf. nā ut opōif for^l. p^o
 ē p^o qda itāfeca cōpōit ex q^z fit res cū
 inf^zit. ut dicif p^o phy. Alio^o dicif siue ac
 cipif m^o ut opōif for^l. s^o s^o. ipi qditati
 7 ē ipā p^o p^{as} idiuidual. q^z ē cā indiu
 duandōis cōtrahēs spās qditatē ad eē
 h^o. uocēf p^o p^{as} rei material. 7 notā
 dū q^z ista p^o p^{as} dicif m^o l^o material.
 q^z cū sit idiuidual nō ē p^oncipiū cōsti
 tūdi aliqd in zōe p^odicabil. s^z tātū in
 zōne subicibil^z ul^zia s^zibilitate. nā idi
 uidual de nullo inf^zeriori pōt p^odicari. s^z
 sp^z subicif^z uid^z sup^ziorib^z. 7 q^z s^zib^z ē
 materiale p^odicatū iō pōt sic uocari at di
 caf m^o. l^o d^za material. 7 hīc ē q^z nō p^o
 tūz ad diffinitōes rei. nec p^o cōns ad
 qditatē. q^z diffinitio p^o p^{as} ē p^odicatus 7
 mediū demonstratiōis. sic ēt aliquo mō
 d^za specificā pōt dici material. q^z con
 stituit in esse subicibil^z respū generis. q^z
 si arguas q^z oēs p^otes diffinitōis sūnt
 for^l. g^o d^za specificā. R^o. uerū ē respū
 diffinitū. tamē respū generis pōt se h^ze
 aliq^z ut m^o. Alio^o ut m^o opōif forme
 s^o nō dē m^o accipif p^o idiuidual. quō in
 diuiduala dicif materialia respū spēi 7 i
 feriora 7 sup^ziorū. sic g^o dinidif m^o in z^o
 ne ad spēs siue formā. s^za di^o ē de m^o.
 ut ē alt^o p^o cōpōit 7 op^o for^l p^{as}. nā
 h^o m^o a phō acci^o resp^z. p^o ut nō cōt^o
 eta p^o aliqd sibi adueniēs. 7 solū abso
 lute accep^o ut ē p^oncipiū p^ontēiale illi^o c^o

ē. 7 sic ē p^onciēs ad qditatē rerū natura
 lū ut ifen^o ostēdā. Alio^o accipif m^o ut
 cōtracta p^o idiuidualitātē. h^o est dicim q^z
 m^o pōt accipi material^z 7 i p^onculazi. 7
 pōt accipi in ul^z. put m^o n^l aliqd icludit
 ext^o zōes m^o 7 ut ē p^o s^z bāl s^z bē. s^o mō ac
 cipif m^o magis cōtracte ut cōtrahif p^z
 accidēs. 7 h^o cōfigit tripl^z. uno l^zarge ac
 cipit^o p^o accidēs s^z q^z m^o cōtrah^o ad exi
 stētiā. Alio^o accipit^o p^o p^o accidēs 7 h^o l^o
 ad accidēs necessā^o req^z sitū. sicut ē p^o ite
 grāl remota. cō mō q^z seiciculus dici^o
 p^o material^z circuli. unde seiciculus nō
 cadit in diffinitōe circuli. ex vii. meta.
 ē tamē m^o circuli magis p^o p^o q^z es ul^z
 ferzū. s^z tēi accidēs ē ne^o req^z sitū. 7 alio^o
 accip^o magis p^o p^o p^o accidēs ad qd^o cōt^o
 hif m^o. s^z accidēs p^oter necessāriū. eomō
 q^z cēza l^z l^zē cēzee dicāf m^o syllabe. q^z
 silbā pōt esse sine ill^z 7 ecōuerso. q^z āt
 m^o possit accipi ul^z 7 p^o ut p^o d^z cūz ē. 7
 sil^z ēt for^l p^o. p^o auct^o s^z phy. 7 v. me^o
 c^o de cā. L^z ā 7 effcūs sp^z p^o p^o uocāt ita
 q^z singlariū sūt cē singlariēs. 7 ul^z iū u^les
 p^oter. septi^o meta. hō 7 equ^o 7 q^z ita in
 singlariib^z. ul^z āt nō s^z bā sūt s^z sil^z totū
 qd^o dā ex hac m^o 7 hac zōe 7 ut ul^z. sin
 gulare uero ex ultia m^o socrates iā ē.
 ubi sicut p^z exp^z s^z ul^z phūs q^z ul^z iūm
 sūt m^o 7 for^l u^les. 7 singlariū singlariēs
 p^o ēt zōe. nā q^z docūz aliq^z zōcōis cō
 uer^z p^z zib^z. cōueit eis p^o aliqd cōe cui
 p^o cōueit illa zō. sic exp^z s^z dic^z phūs p^o
 p^o s^zerizū. 7 s^o de aia. 7 s^o p^o zū c^o ultio
 s^z facere p^o se unū i singlari cōueit p^z
 b^z. p^o a^o. hūic m^o 7 hūic for^l. 7 illi 7 illi
 7 c^o. g^o cōueit eis p^o aliqd cōe cui p^o cō
 ueit facere p^o unū cū alio. illud ē m^o in
 cōi 7 for^l in cōi. q^z p^o faciūt unū p^o p^o iū
 h^o ē p^o illud act^o. ut hēf. viii. meta. ē
 g^o intell^z gēdū q^z sicut for^l nō repugnat
 ēē cōis p^z b^z for^l idiuidual sic n^o m^o repu
 gnat. s^z ē qd cōe oib^o materiis idiuidual.

g^o ab hac m^a et illa pot^{est} abstrahi cōis
 zō m^a. sic et est de for^a. Ex h^o cōcl^o
 correlazie. q^{uod} nō ē una m^a numero oīz
 generabiliū et corruptibiliū. q^{uod} p^{er} tūz
 q^{uod} m^a cōis nō esset cōis p^{er} libz materiis
 indiuiduis. cuius oppositū p^{ro}dicat. tū q^{uod}
 impossibile ē eandē materiā numero i
 formari fil^{ius} foris sbalibz cōtrazie et spe
 cifice distinctio. q^{uod} ad hoc seq^u cōtra
 dictio. g^o m^a ignis et m^a aq^{ue} nō ē una m^a
 numero. tū q^{uod} si p^{ot}entia diuinā a m^a
 duozū indiuiduozū loco distinctiozū sepa
 razet^{ur} for^a: materia hec et illa maneret i
 diuersis locis. et p^{er} cōis essent distincte
 numero. Nisi fingas q^{uod} eadē m^a nume
 ro sit fil^{ius} in diuersis locis p^{ot}entia di
 uinā sicut et idē cor^{pus} p^{ot}entia diuinā
 pōt^{est} fil^{ius} esse in diuersis locis. S^{ed} nō ē
 uadis. q^{uod} hez hoc sit possibile tamē nō
 ē necessariū ponere tot mirabilia. s. ma
 teriā existere sine forma et eadē nume
 ro esse in diuersis locis simul. t^{er}eniz
 possit facere p^{ri}mū miraculū sine fo. po
nat^{ur} inesse et tūc stat zō. tū. q^{uod} t^{er} possit
 creare nouiter unū hoīez hēntis mate
 riā unigēas cū materia alterius. nō cre
 atū. m^a h^o nō esset eadē numero cū m^a il
 lius. al^{iter} aliqd nouiter crearet^{ur} q^{uod} iam
 erat. et sic idē bis et p^{er} libz p^{ro}duceret^{ur}. et
 hēret bis esse nō interueniente aliq^{uo} nō
 esse. q^{uod} ē absurdū dicere. Cōt^{ra}. azis.
 p^{ro}de generatōe dicit i p^{er} libz locis q^{uod} m^a
 ē una numero s^{ed} cēntiā in oībz hēnti
 bus t^{ra}nsmutatōe adinuicē. I^{tem}. uerū
 est succellue et nō fil^{ius}. Est ei intentio p^{ro}bi
 q^{uod} ipa m^a pōt^{est} ēē una numero s^{ed} cēntiā
 sub oī for^a ad quā ē i p^{ro}. s^{ed} sit alia et
 alia s^{ed} cē. m^a tamē q^{uod} ē actū ē sub disti
 ctio for^a numero nē ē a^{qua} et a^{qua} numero. al^{iter}
 dicit^{ur} ad plūz q^{uod} m^a oīz ē una numero
 nō actū s^{ed} aptitudie. q^{uod} cū m^a h^o p^{er} tes
 unigēas ipa nata ē ēē una nume^{ro}. sicut
 unū to^{tal} hōgēus si oēs p^{er} tes fil^{ius} iūgeret^{ur}

sicut to^{tal} aq^{ue} pōt^{est} ēē una nume^{ro} si oēs p^{er}
 tes ei^{us} fil^{ius} iūgeret^{ur}. s^{ed} p^{er} tes aq^{ue}. s. abinē
 se iūcte distiguat^{ur} nume^{ro} sicut p^{er}. utraq^{ue}
 respōsio ē boa. s^{ed} p^{ro} ē melior ut ui^{de} mibi
 s^{ed} diu^{ide} l^{iter} di^{uis} ē de fil^{ius} toto. nā fil^{ius} totū ab
 azis. aliq^{uo} acci^{pi} p^{ro} toto cōposito u^{ide}. si
 cut ēt cui^{us} p^{er} i auc^{tor} pal^{ati}ta. vii. meta. hō
 et equ^{us} et. ubi ep^{iscop}us uocat fil^{ius} totū ip^s
 u^{ide} cōpo^{si} ex m^a et for^a n^{on} acceptis. ali
 q^{uo} acci^{pi} fil^{ius} totū p^{ro} diduo sbē. et h^o en^{im}
 s^{ed} q^{uod} diduū sbē abstrahit ab existe^{ntia} et ip^s. to
 ta ei^{us} coozdia p^{ro}scamēti sbē abstrahit
 ab existe^{ntia} et ip^s. et p^{er} cōis idiuū n^{on} in
 cludit i sua zōe q^{uod}re sibi repugnat for^a
 ip^s nā et q^{uod} q^{uod} unde t^{er}ia ididua nō ge
 nerat^{ur} n^{on} corrup^{ti} p^{ro} sicut n^{on} u^{ide}. Alio^{quin}
 acci^{pi} ididū sbē et fil^{ius} totū sicut p^{ro}ut in
 el^{ect}it exnās ip^s. ut hic hō exnēs et hic
 lapis exnēs. et t^{er}ia sūt q^{uod} p^{ro} generat^{ur} et
 corrup^{ti} p^{ro}. et de t^{er}ibz nō ē diffinitōe. n^{on}
 scia^{nt} p^{ro}. q^{uod} cū abstrahū^{nt} a sēu ignotū
 ē utzū sint an nō. eozū tamē i absētia
 pōt^{est} ēē op^{er}. q^{uod}ta d^{ic}o ē. q^{uod} q^{uod} dā hēnt q^{uod}
 ditate p^{ro} et p^{ro}. ut hō. et q^{uod} spēs u^{ide} cō
 pōita. u^{ide} spēs ē q^{uod} ditas p^{ro} et p^{ro}. q^{uod} o^{mn}es
 hēnt q^{uod} ditate p^{ro} s^{ed} nō p^{ro}. ut hic hō abstr^{ah}
 hēs ab existe^{ntia} et ip^s. q^{uod} dā hēnt q^{uod} ditate
 nō p^{ro} n^{on} p^{ro} s^{ed} p^{ro} accidēt. ut hic hō existe^{ntia}
 et ēa i ip^s. ultra^{ius} si hō alb^{us} h^{ab} q^{uod} ditate
 h^{ab} ēa magis p^{ro} accidēs. p^{ro} mēbrū. p^{ro} b^{us}
 illud dicit^{ur} h^{ab} q^{uod} ditate p^{ro} et p^{ro} cui cōueit^{ur}
 q^{uod} ditas p^{ro} n^{on} aliud s^{ed} aliis cōueit^{ur} p^{ro} ip^s.
 h^o ei^{us} ē ēē l^{iter} h^{ab} aliqd p^{ro} ex p^{ro} p^{ro}st. s^{ed} hō
 et q^{uod} spēs ē h^o mōi q^{uod} hēnt q^{uod} ditate p^{ro} n^{on}
 aliud et aliis p^{ro} idē u^{ide} cōueit^{ur} h^{ab} q^{uod} d
 tate p^{ro} spēs. nā eo^{rum} hēnt q^{uod} ditate i q^{uod} p^{ro}
 ticipāt spēs. s^{ed} mēbrū p^{ro}. illi cōueit^{ur} q^{uod}
 ditas p^{ro} s^{ed} nō p^{ro} c^{on} d^{ic} n^{on} ē u^{ide}it repugnās
 l^{iter} solles unitatē p^{ro} et. cū q^{uod} d^{ic} cōueit^{ur} si
 bi i q^{uod} p^{ro} ticipat aliud p^{ro} ip^s. s^{ed} hic hō
 abstrahēs ab existe^{ntia} et ip^s ē h^o m^a oī. ut
 ē cui^{us} ex p^{ro} dēf. g^o et. s^{ed} mēbrū p^{ro} p^{ro} cō

trazū mediū. qz tale mediū includit ali
qd accidēs qditaū. puta existētiā ēē i
ipz et alio cōditiōes materiales. q̄ tol
lūt per se unitates entis. ḡ talia per se
nō hēnt qditates nec per cōns pmo.

Quartū mēbrū etiā p̄ per tēz. qā
hō albus est magis ens per accidēs na
q̄ hō existēs. q̄ includit existētiā. si
accipit hic hō alb⁹ existēs adhuc addit
aliquid accidētis. puta albedines. si enas
hō albus accipit ut abstrahens ab ex
istentia adhuc est magis ens per acci
dens q̄ hic hō existēs. qz albedo est
uere p̄p̄e accidēs. existētia aut nō
ēp̄p̄e accidēs essentiae. nisi prout acci
dens alicui dicitur large q̄q̄d formali
ter et cōceptibiliter distiguif ab eo. ḡ
hō albus magis h̄ per accidēs qdita
tes q̄ hō hic existēs. Et itā tū de p̄.

Quantum ad secundum.
p̄ncipale ostendam per ordinem noues
conclusiones. p̄ sit ista. 1. ¹ accepta p
differentia indiuiduali non pertinet ad
qditates rei. Hanc p̄bo sic. Indiuiduū
nihil qdatis addit supra sp̄tes: ergo
materia accepta pro differentia indiui
ali non pertinet ad qditates rei. cōtra
est entens. qz indiuiduū supra sp̄tes
addit differentia indiuiduales q̄ est cā
indiuiduationis. āt ceteris p̄bat. Tū
qz s̄m Boetii sp̄tes dicit totā essentiā
indiuiduorū. qd̄ non esset si indiuiduū
adderet aliquid qdatis supra sp̄tes.
Tūz qz qdatis cōuenit sp̄tei p̄ et per
se ex articulo p̄cedenti. ḡ cuiusqz con
uenit cōuenit sibi per sp̄tes. qd̄ non
esset uerū si indiuiduū adderet aliquid
qdatis. tū qz indiuiduū nō h̄ aliam
diffinitiones a sp̄e. yij. meta. ḡ nec per
cōns aliā qditates. ḡ illud qd̄ p̄us.
Secūda cōclusio sit ista. q̄ directe est
ad qōnes. m̄ nō cōraria est p̄p̄e ten
tial accepta absolute p̄tins ad qditate

rei material absolute sup̄te. hāc p̄bo
auctoritatibz et rōibz. unte aug⁹ xiii.
de tri. c. xlii. h̄ q̄t uerū ē qz nō tot⁹ hō
s̄ p̄ me⁹ hois aia. n̄ tot⁹ hō cor⁹ s̄ p̄
iferior hois. qd̄ tamē ē utrūz cōiunctū s̄l
h̄ hois nomē. cū ḡ rō quā significat
nomē sit diffi⁹ ex. vii. metha. ad qdita
tē et diffinitōē hois p̄tins cor⁹ et aia cō
iūta s̄l. p̄te. dām c. liii. p̄es q̄t ypo
stases hōis s̄nt. dēs āt eād̄ recipiūt rōz
na. dēs ei ex aia cōpōiti sunt et cor⁹.
uīt qz dēs ypostases p̄cipāt eād̄ rōz
na. p̄ h̄ qz q̄s ypostasis cōpōit ex cor⁹
et aia. ḡ sic cōpōi cōuenit na. quā p̄ci
pāt. Itē idē dām. c. lvi. cōt̄ hereticos
dicētēs xp̄s assūp̄isse carnē nō de uir
gie. s̄ d̄ na. celi ex q̄ h̄ez aias uni⁹ rōis
nobiscū. S̄i āt to⁹ qdatis hois ēent aia
et nō cor⁹ uel caro. āt dām nullū esset.
qz nō obs̄tāt qz cor⁹ xp̄i ess̄ de natu
ra celi ex quo h̄eret aias unius rōis no
biscū utiqz esset hō uniuoce nobiscū.
ḡ corpus sine caro hois p̄tins ad q
ditates hois. p̄te. azil. octō meta. c.
s̄o recitat opi. diffinitū res materiales
quorū qdatis diffiniebat p̄ materiā qdā
pactū. qdā per utrūqz. et isti ultri s̄ eū
diffiniebat bene et p̄fecte unte ibidē
cōmendat architā q̄ cōplexus ē i diffi
nitione materiā et formā. qd̄ nō ess̄ nī
si materia p̄tinet ad qditate rei mate
rial. Itē octō meta. c. 3. dicit qz os ter
minus. i. diffinitionē esse ordē longam
et esse in diffinitōē hoc quātem ut mate
ria. illud uero ut forma. Item septimo
meta. concludit conclusionem p̄batas
qz materia est pars sp̄tei. Sp̄tes in
q̄t dico qd̄ quideat esse. Item septimo
meta. parabola de aiali quas cōsuenit
socrates mior dicere nō bene se h̄z. sup
fluū ē ei auferre materias a quiditate
rerū quarū qdā s̄nt h̄ in hoc. i. for⁹ in
m̄. hoc idē dicit alibi frequēter septio

7 octo meta. Ita et cōclō pbat dōibz
 p^o sic. Essentia 7 qditas c^o cūz libe ē dō
 intrinseca sufficiens essendi rei c^o est. circū
 scripta q^o cūz alia re realz differēte. Ss
 p^o te forma ignis ē tota essentia 7 qdi
 tas ignis. g^o circūscripta m^o q^o ē et p^o te a
 forma realz distincta. for^o ignis est suffi
 ciēs dō intrinseca essendi ignē. 7 sic ignis
 est ignis sine m^o. 7 p^o cōno materia e
 rit sufflata in natura. qd^o est absurdū.
 maior pncipal pbat. qz albedo ē suffi
 ciēs dō cēndi albi. g^o mltomagis igne
 itas cēndi ignē. p^o te. illud c^o entia ē
 incāta 7 ipsz ē incātū p^o dicatū icludif i
 sbō. qz cū cēntia rei 7 ipa res sint itez
 realz pfecta idēitate. si unū ē incātū
 7 reliquū. g^o eodē addito ut b^o qz illd^o
 essentia est incāta a cāis intrinsecis. 7 ipsz
 ē icātū a cāis intrinsecis. s^o si qditas rerū
 materialū nō icludat materias nō cātū
 materialz. g^o 7 res materialz nō cātū
 materialz. g^o s^o p^o m^o in rebz mate
 rialibz. Nec m^o est cā. qz nō pōt esse
 cā nisi intrinseca. qd^o ē absurdū 7 cōtra
 phūz fo pbi. 7 qnto meta. c^o de cā. p^o
 te. oē ens cōpletū in genere nisi alteri
 unū ad faciēdū unū p se. s^o si unū facit
 p accidēs unū cū eo. l unū aggregati
 one. ut aceruus. s^o si qditas ignis ē for
 ma ignis sine m^o: forma ignis ē cō cō
 pletū in genere. g^o cuius 7 c^o. s^o unū
 m^o. g^o b^o ignis cū m^o nō est unū p se s^o
 p accidēs l unū aggregatiōe ut aceru^o
 qd^o est enidēter si m. maior pncipal p^o.
 qz q^o faciūt unū p se nō sunt cōplete i
 genere. s^o p reductōes. ut sūt pncipia 7
 ptes rei. mior ps. qz ignis 7 sua qdi
 tas sunt cōplete in genere. g^o 7 forma
 ignis si ipa sit tota qditas. p^o te. qd^o
 nō icludit aliquā qditatē i genere n^o
 aliq^o qditas i genere icludit ips. nec est
 i genere p se nec p reductōes s^o p te
 materia ē h^o mōi ut ostēdā. g^o m^o nō est

i genere p se nec p reductiōe. g^o ent
 ni. qz nullū cō ē ext^o ge^o nisi solus tē^o.
 s^o m^o nō est cōno. g^o ē nihil. maior ps qz
 qd^o ē i genere p se ē qditas vel incā
 tōis qditatē ut ignis. 7 qd^o ē i gene
 re p reductiōe icludif i qditate alitū^o
 hēntis qditates. mior ē euidēs qz si p
 tūz ad qditatē nec ipa icludit qditatē
 ps nec icludif i qditate rei. p^o te. per
 dōes sup^o iā factā sic. q^o dōcūz aliqd
 cōueit pluribz cōueit eis p aliqd^o cōe
 cui p illud cōueit. s^o facere p se unū cō
 petū hūc for^o 7 hūc m^o. 7 illi 7 illi 7 c^o
 g^o 7 c^o. illud cōe est ipa m^o p^o for^o cōter
 acceptē. qd^o nō ess^o nisi ipa m^o p^o tūz
 ad qditates rei absolute accep^o. Lōf^o
 qz septio meta. ult^o azil. q^o sicut ex hac
 m^o cōtracta altitate fit hoc idēitū cū
 hac forma. ita ex m^o in cōi 7 forma in
 cōi resultat qditas i cōi. p^o te. ad p^o
 cipale. unū qd^o qz pfectū cōgnoscif
 q^o cō eius qd^o qd^o cōgnoscif. s^o ipossi
 bile est cognoscere res non cognita m^o
 g^o sola forma non ē tota qditas. maior
 ps ex septio meta mior pbat ex hōme
 tha. ubi pbat statū in oibz cāis. qz unū
 qd^o qz cognoscimus iōtū cognoscimus
 eius cās. Infinitē at cāe essent ignote.
 7 loq^o de materia sicut de aliis. g^o m^o
 requir^o ad cognitiōe rei material^o p^o te^o
 qd^o pōt i diffitōe sbē material^o p^o tūz
 ad eius qditatē. qz sbā non hz diffiui
 tiōe p additūz. s^o materia pōt i diffi
 tiōe materialis sbē. ex sexto meta. g^o
 7 c^o. p^o te. ultio. qd^o qd^o illud ē qd^o ē p^o
 ens. 7 illud cuius est primo esse. secūdū
 azil. Sed primo est cōpositū ex ma
 teria 7 forma. g^o qd^o quid est ē cōpositū
 ex materia 7 forma. mior apparet sex
 to meta. ubi azil. distinguit subām 7
 dicit q^o subā cōposita ē simp^o hoc aliqd
 7 separabile. p^o p se existens. Teneo g^o
 hāc cōclāsiōes ppter istas octo dōes.

Sz istat contra occlusiones
 pmo auctoritatibz. Na vii. meta. c.
 vi. dicif qd aia est sbā aiati. 7 spēs. 7
 qd qderat esse. g° non m°. Itz. vii.
 meta. c. fo. dicif auz. materias 7 cōpo
 sitū ex materia 7 forma esse dimittēda
 qz sbā h° p° posterior est qditate. ita qd
 expisse excludit materiā a qditate rei. 7
 post epilogatō dicif qd ptes rei non in
 erunt qditati 7 diffinitioni sbē. Itz
 fo phy. 7 qnto meta. oēs ptes diffini
 tionis sunt for°. g° materia nō ptns ad
 diffinitionē nec p cōns ad qditates rei.
 Itz ibitex 7 fo de aia. formā vocat
 qd qderat esse. 7 alibi frequēter. pte°
 instat rōibz. p° sic. qd hz materiā ē
 generabile 7 corruptibile. sz qd qdest
 nō pōt generari nec corripī. g° qd qdē
 rei non includit nec hz materiā. maior
 est enidēs ex. vii. meta. c. qnto. m° est
 qd res pōt esse 7 non esse. id sm phz
 ibitex in oibz generatis siue ab arte si
 ue a natura ē materiā. 7 qlibz ē pssi
 bile esse 7 nō esse. minor hēf ex septio
 meta. ubi vult auz. qd qdus non conce
 piunt cū materiā sz sine materiā ut ra
 tiones 7 qditates spēzū solus hec nō cor
 rumpit. Preter°. qd qdest est p se pñ
 cipiū cognoscēdi illud c° ē. sz m° non ē
 pñcipiū cognoscēdi rē. g° materiā nō p
 tinet ad qd qdest esse rei. maior hēf
 septio meta. 7 comē. alit ibi qd materiā
 siue intelligibilis siue sibilis sm se est ig
 ra. pte°. nihil ptnet ad rei qditates
 qd phibz qd qdest esse idē cū eo cui°
 est. sz materiā est h° mōi. g° materiā nō
 ptns ad rei qditatē. maior ē qd enidēs
 ex tis. nā nō pōt phibere idēitates in
 ter res 7 suā qditates nisi sit extraneū
 a rei qditate. unde septio meta. c. qnto
 dicif qd in dictis sm se idē est qd qdē
 cū eo cuius est. minor hēf ex septio meta
 materiā ē ois eius qd nō ē idē eius co

c° ē. 7 iseritult dic cōceptū cū m° nō idē

Ad ista Respondeo.

Ad pma auctoritatē qd aia ē sbā aiati
 7 c. dico qd auz. accipit ibi sbās 7 qd
 qderat esse pro notiori pte diffinitionis
 Nō pro tota diffinitione. qd p p ipm
 met glōsantē se statim infra. Si vero i
 quit altera 7 nō est aia al. 7 sic hoc qd
 rez dicēdus. hoc at non dicendū sicut
 dictus est. sicut ei nō vlt qd aia est a°.
 sic nec est diffinitio aial. sed pñcipalior
 pte. iteo sic aut dicendū sic aut nō. ita
 qd unomō dicif diffinitio. alio mō nō.

Ad sam qd dicif materiā 7 cōpositū
 ex materia 7 forma dimittēda esse. 7 c.
 dico qd loquif de materia cōtracta ad
 existentia ul ad individuationē. ut sup
 dictū ē. talia eis sunt posteriora 7 dimittē
 tenda euz eoz non sit diffinitio. nec
 demonstratio. ut pñdictus est. Ad aliā
 qd omēs ptes diffinitionis sunt forme.
 dicendū qd non sunt forme sibi inuicē
 cōparate sz respectu diffinitio. qd de ipō
 formalz pñciantur. Ad aliam fo de
 aia. qd ipa forma est qd qderat esse. di
 co qd hoc dicif ex eo qd forma est pñ
 cipalior causa 7 cōpletiva diffinitionis
 7 qditates rei. unde fo phy. forma di
 citur natura. qd tētiat rez ad esse nam
 re. Ad rōnes. ad primas euz dicimur.
 qd hz materiā. 7 c. p° reduco eā
 sic. scia naturalis ē ue° scia. scia ue° ē de
 qditatibz rezus. ex. vii. meta. i. fi. g° de
 qditate corpis phici pōt aliq pa° cōclu
 di. pa° at corporis cōpositi ex elentis
 est esse corruptibile. pōt igit ostendi
 cor° ē corruptibile. nō h°. sz cor° simp
 qd de ulibz ē scia 7 demonstrat ex septio
 metha. g° p modum cōmune. illud est
 mat° ad qd fiat resolutio. qd 7 si tale
 cor° corripit ex eo qd ē ex cōtrariis.
 tamē p° radix ē m° qd ē i po° cū pñatōe.
 aia nō est i illi cōmutata actio cōtra

tionem rei non pertinet prope et directe ad
quod dicitur rei. Nam diffinitio est eius inclu
dens quod dicitur de rei quod dicitur. sed materia
accepta propter integritatem remota non intrat
diffinitionem rei. quod semicirculus non in
trat diffinitionem circuli. ex. vii. metha.

propter. unumquodque constat prope et directe
ex suis principiis essentialibus immediatis
sed materia sic accepta non est immediatum
principium rei. cum sit per materiam remota.
g. et c. Sed quod pertinet ad quod dicitur rei
per reductionem ostendit sic. Nam quod per
cipiat principium: principiat et principium.
scilicet per reductionem. sed materia sic accepta est
principium principii immediati. scilicet proxime et
mediate. Nam circulus quod ad suam ma
teriale proximum compositum ex semicirculis. si
cut partes ex lapidibus. g. et c. maior pars
quod quod dicitur est causa causa est causa causa.
Sexta co
elo sit ista. Ad contracta per accidens propter
necessarium nullo pertinet ad quod dicitur rei
hanc ostendit sic. quod potest perfectum et intelligi
in sua quod dicitur sine alio. non dependet. tunc ab
illo nec includit illud in sua quod dicitur. sed
syllaba composita ex litteris potest perfectum
esse et intelligi in sua quod dicitur sine cerea
vel litteris cereis. g. cerea vel littere ceree
nullo modo pertinet ad quod dicitur syllabe.
maior est evidens. et minor etiam patet: quod ista
syllaba ba. potest esse perfecta et intelligi
sine. b. et a. cereis: quod. b. et a. possunt
esse cupree. vel ferree. vel sine omni tali materia
possunt formari illa syllaba. ba. et perfecti.
Septima coelo sit ista. In habentibus quod
dicitur per se et per se quod dicitur est idem cum eo
cuius est per se et per se. Octa coelo sit ista.
In habentibus quod dicitur per se sed non per quod dicitur
est idem cum eo cuius est per se non per. No
na coelo est. quod in habentibus quod dicitur non
per se nec per se per accidens. quod dicitur. est idem
cum eo cuius est solus per accidens. et non per se
nec per. per omnibus his tribus conclusionibus potest
argui uno sic. unumquodque eo modo quo habet

quod dicitur. ipsum est sibi idem. g. quod habent quod
quod dicitur per se et per se est idem sibi per se et per se. et
quod habent quod dicitur per se et non per se est idem quod dicitur
per se sed non per se. Et quod per accidens. per accidens
antecegens per se. ex. vii. metha. c. quod ubi
dicitur sic. Sigillum eius non aliud videtur
a summe sibi et quod dicitur esse dicitur lin
gula sibi. plana est auctoritas. Sic ad quod
tionem.

Ad argumenta ad primum.

Cum dicitur. Nihil est de essentia. et c. de
maior. sed minor est per se. Ad probationem cum
dicitur quod una species non distinguitur ab alia
per materiam. verum est quod non per se et principium. si
cuius habet esse per materiam. tamen aliquod di
stinguitur res a re per materiam. Nam si
materia sit de se omnibus compositis. tamen apparet per
formam ipsam materiam specificam et deter
minantem. Ad sed cum ait. quod tunc species esset
indivisa. Nego contra. Ad probationem
dico quod materia non est causa individuationis. et cum
probat per philosophum. v. meta. dico quod aristoteles. acci
pit ibi materiam per dicitur individuali. id est
nomen de materia. ad materiam. cum dicitur quod quod dicitur
rei materiam coniungit respicit quod materia
determinata. et c. Si loquens de quod dicitur
specifica et materiam determinatam voces mate
ria individuatam. concedo antecedens. et tunc
non habet. Si autem accipis quod dicitur rei mate
riali vel per quod dicitur. sic nego antecedens. pre
cedit ei ex materia imaginatio. imaginatio quod dicitur
tate. quod aliquid receptum in materia. Immo est aliquid
ipsius compositum a materia et forma. id
non respicit materiam coniungit sed necesse.

ad quod cum ait quod quod dicitur nec est hec.
nec contra. ad probationem. cum dicitur quod materia
nec est hec. dico quod si est ut ex patet in
per aristoteles. cum probat quod materia est sibi generatio
generationes aut sunt circa singula. dico
quod materia ut subiectum generationi nec est hec et
existens. sed habet non obstat potest accipi materia
conterere pertinet ad quod dicitur in compositis. ut per di
ctum est in primo articulo questionis.

Et hoc de primo.

Ite secundum ar

ticulum principales huius tractatus ubi querendus est de forma q̄ p̄ actione acquirit̄. Quero p̄o utrum p̄ductio forme naturalis generare p̄exigat aliquid in materia actum vel qd̄ eius qd̄ in ipas naturalis transmutet̄. Secundo utrum p̄ductio forme subal naturalis generare mensuret̄ aliquid divisibili mensura. Tertio utrum repugnancia formalis q̄ est inter formas subales sit repugnancia contrarietatis. Quarto utrum formalis distinctio organica p̄tū aial sit p̄pter plures formas subales specificas ac res alibi distinctas. Quinto utrum in q̄dā re formalis distinctio sit dare novos gradus intersecos contrarios s̄z q̄s ipa possit suscipere distinctio intersecos s̄z magis et minus.

De primum quādo

Quinto utrum p̄ductio forme. q̄t̄. p̄exigat aliquid in materia actum vel quodcūq̄ qd̄ in ipas naturalis transmutet̄. sic p̄cedit et videt̄ qd̄ sic. Et arguo sic. forme respectu quāvis materia est in pura pot̄ et passiva creant̄ s̄z si nihil p̄exigere in materia ex quo fieret forma naturalis ipsa materia esset in pura pot̄ passiva. ḡo oēs forme creant̄ tū qd̄ est absurdū. p̄terea. auḡm̄ de libero arbitrio in fine. forme inq̄t̄ inchoatio tāq̄ materia ad p̄ficiendū subiacere videt̄ artificis. exp̄sse ḡut videt̄ p̄nisi inchoationē formazū. p̄terea. comē viii. meta. ex actu et pot̄ nō fit unū nisi p̄ agēs extrahēs actum qd̄ nō largitur multitudinē s̄z p̄fectionē. Itē ibidem dicit̄ qd̄ illud qd̄ est in actu non est aliud ab eo qd̄ est in pot̄. s̄z illud qd̄ fuit in potentia ē illud qd̄ ē in actu et nō sunt hic duo diversa. s̄z si nihil p̄existeret in materia transmutabili in formā agēs

extrahēs vel reducēs potentia ad actū non tantum largiret̄ p̄fectionē. s̄z etiā multitudinē. Itē. illud qd̄ ē in potentia et in actu essent aliquid duo diversa. c̄o oppositū asserit comē. Ad oppositū arguit̄ vii. meta. comus tantum fit ab extra. Similiter tantum et ignis. unde respectu ignis nullū actius ponitur ista. passivū at̄ sufficit m̄. ḡnē aliqd̄ p̄existit

Respondeo circa istā q̄onē

Dicit̄ qd̄ qd̄ sic. qd̄ aut̄ qd̄ nō. p̄o ḡo p̄s affirmativa ē p̄tractanda et p̄bāda. s̄o p̄s negativa ē tractanda et roboranda. Quātū ad primū dicit̄ p̄o sic. qd̄ p̄bat̄ duplici via. p̄sumit̄ ex p̄te vitā et creationis in generatione naturali. s̄a ex p̄te saluātis naturalitatis. ad hoc ei ut for̄ nō fiat ex nullo et nō creet̄ pot̄ quid i m̄. ad h̄c ut generatio sit naturalis et nō violēta pot̄ aliquid actum coagēs generati. Exp̄ar̄ sic. nō p̄existit in m̄ qd̄ i formā naturalē transmutet̄. ḡo p̄ductio for̄ naturalis nō ē generatio s̄z creatio. cōnō ē s̄z. ḡo at̄cedēs. cōsequētia p̄. qz creatio ē de nihilo scd̄. seq̄t̄ et eadē rōe qd̄ p̄o for̄ naturalis corripit̄ tūc annihilaret̄. qz tūc resicp̄ in illud resoluūt̄. ḡo agēs naturalis pōt̄ creare et annihilare. qd̄ ē s̄z. Ex s̄a via et naturalitate generationis ar̄ sic. Si nō in m̄ p̄exigit̄. ḡo generatio seu p̄ductio for̄ naturalis nō erit naturalis. cōnō ē s̄z. ḡo at̄cedēs. cōtra p̄bat̄. tūm ex vii. meta. ubi dicit̄ qd̄ a natura fiūt i quocūq̄ m̄ ē p̄s aliqd̄ for̄ q̄ sic mouet̄ materiā. sicut moneb̄ ab extrinsecō. qd̄ ex p̄ss̄. Tū. qz oēs generatio naturalis p̄cipiū actum intersecū naturale. qz na ē p̄cipiū mot̄ et q̄t̄ i ea i q̄i et. s̄o p̄by. s̄z illud p̄cipiū nō ē for̄ idēceda qz nōdū ē. n̄ est m̄ qz ei nō est agere. ḡo aliquid aliud a materia. illud uoco inchoationis forme. vel aliqd̄ transmuta

bile i formā. **E**ōfirmat. qz naturalia differūt ab artificialibz qz hēnt i se pncipiū mortis. Artificialia nō sō phyfi. Nec pōt dici q illud referat ad pncipiū passiuū. nō actiuū qz in hō nō uidēf differre artificialia a naturalibz. **E**ōfirmat qz. vi. meta. pbat physicā nō esse practica ex objectis. Nā pncipiū naturalū est in m. factibilū in faciente. Tū qz uiolētū ē cōpncipiū ē extra non cōferet nūm passio. 3. et hōrū. Ss si nō ēt in m. actiuū et inchoatiū for in generatione forme nullā uis cōferret passio. et p cōns ista generatio essz uiolēta et nō natural. tū qz sōphy. casus et fortia reducūt ad natū et intellectū. s3 ut ibi dicimz casus et fortuna reducuntur ad genus cāe efficiētis. g. natura est cā efficiēs. qd nō essz ut uidet nisi in generatione for natural essz dare aliqd ex pte materie respectu for generatē. hāt qd fm eos pexigif dicūt q est in m. a create. Nō a generatē. et ē coeū m. ex quo postea fit for natural. et illud qdā uocat inchoationē for. qdā ptem forme generatē. qdā formā ipsectam qdā seialē rōes. qdā potētā m. actiuā fm ponētēs illud coagere m. Nec aut opī. tenēs pte affirmatiuā h3 qn3 modos ponēdi. pmo mōus dicēdi ē q i m. ē una forma general coeua ipi m. q ē rō seial 2. generis. pxiimi. et ulterius aliquorū sequētū usqz ad formā spēi spē. hoc pbat dupl2. pmo p comen. pphy. ubi dicūt q mte pmo recipit for mas ules et sic deinceps. sō qz pncipia os manere. ex pphy. s3 nulla for pculazis manet. g. ē aliq cōis 2. oium quā nō attingit generas. **C**ōtra hūc mōus at p. sic. forma illa generis pōis ul ē p for generis posterioris ul nō. puta forma sbe pl for corporis et sic de inceps. si nō ē p g nō uitas creatōes

qz forma corporis est nō de aliq sui. si sic: g. forma pōr eadē numero real2 erit pōr formarū cōtrariarū. sibi mutuo p generationē succedētū. qd uidet im possibile. cōtra p3. qz illa pōr manet pte. et ē una numero. **E**ōfi. sō. qz p generationē naturalē ul aliqd nouū. pducit. l. nō. si aliqd: g. nō euadis creationē. qz illud quātūcūz modicū fiet de nō aliq. et nō frust ponit pcedēta pp uitādā creatōes. si nō. g. nulla erit generatione. s3 erit qdlibz i quolibz. ois ei pductio noua h3 a nouū. Nec motia cogūt. Ad comē. cū aut q m. p recipit foras ules. hō dicit qz pōr ples gradus i formis. ul reales ul saltē fm rōes. nō curio p nūe. **E**sto ei q i cōposito nō sit nisi una for. illa p. ex natura rei l saltē s3 rōes dat eē sbe. p. ea corporis. deide usz ad spēs spālissimā. ad aliud dico q pncipiū m. aere pncipiū manz nō pl. sic ei dictū aul. qz t3 impossibile ē eē cōpo nō existētibz suis pncipiis intz secis. s3 ex hō nō os ponere unā formā icorruptibile coeua materie. **S**ecūduf mōus dicēdi pōr 2. cūz forme. p. p. l. az inchoationē. et iō tot quot sunt forme e ducibiles de potētia materie. et illaz inchoationē dicūt eē a create. et eaz uocant ptes forme. ul formā incōpletam et ipsectaz. s3 pficif a generatē. **E**ōr. qz qūo ex parte pcedēte et sequēte fiat unus. uel sicut ex potētia et actiu. l. sicut ex partibz eiusdē rōis et hōgeis. **N**on pmo mō. Tū qz forma ē actus. Tū qz forma pfecta ex illis partibus non esset eiusdē rōis nec simplex. et tamē forma est simplex. **N**ec sō modo qz ul p aduentūs imediate reduceret de potētia materie. ul mediate p. l. ma. **S**uprimus. frustra ponit propter uitā daz creationē. qz sine illa eē imediate educeret. Si s3. cōtra. tū qz impossibile

est duas ptes forme eiusde rōis sic se
hēre q una sit tūc et alia sit subus trāf
mutationis. tūc qz q̄cunq po^a actua
eque respicit qd̄libet in quo saluatur
rō sui obiecti p̄mi. g^a po^a generatiua eā
potest in ptes pcedētes sicut in seq̄nē
tes. ex quo ponit^r eiusde rōis. g^a p^a po^a
nō est ingenerabil^r nec coeua materie
Lōi^r. qz agēs potēs in aliqd pfectus
pōt in imperfectus eiusde rōis. Si g^a
genē naturale pōt in pte posteriorē
que est pfectior p te pōt et in priorē
q̄ est imperfectior. pte illud intrinsecus
inchoat^r et act^r. ul^r est pte se sufficiēs
actiuus ad generatiōē ul^r nō. si sic. cō
tra. tūc qz nūl^r imperfectus est sufficiēs
actiuus respū pfectioris. tūc qz semper
ageret cum sit agēs naturale hēns sēp
approxiatū passus. g^a oēs forme sūt eū
cerēt sēp. p saltē illa c^a po^a actua ul^r in
choatio esset pfectior. qd̄ est flz eūde
te. si non. g^a pū ageret agēs extrinse
cū q̄ intrinsecū. alio intrinsecū semper
egiss^r licet imperfecte. In illo g^a pōt ex q^a
intrinsecus non agit exit actio uiolēta
pte. Non g^a enadiō in naturalitate ge
nerationis. tūc qz g^a ponit^r pp illam
nitandam. Tertius modus dicend^r
ponit cuiuslibet forme p pā inchoatiōē
sicut et secundus. s. illā dicit totā formā
ita qz tota for^a p^a est in m^a. non tamen
unita materie nec informās eā. s. p^a p
generatiōē fit unio for^a cū m^a ut eam
actū informet. Cōtra. tūc qz ponit
formā naturālē quācūqz separatam et
non informare materiam. tūc qz ponit
accidēs sine sūb. nā pōt formam acci
dētālē nō informare materiā. tūc qz pōt
materiā sine forma informātē q̄ oia sūt
impossibilia fm naturā. pte. n^a actio
real^r naturāl^r trāit^r ad relationē qz
in ad aliqd non est motus. v. phy. sed
unio ē rō. g^a actio agētis naturāl^r que

utiqz ē real^r nō trāit^r ad illā unione for^a
cū m^a. ut in dicio. Quart^a modus dicit
di ponit qz tota for^a p^a exilit et unita m^a
s. p^a est s. esse i cōpleto accipit^r esse cō
pletū p generatiōē. ita qz totū copo
sitū p^a exilit sub alio mō essendi. i. sub
esse in cōpleto. Adit^r qz tota ista for^a
p^a dicta p^a exiliēs ē naturāl^r po^a de sa ipē
q̄l^r tūc et agit actiōē absolutā q̄ nō re
spicit passus. s. generatiō extra agit acti
ōē respiciēte passus. Iste q̄l^r mō^a eūc
s^a p^a essent p^a bari pte duas auctoritates
comē. p^a itas i pte qōis. Lōi^r illuz
mōus at^r sic. ois actio real^r hz tūc realē.
S. generatiō ē actio real^r. g^a et. Iste te
minus p te ē mōus essendi p^a p^a et non^a
tūc sic ē ille mōus ēendi ē accidēs alie
generatiō est alteratiō. ē exit sūb. et h^a ē
m^a. ē for^a. ul^r cōpo^a. qz qd̄ tūc legim^r
qz nō tō^a cōpo^a p^a exilit. s. ipē aliqd
eius nouit^r p^a ducit^r. pte. ois p^a exiliēs
sūbā noua hz tūc tūc nouus. s. gene
ratiō simpl^r est huiusmōi. g^a et. et tūc
idē qd̄ pū. qz tō^a cōpo^a nō p^a exilit
pte leg^r qz m^a sūt informet oibz foris
cōtrariis et qz b^a cū specificē distinctis.
qd̄ est absurdū s. p^a b^a. Et tūc rediet
opt. anax. qz qd̄libz ess^r in quolibz.
Alterius cōtra addit^r nlla sūb ē acci
dēs. s. forma sūb^a ē sūb. naturāl^r po^a ē
accidēs qz qualitas. g^a for^a sūb^a nō est
illa naturāl^r po^a de sa ipē q̄l^r tūc. ut d^r
cis. pte. n^a gignit seips. ex v^a de aia
et fm aug^a p^a de trinitate c^a. p^a. Nulla
res est q̄ seipsū gignat ut sit. s. pte
for^a illa tota p^a exiliēs est p^a tūc ge
neratiō. g^a nō solus seips^a s. alias p^a ou
cet. pte. ois actio naturalis requirit
sūb^a i qd̄ agat. qz s. auctorē. v^a. p^a n.
Actio ē fm quā in illud qd̄ subiciam^r
agere dicimur. g^a nulla erit actio q̄ pas
sus non requirit. cuius oppositum dicit^r.
Quit^a modus dicit di ponit i m^a naturā

quandaz pure potentialē. quas uocat
purū potentialē q̄ uest in m̄ ex q̄ for̄
educēda. q̄ opi. ut ad formā reducā
dicit q̄i. vi. dicta. p̄mū dictū est. qd̄ il
lud purū potentialē ē pura po^m de q̄
dicit̄ educi forma corporeā cū dicimus
formas educi de po^m. s̄s dictū ē q̄
illud purū potentialē nō ē ices cū m̄.
t̄āsmutabile tamē in formā p̄ actionē
agēns natural. t̄rtū dictū ē q̄ illud
purū potentialē nō est aliqd̄ ens actū.
7 rōe huius nō pōt h̄re rōes actui qz
agere cōueit rei ut est actū. Quartus
dictus est. q̄ nō est intelligibile p̄ se. s̄
intelligit̄ p̄ p̄uationes ois actualitatis.
ul̄ p̄ cōparationē ad actualitatē forme
ad quā est. ul̄ arguit̄. qz. s̄. necesse ē
ponere in materia aliquā talē naturā
p̄ uitandā creationes. 7 saluandā na
turales educationes formarū. Quintus
dictus est. q̄ ipm purū potentialē ē actū
in m̄. nō p̄ actualitates p̄prias. s̄ per
aliā. s̄ actualitates materię. que tenet
infimum gradus actualitatis i entibz.

Sextus dictus est. q̄ illud purū po
tentialē cū in formas t̄āsmutatur nō
ānihilatur. qz quāuis non maneat ut p̄
us. manet tamen actualitas forme que
per uiam corruptionis resoluibilis est i
illud potentialē. non ices numero. sed
diuersus. 7 iterū illud s̄ purū potentialē
7 t̄āsmutabile in formā nō eandē nu
mero. s̄ diuersas. 7 sic cōuerso. q̄. per
quēdāz circūlū. 7 purū potentialē muta
tur in formas. 7 forma resoluit̄ in purū
potentialē: non icēntate sed alienitate
numerali. S̄s cōtra cōclusiones arḡ
fic. p̄. qz purū potentialē uel accipit̄ p̄
potentia obiectiua ul̄ subiectiua. Si
subiectiua tunc nō ē aliud a m̄. Nā m̄
ponit̄ sic in potentia s̄biua. ḡ purū po
tentialē esset ices cū m̄ cōtra t̄. si ac
cipit̄ p̄ potentia obiectiua. illa n̄ ponit̄

sic ei in po^m est antep̄us. 7 albedo fu
tura nō existens. ḡ purū potentialē est
nihil. Si ḡ ipm est t̄āsmutabile i for
mas. forma erit de nihilo. 7 sic nō uita
bis creationes. p̄te^m. illud purū poten
tialē si est aliqd̄ extra n̄. ul̄ ē creator
l̄ creatura. Nō creator p̄. Si creatura
Cōtra ois creatura h̄ respectus reales
7 actuales ad deū creatores. s̄ quilibz
resp̄us actual̄ realis est in fundamento
reali actuali. qz non minoris entatis ē
fundamētus q̄ resp̄us fundatus. ḡ illd̄
purū potentialē 7 aliqd̄ ens reale actu
ale. ḡ purū potentialē nō erit purū po
tentialē. p̄te^m. illud purū potentialē l̄
est p̄ forme generāte. ul̄ non. 7 ē. ut
p̄us cōtra alios mōs ponēdi arguit̄ ē
ita q̄ ul̄ nō uitabilis creatio. ul̄ p̄ gene
rationē naturales nihil nouus p̄ducere
tur. quozū utrūqz ipi reputarent impos
sibile. Viten^o fo arḡ sic cōtra dicta.
Cōtra p̄mū sic. potentia m̄ ul̄ accipit̄
p̄ fundamēto potētiē. ul̄ p̄ resp̄u. si p̄
fundamēto tunc ices est q̄ ipa m̄. s̄
p̄ te purū potentialē nō est ices cū m̄.
ḡ nec ices qd̄ potentia m̄ sic accepta.
Si potētiā accipit̄ p̄ resp̄u cū p̄ te pu
rū potentialē sit t̄āsmutabile in formā
absolutā. ḡ resp̄us t̄āsmutat̄ in abso
lutū. qd̄ nullus sane mētis diceret. ḡ
purū potentialē nullo mō pōt ponī ices
qd̄ potētiā m̄ ut dicit̄ p̄mū dictus.
Cōtra s̄m dictus sic. q̄qd̄ subiect̄ t̄ā
smutatiōi est s̄bius t̄āsmutatiōis. 7 per
cōns aliqd̄ ens actū. s̄ purū potentialē
subiect̄ p̄ te actōi agēns ex fo dēo. ḡ ē
aliqd̄ ens actū. Cōtra. 3^m sic. q̄ nō ē aliqd̄
ens actū ē n̄. s̄ p̄ te purū potentialē nō
ē aliqd̄ ens actū. ḡ ē n̄. 7 p̄ cōns for̄ sic
rei de nihilo. 7 sic erit crea^m quā itēdis
uitare. maior p̄. qz po^m distrahū ens.
ḡ qd̄ nō est aliqd̄ ens actū s̄ pura po^m
nullo mō est ens. ḡ est n̄. Cōtra q̄m̄
d. i.

sic. qd subterfugit rōem per se intel
 ligentia est nō ens. S3 purus potentia
 le est huiusmōi p te. g^o est non ens. 7
 p cōns forma fiet ex nihilo. maior p^o.
 qz oia po^o habes aliqd cōne per se p^o
 obiecto adequato. or in qdlibz cōtētū
 sub illo cōi. qz da oppōitū sequit^r q
 ias non erit obiectū adequatū 7 p se
 s3 intellectus hēt ens p obiecto per se
 adequato. g^o intellectus pōt per se i qd
 libet ens. qd g^o subterfugit rōem p te i
 telligentia est non ens. minor huius p
 syllogismi supponit nūc. qz alias pōā
 da est cum age^r de obiecto intellectus.
 Cōtra qntū sic. Essē existētie 7 esse ef
 sentie real^r itez sunt. etiā fm te. g^o qd
 qd hēt distinctas entitates seu essētiā
 habz distinctas existētiā actuales. s3
 purum potentiale hēt distinctas essen
 tiā seu entitates a materia. qz per te nō
 est itez cum m^o. g^o hēt distinctam actu
 ales existētiā. nō g^o existit real^r per a
 ctualitates materie ut dicis. nisi dicas
 qz non pōt existere sine materia. sicut
 nec accitens sine subō. s3 hoc non az
 guit qn formāz habeat pprietas existen
 tias. sicut 7 accitens. Cōtra vi. dēus
 sic. Illud qd nec ipm nec aliqd eius ē
 est nūc. 7 eius destruit^r 7 annihilat^r. ut ui
 det^r. sed purus potentiale post trāsmu
 tiones sui in formas nec ipz nec aliqd
 eius est. g^o in tali transmutatione āmbi
 lat^r. Preter^o. actus distinguit. qd g^o
 non habz aliqd actus non distinguit^r
 ab eo qd etiā nullū hēt actus. s3 per te
 nullus potentiale purus hēt actus. g^o 7
 ē. Quomodo g^o ponis plura purus po
 tentiale numero distincta. Quomō eis
 formāz distinguenter si nullum actum
 ponunt. non videt^r consonus rōi. Itē
 ista imaginatio dimittat^r.

Quantus ad secundū pri
 cipale. est alia opinio negantia q̄ cicit

qz utiqz in materia ponenda est rō sei
 alia non tamen coeua materie nec trans
 mutabilis in formas. ita qz aliqd forme
 perigat^r in materia de quo fiet forma
 Ad cui^o opi. euidentias sic pcedam. p^o
 eis declarabit^r de semē qd semē sit. ro
 ad qd semē sit. 3° de rōne seiali qd sit.
 Qnto rō seial^r in qb^o sit. qnto rō seial^r
 ad qd sit. Quātū ad pīmū pono talē
 rōnem de semine. Semē est corpus i
 perfectū quoddāz pductū a generante
 cuius forma non est a natura intentā
 pp se s3 ppter alterū ut ex ipō genera
 ret aliqd sic generant. Itā cuius eu
 dentia est notādū qz in natura est du^o
 pcessus. unus est ascēsiuus 7 generati
 uus. D. g. pcedo a forma seminis ad
 forma sanguinis. 7 a forma sanguinis
 euidentia. 7 ultra ad formā perfectā
 in ipse. puta asini uel bouis. 7 ille p
 cessus est ab imperfecto ad perfectū.
 Alius ē descēsiuus 7 resoluentis. D.
 g. resoluento cadauer in elementa. uē
 animal in cadauer usqz ad materiam
 pīmā. Et iste pcessus est a perfectō ab i
 perfectū. Illud aut a quo incipit a na^o
 in pmo pcessū est semē. 7 p qz ibi nō
 sinit sed pcedit ultra usqz ad formā
 ultimā perfectā. Eōuerio est in secūdo
 pcessū resoluento usqz ad ultimum. 7
 isti pcessui tota natura est ascripta.
 Ex pdictis p3 qz semē est quoddā cor
 pus imperfectū pductū a generāte ut
 sit uia ascētendi ad formas ultiorē
 pfectas. 7 sic apparet descriptio semis
 supra posita.

Quo ad secundū dico qz
 semē non ponit ut sit pūcipiū actiui
 generationis attingens tūm formalem
 generationis q̄ est ipā forma. hoc p
 bat dupl^r. p^o sic. qd nō est non est pū
 cipiū pductionis subē. Agere aut pūp
 ponit esse. s3 in instāti generatois semē

non est. qz generatio unius est corrup-
 alius. g. r. c. Dices qz est pncipiū
 dus est. Contra. Semē est aliqd ex p-
 ximo conuertibile in illud qd debet ge-
 rari. s. oē tale hz rōnes passiui magis
 q̄ actiui. g. r. c. Cōfirmat. qz si semē
 ageret: ageret ad sui corruptionē. qz
 ad aduentus forme generante corrup-
 pif forma seīs. non aut est p̄babile qz
 aliqd agat ad sui corruptionē. pte.
 So sic. nullus imperfectus est sufficiens cā
 pducendi pfectus. s. semē est qd imp-
 fectus re generanda. g. r. c. ma. oē est e-
 uidēs. qz oē pnc pius pductiuus ul est
 unicus ul equiuocus. qd g. r. c. uel
 eque pfectus ul perfectus est termino
 pducto. r. nullo mō imperfectus. dices
 qz semē agit in uirtute decedens. puta
 patris. r. non uirtute p̄pā. So p̄pdu-
 cere subās r. formas geniti. Contra.
 in uirtute nōn entis eo mō quo nō est:
 nihil agit. s. decedēs cū non sit in rerū
 natura. puta pater mortuus. ul etiā si
 sit tamē non est p̄us corpori in qd se-
 mē debz agere. est non ens ul habens
 rōnes non entis. ibi igit in uirtute ei?
 nō agit. si g. agit semē agit in uirtute
 p̄pā ul alicuius sub eo cōtenti actu-
 alis. Cōfirmat. qz in cāis accidentalz
 ordinatus non oē oēs simul concurrere
 ad effectus. qnūa agat sine alia. p hō
 ei distingunt accidentis essentialz ordi-
 natus. s. descendens semē r. ipsi semē sunt
 accidentals ordinata. g. semē non agit
 in uirtute decedens. s. occurrat dubiū
 a quo igit illa forma pducet. si non a
 semine nec a patre. R. in generatio
 mediante semē r. spāl per p̄pagatio-
 nes ut sunt aīalia. oē recurrere ad po-
 tentias diuinas. r. dico qz a deo imedia-
 te illa forma pducit. p̄bat. qz non a
 semē ut patet. nec a patre. qz eo mor-
 tuo nullus pōt generari. nec a forma

ul uirtute celi. qz ipa est imperfectior
 q̄ forma aīali. Nam s. aug. . xv. c.
 trini. c. xvii. omne uiuens est perfectus
 non uiuente. pponunt inq̄ uiuentia
 nō uiuentibz. Nec pducit ab intelligē-
 tia ul ab angelo. Tū. qz fm omnem
 scolā angeli non pnt inducere ul edu-
 cere formas naturales ex potentia m.
 Tū. qz agunt mediante motu celi. si g.
 celus non pōt. nec angelus pōt me-
 diante celo. Relinq. g. qz deus. Con-
 firmat. qz comen. So celo r. mō i so-
 lutione questionis difficilior quas ibi
 azii. mouet recurrat ad uirtutes diuinas.
 Itz galienus uirtutes seminū uocat di-
 uinas. Contra. g. oēs iste forme creat.
 naturales. R. si tē consequēs nō ui-
 deo aliqd impossibile. uē. nego cōtrā
 r. falsas huius cōtate patebit inferius.
 De generatio at imediatē r. sine semē
 puta. cuius ignis generat ignes. non oē
 sic dicere. ex his ei non cōcludunt rōes
 supius facit. licet p. Ad qd g. pōit
 semē. non ut sit pncipius actiuus respū
 termini formal generacionis. s. magis
 passiuus r. materiale. s. nūqd semen a-
 git ad alterationes pūas tio generatio-
 nis. dico qz non agit ut sufficiens acti-
 uus. p̄bat. uirtus actiua agens uni-
 formis non pōt in passio uniformiter
 cāre effectus disformes. s. uirtus seīs
 est uniformis ut p. r. materia s. g.
 uirtus seīs non pōt efficere tantā diffor-
 mitates quantā apparet in orgāis aīa-
 llus. nec alterare per cōns ad tantā dif-
 formitates. maior est euīdēs ex hoc qz
 difformitas in effectū: ul accidit ex dif-
 formitate agentis ul passi. Quid g.
 dico qz uirtus que facit tantā difformi-
 tates organoz in corpore animal. oē
 qz sit agens difforme. r. illud est actio
 difformis influentis seu caloris celestis.
 que consona est uirtuti diuine quantū

ad hoc: Nec puto inconueniens si ad istam actionem difformem aliquo modo cōcurrat semen ut eius causa.

Quo ad tertium sit ista.

prima conclusio. Ratio seminalis licet sit in materia non tamen est ipsa materia. Hanc pbo sic. qz augustinus xviii. gene. dicit qz leui fuit in lumbis patris s; ratione seminales. x^o. non. ideo non fuit decimatus in abraas. ut dicit appollus hebe. vii. s; fuit ibi s; corpulenta s; s; tamen utriq; tam leui q; x^o. fuit s; materia. nullo dubitante. g^o seminal non est itez qd materia. Secunda conclusio est ista. Ratio seminal non e potentia receptiua materie. qd p. Tuz ex rōne pcedente. qz tas leui q; x^o fuit in lumbis patris s; potentia receptiuam materie. licet non utriq; fuit s; rōnes seminales. Tuz. qz s; augustinus. ix. gene. deus multa pduxit ex materia ad q non fuit ratio seminal in ea. sed deus nihil pōt pducere ad qd ipsa non est i potentia receptiua. g^o seminal nō e potentia receptiua materie. Tertia conclusio sit ista. Ratio seminal non est aliqua actus in materia pexistens. puta aliqua inchoatio formarū modis pexpofitus. hec p ex ipbatione opi. Qzta conclusio sit ista. Ratio seminal est aliq rō semis inq^m semen est. qz illud ul est forma sbal semis. ul qd magis credo est aliqua qualitas necessario cōs formam semis. V. g. forma grani tritici subal ul qualitas cōs formas grani.

Quia cōcto sit ista. Rō seminal nō e coena materie. sicut nec semē. h^o appz. qz semen in quo est ratio seial sicut i mō fit ex alimēto nec semp est in materia ul in generante cum fiat ex imper fluo alimēti.

Quo ad quartus pccito

unas distinctiones qz eorum q generantur qdam generantur uniuoce. quedas equooc. cor. qz etiaz generant uniuoce qdas immediate. q quedas mediate generantur. Explus pmi. Sol ut intelli gentia mediate motu celi generat rana Explus ii. ignis generat ignes. q hō homines. q ē. Dīs utis ad ppositus sit ista. pma cōcto. In generatis uniuoce ul equiuoce immediate non requiritur ratio semis ul seialis. hanc ostendo sic Ratio seialis ponit quoddā medium inter generans q genitus ut etiā abiente generante agat. s; abiente uirtute lo ul igne nihil agit ad generatione rane ul ignis. unte abiente igne aq reddat ad frigiditates si ex aqua debet ignis generari. unte ignis immediate generat ignem. g^o in talibus non requiritur necessa rio rō semialis. pte^o. ubi non cōcurrat semen nulla concurret rō seminal. qz rō seminal non est sine semie. cū sit forma eius subal ul accidential. sed in genera tis equiuoce ul uniuoce immediate non concurret semē. p. g^o nec rō seial. s; conclusio sit ista. In generatis mediate uniuoce ul qh uniuoce qd dico ppter generationē multi q similitud. necessario exigitur rō seial. hec conclusio patet p media opposita. Tū qz talia agentia seu generantia nō agunt immediate sed mediante semie. Tuz qz eis absētibz generatio continuat. g^o in talibz nece^o exigitur rō seial. Aduertendus tamen q si loquamur large de ratiōe semiali in omni generatione est ponere aliquo modo rōnes seiales. Ipla eis mixta ad inuicem generata habet rōnes seiales qz a generante recipiunt aliquas qualitates que sunt nie ad formas u teriores q perfectiores. q rō uocari p sūnt rōnes simiales. In generatis cuaz per putrefactiones. Itaz in cadauere ledijs

potest induci aliqua qualitas a corpore celesti que est ad formam apri uel auri. et illa qualitas est similis illi quas daret agens uniuersalis. et potest dici ratio seminalis. potest etiam ratio seminalis esse in non uere mixtis. sed mixtis per iuxta positionem. tale enim mixtum potest habere a corpore celesti aliquam qualitatem que erit ratio seminalis. Item unum alterum elementum potest dici large ratio seminalis cum ex se inuicem generantur. Item unum elementum potest esse quasi ratio seminalis respectu mixti. cum ex uno elemento mixtum generatur. secundum illud genesis primo quod terra fecit pisces ex aqua. Ex predictis patet illud Augustini. xlii. de trinitate. xix. quod in elementis mundi huius ponere sunt rationes seminales. patet etiam illud primo de trinitate. capitulo decimonono de magis pharaonis. qui fecerunt rationes elementa enim potuerunt sic a demoniis concitari et contemperari: uel per simplicem mixturem uel per mixturem que est iuxta positionem: quod ex eis causarunt quedam contemperantia et quedam qualitas uel forma que erit uia ad aliquid perfectius. et potest dici ratio seminalis. sic fecerunt demones adiungentes elementa passiva actiuis. et eis expositis debite influentie celi generate sunt rane. proprie tamen loquendo ratio seminalis est in herbis semen.

Quo ad quintum. Ad quid est ratio seminalis. Dico quod non ponitur ut sit principium productuum forme substantialis. sicut nec semen. et propter easdem rationes. Item sicut nec semen est sufficiens alterans sine influentia celi. ut supra ostensum fuit. sic nec ratio seminalis que est seminis aliquod actiua nitens. sunt tamen semina et ratio seminalis non sufficienter. sed aliqua

concausantia et coactiua non ad formam substantialem sed alterationem priuam.

Ex omnibus predictis concluditur quod nihil preexistit in materia ut inchoatio forme uel actiui forme quod in ipsam formam naturaliter generantur: naturaliter transmutetur. sic ad rationes.

Ad argumenta opinionum. Ad primum de creatione. Nego consequentiam. Ad probationem cum dicitur creatio est ex nihilo factio. Respondetur quod ly de nihilo potest dicere habitudinem termini uel subiecti. Si dicat habitudinem termini. sic non distinguitur a generatione naturali. Vtrumque enim est productio ex nihilo ut termino. Si dicat habitudinem subiecti. sic est tantum creatio et non generatio naturalis. creatio enim est productio ex nihilo et ex nullo preiupposito ita quod excludit omni causantem cuiuslibet cause tam materialis quam formalis quam etiam efficientis causam concausantis ipsi creati. licet aliquando concurrat ut posterius. puta si res creata recipiat in aliquo susceptibili. oppositam autem habet semper accidit in actione naturali. quia ibi coexistit subiectum et materia concausans que est in potentia naturali ad formam habens inclinationem ad eas tanquam priuata ea et apta nata naturaliter recipere eas. unde si per impossibile forma naturalis produceretur a natura non concurreret materia nec transmutata per naturam omnis talis productio esset creatio.

Unde notandum quod creatio est productio inter ens et nihil simpliciter. Sed generatio inter ens et priuationem. quod priuatio et si nihil sit formaliter. tamen preiupponit aptitudinem et inclinationem naturalem in subiecto aliquo modo concausante. non sic creatio. Ex hoc cessat instantia de gratia: et anima intellectua

quia ad illam productionem non concu-
rit aliqua causa concilians ipse pauce-
ti. cum iste forme non educatur de po-
tencie materie. unde et deus posset eas
producere sine susceptivo. et tunc per quod
nihil sibi coageret. sicut etiam in primo
signo nature. produuntur a deo nulla a
lia causa concansante. et in secundo signo u-
nuntur. gratia anime. et anima intelle-
ctiva corporis. Aliter dicimus et redit ad
idem quod aliquid fieri de aliquo potest in-
telligi dupliciter. scilicet transitive et intransi-
tive. Transitive dicitur fieri aliquid de
aliquo quando aliquod commune subest
terminis productionis et ab uno transit ad
aliud. V. g. Eius album fit ex nigro. et
figuratum ex infigurato. et hoc modo
solus compositus dicitur fieri et non for-
ma. quomodo aristoteles. vii. metha. dicit quod for-
ma non fit sed compositum. quod sicut ibi
aristoteles arguit oportet quod materia esset
per ipsam formam que materia transiret
de non forma ad formam. sicut ens transi-
sit de in figurato ad figuratum et est
pars figurati. Alio modo dicitur ali-
quid fieri de aliquo intransitive. quia
non est aliquid commune utriusque terminis pro-
ductionis quod transeat et hoc modo fit
forma ex materia quia nihil est ex parte
materie quod transeat in formam. dices
forte generatur. dico quod non creatur. ad
cuius existentiam est notandum quod est
differentia inter creationem et actionem
naturalem quantum ad hoc. quia actio
naturalis dependet a materia. et non ta-
tam ab agente. iteo terminatur ad certum
terminum per materiam. Unde secundus
commentus. xi. metha. in materia sunt quedam
portiones seu habilitates que determinat
actionem agentis. V. g. Virtus solis
quantum est de se uniformiter agit respec-
tu omnis. quare generatur ex una materia pro-
ducit vermem. et ex alia fabam. quare

ex grano tritici non potest producere fa-
bam. hoc est quia diversis habitantibus
materie actio sua determinatur ad certum
terminum producendum. ita quod generatio
naturalis non tantum dependet ab agente
sed etiam a materia. Non sic est de
creatione. quia creatio totaliter dependet
ab agente. et nullo modo a materia. de
eis non determinatur ex ipsa anima ad cre-
andum gratiam pluri quam fidem. vel aliquid
aliud. quia actio creationis totaliter et
simpliciter dependet ab agente. Dicen-
dum igitur secundum hoc quod forma naturalis
non fit ex aliquo transitive. sed fit de
aliquo presupposito. scilicet materia. ex qua
fit intransitive. et ex hoc videtur creatio
sufficienter agere generatam supposita
materia disposita ad formam producit
formam de non aliquo sed semper aliquod
presupposito. Ex quo patet quod non fit
idem fieri de aliquo et fieri aliquo pre-
supposito. nec est idem fieri de non ali-
quo et si aliquid non presupposito. hec secundo
satis probabilis est quantitas conlonat per
me responsioni. patet generatur ex predictis quod
agens naturale nec creat nec annihilat
est quod producat formam non presuppo-
sito aliquo in materia quod in formam transi-
mutetur. Ad secundum cum arguitur. generatur
forme naturalis non est natu-
ralis. Nego consequentiam. Ad cuius e-
videntiam premitto quoddam. quod natu-
ralitas generationis et motus naturalis
accipienda fit ex parte principii ad for-
mam naturaliter inclinati. et non ex parte
principii actui ipsi mobili in existens. pro-
batio huius. Naturalis mutatio est
secundum quam passim mutatur sicut aptum
natum est mutari a quocumque agente.
Unde philosophus octavo physice. assignat causam
quare elementa naturaliter moventur
ad sua loca. puta levia sursum et gravia
deorsum. et dicit quod causa huius est. quod

sic apta nata sunt moveri. Is nunc est
 sic aptum natum propter principium a
 ctuum intrinsecum inexistentem. sed pp
 principium passivum naturaliter inclinatum
 patet qd natura ista accipienda e
 ex parte principii passivi naturaliter incli
 nati. pte. natura ut est principium mo
 tus vel mutationis naturalis e principium
 intrinsecum. qd est principium motus et qui
 etis eius in quo est. sed natura ratione
 principii passivi est principium intrinsecum
 et non ratione principii activi. ista natura
 litas accipienda est ex parte principii
 passivi non activi. minor phantasia ex so
 phy. ubi dicitur qd accidit infirmo qui
 movetur ad sanitatem qd sit medicus et
 habeat artem que sit principium actuum
 sanitatis. qd tunc sanaretur in quantum
 medicus. qd est falsum. sed accidit infir
 mo qui sanat esse medicus. pte. b.
 item patet ex diffinitione nature. quia
 natura est principium motus et quietis i
 quo est pmo et per se. ex so phy. Sed
 impossibile est qd principium motus sit
 in moto pmo et per se. qd qd movens et
 motus coexistunt in eodem accidit. quia
 possunt dividi. g. et. His visis. R. non
 ad probationes conue. Ad pnam dico.
 qd illa auctoritas. vii. meta. sic est expo
 nenda. A natura sunt in quocumque ma
 teria est pars aliqua forme. s. in poten
 tia et non in actu que sic movet materiam
 s. passive et secundum inclinationem naturales
 sicut moventur ab extrinseco. s. active.
 Sic aut exponendo auctoritatem nihil
 habes. Ad aliam cum dicitur qd omnis
 generatio naturalis habet principium
 actuum. etiam dico qd falsus est. in dicitur
 qd natura est principium motus eius i qd
 est. dico qd est principium passivum non
 actuum. Contra. qd natura dicitur de
 forma magis qd de materia. ex secundo
 phy. Respondeo natura ut dicit p^m

passivum dicitur de materia et de for^a.
 Mas per formam per qua res est tal res
 per eadem est receptiva passionis conse
 quentis formas. Exempla. per eandem
 formas qua homo est. homo est recep
 tivus sensibilis. qd per eandem forma
 qua grave est grave. ut leve est leve.
 competit eis talis ut tal motus. Ad
 confirmationes et differentia artificia
 lium a naturalibus. dico qd illa differen
 tia accipienda est per hoc principium passi
 vum. et cum dicitur qd penes hoc non diffe
 runt. dico qd est falsus. qd in naturalibus
 principium passivum habet determinatam incli
 nationem ad formas. in artificialibus non
 Et ibi ubi inductio forme est contra in
 clinationem materie. ut patet i edificis
 et erectionibus est eis contra inclinationem
 gravium qd ponantur sursum in tecto.
 ut saltem materia est in potentia neutra
 ad formas artificiales. Ad aliam con
 firmationem. vi. meta. patet per item.
 Ad tertiam probationem cum dicitur qd mo
 lentus. et. Dicendum qd ly conterere
 vim debet construi cum ly passio. et non
 cum ly principium extra. ut sit sensus et
 violentia est cuius principium e ab extra. ipo
 passio non conterere vim. conterit aut vim
 passum non active s. inclinative et dispo
 sitive. quato. s. habet naturales et determinatas
 inclinationem ad formam inducendam. qd
 non est verum de violentia. ut cum lapis ter
 tur sursum. s. ex hoc nihil habes. Suf
 ficit eis qd materia sit naturaliter inclinata
 ad formam naturalem ad salvandam naturali
 tatem generationis esto qd non actius sit
 ex pte m^e. Ad ultimas probationes. cum
 dicitur qd casus et fortuna reducuntur ad
 naturam et intellectum. et. dico qd ibi equi
 vocat de natura ut est principium actuum
 distinctum contra agens appposito. et ut est
 principium motus naturalis distinctum contra
 violentiam. pmo e principium actuum contra i

ad unum modum agendi. et sic ad natu-
ras reducitur casus et fortuna. sed modo
est principium passivum naturaliter incli-
nans ad formas. et sic separatur a soluto
ut perpositum est. sed ex hoc nihil habet

Ad rationes principales.

Ad primum. cum dicitur quod forma est quatuor
et c. quod ista maior est falsa. ut patet ex pre-
dictis. Ad augmentum dicendum quod inchoationes
foris noiant ipsum semet vel rationes seale. modo
perposito. et sic veritates habet dictas et
Ad duas auctoritates comen. viii. meta. dicen-
dum quod loquitur de potestate obvia. ut alia respon-
sus est. sic eis agens non largitur multum
dines sed perfectiones. et illud quod est in
potestate et in actu non sunt duo diversa. sed
loquendo de potestate subiecta sic agens largitur
multitudines producendo formam aliquam
de novo. et ens in potestate puta materia et
ens in actu. scilicet formaeducta in actu sunt
duo diversa. et realiter distincta. ut ostensum
est in questionibus de materia.

Secundum sic patet

cedit. et arguitur quod productio
foris subiecta naturaliter generare
non mensuret aliqua mensura
divisibili. quod si sic. generatio est motus
consequens est falsus ex. v. phy. generatio autem
patet contra. quod motus et mutatio videtur
differre penes successivum et instantaneum
quia motus est successivus et in tempore.
mutatio in instanti. Confirmatur. quod in
omni motu mobile manet in esse specifi-
co et perfecto sub utroque termino. quod quod
mouetur est. ex. v. phy. sed in generatione
non manet sic subiectum. quod quod generatur non
est. ex eodem. v. generatio non est mo-
tus. Ad oppositum arguitur. Illud agens
cuius subiectum est in tempore agit in non tempore. ut
dicitur per ultimum per potestatem de casibus. sed subiectum natu-
raliter generatur est in tempore. generatio autem agit in
tempore. et per consequens generatio mensurat tempus. patet

impossibile est agens naturale agere in in-
stanti. generatio enim fieri in instanti con-
sequens patet. sed antecedens patet. quod tunc
agens totum ageret in minus. quam in i-
stanti. quod est impossibile. patet. omnis
actio accepta pro re acta est idem realiter
quod motus. sed generatio est alia actio.
generatio est idem realiter quod motus. et per consequens est
in tempore. maior patet ex. 3. phy. ubi dicitur.
quod motus actionis et passionis sunt idem.
et accipitur ibi actio pro re acta. ut ibi ex-
positum fuit.

Respondeo in ista questione.

Quidam dicunt et tenent quod non. quidam quod
sic. per generatam operi. negatiam. Iam attente
matia. Quatuor ad primum dicitur quod forma
subiecta introducitur in instanti. Ad idem ponere
di est iste quod si ex aqua debeat ignis
generari in toto tempore precedenti precedit
alteratio dispositiva materiae ad formam
ignis introducendam. et in ultimo instanti
illius alterationis forma ignis introdu-
citur et foris aque corripitur. ita quod foris
ignis est tunc alterationis precedentis. Pro
ista questione arguitur sic. productio foris subiecta
naturaliter generatur est instantanea. generatio enim
sua divisibili mensurat. contra est eundem.
sed antecedens patet. quod si esset successiva
ista successio vel esset ex parte materiae vel ex p-
te forme que acquiritur. non ex parte
materiae. quia ipsa est indivisibilis. nec ex parte
forme. Tunc. quod illa est simpliciter et indivi-
sibili essentia consistens. sed. vi. principia
Tunc quod foris sunt sicut numeri. ex octavo
meta. sicut generatio numeri stat in quodam
indivisibili. ita quod nihil potest addi. vel
diminui in numero quando mutatur ipse
sic de forma. ut ibidem dicitur. Tunc.
quod tunc generatio esset motus. ut superius
dicebatur. Tunc. quod successio in motu
secundum comen. quarto phy. capitulo de vacuo
vel est ex resistantia mobilis ad motorem
vel mediatur mobile. sed in generatione

naturali non potest dari primum. quia mobile esset ipsa materia que non habet ex se unde resistat. cum forma unam materiam sine medio et ultimo disposuit. Nec potest dari secundum. quia nullum est medium in ratione forme substantialis. Nam forma immediate unitur materie et agens immediate fungitur passio. Tam. quia termini generationis sunt contradictorii. scilicet esse et non esse ex quanto et octavo philosophi. Sed si est successio generis est medium. inter contradictoria non est medium ex primo posteriorum. et ex quarto methaphisica. generis in generatione non est successio. preterea. si sic generis forma substantialis suscipit magis et minus. consequens est falsum. generis antecedens. probatio consequentie. quia si productio talis forme est successiva necessario ista forma haberet gradus. et per consequens posset parari secundum magis et minus. falsas consequentis patet ex libro predicamentorum capitulo de substantia. quia substantia non suscipit magis et minus. Item principiator ait quod in primo libro est in termino nec est intensio suscipiens nec remissionem. preterea. si sic generis forme substantialis est aliquid contrarium. consequens est falsum. generis antecedens. probatio consequentie. quia tunc generatio esset motus. Nomen autem est inter contraria. ex quanto philosophi. falsas consequentis patet. ex eodem quanto. substantie nihil est contrarium.

Sed istam opinionem non teneo. cuius improbatum quantum ad conclusiones apparebit ex approbatione sequentis opinionis. Contra modum arguitur sic. quia si sic generis antecedens erit naturaliter sine subiecto. consequens est eundem terminum falsum. generis antecedens ex quo sequitur probatio consequentie. quia alteratio alii forme secundum quam est alteratio precedens

si fundatur in aliquo subiecto habet medietatem aliquam formam substantialis. generis calor precedens formam ignis per se fundatur in materia aqua medietate aliqua formam substantialis. quanto quia medietate. non medietate formam aque. quia formam aqua repugnat calori magis generis est causa corrupti calorem quam essendi. cum in materia aqua. Nec est ibi medietate formam generanda. quia illa nudum est. et etiam quia accidens posterius est formam substantialis naturaliter medietate quam fundatur in subiecto. calor autem iste precedit formam ignis per se. nec potest dici quod sit medietate formam generantis. quia illa non est in materia aqua. alias due forme specificiter essent filie. preterea. sequitur adhuc modum dicendum quod aqua imperfecto esse aqua manens esset calidior igne imperfecto esse ignis manens esset quod uideretur absurdum. Hoc autem quod sequitur inferius ostendetur. preterea. unius mutationis numero est unius numero. non aliter nec requiritur. ut uideatur ex. v. philosophi. scilicet generis formam substantialis est una mutatio numero. patet. generis est ei tantum unius. et per consequens non nec locum dicit alterationes. Ita ratio parum ualeat. itero dimittatur. nec rationes prime ideo coguntur. Ad cuius evidentiam notandum est. quod motus potest accipi dupliciter. scilicet contritus et contritus eo modo quod loquitur aristoteles. per totum. de isto nomine philosophi. nam philosophi scilicet cum ibi contritus accepimus contritus dicitur finitum. et per philosophum. et retinet nomen contritus et dicitur appropinquare philosophum. diffinitum dicitur. scilicet in perposito. motus accipitur aliquod contritus ad omnes mutationes. sicut in 3 philosophi. ubi diffinitum motus quod est actus in primo et est. ubi explanans diffinitum motus explicat de generis et altera et omni a mutatio. aliquod accipitur contritus ut dicitur contritus genera et corruptum. quanto philosophi. et notandum quod generis et motus contritus acceptus non dicitur penes successum et instantaneum sed tantum penes finem. unde sciendum quod si mutatio est libere dicitur philosophum. scilicet ut si philosophum ut contritus est. Terminus per se quod mutatio dicitur philosophum per se natio. Ex. ex non albo fit albus. et e converso et ex non igne fit ignis uel e converso.

Et de istis sic intendit aul. v. phi. cu ait
 qd termini motus sunt icōpossibiles. sed
 teri cōcōstantes dicif ambo affirmati.
 sz tamē qd un'cludit puatiōes alterius
 dicif cōcōitari puatiōes qd hū. qd sūt p
 termi. Exēplū ex all o fit ignis. qd econ
 uerso. qd ex aq fit ignis. qd econverso.
 ad ppositū. Qis mutatio dicif genera
 accidēdo rios pmos. sic ē ei mutatio a
 nō sbō in sbūz ul' econverso: qd ab az.
 generatio ul' corruptio nūcupat ex. v.
 phi. in quocūqz genere sit. ois etiā mu
 tatio dicif motus accipiendo rios cōcōl
 tātes. qd tunc ē mutatio a sbō in sbūz.
 qd ab azis. motus dicif. unde ibidē ex
 ponēs sbūz dicif. dico at sbūz cū affir
 matioe mōstratū. tunc g' in mutatione
 affirmatiē sumptus. sbūz (bi dicif. qd
 at generatio qd motus nō distinguant
 penes successiū qd instātaneas. p' p'z
 azis. v. phi. ubi distinguēs generatiōes a
 motu colocat mutationē a nō subō in
 sbūz sub generatiōe qd tāū ē alteratiō
 qd cōns generatio successiua nullo du
 bitatē. Cor. g' ois motus ē generatiō
 si sumat' termi p q sūt hūis qd puatio.
 qd econverso. ois generatio est motus si
 accipiant' termi cōcomittātes q sūt af
 firmatiui. ut cū ex aq dicif fieri ignis
 R' cōcedo qd inferf. Cor. qd g' in
 sbā negat' spēalē motus. v. phi. p' qd i
 aliis generibz. cū in quolibz genere
 posset dici esse generatio qd mot' sz rios
 sic ul' sic acceptos. R' qd sbūz genera
 tiōis sbā. s. m' est minus ēs qd in aliis
 mutatiōibz. unde p' de generatiōe m'
 dicif nō ens simplr. itē ibi app'at
 dicif magis mutatio a non sbō i sbūm
 ul' econverso. qd i aliis generibz sicut
 patet p' rōnem azis. ibi. ubi probās
 generatiōem non esse motum arguit
 sic. qd' motus est. qd' generatur non
 est. g' generatio nō est motus. ut supra

q negatur ibi esse de subō generatiōis
 sicut affirmat' de subō motus. aliter rō
 nulla esset. propter hoc ergo non ita p
 fecte dicitur in substantia motus esse q
 est inter duos terminos passiuos con
 rios. Dico g' qd distinctio motum a
 generatiōe penes terminos ut p'cedi
 in substantia est motus qd generatio. qd
 similiter in quāitate qd qualitate. qd.
 Excepto qd in substantia est generatiō
 simplr. In aliis generibz generatio fm
 qd. ut patet ex. v. phi. ut supra. Sed
 nunquid potest inueniri aliqua mutatiō
 que ita sit generatio qd nullo mō pos
 set esse motus. ita ut habeat terminos
 tantum priuos qd nullo modo cōcomit
 tantes. Dico qd sic. quando in matē
 tantum p'existit puatio forme inducē
 de. qd non forma contraria opposita.
 Exemplum in illuminatione aeris. qd i
 missione seu inductione spēciei intelli
 gibilis in intellectū. qd spēciei sensibilis in
 sensu. quia nec in aere nec in intellectū
 p'existit forma passiva contraria for
 mis inducendis. sz solū puatio earū. qd
 iō talis mutatio sola est generatio non
 motus sicut sumptus. Et tū respōdeo
 ad rationes opi. ad p'nam. cum argu
 itur. qd productio forme substantialis est
 instantanea. Nego antecēns. ad p'
 nam probationem. cum dicif qd ista
 successio ul' esset ex parte materie: vel
 ex parte forme. Dico qd potest esse ex
 pte utrius. cū p'bat' de m' qd ē icōsibil
 d' qd uerū ē p se qd ē. tamē p accidēs
 ē d' sibil' qd ten' p accidēs ē extēsa de qd
 extēsiōe dicif ē sup' in cōnibz de m'.
 Cum probatur. p'imo de forma qd ipa
 sit simplex. qd in indiuisibili est cōsistēs
 dico qd est simplex simplicitate opposi
 ta compositioni ex materia qd forma. qd
 est indiuisibilis p se qd fm esse spēci
 cum. fm qd abstractū ab omni gradu.

ut dicetur inferius prolixius prima questione de magis et minus. sic intelligit auctor. vi. principiorum. sed hoc non obstant ipse potest habere gradus essentiales individuales sicut quos intrinsece partiri potest. Ad aliud octavo metha. quod forme sunt sicut numeri. dico quod uerum est sicut se et esse specificum sicut quod abstrahunt ab omni gradu. Ad secundam probationem antecedentis principalis. cum inferatur quod tunc generatio esset motus. dico quod uerum est modo per expósito. Ad aliam probationem. quod successio causatur in motu sicut comen. et c. dico quod uerum est. et utroque modo est successio in proposito. tam ex parte materie. quam ex parte forme. ens arguitur de materia quod non habet unde resistat dico quod uerum est de se. tamen ut est sub forma contraria et dispositione contraria forme inducere habet unde resistat et sic est resistentia mobilis ad motum et etiam resistentia medii ad mobile per dispositionem contrariam tenet locum medii. cuius dicitur quod forma unitur materie et c. dico quod uerum est corrupta prima. uerum tamen prius ex natura rei habet corruptum prima quam introducat secundam. et illud prius mediat inter formam et formam et agens et passum. Ad tertiam probationem cum dicitur quod termini generationis sunt contradictorii. dico quod falsum est sed sunt prius et habitus. Contra. quia esse et non esse sunt contradictoria. R. esse et non esse possunt accipi dupliciter uno modo ut supponuntur pro esse et non esse simpliciter et absolute loquendo. et sic utique contradicunt. nec est medium eorum. Alio modo ut supponuntur pro esse et non esse includendo rationem perfecti. id est pro esse perfectiori et non esse. et sic est dare medium. scilicet esse imperfectum Exemplum inter perfectum esse ignis.

et non esse est medium. scilicet imperfectum esse ignis. cum generatur ignis inter non esse perfectum ignis quod est terminus a quo et esse perfectum ignis quod est terminus ad quem est medium quod fieri ignis in quo ignis habet esse fluxus et imperfectum. sicut quod esse est successio in generatione ignis. Confirmatur. quia hoc meta. ait aristoteles. quod inter esse et non esse est generatio media quod est ipse fieri rei ad secundam rationem principalem cum inferatur quod forma subalis suscipit magis et minus concedo consequens. ad illud vi. principiorum quod impositio substantie est in termino. et in predicamento substantia non suscipit magis et minus intelligere sunt auctoritates de substantia in esse specificum. et non in esse individuale. quod sic includit gradus sicut quos intenditur et remittitur. ad tertiam cum inferatur. generatio forme substantiali esset aliquid contrarium. dico quod uerum est accipiendo large contrarietatem. ad philosophum. v. physice. quod in his contrarietates. loquitur de contrarietate stricto modo. de quo amplius dicetur infra in questione sequenti de contrarietate forme substantialis. patet ergo quod rationes prime operis. non cogunt.

Quantum ad secundum.

ut melius appareat operis. affirmatiua. v. conclusiones per ordinem declarabo. prima conclusio sit ista. Subiectum generationis est actus extensum habens partem extra partem. hoc patet. Tunc quod materia non est separata a corpore et magnitudine. generatio necessario est extensa. consequentia est euicenda. antecedens est aristoteles. primo de generatione. c. de augmento Tum quia forma immediate unitur mater sue. Materie autem anime est corpus extensum. quia anima est actus corporis organici. et c. forte anima. generatio mater est extensa. Tum quia accitens cuius

bile non potest esse in subiecto indiuisibili. Quia multa accidentia sunt diuisibilia et extensa. patet. et sunt in materia. materia est extensa. et diuisibilis. De hoc dictus est amplius in questione de extensione materię supra prolixius pertractata. Secunda conclusio sit ista forma substantialis naturalis habet gradus intrinsecos essentialis secundum quos inscipit magis et minus et intrinsecam diuisionem. hanc ostendo multipliciter sic primo ex qualitate propria comparata ad subiectum cuius est. et arguo sic. caliditas intenditur et remittitur. ergo ignis et per consequens habetur propositum. Alter etens est entis ad sensum. per hanc consequentie. Causa naturali similiter se habente creatum est similiter se habens. Sed calor in diuersis individuis ignis non similiter se habet. patet quia unus est intensior alio. ergo nec ignis qui est causa caloris similiter se habebit. Sed unus est intensior quam alius maior patet. quia omnis causa naturalis agit quantum potest et secundum ultimum potentie. et sic omnis causa eque perfecta causabit effectum eque perfectum. ergo a destructione consequentis. effectum naturalis non eque perfectum et non similiter se habente nec causa similiter se habebit. Ad istam rationem que uidetur ponderanda. Respondetur multipliciter. uno modo dicitur quod calor non causatur immediate a substantia ignis sed a alio propositio autem assumpta de causa naturali sic est intelligenda de causa immediata. Contra. quero de isto uedante quo causatur. Unde habet quod necesse est et remittitur. habet eis intensi et remitti ex quo immediate et naturaliter causat calorem intensum et etiam remissum. dicere habes necessario quod hoc habet a substantia ignis. alias esset processus

in infinitum in causis procedendo uerius ignem. Si ergo est deuenire ad substantiam ignis immediate causantem. ipsa erit intentio et remissa ex quo eius effectus intenditur et remittitur. Alter dicitur quod illa diuersitas caloris causati accidit propter contrarium agens et impediens. Nam ipse ignis quantum est de se causaret calorem eque intensum. sed impeditur per contrarium. et sic aliquando intensum. aliquando remissum causat. Contra. excludatur omne contrarium. patet. quod indiuidua ignis sibi de se lecta non sunt equaliter calida. quia maior ignis calidior est paruo igne ceteris paribus. et tunc fiat ratio. Alter dicitur negando minorem. quia caliditas non causatur ab igne effectiue. maior autem ratio habet ueritatem de causis naturalibus effectiuis. ignis autem solum est in potentia passiva respectu caloris. Contra. Omnis potentia mere passiva est potentia contradiet omni. u. meta. sed ignis non est in potentia contradictionis ad formam caloris. quia aliter posset esse calidus et non calidus. ergo non est in potentia mere passiva ad calorem. ergo est causa effectiua eius. et tunc idem quod prius. Preterea. pro de calore effectiue dato quod illud non sit ignis. et de isto tenet ratio. Confirmatur quia si aqua calefiat ab igne. absente igne aqua recit ad frigiditatem. quero a quo causatur ista frigiditas. non potest dici uel dari nisi ipsa met aqua. Similiter ergo est de igne. Alter dicitur quod causa illius diuersitatis in calore causato non est substantia ignis. sed diuersa dispositio in materia ignis. Contra. quarto de ista dispositione quid est. et a quo habet quod sit maior uel minor uel erit processus in infinitum uel deuenietur finaliter ad ad substantiam ignis. quod ipsa sit efficiens ali-

cuius intensioris, et remissioris. et tunc
 iter quod prius. Aliter potest dici quod calor
 non est propria passio ignis. quod non inest i
 diuisibiliter nec solit. Et ostenditur quod ad. b. si
 ne sit propria passio siue non. tamen est que
 dam qualitas necessaria conseruare formas
 ignis ut effectus etiam naturalis effectus
 hoc principaliter arguitur. ad iter ex quali
 tate propria comparata ad subiectum sic. in alte
 ratione preterente corruptiones aque in
 ignem intendit calor. et forma ignis
 non perfecta. et remissa. sic habet proprium.
 antecedens propriam probat. quod si non uel cessa
 ret actio uel deductio gradus primo nulla
 esset generatio. primo patet. quod agens non
 esset plena passio cum omne agens natu
 rale agat alterando. secundum patet. quod aliter in pro
 gradu caloris esset tota forma ignis p
 perfecta et per consequens generatio terminata.
 Nam habita in presentibus in materia
 cessat motus. ex primo de generatione.
 prima contra probat. sic. Tu quod nullus p
 prius accitens est sine forma propria proprii
 subiecti. unde secundum Aristotelem quod de anima. corpora i
 aqua uel in aere non tangunt se immedi
 ate. quod humiditas aeris non est sine aere
 nec aqua sine aqua. calor est proprium
 accitens ignis et maxime calor genera
 tus in alteratione facta ab igne. tu quod
 eadem ratione totus calor ignis uel igneus
 posset esse in aqua sine forma ignis.
 quod est absurdum. tunc quod ut supra dice
 bas aqua manens perfecta aqua esset
 calidior quam ignis. et ignis manens per
 fectus ignis esset frigidior quam aqua. quod
 falsum est euidentius quam istud. probatio
 huius. generetur aqua ex igne et ignis
 ex aqua et conuersio. et sint decem gra
 dus qualitatis ignis. et totidem subdi
 tatis aque. quando habet ex aqua genera
 tur ignis aque que corrumpitur in ulti
 mo instanti ante corruptionem sue forme
 habebit nouem gradus caliditatis. aliter

non summe dispositur ad formam ignis
 et per consequens non habebit nisi unum
 gradum frigiditatis per eandem rationem
 quia corruptio frigiditatis et generatio
 caliditatis proportionantur. Summate
 In alia parte si ex igne fiat aqua ante
 corruptionem forme ignis ipse ignis habet
 nouem gradus frigiditatis et unum ta
 tum caliditatis. et sic aqua perfecta erit
 nouem calidior igne perfecto. et perfe
 ctus ignis nouem frigidior aqua. que
 uidetur absurda. Secunda consequentia
 principaliter probatur. quia due forme
 specificiter repugnantes impossibile est quod
 sint in eadem materia secundum esse intensus
 habent ibi esse secundum esse remissum. et
 sic habeo proprium. tertio princi
 paliter arguitur ad idem ex actione ie
 quau que comparatur et ratione forme
 substantialis sic. Omne agens natura
 le eiusdem speciei habens formam eam
 perfectam et intensam eque perfecte a
 git. ceteris paribus. si non impediamur
 aliquo modo. Sed non omne agens na
 turale eiusdem speciei eque perfecte et
 intense agit. habet non habet formam eam
 perfectam et intensam. et per consequens
 forma illa suscipit magis et minus. ma
 ior patet. quia agit quantum potest.
 minor probatur. quia non quilibet ignis
 eque ignit. nec quodlibet uinum eque
 conuertit aquas ut uinum aquaticum.
 nec quilibet caro eque conuertit alime
 tum. quia caro secundum materiam non
 conuertit. primo de generatione capitulo
 de augmento. si dicas quod inequalitas
 actionis accidit propter contrarium im
 pendens. Contra. Circumscribamur
 contrarium et accipiamus naturam ignis
 sibi delecta. et tunc ut prius. preter.
 quarto arguitur sic. Omne quod mu
 tamur partem est in termino aquo et
 partem est in termino ad quem ex.

dupl2. qz n̄t in eisdem sp̄e ul̄ in eisdē
 genere. diuersis aut̄ sp̄e. primo nō ē
 uera cōtrarietas tal̄ maxima distātia.
 s3 s̄o. qz s̄m azif. x. meta. cōtraria os
 ēē eadē genere 7 sp̄e differre. Inppo
 sito cōcedit̄ magis 7 min⁹ 7 maximū in
 forma eiūsdē sp̄e: puta in forma ignis
 seorsus. 7 in forma aque seorsus 7 sic
 de aliis. q̄re ppter hoc nō os ibi cōce
 dere uerā cōtrarietate. Ad azif. 7 acto
 vi. pncipiozū dico qz loq̄ loice. loice
 āt loquendo sbā non incipit magis 7
 min⁹. cuius dupl̄cā pōt dari. p̄ qz ipo
 sitio nois est seq̄ens necessārio mōns i
 telligendi rem cōiter 7 ul̄. 7 in hoc in
 ferioza non differūt. sed ipm magis et
 minus circūscribunt qz ḡloici est deter
 minare intentiōes ut cōe. 7 sicut intel
 ligimus ita loquimur. iō dicit subām nō
 suscipere magis 7 minus. 7 h̄uerus est
 non solus in sbā s3 etiā in accidēte sum
 pto in abstracto. Cōtra. ḡloice loquē
 do ibidē dicit azif. 7 ac. vi. pncipiozū
 qz q̄litas suscipit magis 7 minus. R̄.
 loq̄ forte interscalantez. nūc loice nūc
 realz. s3 ista p̄cā assignata nō uidetur
 bona. qz tūc seq̄ qz n̄ sit albū nisi ha
 beat albedinē nisi in tio si iposito nois
 sit i tio. 7 sic albū remissus nō ēit albū
 Alia cā assignat qz magis 7 minus di
 cunt de sbō p̄cipante in respū ad for
 mā p̄cipatā. undelicz s̄m rem idē sit
 intētio 7 remissio cū h̄ qd̄ est magis 7
 minus. tamē i abstracto dicit qz hec al
 betto est maior illa 7 nō magis. s3 sbūs
 dicit magis. 7 ideo sp̄e 7 genera licet
 cōcreatiue uideant̄ dici de sbō tamen
 non p̄e nec denōiatue nec p̄bas for
 ut inherēs s3 q̄si ut p̄e se ens 7 totum
 7 ideo loice loquēdo imp̄p̄e dicit̄ iste
 ē magis hō q̄ ille 7 ista magis albetto
 q̄ illa. S3 nūqd pōt dici ille ē magis
 hūanus q̄ ille. dicendū est qz nō qz sbā

nō p̄dicat̄ p̄p̄e denoiatie sicut accidēs
 Tamē phice 7 s̄m x̄i ueritatē maior ē
 titas sp̄e hūane ul̄ nobilioz gradus ē
 in uno q̄ in alio. unde azif. viii. meta.
 dicit qz sicut numerus nō h3 magis 7
 minus sic nec sbā q̄ ē s̄m sp̄e. s3 siqdē
 q̄ cū materia illa supple bene h3. de ista
 m̄amplius dicit̄ infra qōne de magis
 7 minus. p3 ḡcōcōlo fa. 3. cōcōlo sit
 ista: forma sbālis natural̄ est actm extē
 sa hēns p̄t̄ ext̄ p̄t̄. hāc ostēdo sic
 ois forma q̄ non respicit materiā indiuisi
 biliz extēdit̄ ad extēsiōnē m̄ 7 h3 p̄t̄
 ext̄ p̄t̄. s3 q̄libet forma sbālis natural̄
 est h̄mōi. ḡ 7 c̄. minor p3. qz de ania
 brutozū de qua minus forte uidet̄ dic
 azif. p̄ 7 s̄o de aia. qd̄ diuidit̄ ad diuisi
 onē corpis. sicut inducit in aialibz ān
 losis que diuisa in p̄t̄s adhuc partes
 sentiūt 7 mouent̄. Dico at̄ formam
 sbāles naturales q̄ est de materia edu
 cibil̄ p̄e naturā. ad excludendū aniam
 rōnalē. qz ista non est extēsa nec diuisi
 bilis in sbā. Quarta cōcōlo sit ista. p
 ductio forme sbālis natural̄ generate
 est successiua. hāc ostēdo multipl2. tū
 p̄ ex 3. phy. ubi data fuit diffinitio d̄
 motu ubi phūs exponēs illā exēplificat̄
 de genera 7 corrupti. qz generē ē act⁹
 generabil̄ i q̄m generabile ē. 7 corrup
 act⁹ corruptibil̄. tūc sic. ois mot⁹ ē trās
 muta successiua. s3 generē ē mot⁹. ut dic
 azif. 3. phy. ḡ 7 c̄. Respōdet qz azif. 3.
 phy. loq̄ de motu large sūpto p̄ omi
 mutatione. s3 diuidit eā in sp̄e. v. ph1.
 7 sepat generatōes a motu. p̄bas qz ge
 nerē ē a nō sbō i sbūs nō ē mot⁹ q̄ ē
 a sbō i sbūs. Cōt̄. si sic ḡus ad locū
 illū ubi didit mutat̄ i suas sp̄e lo de
 muta large 7 cōiter. s3 p̄t̄ ill d̄ca v
 lux. p̄n̄m dic qz ois motu requit̄ ip̄. ḡ
 i ois muta. 7 p̄ cōns mutatio est in ip̄
 ḡ successiua. 7 habemz p̄positum.

Tū fo. q2 phis. vi. phy. ait sic. omne
qd' mutaf' est diuifibile 7 puz est i tio
a quo 7 puz in tio ad quez q' s' comē.
h3 ueritates in quatuor generib' muta
tiōis. quozū ē ge' lūbē 7 generatiōis
s3 si generatio eilet in ftantanea m' q'
fubicitur non hēret pte 7 pte de tezis
s3 subito tranfiet a toto tio in totum.
Tū 3°. q2 phis. vi. phy. pbat q' āte
omne mutari est mutatus eſſe. 7 econ
uerſo. 7 fubdif' q' eadē demōſtratio eſt
in cōtrariis 7 cōtradictōis. unde parū
poſt dicit. ſilz eſſe in generatiōe 7 cor
ruptione. qd' tamē ipa ſibile eſſz niſi ge
neratio 7 corruptio eſſz ſucceſſina.

Reſpōdet q' loq' de generatiōe 7 cor
ruptione ut includunt alterationes pce
tentes. Cōtra. q2 ſi ſic fuftra pbarer
de utriuſq' 7 loquerer de eis in diſtun
ctis caplis. Nāz in uno c°. pbat h' de
alteratione ſpālz 7 ſeozuz 7 i alio de
generatiōe 7 corruptione ſeozuz. ſicut
p3 aſpicienti in textu phi. Tū q2to q2
in eozes. vi. phi. ſoluēdo rōes ſenoniū
per quā negabat motus ad formā. dic
q' nō o3 totūz mobile eſſe in altero tio
Nō ei ingz ſ' ſectus in quolibz. g°. 7 c.
Nēq' ſilz āt ineſt ineſſe 7 non in eſſe
7 in aliis quecūz ſm cōtradictionē ſūt
7 c. hoc dicit pp generatiōē 7 corrup
tionē. ſi dicas q' loquif' de generatiōe
ut includit alterationes. Cōtra ut puz
q2 ibi loq' diſtincte de generatiōe 7 al
teratione ſicut p3 intrenti. Tū q2to.
q2 p' phi. aſil. cōparat generationes ſ3
uelocitates dicēs ſic. In generatiōe āt
7 corruptione itē m' cōſiderandus eſt
quomōd' eā uelox generatio eſt. ſed in
oī uelocitate o3 ſucceſſiones eſſe. g°. 7 c.
Nec pōt dici ut puz q' loquimz de ge
neratione ut includit alterationem. qā
ibi ſcīt diſtinctus capl3 de cōparatiōe
alterationis ſm uelocitatē 7 de genera

tiōe. qd' nō oporteret. Tū vi. q2 ſm
comen. iiii. phi. ut iaz allegatus eſt ſuc
ceſſio in motu cauſaf' ex reſiſtentia mo
bil' ad motorez. forma aut cōtraria 7
diſpoſitio reſiſtit agenti. ut cū ex aqua
ignis generaf'. g° talis generatio erit
ſucceſſina. pte°. ultimo ſic. ipſiſſibile ē
ppā paſſionē ſeparari a ſbō. Nāz calor
eſt ppā paſſio ignis. 7 ipa introduciſ
ſucceſſine ut cū ex aqua generaf' ignis
g° ipa ignis introduciſ 7 generaf' ſuc
ceſſine. Quia cōcluſio ſit iſta. que ē
directa ad queſtiones. pductio ſorme
ſbālis natural' generat' mēſuraf' mēſu
ra diuifibili que eſt ipſ. hāc oſcēdo ſic
q2 ſi talis eſſet in iſtātū h' eſſet ul' ex i
diuifibilitate ſbi. l' teri. qui eſt forma.
Nōn pmo mō ſicut p3. ex p' cōcluſiōe
Nec ſo' utz ex ſa cōcluſiōe 7 3° cōluſiōe.

pte°. pductio tal' for' eſt ſucceſſina.
g° mēſuraf' mēſura diuifibili. āt recte nō
p3 ex q2ta cōcluſiōe. ſ3 cōtra pbat
q2 mēſura 7 mēſuratus pportionant'
Nā g° mēſuratus eſt diuifibile. g° mē
ſura. tal' mēſura eſt ipſ. hoc p3. g°. 7 c.

pte°. ipſiſſibile eſt fieri 7 factū eſſe in
eozes iſtātū. q2 qd' ſit nō eſt. q' ſcūs ē
eſt. nō pōt āt itē ſimul eſſe 7 nō eſſe
ſ3 ubi fieri 7 factū eſſe. non ſūt i eozes
iſtātū. o3 dare ſucceſſionē 7 ipſ. qā
cuz nō ſunt i eodē iſtātū. Nācad qd' nē.

Ad argumēta principalia

Ad p^m cū iſeif' g° generatio ē mot' cō
cedo cōtrā 7 cōns mē p' expoſitio i cor'
qōſo. 7 ibidē dicitū ē ad illud qd' allaf'
de. v. phi. ad cōfirātiōē. cū dic' q' i oī
motu mobile manz i eē ſpecifico ſub ut'
q3 tiōnū. q2 qd' mot' ē q' i' p' pō ē uera
de motu cōtracte ſūptio 7 ut ē i aliis ge
nerib' a ſbā. quō aſil. loq' ſicut p3. ſ3
h' non obſtante generatio erit motus
accepta p' neſtios aſſirmatiōes 7 cōco
mitantes ſicut expoſitus ē in cor' qōſo.

Tertium sic pro
ceditur. et uicē q̄ repugnā
tia formalis q̄ est inter for
mas sbāles nō sit repugnā
tia cōtrarietas. Nam a cōtrario in
cōtrariū puenit p̄ mediū. ex q̄nto
phy. 7. x. meta. s3 in subā nō ē motus
ḡ nec cōtrariū. minor p3 ex. v. phy.
Cōfirmat. q2 ibicē pbat p̄b3 q̄ in
subā nō est motus pp̄ nō esse subē
cōtrariū. p̄t. cōtraria possunt esse
uicissim circa itez. x. meta. S3 rōnale 7
irrōnale nō possunt esse uicissim circa
itez. ḡ nō sunt cōtraria. tē qb3 tamē
magis uicē. 7 p̄ cōns nec aliq̄ alia.
b. p. q2 al2 item homo posset esse. a
liq̄o aial rōnale. aliq̄o aial irrōnale.
Ad op̄i n3. oē qd̄ corrup̄ a suo con
trario corrup̄. ex p̄ celi 7 mundi. S3
in subā est uera corrup̄io. ḡ cōtrari
etas Cōfirmat. q2 cū forma corrup̄
pēda a materia expellit. q̄da a quo. nō
a se. p3 nec ab aliquo sibi. p3. ḡ relinq
tur q̄ a cōtrario. p̄t. formis sbālib3
cōpetit diffinitio cōtrarietas. ḡ ipse
sunt cōtrarie. cōtra est euidēs p̄ locus
a diffinitione. pbatio antecedētis. con
traria sunt q̄ posita sub eodē genere
maxime a se distant 7 circa itez subū
uicissim insunt 7 mutuo se expellunt. S3
hec oia cōueniūt for̄ ignis 7 for̄ aque.
p3. ḡ ipse sunt uere cōtrarie.

Respondeo in ista qōne.
est una opinio cōis q̄ tenet p̄t3 nega
tiuas. p̄ qua arguit sic. Cōtrarietas ē
q̄dam maxima distātia hēns quādas
cōnuitates ut ab extremō ad extremū
nō pueniat m̄si transeunto p̄ omnia
media. Tunc sic a cōtrario in cōtrariū
puenit p̄ mediū. s3 nulle due for̄ sbā
les sunt h̄mōi. ḡ nec sunt cōtrarie. p̄
batio m̄ioris. q2 m̄ exuta una for̄ sbā
li imediatē pōt indui ācūq3 alia. unde

po tē generatione dicif. q̄ si ex igne
fiat aqua nō os trāfize p̄ media elemē
ta. p̄t. a cōtrario in cōtrariū puenit
p̄ mediū. s3 in subā nō est motus. ḡ
nec cōtrariū. pbatio m̄ioris. q2 si sic i
medio motus puta. si ex igne fiat aer.
m̄ subā tāms hēret tē for̄ ignis q̄m
tē for̄ aeris. 7 secunf duo incōueniētia
p̄mū. q2 erit aliq̄ cor̄ qd̄ nō erit in a
liqua sp̄e tētrmiata. s3 q̄ ip̄s nō erit
ip̄m. Nam in illo medio punctali nō erit
aer. nec ignis erit ignis. p̄t. cōtra
fiat circa itez. s3 for̄ sbāles nō fiāt cū
idē. s3 cū diuisis. ḡ nō sūt cōtrarie. p̄
batio m̄ioris. q2 m̄ sub diuersis for̄is nō
est eadē simpl̄. s3 diuersa. cū diuersa
esse hēat. Cōfirmat. q2 pp̄ hoc q̄
subē nō est cōtrariū. mutatio in subā
dicim3 a sbō in sbū ul̄ ecōuersio. ut3.
ex. v. phy. S3 ista op̄i. nō ual3. Si
sic absolute 7 n̄ intelligif. nec rōnes
cōcludunt ut inferius ostendam.

Ad questionem igitur est.
aliter dicendū. Ad cuius euitentiā est
notandū q̄ contrarietas dupl3 potest
sumi. s. stricte 7 large. Si contra rētas
sumit stricte sic uicē hēre. vi. cōdictio
nes. ut pōt colligi ex dictis arist. libro
p̄dicamētōrū. 7. x. meta. p̄ma est q̄ cō
trarietas est oppō distinctōrū sp̄e eorū
tez āt genere. cōtraria ei dicūf que po
sita sub eodē genere distant. Secūda
est. q̄ cōtrarietas est differētia ext̄mo
rū dicētū nā p̄uatiā. 7 p̄ h̄ dist̄ḡ
ab oppōitōe p̄uatiā. nā ibi alterū ext̄
mū. s. p̄uatiō n̄ pōt. s3 ē for̄ negatō
Tertia est. q̄ cōtrarietas est maxima
distātia. Unde. x. meta. ait arist. sic. q̄
nias āt differre cōtingit ab inuicē d̄rā
pl̄ 7 m̄nus. est aliqua 7 maxima d̄rā.
7 hāc dico cōtrarietas. 7 ex b̄. n̄fert
ibidē q̄ est d̄rā p̄fecta. q2 si maxima. ḡ
p̄fecta. Quarta est. que seq̄ ex tertia

qd uni contrariet. i. x. meta. hēf
 sic. mlti at dēis contrariet se q pfect ita
 sic utz qdē contrariet esse extiterit ipis
 his at cūb: palā q nō cōtingit pla uni
 cōtraria eē. nēci uliū ulterū ent utz aliqd
 nē distatē uni p l: ut q. ii. ultia. v.
 ē q cōtrarietā ē oppō eozū q ciz idē su
 sceutibz ulcilliz isūt. v. cōdi q i cōtr
 ariā hēntibz me nō pueit ab extremo
 ad ex. mū nēstāseūto p o me. i. x.
 meta. hēf sic. quoz at cōtrarietū con
 ueit aliqd eē me q qz dā ē nec ex cō
 trariet eē. o nās me i eodē gen sūt q q
 zū sūt me. Ne ei hēc dīcū in qūz p
 mutari p ē nec qd pmutat. ut ab ypa
 te i uecē si trāsit p miaz dōz. uēiet pūo
 ad me sonos. q i coloribz si uēiet ex al
 bo ad nigrū p uēiet ad puniceū plūbū
 q ad nigrū. sūz at q i aliis. hēc azif. si
 at cōtrarietā accipiat large sic dicit cōtr
 arietas cui deficit aliq istarū cōdictiōz
 deāzū. ē tamē oppō. nō cōtradietoria.
 nēz pnatōez q hitū. nēz rlos. q iō ne
 bz reduci ad oppōz cōtrarietatis. si dīo
 oppōis data ab azī. i. l. p dīcāmētorū ē
 sufficiēs. His pmissis R. ad qdōz sū du
 as cōclōēs. p cōclō sit ista. Repugnā
 tia formarū subāliū nō ē repugnā
 tia contrarietatis stricte accepta. hanc
 ostēdo sic. Illa oppositio nō est cōtra
 rietatis stricte accepta cui deficit aliq
 cōdictio de p dīctis. sū oppositio seu re
 pugnantia formarū subāliū est hui
 mōi. g. rē. minor pbat discurrendo p
 singulas conditiones. pma aut ul sū
 non deficit. qz dīe forme subāles repu
 gnantes possunt accipi sub eodē gene
 re p pmo. q utraqz dicit p sūnuz pars
 de se. deficit tamen terna. q quarta.
 Non cū est accipere duas formas sub
 eozē genere que maxime distent ita
 q claudant in medio oēs a ias eiusdē
 generis. qz sic ut arguit azif. unus uni

tantum contrariet. qd est falsum in p
 posito. pbatō. qz cum omnis genera
 tio sit ex contrariis ul mediis. ex pmo
 phy. cum ex terra generat ignis q aq
 q aer. q etiā econuerso. sequitur qz terre
 contrariatur illa 3. q econuerso. q bre
 uiter omnia elemēta q oia generabilia
 q corruptibilia contrariatur sibi inices
 isto modo. q sic multa uni. qz g quarta
 conditio sequit ex terna a destructiōe
 cōsequētis cui non inest quarta nec 3.
 Quinta aut cōdictio cōpetit formis
 subālibz uno modo. alio modo non. nā
 si identitas inceptui accipiat pro idē
 titate simplz 7 entis in actu perfecto ex
 istentis. sic non cōpetit: qz materia nō
 habet itēm esse pfectus sub diuersis
 formis. si aut accipiat p identitate sbāli
 quoquomō. sic cōpetit. qz materia una
 numero in essētia manet sub utraqz
 forma. Sexta cōdictio si forme subā
 les habēt mediū nō cōpetit eis. quia
 ut arguebat materia exuta una forma
 immediate pōt informari qūz alia. nec
 oīz foras trāfire p mediū. Si aut dice
 retur qz forme sbāles sunt cōtrarie im
 mediate tunc illa cōdictio nē ad ppositū
 Secūda cōclusio sit ista. repugnantia
 formarū sbāliū est repugnantia cōtra
 rietatis large sumptē. hāc ostēdo multi
 plz. p ex p de generatione. caplo de a
 gere q pati p totū. ubi dicit q ignis q
 aqua cōtrariet. pte. fo de ge. cap
 p. oia at mixta cor ubi pbat oia elemē
 ta cōcurrere ad generationes mixti dī
 citur sic. Aer at q ignis quoniā cōtraria
 sunt terre q aque. terra aut aer. aqua
 aut igni. igit cōtraria sunt ut cōuenit
 subāz subē esse cōtraria. ly ut uicē
 additio diminuēs non distrahēs omīo
 pte. p pbi. dicit q in genere subē est
 una pma cōtrarietas ad quā omnes
 reducunt. pte. x. meta. c illo dīversū

uero specie. 7c. ostendit Aristot. a pro
posito qd differentia secundum speciem
est differentia contrarietatis. 7c. uult sibi
qd diuerse species 7 si conueniunt in ge
nere contrariantur tamen propter diffe
rentias contrarias. Unde concludit
sic. Contrarietas igitur erit hec. palas
autem 7 ex inductione. omnia namq;
diuiduntur per opposita. Et uult argu
ere sic. qd cum diuisio specierum sit per
opposita. sicut omnis alia diuisio. ut est
p^o contradictoria. ut priuatione opposita.
7 patet qd non. quia in his alterum ex
tremum nihil dicit positum. due autē
differentie opposite utraq; dicit naturā
positam. nec est ista diuisio per rela
tione opposita. patet. reliquitur g^o qd per
contraria. 7 palam est per inductiones

Respondetur ad omnes has 7 confi
miles auctoritates. qd aristoteli loquitur
de contrarietate ut reducit ad priua
tionē 7 habitum. quatinus una forma
habet rationes priuationis respectu al
terius quia habent se sicut perfectus
7 imperfectus. Contra. Quia hoc
nihil ualet. Nam priuatio nihil est for
maliter. Due autem forme formaliter
sunt aliquid positum. cum g^o forme
opponantur alias habent oppositionē
formalem qd eam que est secundum p^o
nationem 7 habitum. Licet autē una
forma priuationem alterius includat.
non tamen precise sed addit aliquid ul
tra. Confirmatur. quia hoc modo ē
omnia opposita sunt opposita secundū
priuationem 7 habitum aut secundum
contradictionem. pro quanto unum ex
tremum includit priuationem uel nega
tionem alterius. Sed hoc improprie di
citur. sic enī non essent quattuor spe
cies oppositionis realiter distincte.

P^oterea. due forme substantiales op

ponuntur. g^o aliqua specie oppositiois
non alia ut patet discurrendo. g^o contr^a
rie opponuntur. Dices qd forme substā
tiales non sunt opposite. sed disperate

Contr^a. quia si sic uel sunt disperate
ut duo individua eiusdem speciei. uel ut
disperata diuersarum specierum uel di
uersorum generum. Non primus. quia
nullus philosophorum diceret qn p^os
opponantur forma ignis 7 forma aque
quas fortes 7 plato. Nec secundum qd
p^os opponuntur dicte forme qd fortes.
7 brunellus. Nec tertium quia p^os op
ponit qd lapis 7 albedo 7 sic de aliis

P^oterea ad principale contrarietatis cō
trarie sunt cause. ex secundo de gene
ratione. 7 tertio metha. Sed caliditas
7 frigiditas sunt contraria. ut dicitur i
predicamentis. g^o 7 eorum cause sunt
contrarie. iste cause sunt forme substā
tiales. quia materia cum forma est cā
accidentium ex primo phis. g^o 7c.

P^oterea. contrarietatis motum seu
mutationum contrarii sunt termini. qd
terminantur a terminis. ex q^oto phi
sico. Sed generatio 7 corruptio sunt cō
traria. g^o 7 eorum termini qui sunt for
me substantiales generandi 7 corrup
pendi. Sic ad questionem.

Ad argumenta alterius o
pinionis. Ad p^oimum. cum dicitur a
contrario in contrarium peruenitur per
medium. 7c. dicendum qd maior est
uera ubi forme habent medium. Sed
forte posset dici qd forme substantiales
non habent med um. 7 sic argumētu
nihil ualet. Aliter dicitur qd argumētu
arguit de contrarietate stricte innota.
Sic enī habet illam sextā co^odictio
nem ex qua arguit ista ratio. Ad fm
negō minorem quia in substantia uere
est motus modo preexposito in prece

cente questi. et cum arguitur quod in medio punctali illius motus materia equaliter haberet de forma ignis et de forma aque. concedendo illud. Hoc eis uerum est in omni motu successiuo. Ad duo in convenientia que dicis sequi. primum quod erit aliquod corpus quod non erit in aliqua specie determinata. dico quod hoc non erit inconueniens. immo necessarium quod diu est in fieri et fluxu. quod etiam communiter conceditur de embryone qui quousque habeat ultimam formam specificam puta animam non est in aliqua specie uel genere determinato. sed fuit ad species. Secundum quod dicis quod ipsum non erit ipsum. dico quod non sequitur. immo eo modo est ipsum quo est. quia. scilicet secundum quod et si non simpliciter. ignis ergo in puncto illo secundum quod est ipsum secundum quod et similiter aqua. sicut de sento cuius media pars est alba et alia nigra loquimur. az. pro. elecorus quod non est album nec nigrum simpliciter sed utriusque secundum quid. Sic dicendum in proposito. Ad tertium. Cum dicitur quod forme substantiales non sunt circa idem sed diuersa. dico quod falsum est. quia materia circa quam sunt et si non sit idem susceptibile in esse specifico et formalis ut est sub diuersis formis substantialibus est tamen idem in esse essentiali proprio et entitativo: quia materia una secundum essentiam est omnis formarum successione. Ad confirmationem dicendum quod in substantia dicitur mutatio a non subiecto in subiectum. uel econuerso apparet. quod possit esse in qualibet specie mutationis sicut expositum est in questione. preterea

Ad primum in oppositum questionis. id in simili argumento respondendum est in corpore questionis: quia ne re est motus in substantia modo predicto

Ad confirmationem. quanto physici. quod in substantia non est motus propter non esse contrarium. dico quod loquitur ibi de substantia appropriate quod in ea non sit motus. et de contrarietate sicut sumpta que negata est esse in substantia. Ad secundum concessa maiore. cum dicitur in minori quod rationale et irrationale non possunt esse circa idem. dicendum est quod est falsum. quia sunt circa eandem materiam primam. Nec ualet. cum dicitur quod sic aliquando idem homo potest esse animal rationale. et aliquando animal irrationale. peccat enim per falsam imaginationem. quasi ipse esset subiectum quoddam tertium. et susceptible utriusque. quod est falsum. Nam subiectum est nudatum ab utroque contrario: nullus includens in sua ratione. homo autem includit rationalitatem in sua ratione quidditativa

De quarto sic pro
ceditur. et uidetur quod forma
lis distinctio. et c. non fit propter
plures formas. et c.

Nam si sic manus mortua et uina non erunt equiuoce. consequens est falsum ut patet ex septimo metha. et quarto metha uerorum. ergo et antecedens: probatio consequentie quia quecumque differunt realiter uno corruptio non est necessarium reliquas corrumpi. Sed hoc posito forma totius et forma partium esset realiter distincte. ergo corrupta forma communis puta anima uel quacunque alia potest manere propria forma manus et eadem que prius. Preterea. Ille forme sic distincte uel essent forme indiuidui uel speciei uel generis. Non indiuidui quia animal est indiuiduum unum numero. non obstante partium pluralitate

Nec sunt forme speciei. quia tunc iter differet a se. Nec sunt forme generis quia tunc unum animal esset plura animalia quod videtur absurdum. *propter*. si sic generum essent plura entia. consequens est falsum. *generum* antecedens probatur consequentia. quia quilibet forma substantialis dat esse et facit ens. *generum* plures plura. *Propterea*. vivere uiuentibus est esse ex secundo de anima. *generum* quod non perdit totum esse non perdit totum vivere. sed per te animal mortuum non perdit totum esse. cum remaneant forme organorum *generum* non perdit totum vivere. quod est absurdum. homo eis mortuus nihil habet de esse vivere. aliter christus non fuisset mortuus uere et perfecte. quod est error.

propterea partes organice animalis non habent distinctam actualitatem. *generum* nec distinctas formas. antecedens patet. quia partes sunt in potentia non in actu ex septimo physici. probatio consequentie quia forma dat actum. *generum* que non habent distinctam actualitatem nec distinctas formas. Ad oppositum arguitur. Actio notificat formam. quia forma dat esse et agere. *generum* diuerse actiones et specificie distincte arguunt formas specificie distinctas. Sed partes organice animalis habent operationes specificie distinctas. *generum* formas specificie distinctas. minor est euicens de se. *propterea*. distinctio organicarum partium. uel est essentialis uel est accidentalis. Non accidentalis. quia esset separabilis. et posset non esse et partes non distinguerentur. *generum* est essentialis. et habemus propositum.

Respondetur quod ista questio.

Querit de formarum pluralitate. Supposito quod sint plures forme in homine ad minus due. scilicet anima rationalis et for-

ma corporis mixti quod hic teneo quasi pro fidei constantia et ueritate. de aliis ab homine est querendum. An in omni uiuo alio ab homine sit aliqua forma substantialis preter animam qua uiuit. **Secundo de proposito.** Vtrum talis distinctio partium organicarum sit per formas specificie distinctas. Quantum ad primum dicitur a multis quod non. et probatur sic primo. unus generatio est unus terminus numero. sed generatio cuiuslibet unius alterius ab homine est tantum uno numero. *generum* una erit tantum numero forma. maior patet ex quinto philosophi. quia unius motus unus est terminus et hoc proportionaliter. Si genere. genere. Si specie. specie. Si numero numero. *propterea*. iste plures forme si essent aut educerentur de una potentia materie aut de diuersis. Non de eadem. Tum quia comen. xi. metha. uult quod numerus potentiarum in materia est secundum numerum specierum. et ita iste due forme haberent esse eiusdem speciei. Sed impossibile est esse duas tales simul in eodem. Tum quia sequitur etiam ex hoc quod iste due forme perficerent materiam secundum eandem potentiam. et sic duo actus essent eiusdem potentie quod est contra philosophum. tertio physici. quia posse egrotare et posse sanari distinguuntur sicut et actus ad quos sunt. Sed actus sanandi et egrotandi non sunt iter actus *generum* nec posse hoc et illud sunt una potentia. Non potest dici quod educantur de diuersis potentiis materie. Tum quia ille potentie inessent materie sine ordine et per consequens forme quod est impossibile. scilicet. duas formas esse in eodem sine ordine. tum quia tunc materia ut est terminus a quo induceret plures mutari

ones et esset ens per accidens, quia plu-
res potentias inducens. Sed de ente
per accidens non generatur ens, nisi p
accidens. g' non generatur nisi ens per
accidens. Preterea, unius entis non
est nisi unum esse, et unum esse est ab
una forma. Preterea, inter formam sub-
stantialem et accidentalem est triplex
differentia, prima, quia substantialis
dat esse simpliciter. Accidentalis dat
esse secundum quid. Secunda quia
substantialis aduenit enti in potentia
simpliciter, sed accidentalis enti in actu
simpliciter. Tertia est, quia substantie
est generatio simpliciter, quia transitur
de potentia simpliciter ad esse simplici-
ter. Accidentalis autem forme est gene-
ratio secundum quid. Sed si una for-
ma substantialis posset sequi aliam formam sub-
stantialem in eodem, non essent iste due
substantiales. Nam secunda non daret
esse simpliciter et adueniret enti simpli-
citer, et per consequens eius esset gene-
ratio secundum quid. Et hoc ultimus
patet, quia generatio non est motus, ex
quinto phy. quod probat ibi arist. du-
plici ratione. Tum, quia quod genera-
tur non est. Tum, quia quod generatur
non est in loco. Illud autem quod mouetur
et est, et est in loco, et sic generatio non
est motus, et tamen utrunque istorum est
respectu secunde forme substantialis.
propter primam, quia propter primam
subiectum esset simpliciter, et esset in lo-
co. Preterea, ad principale, quando adi-
uerbis formis accipitur predicatio, ille
forme non sunt per se ordinate, ut sunt
per se ordinate. Si primum est predica-
tio per accidens, ut homo est albus, si
secundum est predicatio per se, hoc modo
ut superficies est alba, uel superficiatus

est albus, ergo si genus accipitur ab
una forma et species ab alia, quod or-
dicere ponentibus plures formas in a-
liquo uno, sequitur quod predicatio ge-
neris de uno non erit per se primo modo,
quod manifeste est falsum. Preterea, plu-
ralitas non est sine necessitate ponenda
secundum arist. primo phy. contra ana-
rago. Sed non est necessarium ponere
illas plures formas, quia perfectior con-
tinet imperfectiorem uirtutem, sicut tri-
ragonum trigonum, ex secundo de a-
nima, ergo non est ponenda pluralitas
formarum, quia una perfectior possit facere
quod facerent due.

Sed contra istas opiniones.

Arguitur multipliciter, primo sic. Im-
possibile est eundem effectum esse realem
a quibuscunque et quantuncunque diuer-
sis agentibus. Sed a quocunque et qua-
litatecunque corrumpatur corpus ali-
quod, dum modo non statim resoluitur in e-
lementa semper producitur idem cada-
uer, et eiusdem rationis ut patet ad sen-
sum. Sed idem non potest esse terminus
actionis huius et illius agentis, g' non
est aliquid nouiter productum per acti-
onem corruptionis corporis animati,
sed est relictum. Sed illud relictum
habet aliquam formam, ergo prius ha-
buit duas, scilicet, quando uiuebat. Confir-
matur minor rationis, quia bos siue p-
culatellum siue per suffocationem siue per
suffocationem et quoniam alio modo cor-
rumpatur semper derelinquitur idem ca-
dauer et eiusdem bouis, corruptione
autem hec et illa non sunt nata induce-
re eandem formam in subiecto siue al-
teratione preterea, ergo manet ita ca-
dauer bonis per eandem aliquam for-
mam que prius, preterea, Anima est

actus corporis phisici. secundo de aia
sz si in re aiata non esset una forma.
anima non esset corporis actus sz mate
rie. qz illa una forma esset anima. g^oz
dare aliam precederet. Respondetur.
qz anima est forma perfectior 7 continet
imperfectiores. que est forma mixti seu
corporis. ut tetragonus continet trigo
nus. Anima g^o potest considerari dupli.
unomō inquantū anima. alio mō inq^u
tū continet 7 supplet formā mixti. p^o
anima est actus corporis mixti. qz pre
supponit se ipsū ut supplet formā mixti
fo aut motu qz nihil p^{re}supponit aliud
a materia sic anima debz dici actus ma
terie. non actus corporis. Cont^a. uer
ba sunt uerba. Nam anima pp istam
continētiam uirtualem ul habet in se
aliquam distinctionem realem. ul non
sed est eque simplex. si sic g^o forma no
bilior non est simplior nec eque simp^r
qd est absurdus. quia forma ipso nō
bilior tanto simplior. tunc etiā hēnt
propositus. quia tali forme ex parte su
scepiui perfectibilis non reipōdet nisi
prima materia per te. p^{re}ter. ista que
distinguntur sint. a. 7. b. ul ipm. a. tens
se ex parte informatis. ul ex parte info
rabilis. Si ex parte informabilis. g^o
erit alia forma ab ipso. b. 7 sic habent
propositus. si ex parte informantis. g^o
ex parte informabilis non respondebit
nisi materia. 7 sic anima ē actus mate
rie non corporis. Ista g^o fuga nulla est
Si dicatur qz forma per illam continē
tiam uirtualem est eque simplex. g^ont
prima erit actus materie non corporis.
p^{re}ter. ad principale. Nullum accidēs
potest fundari in materia sine aliqua
forma subali. Nam materia cū forma
sunt causa omniū accidentiū. ex p^{ri}mo
phis. qm uno quoqz uiuo cum est mor
tuum remaneat eades accidentia nume

ro que prius. g^o aliqua forma eadem
numero que prius. non anima ut patet
quia mortuum est. ergo aliqua alia. 7
habetur propositum. probatio minoris
quia non est dare unde illa accidentia
nouiter producantur in illo subiecto. 7
sine alteratione precedente. ponatur qz
in instanti uiuum uiolenter uel natural
moriatur. Teneo g^o qz in quocunqz
animato necesse est ponere aliquā for
mam qua corpus est corpus que est for
ma corporis mixti aliam ab illa qua
est animatum. Non intendo de illa qua
est corpus. i. indiuiduum corporis qd
est genus. quia unumq^udqz per formā
propriam 7 ultimam est indiuiduū cor
poris qd est genus. sed de forma qua
est corpus ut corpus dicit partem indi
uidui. secundum quam non est indiui
duum corporis primo nec indiuiduum
substantie uel species sed est tantum in
genere per reductionem.

Nec rationes alterius op.

concludunt. Ad primam que ex unita
te generatiōis procedit. dico qz minor ē
falsa. immo cuiuslibet uiui sunt saltem
due generationes ad duas formas tercia
te. 7 est etiam a diuersis agentibus hec
7 illa. Vel aliter qz est una generatio
in comparatione ad ultimam formam.
sed sunt multe partiales precedētes se
ordine temporis uel nature. Ad sam
cum dicitur. qz uel educuntur de una
potentia materie ul de diuersis. dicen
dum qz potest dari utrunqz. 7 cum pro
batur qz non de eadem. p^op comē. xi.
meta. dicendum qz loquitur de potētia
ut est differentia entis. que est differen
tia objectiua. 7 uerum est qz numerus
potentiarum est secundum numerū spe
cierum. Sz tunc nihil habes. qz hic lo
quimur de p^o obina a qua forma dicit
edncl. fo cum p^obas. qz tūc essent duo

actus eiusdem potentie. dico qd uerius ē
q sunt eiusdem potentie fundamētālī
et eiusdem potentie receptiue que ē ea
dem contrarietatum. ex primo phy. et ali
bi frequenter. Ad illud tertio phyfi.
q possit egrotare et possit sanare. et ē.
dico q loquitur de potentia obīua uel
subīua quantum ad respectum potētū
alītatī. et potentia sic accepta utique
multiplicatur secundū pluralitatē actū
um ad quos est. potest etiam dari sūm
m. qd iste due forme educantur de diuer
sis potētīs materīe. Cum autē dicis
p^o q ille p^o inēnt ma^s sine ordine. d^o q
flm est. imo sicut sūbī et pluriū p^o nūz
omnes respicit secundū ordinē quēdā
Sic et m^o h^o p^o sūbī p^o ordiatē uel aliter
q sūbī ille plures p^o essent sine ordine res
pectū fundamētū nō tamen respectū tū
rum. sicut de duabus relationibz qd pōt
sunt esse in eodem fundamēto sine or
dine quantum est ex parte fundamētū.
licet ordinate insint in comparatione
ad terminos diuersos. forme igitur due
essent in eodem nūo secundū quēdā
ordinem dato qd a diuersis potētīs m^o
educantur. Cum dicis sūm qd tunc tertius
a quo esset ens per accidens. dico qd
non sequitur. qd licet plures potentie
quas materia includit accidant inter se
non tamen habens eas erit ens per ac
cidens. licet enim ex igne generetur a
qua et aer: et est in potentia ad utrumq;
ignis tamen non erit ens per accidens.
in ratione termini nec subī. qd licet ille
potentie accidant inter se non tamen
p^o p^o hoc habens erit ens p^o accidēf
Ad tertium cum dicitur qd unum esse ē
ab una forma. dico qd falsum est. quod
essentia sic. quia sunt ens et unum di
uidetur per simp^o et compositū. sic et ē.
g^o sicut ens compositū est unum inclu
dens multa entia particularia uel parci

alia. sic unum esse compositū includit p^oa
esse parua. Cum eis entia et ee sint
idem quo essentia erit composita et nō
esse. uel aliter propter contentiuos pōt
dici qd unum esse totale uolumū et ipe
cificum est ab una forma et specifica ul
tima. et sic ta e compositū diuidit in duo
s. in actū p^o prius qd est forma ultima.
et in potētias p^o prias que includit p^omā
materias cuius omnibz formis p^oceden
tibz. Ad quartū dicendū qd nō obstā
te pluralitate formarū substantialium
possunt saluari iste tres dīe inter formā
sūbāle et accidētalē. cū arguit qd p^oa nō
qd i a for^o nō daret esse simp^o. dico qd
falsus ē. Esse ei simp^o pōt sumi dupl^o
sūm aris. p^o te generatōe. uno ut diuisū
cōtra nū. et sic oīs forma qdūq; sit dat
esse simp^o. Alio ut est diuisus cōt^o esse
accidentale. et sūm qd. et sic oīs for^o sūbā
lis dat esse simp^o. et sic sa sicut p^omā et
qūlibet alia si essent mille. Tūc arguit
qd sa non. qd sa for^o aduerbet enti sim
p^o. dico qd uerū ē simp^o et p^o for^o iā p^o ex
istens sūbī nō uis aduerbet enti in p^o
aliud ēē simp^o. qd ē p^o sa forma. et p^o
cōns generatō se for^o ē generatō simp^o
nō sūm qd. Ad p^o batōnē h^o ultī. cū dici
tur qd gener^o nō ē mor^o. quō h^o fit intelli
gēdū dictū ē in cōte p^ocedēti. sūm ac p^o bā
tōnē qd uidēf facere cōt^o h^o. Ad p^omā
cū dici qd generat^o nō ē. et ē. d^o q ly nō
ēē capis p^ouatiē et sensus qd generat^o
i. subīcīf generatōi caret ēē simp^o. nō
sic qd mōne^o. si arguas g^o qd genera^o sūbīe
nullā forāz sūbāles h^o qd dat ēē simp^o. d^o
q facis flaz cōntā. pōt ei h^oz ēē simp^o
p^o unā forāz et carere p^o aliā forāz. ad
sa p^o batōnē. cū dici qd genera^o nō ē in
loco. et ē. d^o sic ēē itelligēdū qd sūbīz gene
ratōis nō ē i loco p^o aliq^o d^o subīcīf
generatōi. l^o c^o p^o generatōes acquirunt
qd illd^o ē sola sūbā. qd de se nō h^oz isfāz

sit i loco. s. cōcōitēf sōbz generatiōis
 q̄ntas. 72^h sit in loco. nō sic de aliis
 mutatiōibz q̄ oēs uidef supponere aliq̄
 q̄ntatē i sōd rōe c̄ illud qd̄ mouē ē in
 loco. 7 p̄ tāto dicit nō ēē i loco qd̄ gen^r
 Aliā q̄ntā q̄ pcedit de p̄dicatiōe sūpra a
 diuersis foris. 7 q̄ nō p̄ cōcōdit nisi q̄
 p̄dicatū sūprū a for^r p̄eiori nō p̄dicat^r
 de illo p̄ se qd̄ acci^a for^r p̄ori. sicut p̄
 i exēplis p̄inf. hō. alb^o. iug^r f. ciatū. co
 lorati. sic n̄ ista ē p̄ se al^o ē hō. 7 dicit^r
 q̄ n̄ cōducit ista ē p̄ se colorati ē iug^r fi
 cies. 7 accipit^r q̄ p̄se sumit^r a for^r
 p̄ori 7 a p̄eiori nō p̄dicat^r d̄ se mutuo
 7 sic ge^r de d̄rā nō p̄dicat^r n̄ cōducit fo.
 spēs at̄ iet̄at ip̄s ge^r. 7 d̄rā nō. 7 p̄t
 ge^r de spēs p̄dicari. Ad sextā d̄cēdū q̄
 p̄les forās ponere ē necessitas uirāte
 cōr^r d̄icāōis. q̄ ē max^r necessitas. q̄ ei
 for^r aie nisi manētē cor^r māeret idē qd̄
 p̄us: ut p̄ostēsus ē. p̄ necessitatē ōs po
 nere forās q̄ cor^r ē cor^r: aliā ab i^r q̄ est
 aia q̄ ē cor^r aiatū. at̄ eēt cor^r 7 nō cor^r
Quantum ad secundum.
 dicit^r q̄tas q̄ nō. Adōus p̄nēdi ē iste
 q̄ i bruto 7 uino q̄ cūis esto q̄ essz aliq̄
 lor^r alia mixti p̄cedēs aiaz: illa est una
 realz. s. p̄les uirtualz. cōtinēs p̄les p̄
 sectiōes s. q̄s cōstituit diuersaz organa
 q̄ sunt p̄n^r ip̄fecta 7 remota diuersazū
 opationū. q̄re ēt ulter^r si aia cōtinz ta
 lē forās mixti nō ōs ponere p̄ter unaz
 forās. s. aiaz sic diuersazū opationū 7
 p̄fectionū uirtualz cōtētinā. Arguit^r
 at̄ m̄tip^r p̄ ista opi. p̄ q̄ p̄laritas nō ē
 p̄nēda sine necessitate. s. hīc n̄lla ē ne
 cessitas p̄nēdi t̄les forās p̄les cū una
 p̄fecta for^r possit q̄cqd̄ ille p̄les q̄rū ē
 uirtualz cōtētia. p̄ h̄ ēt faciūt rōnes
 oēs p̄me opi. p̄ azuc̄i. p̄te^r sic maior
 d̄ appet̄ in opatiōibz 7 aliis cōresp̄n
 dētibz organis inq̄rū aiaa sūt q̄p̄m
 mixta. utz de uidēre 7 audire 7 h̄mōi

Si pp̄ illā diuersitatē nō ponit^r m̄te
 sp̄ales forme integzates una aiaz seniti
 uā. ḡ nec ōs ponere illā diuersitatē in
 for^r mixti. p̄te^r ex duobz enabz i actu
 nō fit unū. ex. vii. meta. q̄ duo act^r cō
 stitūt duo in actu. s. p̄les for^r iut p̄les
 act^r. q̄ for^r ē act^r. ḡ aial nō essz unū i
 actu. qd̄ ē flz. p̄te^r. diuersa sp̄e nō co
 tinuāf. s. aial est unū cōtinuū. ḡ non
 cōstat ex p̄tibz specificis distinctis. ma
 ior p̄bas. q̄ q̄ illazū formazū p̄ficet
 materiā q̄ essz rō cōtingēci. nō uirtutē
 posse dici. p̄te^r ex duobz distinctis nu
 mero nō fit unū numero. p̄. ḡ m. tomī
 nus sp̄e distinctis q̄ magis differūt.
 p̄te^r. diuiso uerme utraqz p̄s uiuit. p̄.
 aut ḡ est aia unius sp̄e in utraqz p̄te
 ul̄ alter^r sp̄e. si p̄mū ḡ i toto erat una
 sp̄e. si s̄m ḡ unus uermis diuisus est
 m̄lta aialia s. sp̄es. qd̄ nō uidef. p̄te^r
 sicut aliqd̄ ē ens ita ē unū. ḡ p̄fectus
 ens ē p̄fectū unū. s. aial ē p̄fect^r cō q̄
 ignis. ḡ ē p̄fectus unū. qd̄ nō uidef
 si aial tot formas hz. 7 ignis nō n̄li u
 nas. p̄te^r. q̄libz for^r s̄bālis cū m̄ sua
 cōstituit suppositū d̄ genere s̄bē. ḡ aial
 unū essz p̄la supposita si tot h̄ret forās
 s̄bāles specificis distinctas. sic ei arguit^r
 cōr^r p̄nētes elemēta s̄m suas formas
 p̄fectas ul̄ ip̄fectas remanere i mixto
 q̄ tunc mixtum essz plura supposita.
Alia est opinio tenens p̄te
 affirmatiuā p̄ qua sic arguit^r. p̄s aliq̄
 aial p̄t̄ separi ab aial sine generatiōe
 s. nō manz in actu p̄separationez p̄ for
 mā totius. p̄. ḡ p̄ formā p̄pā quā ha
 bebat p̄us. maior p̄ ad sensum. ut si
 os ext^r h̄is de corpore aialia. nec p̄t
 dici q̄ for^r noua generet^r. q̄ ita subito
 sicut p̄t̄ esse illa abicisio. puta si sit i
 instanti non posset ab agente natzali
 noua for^r it̄ duci sine alteratiōe p̄cedēte
 Si dicas q̄ for^r diuidit^r sicut in aialibz

anulosis. **Cōt^r**. q^a os nō uiuit sepa-
tus. g^o non habet formā animati. nec p-
tes eius. dices q^d habet partes mixti
q^{uod} nō est aia. **Cont^r**. q^a diuerse mixti
oēs sūt i diueris p^{ar}tib^{us} q^{uod} nō uidet^{ur} eē ab
eadē forma mixti s^{ed} ab alia et alia saltē
partiali. p^{re}terea. una forma mixti nu-
mero nō uidet^{ur} posse informare materiā
dispositā cōtrariis et repugnantib^{us} mi-
xtiōib^{us}. s^{ed} i corpore aiali sunt tales mi-
xtiones. ex p^{ar}te aia. et p^{ar}te. q^a cerebrū
est frigidū. cor autē calidū. g^o et c^o. p^{re}terea
secundū uias aial. li^{ber} de aialib^{us}. cor aial
etiā p^{ri}us ip^se generat q^{uam} alie partes aia-
lis. et sic est assignare multas mutatiōes
cōpletas. unā ante alias in generatiōe
aialis terminatas ad plures formas: g^o et
c^o. Si dicas q^d nō generat nisi una
forma mixti. sequitur q^d generatio ani-
malis erit unus motus. p^{ro}p^{ri}us. et mul-
te mutatiōes cōueniēter se hēntes ad
unā formas terminatē. quorū utrunq^{ue}
est falsum. et s^{ed} s^{ed} p^{ar}tial^{is} q^a plurius mu-
tationū numero plures sunt forme ter-
minantes. Est autē unum dubium aq^{uod}
forma habet animal unitatem. Est ne
sicut accensio. Respondeo. non. sed
habet unitatem a forma mixti. n^{on} a for-
ma animati. que est ultima et specifica
sed magis uidetur q^d a forma mixti.
propter unitatem cadaueris seruandas
corrupta anima n^{on} separata. **Con-
tra**. Unius perfectionis est unum perfe-
ctibile presuppositum. ita q^d unitas p-
fectibilis presupponitur unitati perfe-
ctionis. nec est ab ea. sed talem unita-
tem non potes dare in perfectibili p^{re}-
cedentem formam mixti. quia s^{ed} uide-
tur accensio nel cōmū^s quidam. **Cō-
firmatur** q^{uod} sequendo illam uiam non
posset improbari q^d totus uniuersus non
sit nisi una forma communis l^{ib} et q^{uod} r^{ati}ōis
disperatorum. Respondeo ad p^{ri}mu^m

q^d partes ille materiales non habent
tantam unitatem quam habent po-
stea a forma. Dico ergo q^d sufficit u-
nitatis ordinis in illis partibus. scilicet
q^d materia cum illis formis plurius or-
dinetur ad formam illam communem
aliqua^{liter} illimitatam ut ad actum ad
equatum respectu cuius nulla earum se-
orsum accepta esset in potentia adeq^{ue}
ta. Ad confirmationem dicendum q^d
non est simile. Operatio enim arguit
formam. ubi ergo uidemus ultra prop^{ri}as
operatiōes cōrespōdētes p^{ar}tib^{us} p^{ro}p^{ri}as
formas. aliquam communem: sicut
in animali est sentire: ibi necessario ar-
guitur aliqua forma communis accensio
omnes partes communiter. In toto
autem uniuerso hoc non apparet. Que
enim sit operatiō ignis p^{re}ter ignem aut
que operatio communis ignis et aque
et sic de aliis non uidemus. Dico ergo
ad questionem q^d in quolibet uiuo p^{re}-
ter formam animati est alia forma cor-
poris et mixti. et p^{re}ter has que sunt cō-
munes toti animali uel uiuo. sunt alie
partiales specificē distincte. tot quot or-
gana distincta.

Nec rōnes alterius cogūt.

Ad p^{ri}mu^m dico q^d ponere istas plures
formas est necessitas uitande contradi-
ctionis. Nam aliter pars separata sine
generatione ut prima ratio p^{re}cedit
simul esset et non esset cum esse non pos-
sit sine propria forma. Ad secundum
cum dicitur de maiori distinctione appa-
rente in organis inquantum animata
sunt. et c^o. dicendum q^d non est simile hic
et ibi. quia ibi non apparet necessitas.
sicut hic p^{er}ueniē tales plures formas.

Ad tertium cum dicitur q^d ex duobus
entib^{us} in actu nō fit unum. dico q^d uerū
ē q^{uod} sunt i actib^{us} u^{er}itatis et nō careēt
p^{er}fectioni actualitate. sed non est sic in

proposito. Nam omnia precedentia sunt in potentia respectu forme communis et perfectionis. ad quartam: Tunc dicitur quod diversa species non continuantur. hoc apparet manifeste falsum. Nam manus arida continuatur corpori uiuo animalis et ramus siccus ramo uiuo in arbore. cum tamen mortuum et uiuum specificiter distinguantur.

Et cum dicitur quod animal est unus continuum. dico quod non est uere continuum quia eius non est necessarius unus motus. quia potest moveri manus pede quod effluente. sed medium inter congruum et continuum. Et cum queris que forma esset ratio coniungendi. dico quod forma communis que est alia ab istis. Ad quintam cum dicitur quod ex duobus numero. et cetera. Nego consequentiam. quia quanto aliqua sunt magis unus unitate identitatis tanto minus nata sunt uniri ad constituendum unum per se. ut ostensus fuit in questione de materia supinis.

Ad sextam. quod procedit de uerbo diuisio. et cetera. dico quod partes ille diuise habent animam unius speciei. sed si forsitan habent organa distincta habent formas distinctas preter communem quam non sunt forme animati. nec per consequens erit plura animalia. Ad septimam dico quod compositum est uerius unum et perfectius sed non est indiuisibilis. duplex est enim unitas. scilicet perfectionis et indiuisibilitatis. Et tunc dicitur quod animal non esset perfectius esse quam ignis si tot haberet formas. dico quod falsum est. quia maior unitas non semper est magis simplex.

Ad ultimam que procedit de supinis. Dico quod in eodem esse plura supposita et in potentia ut sunt partes in composito et secundam aliam et alias partem materie. non est inconueniens

sicut est in proposito. Sed bene argumentum procedit contra illam opinionem de mixtione. quia cum quolibet pars mixti sit mixta in qualibet parte materie mixti essent quatuor supposita. et quatuor forme quarum nulla ad alias ordinaretur ut perfectibilis per eas. Non sic in proposito. sicut patet ex predictis. Ad principales in oppositum. ad primum cum inferatur quod manus mortua non esset manus equiuoce cum uiua. Dico quod manus potest dupliciter considerari uel manus ut manus et manus ut est organum officiosum ad exercendum opus uite. ut est de oculo et aliis similiter. Si primo modo sic dico quod est manus uniuoce quod dum manet sub forma manus. Si secundo modo sic est manus equiuoce. quia sine anima non potest exercere opus uite. sicut nec oculus uidere. et sic intelligitur illud quod methenorum. et septimi meta. sed nihil contra nos. ad secundum cum dicitur quod ille forme uel essent forme indiuidui et cetera. dicendum quod si datur totum illud et quodlibet nihil concluditur. cum dicitur quod si sunt forme indiuidui quod animal non esset unum indiuiduum. diceretur quod animal est unum indiuiduum actus. Sed plura in potentia. sicut partes sunt in potentia in toto. Si datur etiam quod sit partes speciei. id est distincte secundum speciem. non sequitur quod idem differat a se specie. quia animal non habet esse specificum nisi a forma ultima que est una. Si datur etiam quod sunt forme generis. non sequitur quod unum animal sit plura animalia: quia non omnes istae forme sunt anime. et esto quod sic. esset unum animal in actu. et plura in potentia. sicut patet de animalibus annulosis. ad tertium. Cum dicitur ergo unum ens esset

plura entia. Concedo si unum et plura accipiantur difformiter. scilicet quod unum ens in actu sit plura in potentia. Et cum dicuntur quod quilibet forma dat esse et facit ens. ergo plures plura. Dico quod plures forme sic accepte in eodem animali faciunt plura entia partialia et in potentia. Sed unum compositum in actu. Et hoc nullum est inconueniens.

Ad quartam cum dicitur. quod uiuere uiuentibus est esse. uerum est sed non quodlibet esse. Et cum subditur. ergo quod non perdit totum esse nec totum uiuere. Concedo si uniformiter dicatur.

Ultimus cum dicitur quod animal mortuum non perdit totum esse. Dico quod perdit totum esse uiuum. sed non totum esse corpus. et sic nihil sequitur contra me. Ad ultimum cum dicitur. quod partes organice animalis non habent distinctam actualitatem. Dico quod aeris est actualiter: sicut procedit probatio. sed bene habent distinctam potentialiter. et eo modo quo sunt in toto.

De quinto sic p

ceditur et uidetur quod in quiditate forme accidentalis non sit dare ueros gradus

intrinsecos essentialis secundum quos ipsa possit suscipere distinctionem intrinsecam secundum magis et minus. Nam si auctorem sex principiorum forma est in similitudine et inuariabili essentia consistens

Preterea. octavo metaphisicorum. forme sunt ut numeri. et sicut numerus stat in diuisibilitate. ita quod nihil potest sibi addi vel diminui quin mutet speciem sicut est de forma. et per consequens non habet gradus. Preterea. iste gradus

additus uel pertinet ad quiditatem specificam forme uel non: si sic. gradus albedo remissa non erit perfecte in specie albedinis. quod est falsum. Si non. gradus albedo intensus erit unum per accidens. quia includeret gradum qui non pertinet ad essentiam eius. Item. species non diceret totam essentiam individui. cum ille gradus non pertineret ad speciem.

Preterea. omnis differentia formalis est specifica ex dicto metaphisicorum. sed si forma haberet tales gradus. inter magis et minus eiusdem forme esset differentia formalis. ergo specifica quod est falsum. Preterea. si sit albedo intensior erit compositior. et per consequens imperfectior. consequens est euidenter falsum. ergo et antecedens. probatio. consequentie. quia informis quanto compositior tanto imperfectior. Preterea si sic. ergo una albedo erit magis albedo quam alia. consequens est falsum. ergo antecedens. consequentia patet. quia tunc una albedo habebit aliquem gradum quem non habet alia. ergo erit magis albedo. ut uidetur. Preterea. gradus contingentes non sunt essentialis. Sed gradus secundum quos forma suscipit magis et minus sunt contingentes. quod patet. quia aliter nunquam forma posset uariari secundum magis et minus. ergo non sunt essentialis.

Ad oppositum arguitur.

Impossibile est aliquam formam communicare se al cui secundum magis et minus nisi in sua essentia habeat gradus. Aliter secundum eundem gradum participaret a quocumque subiecto. scilicet forma accidentalis concedat se al cui secundum magis et minus. id subiecto. patet. gradus in sua essentia habet gradus. Preterea. mo

tas ad formam habet huiusmodi gra-
 dus. g^o forma ad quam est. antecede-
 patet. quia motus est quidam fluxus
 ab imperfecto ad perfectum. conseq-
 tia patet. quia sunt item. secundus co-
 menta. tertio phyfi. quia motus e for-
 ma fluxus.

Respondeo in ista q^one.

Sic procedam pro re. itatione et impro-
 batione quarundam opinionum conclu-
 siones aliquas declarabo. secundo ad
 questiones aliter respondebimus. qua-
 tum ad primum ostendam sex conclusi-
 ones. prima conclusio sit ista. maioritas
 et minoritas extensiva subiecti uel for-
 uel utriusq^{ue} non est causa suscipiendi
 magis et minus. Hanc ostendo sic. quia
 tunc equus albus esset albius margarita.
 quod est falsum. preterea. si sic substantia
 maior esset magis substantia ut uir esset
 magis homo quam puer. quod non oportet
 ratione illius maioritatis. esto quod in substantia
 sit magis et minus. sed est aliunde. pre-
 terea. si sic. tunc quantitas et figure con-
 uenientes quanto essent maiores tanto
 essent magis quod est falsum. quia quan-
 titas non suscipit magis et minus. nec
 figura. Item. quadratum autem per
 appositionem gnomonis esset magis
 quadratum. cuius oppositum dicitur ari.
 in predicamentis. creuit quidem sed al-
 teratus non est. nec per consequens hoc
 magis. Ex hoc concluditur correlati-
 um quod opinio que ponit istam esse causam
 suscipiendi magis et minus est falsa.

Secunda conclusio sit ista. quod appor-
 tio et remotio a suo contrario non est
 causa suscipiendi magis et minus. hanc
 ostendo sic. quia si sic ubi nullus est co-
 trarius ibi non esset magis et minus.
 consequens est falsum. g^o antecedens
 consequentia patet. et falsitas conseq-
 uentia.

tas. probatur. Tum. quia lumen in me-
 dio potest esse secundum magis et min-
 us. et tamen in medio nullum est contrarium in
 minis. Tum. quia eandem uirtutem pos-
 sunt diuersi participare secundum ma-
 gis et minus non participando aliquid
 de nicio opposito. puta temperantiam
 uel aliam uirtutem. Tum quia in statu
 innocentie secundum magis et minus
 fuisset gratia in diuersis. ubi tamen nul-
 lum fuisset contrarium peccatum. et per
 expresse in beatis. Tum. quia hic sep-
 amur ab inuicem in predicamento ha-
 bitus. ubi secundum auctorem sex prin-
 cipiorum nullum est contrarium. et tamen
 secundum eundem habitus suscipit ma-
 gis et minus. quia armator est equus
 pedite. preterea. ad principale accipias
 albedo permixta fiat intensior et perfe-
 ctior et tollatur nigredo Tunc sic. aut
 ista albedo intenditur per aduentum a-
 licuius positiui. uel tantum per remotio-
 nem nigredinis. Si primum habetur
 propositum. Si secundum. Contra.
 quia nullus effectus positiui potest esse
 causa priuatiua. Sed intendi est esse-
 ctus positiuus. patet. Amotio autem
 nigredinis est tantum causa priuatiua
 g^o illa amotio non potest esse causa isti-
 us intensiouis. Confirmatur. quia mo-
 tus denominatur a termino ad quem.
 ex quanto phyfi. Si illa intensio albedi-
 nis est de albedo. ex eodem quanto. g^o
 tunc est aliquid albedo. et per consequens
 non amotio uel sepatio nigredinis. Ex
 hoc concluditur correlatiue quod opinio. que
 dicit talem esse causam ipsius magis et
 minus. est falsa. Tertia conclusio sit ista
 Accessus et recessus ad ipsam non est
 non est causa suscipiendi magis et minus.
 hanc proba sic. quia si sic. g^o non erit al-
 bus albedine nisi sit albidissimum. conie-

quens est falsus. qz tunc albus remissus
 nō esset albu. cōtra pz. qz cui cōueit
 significatum nois nō cōueit ipz nomē.
 Si ergo album imponitur ad significā
 dum albedinem in ultimo gradu. nihil
 erit album nisi sit altissimum in ultimo
 gradu. Ex hoc concluditur correla
 tium qz opz. sex principi. que hoc dicit
 est falsa nisi forte exponatur et excuse
 tur qz impositio nominis imponitur ad
 puritatem forme. Sed hoc est iter qd
 pzsum. quia si sic nihil erit album nisi sit
 purum album. Quarta conclusio sit
 ista. forma accidentalis non suscipit ma
 gis et minus secundum dispositionem
 subiecti uel in subiecto. uel secundū esse
 in subiecto remanente eius essentia i
 mutata. Hanc ostendo sic. qz illud esse
 uel dispositio uel est item cum essentia
 forme uel non. Si item habetur
 propositum. quia cui ista dispositio sit
 maior et minor. g^o et essentia forme cui
 ponitur esse item. Si non item. quero
 de illo. Utum secundum essentiam
 suam suscipit magis et minus. uel non.
 Si sic habetur propositum. Si non g^o
 est processus in infinitum. Responde
 tur qz nulla est dispositio una in subd.
 que intenditur et remittitur. sed diuersa
 in diuersis et secundum unam inheret
 illa forma uni subd. et fm aliam alteri.
 ita qz nec ipa aliqua una dispositio i
 tenditur et remittitur. Contra. quia si
 sic g^o inter magis et minus in eadem for
 ma non erit motus. consequens est si m
 ex qnto phy. probatio consequentie.
 quia inter quocunqz est motus illa ha
 bent item subdū cōmune primum. ex
 primo de generatione. et x. metha. sed
 nullum tale est in proposito. quia unū
 subdū secundum te est dispositum dis
 positione alterius speciei a dispositione

alterius subiecti. Confirmatur. quia
 forma eiusdem speciei habet dispositi
 onem eiusdem speciei. Sed magis albu
 et minus album sunt eiusdem speciei. g^o
 hēnt dipoionē ei^o de spci. Si cōcedas
 qz dispo hec et illa sit eiusdem speciei.
 habetur propositum. quia dispositio il
 la que est forma eiusdem speciei suscipi
 et magis et minus secundum te. pte^o.
 ad principale. habito termino secundu
 rationem qua terminus cessat motus.
 quia hiisbus ptebus cessat motus.
 et generatio ex primo de generatione.
 Sed per te in principio calefactionis
 habetur caliditas secundum rationem
 qua est terminus calefactionis. ergo in
 principio cessabit motus ille. qd est im
 possibile. et batio minoris. quia oē qd
 mouetur habet aliquid de termino a
 quo. et aliquid de termino ad quem. ex
 sexto phy. g^o in principio calefactionis
 in ipso calefactibili est aliquid de essen
 tia caloris. Si g^o essentia caloris non
 suscipit magis et minus. in principio erit
 calor perfectissimus secundum quē mo
 dum est terminus motus. g^o et. dices
 qz calor non est terminus secundum per
 fectionem essentie sed secundum perfe
 ctum esse in subd. Contra. quia si mo
 tus est ad esse perfectum in subd. illud
 esse in subd. aut erit item cum essentia
 caloris aut aliud. Si item. g^o illud esse
 non erit perfectum nec essentia caloris
 et sic habetur propositum. Si est aliud
 et accidēs cū illud suscipiat magis et mi
 g^o aliqd suscipi magis et mi^o i cōtra sua
 et si sic habet propositū. Confirmat
 quia inter maiorem et minorem est per
 se motus. ex qnto phy. Sed calor ma
 ior et minor sunt de genere qualitatis.
 g^o aliqua forma de genere qualitatis ē
 per se terminus motus. et tunc illud qd

pus. **S**ed contra illam conclusionem arguitur per Boetium super predicamenta super illud quod una iustitia non est magis iustitia quam alia dicitur quod qualitas secundum se non suscipit magis et minus. sed secundum illas. **R**espondeo. quod autem ibi tangit unum dubium. dicitur ei quod a bigere potest aliquis utrum in abstracto suscipiat. sed in concreto certum est. verum tamen cum ambiguitate potest stare quod recipiat in abstracto sicut in concreto. nec Boetius facit aliud ibi nisi quod recipiat dicitur autem. Ex hoc conclusionem correlatiuam quod opinio ponens dictam causam ipsius magis et minus est falsa. Quinta conclusio sit ista. Radicatio forme in materia non est causa suscipiendi magis et minus. hanc ostendit sic. quod ista radicatio vel est aliquid distinctum a forma radicata. vel non. **S**i non habet propositum. quod cum illa radicatio sit magis et minus. ergo forma. si est aliquid distinctum vel est forma absoluta vel respectiva. si absoluta habet propositum. si respectiva sit. quod magis et minus in forma respectiva oritur ex magis et minus in absoluto. **P**roterea. si sic ergo ubi forma est magis radicata ibi sit ubi erit magis tale. conclusio est falsus. sicut apparet manifeste. quod secundum medicos febribus ethica est magis radicata quam terciaria. et tamen quod terciaria est intensior. itero terciaria est magis febricitans. si vero necundum est aliquando rubicundior. et tamen rubor est in eo minus radicans quam in aliquo qui non tantum est rubens. puta sanguineus. **S**exta conclusio est ista. Secundum forme non est causa formalis suscipiendi magis et minus. hoc apparet quod secundum dicitur tale per formam inherenter. et non econuerso. ergo dicitur magis tale propter maiorem formam et non econuerso.

Quantum ad secundum.

Primo ad euidentiam et declarationem tituli aliqua permittitur. scilicet ex dictis con-

cludo questionis concluditur. 3. quodam dubia absoluitur. de primo quod ponitur in questione. utrum in quidditate forme et cetera. **N**otandum quod quidditas est duplex. quedam specifica. quedam indiuidua. **A**d cuius euidentiam est notandum. quod in albedine est 3. considerare. scilicet naturam specificam. secundum gradum indiuiduale. sed tamen essentiali. quod est quantitas entis indiuidui. 3. gradus indiuiduale. quia albedo indiuidua est hec et hac duplici quantitate quod possit intelligi. **S**ed tamen non quod ex quidditate primo modo sed secundum. ut patet inferius. **P**ossit secundum sit dare gradus. et quod gradus arguit quantitate. **E**st notandum quod quantitas est triplex. scilicet molis vel dimensionis. quantitas perfectionis que respicit esse rei. et quantitas virtualis. que respicit agere. et forte haec incidit cum tertia. quia agere sequitur esse.

Hoc uero de gradibus forme de quibus queritur uidendum est primo. **A**n isti gradus sint. secundo quid sint. tertio quales sint. **S**i queratur an sint. probatur quod sic. **N**am impossibile est eadem formam simul a diuersis secundum alias et aliam rationem participari nisi illa forma compatitur secum pluralitates illarum rationum. **S**ed aliqua forma specifica puta albedo participatur a diuersis secundum aliam et aliam rationem. per ergo et cetera. illas rationes dico esse gradus.

Contra. **O**mne uniuocum participatur secundum eandem rationem. ergo non sed aliam et aliam. **R**espondeo. uerum est secundum eandem specificam et communem. non secundum eandem indiuiduam specialem. **P**roterea. secundo sic. impossibile est aliquam formam simul pluralibus communicari nisi in se sit aliquantulum illimitata. **E**xemplum de essentia diuina. quod una existens. coeque tribus personis. **S**ed esse illimitatum habet rationem graduale. ergo omnis forma quod sit pluralibus coeque habet

gradus. pte. Qis for^o que in realiter
distincus real^o diuidit^r est in se reauter
diuisibilis aliq^o for^o ipecifica puta albe
do real^o diuidit^r in p^oibz indiuiduis al
bedinis. g^o ipa est in se real^o diuisibil^r
p ptes illas in quas diuidit^r. uoco gra
dus. Si quis. isti gradus qd sint. assi
gno tale rdes. Gradus for^o de qua nūc
est s^omo. ē portio pfectio naturalis for^o
specificē extra eius qditationis cōceptū
s^o ipam formā specificā infra suū con
ceptus essential^r includēs. inclusa rea
liter infra cōceptus indiuidui uaguage
et si signati signate. Si quis isti grad^o
quales sint. dicēdū q^o gradus qdā sūt
essentiali^r. et qdā formati^r. qdā pfecti
onū uniti^r cōtētari^r. Hoc ultimo modo
intelligo gradus de qbz nūc queritur.
Ex his concludit^r correlati^r. p^o q^o diuer
sitas horum graduum non diuersificat
speties. p^o. q^o sunt portiones eiusdem
forme specificē. s^o q^o forma specifica ē
indiuisibil^r quantum ad gradum (pecti
ficum. diuisibil^r uero quantum ad gradū
pfectionales. 3° q^o p^oalitas horum gra
duum non est infra cōceptus specificus
forme positiue. s^o solū p^omissiue. . q^oto
q^o indiuiduū qd cōponit^r ex forma spe
cifica et p^opetate indiuiduali cōtinet uni
tue illos gradus. p^ois 3° magis et mi^o
et c. et q^o magis et minus importāt quā
tā cōparatōes. p^omittit^r de cōparatōe quā
dam distinctionē. s^o ostēdā quō se h^o
magis et minus. ad maius et minus.

pte. p^omū sciēdū q^o cōparatio quedā
est abusua. ut cum dicit^r lux est clarior
tenebra. qdā est excessiua. ut cum di
citur infinitū est maius finito. qdā est
equiuoca. ut cum dicit^r q^o uox est ac
cutior sapore. qdā est analogica. ut
cum dicit^r q^o subā est perfectior: nel
perfectior ens q^o accidens. Ista autē
analogia non aufert tollitur uniuocati

onem met^oba^o. quedam est uniuoca.
ut cum dicit^r unum esse albius altero
et hec est prop^oa comparatio in formā
unius spetiei. de qua habetur. vii. phy
Dicit^r ex hoc p^o q^o magis et minus ac
cipiunt^r p^oppie in forma eiu^odes spetiei.

pte^o in dico q^o magis et minus et ma
ius et minus cōueniunt et differunt. cō
ueniunt quā de dupl^o. primo q^o utruq^o
est comparatio quedā. s^o q^o utrob^o
q^o est comparatio disqu^oparantie. que
oritur ex disqu^oparantia et disformitate
terminorum. Si differunt multipliciter
primo quia maius et minus important
comparationem unius ad unum p^oale
in se. Si maius et minus importāt cō
parationem unius ad alterum non p^oci
se. sed in comparatione alicuius tertii
qd^o partic^o pant. puta alicuius forme.

s^o quia magis et minus sūt aduerbia
ideo distinguunt^r sicut modi. s^o maius
et minus sūt nomina. ideo accipiunt^r.
non modaliter sed nominal^o. et signifi
cant formas non modos forme. 3°. q^o
magis et minus nō dicunt^r de forma
participata sed de ipis participatiuis.
Si maius et minus econtrario. patet.

q^oto. quia magis et minus sumunt^r
p^ones intensionem forme. Sed maius
et minus p^ones extensionem subi. v^o.
quia maius et minus non semper faciūt
participatōes dici s^o magis et minus. D.
g. de quantitate q^o non dicit^r magis q^o
tū aliqd q^ouis maiorē habeat q^ouitatē
vi^o. q^o magis sp^o p^oappoit in for^o mai^o
s^o nō econtrario. ut^o de q^ouitate. Sic g^o
explanat^r ē ii. q.

De secur^o de ex predictis .

p^o q^o ad q^oonem. R^ospōdēdū est affir
matue. q^o. s. for^o accidental^o de qua q^o
ritur h^o tales gradus. dico etiam q^o p^o
cisa rō sulcipiendi magis et minus ē la
titudō grauius in for^o ipecifica. sine q^o

modo graduū in for^a specifica. sine qd^o idē est illimitatio for^a que participatur. pbatio hui⁹. Tūz ex iprobatoe oīz opī. pcedētūz. Nec uidet^r etiam una uia restare nisi ista. Tūz. qz ipossibile est formā picipare fm magis 7 minus nisi in se sit aliquatiter illimitata. qz oppositū p̄dicat infert oppositū subī. da ei qz non sit illimitata quo picipabit^r fm aliuz 7 aliū graduū. Tūz qz p sim p̄ficius super p̄dicamenta c^o. de qualitate. ubi recitatis multis opī. de cā suscipiēdi magis 7 minus. 7 iprobatio p̄fert 7 recomendat opī. archite dicens sic. Mirabilz archite breuī sermone cām eius qd^o est magis 7 minus infinnat di. qualitas ei qz infinitates quādas picipat. ideo fm rōnez quādas eius ē qz suscipiat magis 7 minus. 7 non ex p̄cipalibz. hec ille.

De tertio circa predicta oc currit tria dubia. p̄mas est quātū ad horūz graduū augmētationē. s3 q̄rū ad corūz unione. tertū quātū ad corūz p̄fectionē. Quātū ad p̄mū dubiū. di co tria. p̄mus dicit^r est qz in motū intē sinu ul^o remissio accidētāl for^a non corūmpit^r graduū forme p̄existens. Ad cuius euidentiam notādus qz Bodofredus ponit qz cūz aliqd sit de albo albi⁹ ul^o de albo minus albi⁹ tota forma p̄existens corūmpit^r 7 nouus indiuiduus forme generat^r. qd^o pbat^r dupl^r. Tūz qz termini motus sunt incōpassibiles. ex. v. phy. s3 graduū for^a p̄existens 7 sequēs sunt ti motus intēhui 7 remissiu. g^o non possunt sē esse. Tū qz si graduū p̄existens remaneret for^a mutaret^r a gradu in gradu. 7 p cōns for^a esset subūz trāsmutandis. qd^o est falsū. s3 cōtra istā opī. arguit^r p̄ bāndū dicentū p̄mū. Et arg^o p^o sic. In motū augmētū. ul^o decremētū q̄ritatē p̄p̄e dicit^r nō cor

rupt^r p̄ p̄existens. g^o nec hic corūmpit^r graduū for^a p̄existens. cōtra pat^r a simili. 7 ip̄e etiā cōcedit utrūqz. probatio antecedētis. Tū qz al^o quot sūt momenta in motū illo tot essent indiuidua q̄ritatis. qd^o uidet^r absurdū. quia iā nō esset unus motus cūz sint istāta infinita ut uidet^r. Tū qz in rarefactioe specierum in eucrasia 7 cōstructione quā necessario sequit^r q̄ritas maior ul^o minor q̄ritas p̄cedēs corūmpere^r. qd^o est impossibile. qz iā non remaneret s3 quīs mutatis 7 corūptis sp̄ibz. dicit^r qz remanet simil^o q̄ritas. 7 h^o sufficit.

Cōtra. qz illa q̄ritas non differt a p̄a fm hoc nisi solo numero: sic est q̄ritas aque ut q̄ritas non differt nisi solo numero. si similis q̄ritas sufficit. g^o sub q̄ritate aque si sequat^r remanet sanguis qd^o est falsū. 7 non tenēdus fm fidem. s3 qz si ista rarefactio ul^o cōstructio fiat ab agente naturali tunc ageret sine m^o ul^o subd^o. qd^o uidet^r falsū. p̄te^a. ad p̄ncipale sic. oīs for^a accidētāl que corūmpit^r ul^o corūmpit^r p̄p̄ subī corruptionem ul^o p̄p̄ actiones corūari. s3 cū ex minus albo fit magis albus neutro dictorum mōzū pōt corūmpi minus album. g^o manet. minor p̄. de subd^o. qz illud manet. nec corūmpit^r etiā a cōtrario n^o for^a mali nec naturali. qz albi ficās non contrariat^r albo nec formal^o nec uirtual^o. p̄te^a. calidū agēs in frigidū remittit ipm. p̄. ul^o g^o frigidū remissus est idem cum intenso p̄cedente. 7 habet^r p̄positum. qz manet. ul^o aliud 7 tunc quero a quo generatur. nō a calido. patet. nec a frigido p̄cedente. qz illud nō est p̄te^a. nec a frigido sequente. qz illud est p̄sterius 7 effectus. g^o non h3 unde sit. qd^o est absurdū dicere. p̄te^a. supposito qz uolūtas p̄actū p̄p̄us possit remittere actūz intensius. sicut etiā potest total^o

f...

tollere impando intensus ne consideret
omio. ul non ita intense. tunc sic illa vo
luntio remissina necessario presupponit
aliquem actum intellectus non sequentem
q est nonus p te. qz ille posterior e. g.
precedente. et per e no pcedens no cor
rumpit. pte. si sic. g. agens naturale
imperfectus produceret effectum pfectio
rem. cōtra est manifeste falsum. g. āno.
cōtra ostēdit. qz in actibus augmenta
tibus ip̄ma habitus est q quartus sit
imperfectior q̄ primus ul secundus: iste
actus pduceret in quarto gradu quod
nō faceret primus ul secundus licet sint p
fectiores. Neqz rōes eius cogūt. Ad
p̄mā et impossibilitate terminorū. et c.
Notādu est ad huius evidētā q dñs
est motus. s. acquisitivus et p̄ditivus. Ex
emplus p̄m. cuius ex non albo fit albu.
Exēplū si. cuius ex albo fit non albus et
istorū motū termini mō isto se habēt
sicut ē i quadā q̄st. pcedenti. qz i motu
acquisitivo terminus a quo est p̄natiō.
et tunc ad quē positivus. s. in motu de
perditivo est ecōverso. Itē notandus
q si motus p̄ sunt capi dupl. ul p se
ul per accidēs. p̄ se qdē ti sunt p̄natiō
et habitus. et hi sunt p̄m. p accidens
aut si sunt ambo positivi. et hi sunt ti
cōcōitantes. Exēplū p̄m. cuius dicitur
fieri albus ex non albo ul ecōverso.
Exēplū si. cum dicitur fieri albu ex ni
gro ul ecōverso. Ex qbz cōcluditur
correlatiō p̄ q motus acceptus s̄m rōes
p̄mos est unus simplex motus habēs
tantū duos terminos sive sit acquisitivus
sive deperditivus. Exēplū cuius ex albo
fit non albus. hic ei tantum sunt duo
termini habitus et p̄natiō. s̄o q mo
tus acceptus s̄m rōes cōcōitantes nō
est simplr unus motus. immo duo mo
tus. et quattuor termini. duo positivi. et
duo p̄nativi. Exēplū. Cuius ex nigro

fit album. ibi est unus motus a nigro.
ad non nigrum. et alius a non albo ad
album. Tunc ad formam rōis. cuius di
citur in maiori q termini motus sunt i
cōp̄sibiles. si intelligit de rōe p̄m. sic
est vera ista maior. sed minor est falsa.
patet. si de cōcōitantiis sic est falsa ma
ior. et minor vera. sicut p̄ ex preceden
tibus. ad s̄m. negatur cōtra. non eis
forma transmutatur sed subz s̄m for
mā transmutat a gradu in gradu. No
tandus q dictam conclusionem unus
aius probat sic. Si minus album cor
rumpit quando fit magis albus ul cor
rumpit in tempore vel in instanti. Si
in tempore habet p̄positum. qz aliq̄
do simul erunt minus album et magis
albus. Si in instanti. ul in instanti me
diato vel immediato. Si mediato erit
tempus mediū. et sic idē quod prius.
Si immediato. g. instantia habebunt
se cōsequentes. qd est contra arist. vi
phy. pte. s̄o sic. ponantur duo calida
approximata agent i se mutuo propter
materiā. Quero quid resultat ex ista a
ctione. patet q calor. Si g. calor prece
dēs corrumpit sequitur q aliquid agat
ad sui corruptionem. quod est falsum.
Alius quidē pro eadē conclusione ar
guit sic. Si in hoc augmento gradus
precedens corrumpitur. g. motus q̄ sit
ex minus albo magis album non esset
unus motus continuus. consequens est
falsum. g. et antecēdēs. cōsequētia pro
bat. qz cum continuus sit cuius p̄tes
copulantur ad rōem communes. ul ista
continuatio esset ex parte forme i s̄bi
Non ex parte forme: qz s̄m te g. rōe
forme ponuntur dīcreti et distincti actu
in propriis formalitatibus existētes. qd
est contra rationes partium continui.
Nec ex parte subī. qz cum terminus
communis ad quem partes continui

copulantes sit aliqd indivisibile illud i corpore haberet esse puncta corespo dens ipis partibz sine gradibz forme: ut continuatnu eazus. Ss hoc e impossibile. qz cum partes forme sm quam e motus sint divisibiles necessario psup ponit subz quatz r divisibile. non punctis. giste motus esset totus discre tus r discontinuus. Ss iste rationes no cogut. Ap pmas pot dici q corrupti. non in tempore nec i istanti aliquo me diato ul immediato sz in eodem. sicut de generatione r corruptione dicif viii. phy. qa in eode istati in q definit esse corruptus incipit esse generatum. pars in conversione eucariste qa in eode i istanti quo definit esse suba panis icip esse corpus christi. Contra. g sil erit in eodem instanti. R. falsus est non sunt simul sz simul unus definit r aliud incipit. Ad sm. peccat. Tum in suppo sito. qa posito casu non ageant i se mu tuo qa actua r passiva naturalia opor tet esse contraria ex p de generande. Tum qa esto diceretur q aliqd agit ad sui corruptionem non per se sz per acci dens. sicut omne agens naturale agen do repantur. ex tertio phy. ita dicere tur ble. Ad tertius. negatur contra. Ad probationem dico q continuatio posset esse ex parte utriusqz. Ad pro bationem de forma. dico q esto adue niente so gradu corruptus primus no sequitur qn sit in potentia r ad suum communem copulens. immo est neces sarium hoc ponere in quolibet successi vo ut sit. Exemplum de tempore cui pars preterita non est adueniente futu ra: nec oportet ex hoc q gradus sint distincti acti sed sunt fluentes r in po tentia unus post alium successine. Ad probationem de subo possit dici q to tum subz responderet pro termino illo

continuatio r haberet rationes indivi sibilis non simpliciter sed in comparati one ad partes motus. ut quarto phis. caplo de tempore dicif sicut nuc ad te pus sic subz motus ad motus. Unde sicut motus r tempus sibi corespondet sic subz motus r nunc r mutatus ee. Secudu dictus est circa predicta. q au gmentus forme subalis non sit per ext ractiones graduum nl partuz virtualius de potentia ad actum nullo penitus ad dito. Ad cuius evidentia. Notandum q est op. hen. v. qdlibet. q. xviii. q augmens for fit mo p dicto. Imagiaf ei q in prio gradu forme sit virtuali omnes gradus perfectionales ei q per actiones agens extrinseci reducuntur de po ad actus. ita q for que fuit sub gradu imperfectiori facit quenda saltus r transit ad gradu perfectiore. ad mo du quo alqs se mutat de loco ad locu ides manes. Sicut si putas un palmi angeref r fieret duorum palmoru sine additione cuiuslibz extrinseci. Similz dicit in pposito. Dicit aut quasi tria di cta. pmu est q possibilitas b augmēti non e ex pte subis forme habens ptes formas in sua essentia in uizente que i gradu remissomanens e in po ut dedu cat ad actus r fiat interior r pfectior. sm est q huiusmodi augmens non fit p appositione alicuius nove ptis. 3^m est. q augmens forme fit p extractio nes ptuz virtualiu in essentia forme. q zuz qlibzeducta ponit augmētū nō so lus in suba forme sz etiā in uizente. p hac opi. arguif dupl. p sic. ubicunqz est mutatio ibi est extractio de po ad actus. sz cum de minus albo fit magis albus est mutatio. g r c. so sic. qlitas intēdis g mutat. g p extractionem de po ad actus. p contra ps. q fa ut pus Ss corraista opi. arguif pbato dictu

Alii dicunt quod esse in potentia potest esse
 duplex. ut in potentia obiectiva. ut in po-
 tentialia. Nunc ad propositum unus gra-
 dus non est in potentia obiectiva ad a-
 lium. sed in potentia coniectiva ad aliud.
 et ista sufficit ut possit facere unum. Contra
 quod istomodo uterque gradus est in po-
 tentialia ut in actu. quod non est ratio quare unum
 magis in potentia coniectiva ad aliud
 quam conuerso. quare non uterque erit in actu
 nisi uterque in potentia. Alii dicendum
 quod argumentum procedit de una tantum com-
 positione. quod ibi non est compositio alterius
 rationis. et unus esse in actu. ad esse in po-
 tentialia. non sic inproposito. Ad hoc dicen-
 dum quod distinctio specifica est duplex. quod
 datur simpliciter. quod datur secundum quid. Exemplum
 primum. homo et equus. Exemplum secundum
 culinus et femininus. que distinguunt specie
 in ratione sexus. non nature. sic etiam aliquis
 homo. et quilibet individuus uagum. est quod
 datur specie secundum quid. Ad formam. si ma-
 ior sit uera hoc est loquendo de specie sim-
 pliciter. sed tunc minor est falsa. sicut patet
 Quatuor ad tertium dubium dicunt quod isti
 gradus non sunt eiusdem perfectionis sed
 species posterior est actualior et perfectior priore
 Contra. quia si sic species esset augmentum for-
 mae in duplo. immo in plus. quod si forma. x.
 graduum augeret iste. ix. additus ua-
 leret tantum quatuordecim. x. et plus. et sic totum
 equipoleret forme. x. graduum et plus quam
 x. superaret. x. quod est falsum ad sen-
 sus. Dicendum ergo quod sunt eiusdem perfecti-
 onis proportionaliter accepti. quod dico pro-
 tanto quod quilibet gradus est diuisibilis in
 alios cum sit quoddam quantum. sed hoc dictum
 occurrit aliud dubium. nides quod ex duo-
 bus gradibus equalis perfectionis non fiat
 forma intensior. sicut nec ex duobus tem-
 peratis sit intensius calidum. Respondeo. postea per
 exempla quod ex duobus talibus sit intensius.
 primum exemplum est quod ex duobus ignibus sit

ignis intensior. secundum quod duo lucia coniuncta
 faciunt lumen intensius. tertium quod duo gra-
 uia faciunt grauius. per. per. quia ad per-
 fectionem essentiali. ex duobus inanimatis
 eiusdem speciei fit aliquid perfectius. cum quilibet
 dicat aliquid perfectionis totum acceptum.
 Respondeo ad argumentum de temperatis. dicendum quod ratio
 habet quod quibus temperatis habet subiectum dicitur
 etiam. sed si temperatis unus subiectum addit. refertur
 alteri fieret intensior. sicut et apparet de
 duobus albis. quod si albedo unius albi ad-
 dere alteri fieret albus intensius. non autem
 si manet subiecta distincta. Contra. quod
 re gradus caliditas in duobus ignibus. et lumen
 in duobus luminibus. et grauitas in duobus
 grauibz intensius non obicitur distinctione
 et diuersitate subiecti. Respondeo. quod e. Sic ad quod
Ad primum principale. Et
 per ad ac. vi. prin. dico quod loquor de forma
 accepta secundum esse specificum et ut sic abstrahit
 ab omni gradu. Ad aliud de. viii.
 meta. per idem quod loquor de graditate inquan-
 tum exprimitur per distinctiones. hec est gradita-
 tas specifica. unde subdit parum per ar.
 Et quocumque nec numerus habet magis
 et minus. nec quod secundum speciem subiecti. sed sicut quod
 cum materia. ita quod ly sicut non est due dictio-
 nes ut sit sensus si totum specifica habet ma-
 gis habet quod est cum materia ut est una. et tunc est
 sensus. sicut cum materia. i. in inferioribus indi-
 uisibilibz quod eius sunt materia. nulla ergo ma-
 ioritas est in graditate ut graditas est. quod ut
 sic abstrahit ab omni coniectura individuali
 Ad rationem primum dico quod iste gradus non
 parum ad graditatem specificam. ut dictum est. et
 cum dicitur gradus totum intensitas est unum per accidens
 Non sequitur. quod iste gradus non sit de
 e. speciei est tamen de esse individuali. ut
 predictum fuit. Alteri cum inferat gradus non
 dicit totam essentiali individuali. Non sequitur quod
 nam specifica non in suo conceptu abstrahit
 a quolibet gradu tamen est idem cum quolibet
 reali et idemque. et includit reale in quibus

gradu. Ad fm dicendum qd differen-
tia inter magis et minus eiusdem forme
non dicitur proprie formalis differentia. co-
modo quo loquitur aristoteles. octo meta. s. po-
tius est differentia formarum. et tunc non
sequitur g' specifica. Exemplum s. for. et
p'lo. differentias habet formarum. quia
per aliam formam est hic et ille. et tamen
non sequitur g' distinguuntur specificae.
Ad tertius. cum inferatur g' albedo inter-
ior esset compositior. dico qd non est co-
positior proprie. et cuius additur qd for-
ma simplicior est perfectior. dico qd uerum
est de simplicitate opposita uere compositi-
oni et proprie. qualis non est in opposito.
Ad quartus cum inferatur g' una albedo
esset magis albedo quam alia. Nego con-
sequentiā. ad probationem bene sequitur.
qd exiit maior. s. non magis. qd magis
dicimus de participantibus non de participa-
ta forma. Ad ultimum dicendum qd cotigens
est duplex. uel realiter et conceptibiliter. omnes
g' gradus forme specificae sunt ei cotin-
gentes. non realiter. s. conceptibiliter. p' qd
sunt extra conceptum eius ordinatum. s.
hoc non obstat sunt de essentia for-
mae in diuina. nec accidunt ei essentialiter. nec
conceptibiliter. imo et audiunt infra conceptum
ei. non omnes. s. reddendo singula singula.

Item articulum. ter-

tius principales habet tractatus
ubi est querendum de puatione
qd in actione naturali neces-
sario requiritur una tantum quia questione
Vtrum puatione qd est tertium principium in na-
tura sit idem realiter qd primum. uideatur
qd sic. qd si non. g' erunt quatuor princi-
palia nature. compositio est sicut et contra aristoteles. primo
phy. g' antecessor. probatio consequente.
qd puatione p' p'ntur principium p' accidens
qd inest materie qd est principium p' se. uel
qd est ad generationem naturalem necessa-
rio requisita. utrumque conuenit primo.

ps. g' erit nature principium. g' quartum
si a puatione distinguatur. p'nt. qd
sum separatio est impossibilis contra di-
ctorie illa sunt idem realiter. s. potentia
et puatione sunt huiusmodi reipsum materie
ut uidetur. g' et c. p'nt. qd solum distinguuntur
conceptibiliter. sunt idem realiter. sed puatione
et potentia materie sunt huiusmodi. g' et
c. minor patet ex p'p'bi. ubi dicitur qd
materia et puatione sunt idem subiecto
differentia ratione. et idem uidetur dicen-
dum de potentia materie. p'nt. omnis
distinctio realiter est relatio realiter s. pua-
tio cuius sit nihil non potest fundare relatio-
nem reales. g' nec distinctiones reales.
Confirmatur. qd omnis distinctio realiter arguit
duo extrema realia. sed puatione nihil est
reale. g' et c. p'nt. quando aliqua sic se
habent qd uno posito uel destructo et a-
liud similiter illa uidentur esse idem realiter
s. puatione et primum sunt huiusmodi. ut uide-
tur in aduentu et recessu for-
mae. g' et c. p'nt. inter non entia non est alia realiter
s. puatione et primum sunt huiusmodi. g' et c.
minor est ad puationem ps. de po. et c.
probatur. qd aliter faceret conceptionem cum materia.
quod est contra simpliciter. apponitur.
qd si sic g' entia tantum duo principia nature
compositio est sicut et contra aristoteles. p'p'bi. g' an-
tecedens. probatur contra. qd quicquid eidem
sunt idem realiter et inter se sunt idem realiter
s. materia est idem primum. si g' puatione est idem
primum. g' materia et puatione sunt idem realiter. et p-
compositio non ponant numerum principiorum
s. erunt tantum unum principium. et for-
ma aliud. et sic erunt duo tantum.

R'ideo in ista questione.

Primo inquit de identitate primum ad ma-
teriam. unde de identitate puationis ad po-
tentiam materiae. quod est principale queritur. Quatuor
ap' primum recitabo una ep. s. o subitum g' a
eius ipagnatione. tertio dicam aliter ad qd
suerit. de p'nt una opt. Egidius super

p^ophi. q^u ut reducatur ad mōs pot^{est} tertia
 p^omus dicens est q^u in generatiōe subē
 est distinguere actus et potētiās. Nam
 sicut forma essential^{iter} est actus. sic m^o ē
 essential^{iter} p^o. p^oat pot^{est} sumi dupl^{iter}.
 s. p^o resp^u ut p^o fundamēto qd^{est} ipa
 subā m^o. Iste etiā resp^u pot^{est} sumi du
 pl^{iter}. ut ut est cōiunctus actui. i. forme
 ad quā est. ut ut est abiciens formam.
 hoc p^omissio dicit ad quēstionē q^u potē
 tia accepta p^o fundamēto est idē re
 al^{iter} cū materia. sicut p^o ex se. si uero
 accipit p^o resp^u sicut differt real^{iter} a
 m^o. p^o quo ut ait facit due dōas comē
 p^o q^u adueniente for^{ma} cedit p^o a forma
 s. m^o manet et non cedit. g^o p^o non est
 idē cū m^o. s. a est. q^u p^o est in pre
 dicamēto relatiōis. Materia autē ē in
 predicamēto subē. g^o non sunt idē.
 s. m^o dictum est. q^u non obstante ista un
 tate potēne ad materiā. nihilōius for^{ma}
 immediatē unīf^{ic} materiē. qd^{est} sic declarat.
 q^u materiā et for^{ma} licet dicat aliā essētiā
 dicunt tamē idē esse. Itēo unio m^o
 ad formā q^u ad mediations et in
 clusiones accipiendā est s. m^o esse. et q^u
 idē est esse relatiōis et fundamēti nō
 obstante p^o accepta p^o resp^u nihilōius
 forma unīf^{ic} m^o immediatē. q^u ille resp^u
 potētiā nō est aliud a m^o. et per cōns
 non ponit numerū. nec tollit imediationē
 nez. Supponit de idēitate relationis
 ad fundamētū probat ex hoc q^u al^{iter}
 compositior esset albus similis q^u albus
 solum. qd^{est} nides falsus. cū hō ex non
 simili possit fieri similis. nulla mutatiōe
 facta in eo. sicut habet octō et v. phi.
 tibi ex hoc probat q^u in aliq^u non est
 motus. tertius dicitur est. q^u iste resp^u
 potētiā in m^o est realis non tantum
 s. m^o esse sed s. m^o dici. Ad cuius emendatā
 notat q^u cū predicamēta cōicent sibi
 mōs essendi. Exemplum de qualitate et

forma subāli. Nam forma subāli dicit^{ur}
 qualitas q^uto meta. ideo non solum in
 predicamēto relationis s. etiā in quo
 lib^{et} alio est reperire secundū esse et s. m^o
 dicit^{ur} et dicit^{ur} aliquid esse in aliquo predi
 camēto s. m^o esse quanto per se et s. na
 turas suam propriam est in illo predica
 mēto. sed s. m^o dici quando s. m^o naturas
 suam propriā est in uno predicamēto.
 ratione tamē alicuius modi sibi cōicari
 dicit^{ur} esse in alio. Exemplus de scientia
 que real^{iter} refertur ad scibile tamē q^u
 s. m^o illud qd^{est} est in predicamēto q^u
 tatis. itēo est relatiōis s. m^o dici. Ad p^o
 possum cū m^o s. m^o illud qd^{est} sit in p^o
 dicamēto subē itēo refertur s. m^o dici ad
 formā p^opter quēdā modū ques hēt
 relatiōis. hec ille. De s. o principali argui
 tur p^omo cōtra dictū p^omu Egidii. nā
 uidetur dābus. Tū q^u m^o non est essen
 tial^{iter} p^o accepta p^o resp^u. Tū q^u p^o
 accepta p^o resp^u aptitudinali non disti
 gnitur real^{iter} a m^o ut inferius ostendetur
 hic aut uidet^{ur} general^{iter} loqui de resp^u
 utroq^{ue}. Contra s. m^o dictum arguit^{ur}.
 Tū q^u cōtradicit p^omo. Nam in p^o dicto
 ponit q^u p^o accepta p^o resp^u distingu^{it}
 real^{iter} a materiā. p^o quo adducit comē
 In s. o aut dicto ponit q^u nullus resp^u
 distingu^{it} real^{iter} a fundamēto. Tū cōt^{ra}
 illud qd^{est} dicit q^u m^o et forma sunt idē s.
 esse non s. m^o essentias arguit^{ur}. q^u l^{iter} illud
 esse comē. m^o et for^{ma} est esse essentle p^o eē
 existente. et hoc nō m^o ut forme. ut ipi^{us}
 composuit. Non primum patet. q^u esse
 essentle et essentia idē sunt. si g^o essen
 tia est aliud sequitur q^u esse essentle est
 aliud. Nec s. m^o per itēo. q^u esse existen
 tie non differt ab essentia ut nunc sup
 pono. Item materia potest separari
 a forma non solum ab hac. patet.
 Sed etiam a quacunque ut superius
 in quadam quēstione ostensum est.

Nec tertium. quod esse compositum sine sit esse
essentie sine existentie realiter distinguuntur
a materia et forma. sicut et ipsa composita ut ostendit
et in sequenti. quod parte contra suppositum
de identitate relationis ad fundamentum
tunc arguitur multiplex per hoc. nihil est idem re
aliter alicui sine quo potest esse realiter absque
contradictione. sed multae relationes sunt sine
quibus fundamenta per se sunt esse sine contra
dictione. ergo tales relationes non sunt idem
realiter fundamentis. maior probatur. tunc
quod aliter sequitur quod idem sit et non sit. et
est omnis per principium. Tunc quod aliter non videtur
probari posse distinctionem realem inter etiam
sed erunt idem forma et materia. et albi. et cetera. Nam
si dicas quod distinguuntur inter se probabis nisi
quod sunt separabilia ad invicem. et unum
potest esse alio non manente. Tunc quod aliter per
est doctrina. vii. topic. ubi dicitur Aristoteles. quod
problema de eodem et diverso facilius de
struunt per contradictionem inveniunt. sed diffici
liter de struunt non autem facilius destruunt
illa maioris positione negata. Tunc quia
sic probatur aliter materia et forma per philosophum.
et loci alocato. quarto philosophum. Nam sicut trans
mutatio diversarum formarum circa ean
dem materiam ostendit materiam esse aliam a
forma. sic transmutatio corporum circa eam
dem locum ostendit locum esse aliud a loca
to. quod uno manente aliud non manet. ma
ior patet in omnibus relationibus. quarum
fundamenta possunt esse sine his. sicut in
omnibus relationibus equiparant. puta. simile
equale. et huiusmodi. et quibusdam disparant.
sicut sunt dominus et servus. et cetera. parte.
connotes aliud per identitates si sit perfectio
et coterminus est perfectio. sicut anima perfectior
ceteris intellectibus perfectior. sed perfectio
fundamentis non ceteris semper relationem
perfectiores. quod non omne albus est similis
per ergo fundamentis non continet talem
relationem ut eandem sibi realiter. parte.
si sic. quanto fundamenta essent magis di

et relationes essent magis differentes.
connotes est similis. ergo. contra est evident. et
finitas consequens per. quod qualitas et quan
titas magis differunt quam pater et filius.
vel quam color a seipso. et tamen similis et
equalitas quod fundantur super qualitates
et quantitates minus differunt cum sint
relationes eiusdem speciei. scilicet. equiparant
quam paternitas et filiation: que sunt relatio
nes disparant. Relatio etiam simili
tudinis et relatio per tunc actus quod in
colores fundantur plus differunt quam simile
et equale. per. multe autem alie rationes
sunt pro hoc. sed causa brevitas ista
sufficiant pro presenti. Nec rationes
altius capi. cogunt. cum dicis. quod tunc
albus simile esset compositus. dico quod
verum est. quia habet in se actum et po
tentiam. scilicet. fundamentum et relationes.
cum dicis quod non. quia in ad aliquid non
est motus. et quod aliquis de novo fit similis
sine sui mutatione: dico quod hoc est simile
unde notandum. quod mutari est aliter se
habere nunc quam prius. hoc autem potest
esse dupliciter. vel ad se vel ad alterum
primo modo mutari est in formis abso
lutis. secundum relationem. Ad philosophum. v. phi. dico
quod ipse ponit quod non est possibile aliquid
aliter se habere ad alterum nisi alter
se habeat ad se. et hec est ratio eius ibi
itero dicit quod in ad aliquid non est mo
tus. solum ergo ibi intendit ostendere in
quibus predicamentis est motus primo
et in quibus non. Confirmatur. quia
ibidem vult quod in substantia non est motus.
et tamen nullo dubitante in substantia est mu
tatio. ergo ex intentione eius ibi non ha
betur nisi quod in ad aliquid non est motus
cum quo fiat quod est ibi mutatio. Contra
tertium dictum. de illa relatione simile
esse et simile dici arguitur. quia vel hoc simile
esse et simile dici referuntur ad rem quod
refertur vel ad relationem qua refertur.

Si primus g^o nullum relatiuum est fm
esse. q^z nullus absolutus fm se et fz illd^o
qd^o est est in predicamento relatiouis pz
Si fm g^o scientia referatur fm esse. qd^o
est contra te. cōsequētia pz q^z relatiō
qua scientia referatur est pz se in genere
relatiouis ex qnto meta. qa est de ter
tio modo. Non est ergo distinguendū
inter realz et fm esse. Nec inter rōnem
et fm dici. Sed est eadem distinctio. qz
relatiuorum quedam sunt fm rem et fz
esse. et quedam fm rōnem et fm dici. si
g^o materia referatur realz pz te. g^o refer
tur fm esse.

De tertio principali p^oio.

premittas triplex distinctionem. so te
clarabo quadruplicē cōclusiōē. Quātū
ad p^omu sit ista prima distinctio. q^z po
tentia est duplex. quedam actiua. qdā
passiua. Actiua dicit^r que est p^oicipiū
transmutandi aliud inq^o aliud. Sz
potentia passiua est p^oicipium passiui
ab alio inq^o aliud. sic hēf. v. meta.
cap^o de potestate. Secunda distin
ctio sit ista. q^z potentia est nomen rela
tiuum. sicut hoc nomen simile. et est no
men concretus huius abstracti. quod ē
potentialitas. Ab hac autē potētiā
tate si est actiua denoiatur etiaz p^oici
pius quo et dicit^r p^o actiua. Si at ista
potentialitas sit passiua denoiatur ab
eo p^oicipiū quo et dicit^r p^o passiua. de
noiatur etiā p^oicipius qd^o. et dicit^r po
tens passiue. puta subūz passibile. 3^a
distinctio sit ista. q^z cuius p^o sit nomē re
latiuus. dicit aliqd p^oter relatiōes. fm
augustinū. vii. de tri. . Tercio p^o m^o te
q^z q^z p^o accipi p^o fundamēto p^o 2°
p^o li. Si p^o 2° potētiā actiue dupl^r. l^r
p^o respū aptitudinali qui abicit formā
ad quā est. nel pro actiui qui p^osuppo
nit actus for^o ad quā est. Quātū ad
fm tertij principalis. sit ista prima con

clusio. p^o m^o accepta p^o fundamēto nō
distinguit a materia aliquo^o ex natura
rei. Hanc ostendo. Idem realz a seipo
nō distinguit aliquomō ex natura rei.
Sz materia ut m^o et ut fundamētū tal
respū est idē realz. sicut patet ex pre
cedētibz. g^o et c. Secūda cōclusio sit
ista. p^o m^o accepta p^o respū aptitudinali
non distinguit realz a m^o. hoc app^oet.
mz qz m^o alz nō nūref imediate forme
sbali cū unia^o mediate tali respū. tū qz
ille respū hēret esse accidētis m^o. et sic
m^o subicere^r accidētī atē oēs formam
sbales cū ille respū intelligatur p^ocedere
formā ex na^o rei. cons at ē cōt^o phūm
p^o phy. qz m^o cū for^o sunt cā oīum acci
dētū que sunt in ea. ita q^z forma subāl
p^ocedit oē accidē. sicut cā cātū. m^o qz
eīz p^ocessus i infinitū. qz si m^o differet ab
illa aptitudine eīz apta ad illā. g^o aliq^o
aptitudie p^ozi. qz q^z qd ē aptū aliqua
aptitudie ē aptū. et tūc q^z te illa utzū
sit idē cū m^o. et sic i infinitū. sz cōtra illā
cōclōēs uidēf e ē due rōes comē. prius
dicte. et addit 3^a sic. q^z cū sic se hēnt q^z
uno in pluzificato alia pluzificā illa uidē
mz distigui realz. sz sic se hēnt m^o et po
tētiā aptitudinal. qz m^o una manēs hēt
p^oles aptitudies. g^o et c. 1°. ad saluādū
p^odcā sufficit q^z distiguiat formā ut di
cit teq^o cōclō. iude R^o ad rōes comē.
Ad p^omu cū dicit^r q^z p^o cedit in aduētū
for^o et nō m^o. g^o et c. dico q^z ipa m^o aliq^o
cedit nō quo ad sui realitatē. sz q^o ad
mōs se hēndi q^z nē ē rei. sz forte ē aliq^o
respū rōis. ex^o. de visibili qd^o ē passio
hōis idē realz cū sbō aduēte actū et
dēdi cedit. sz nō realz. qz p^o m^o q^z te se
rit sbūz sz quo ad quēdā mōs se hēndi
Similiter dicendus est in proposito q^z
materia et potentia eius aptitudinalis
cedunt non realiter. sed quantum
ad illum modum se habendi.

Ad h³ dicendū q^d potētia aptitudinalis non est pprie de genere relationis nisi solus denotante i similitudine quadā. ita q^d dicatur relectio secundū dici. et forsan nihil est q^d terminus eius nihil est. est tamen realiter in eodem genere cuius materia cui est idem realiter. Ad tertū q^d additur dico q^d maior est falsa. Nā patet instantia in deo et in anima. et in omni perfectione unitate continēte. q^d essentia divina et essentia anime non pluriplurificata. attributa in deo pluriplurificantur. et potētie in anima. seruata utro biq^d reali idēitate. s³ q^d ad mentes comen. R^o. rationes comen. concludūt de respectu potētie actuali. sicut patet et hoc ipse intendit. Tertia conclusio sit ista. potētia materie accepta p^r respectu aptitudinali distinguat a materia aliq^o modo ex natura rei. s. formaliter. hanc ostendo sic. Tū quia illud q^d est non idem alteri in primo modo dicendi p^r se distinguat formaliter ab eo. hoc ei uoco distinguat formaliter. S³ potētia materie sic accepta est huiusmodi respectu materie. sicut patet. q^d nullus respectus est idem absoluto in primo g^o. c. Tū quia per phūm quarto meta. que opinio de neitate apparentium dicit ad hoc inconueniens q^d omnia essent formaliter ad aliq^ol. dāns intelligere q^d nullus respectus est formaliter idē alicui absoluto. g^o nec hic. Quarta conclusio sit ista. potētia materie accepta p^r respectu actuali distinguat realiter a materia. hanc ostendo sic. q^d ab alio potest realiter separari ab eo reali distinguat. sed potētia materie sic accepta potest a materia realiter separari. g^o et c. maior est cui dīcō. s³ minor p^rbas. q^d oīs respūs est realiter separabilis. cuius tūc est realiter separabilis. forma autē que est terminus talis respectus realiter est separabilis a

materia. p^r. g^o et ipse talis respectus. tantum de primo principali.

Quantum ad secundum.

principale. primo premittā aliqua utilia s³ concludam aliqua necessaria. et p^ro sit primum dictum. q^d priuatio formaliter nihil ponit. probatio huius. q^d negatio formaliter nihil ponit. sed priuatio est formaliter negatio. g^o p^ruatio formaliter nihil ponit. maior patet. q^d negatio ē non ens. ex quarto meta. minor p^rbas q^d p^ruatio est negatio in s³o. ex quarto meta. q^d ibid ē uocatur negatio in genere. unde n^o addit sup^r negationes nisi cōnotationē et p^rsuppositionē tibi apta. Ista autē est cōnotatio extra eius conceptiones formales. sicut et subius cōnotatū.

p^ro. omne positum produciibile potest esse tūc p^rductionis positum. s³ p^ruatio non est nec potest esse tūc alicuius p^rductionis positum. g^o non est aliq^ol p^rpositum. maior patet. q^d tūc p^rductio et mutatio denotant a termino. p^rductio positum dicitur que est ad tūc positum et non ad p^ruatum. minor p^r. Tūc dicendo p^r oīs p^rductiones. u^o mutationes positum. Nā generatio u^o alteratio positum que est a non esse tali ad esse tale et sic de aliis non tiam^r ad p^ruatio nes sed ad formas. Tūc. ex differentia motus ceperitini et acquisitiui q^d tūc ad tūc. q^d motus acquisitiui tiam^r ad aliq^ol positum. et deperitini ad p^ruatio nes. p^ruatio g^o est tūc productionis seu mutationis p^ruatiue. puta corruptionis et alterationis a tali ad nō tale. et sic de alijs. Secūcū dictus est q^d p^ruatio i m^o nō est una tātm^r reali. p^rbas b^o. Nā p^ruatiōes cū multiplicāt^r huius. Nam quot mōis dicit^r unus oppositorum ter et reliquū. ex primo topicorum. s³ habemus siue forme que existunt successiue i m^o sūt p^res reali. g^o et p^ruatiōes eis oppositæ

Confirmat. qd unus oppositū sūt duo extrema. ex. x. meta. g^o cum for^o oppositū p^ouatiōi cuiuslibet forme corespondet sua p^ouatiō opposita. tertium dictum est qd p^ouatiō materie est realiter separabilis a m^o. p^obatio huius. si motus sunt incōpassibiles ex q^oto phy. et h^o uerum est de his primis sed forma et p^ouatiō sunt si primi generatiōis. g^o manet forma in m^o p^ouatiō illius forme separata a materia. Quartum dictū ē qd supposito p^ouatiōes esse p^oncipius p^o accidens. ex p^o phy. dico qd p^ouatiō nō est p^oncipius per accidens ex hoc solo qd accidit materie que est p^oncipius p^o se ut quidam dicunt. p^obatio huius. qd si sic. g^o infinita erūt p^oncipia nature. p^obatio consequens. qd infinite sunt p^ouatiōes in m^o. dices qd oīs p^ouatiō ē una sp^otie. sicut et for^o fm qd for^o. et id sicut non obstante pluralitate formarū forma ponit unum p^oncipius nature sic erit de p^ouatiōe. Contra. qd saltem non euadit qn p^ouatiō for^o aque esset p^oncipius in generatione ignis ex terra et non tantum p^ouatiō ignis. qd est absurdum. Unde ex hoc arguitur sic. Unus generabilis numero sūt tria solum p^oncipia numero. Sed ignis est unum generabile numero. g^o et c. Sed si p^ouatiō ponatur p^oncipium ex h^o solo qd accidit materie cum multe p^ouatiōes accedant materie que subicitur generationi huius ignis. g^o in generatione h^o ignis essent omnes ille p^ouatiōes p^oncipia. et sic multo p^osa q^o tria. p^oter. seq^o tur eadem ratione qd for^o opposita esset p^oncipium qd est i m^o. sic etiā q^o cū alia acciderit m^o essent p^oncipia. dices qd for^o opposita nō manet adueniente alia. iterum nō est p^oncipium. Et c. Nec p^ouatiō manet. g^o et c. Quintū dictū ē qd p^ouatiō ē p^oncipium na^o p^o accidens ex hoc qd

ad generationē naturālē necessariū p^o exigif. nō ut aliqd in existens. qd nō ē inexistens. iterum non est p^oncipium p^o se. qd tamē est necessariū requisita est p^oncipium aliquo. s. p^o accidens p^oncipium. s. qd p^ouatiō non sit inexistens. p^o ex primo phy. fm. s. qd sit necessariū requisita. p^o ex hoc. qd aliter generatiō non esset naturalis. naturalitas ei generatiōis est ex inclināde seu intendētia naturali sibi ad ipas formā qd sine p^ouatiōe esse nō pōt. Sextū dictū ē qd p^ouatiō pōt accipi tripl^o sicut pōt hēri. v. meta. c. de p^ouatiōe. s. largiffic. largē. et p^oncipie. primo tū aliqd nō hēf simp^o. ut si lapis dicat^o p^ouatiōis uisu. et hoc mō non distinguit a negatiōe. sed ē nega^o et p^ouatiō ext^o gen^o. s^o cū aliqd caret aliquo ad qd est p^o tū nō fm naturā sp^o s^o fm naturā sui generis. hoc mō talpa dicit^o p^ouatiō uisu. et etiā fm istis mor omne ens creatū est p^ouatiū aliquo. et cōpositū ex p^ouatiōe et p^opositū. pro quanto deficit sibi aliq^o gradus entitatis qui est possibilis enti ut ens est. 3° mō cū aliqd caret aliquo ad qd est aptū fm naturā proprie sp^otie. sicut hō cecus dicit^o p^ouatiōis uisu. ad p^oncipium p^ouatiō est p^oncipium 3° in natura accip^o tertio. qd m^o fm naturā p^oncipia est apta nata ad quācūq^o formā quā non habet nisi qua caret.

De secundo p^oncipiali si.

sit ista p^oncipia cōclusio. p^ouatiō qd ē tertium p^oncipium i naturā distinguit^o real^o a p^oncipio m^o accepta pro substrato. hāc ostendo sic. Illa quorū unū ab altero separat^o realiter sunt realiter distincta. sed m^o que est p^oncipio accepta p^o substrato et p^ouatiō sūt h^o mōi qd unum ab alio realiter separat^o sicut patet ex tertio dicto. g^o et c. p^oter. Si non g^o p^oncipia nature essent tāms duo. cōns est falsum. sicut p^o ex primo

phy. g. et antecedens. contra p3. q2 tunc
privatio non ponit in numerum cum m.

Secunda conclusio sit ista. privatio que est
tertius principium in natura distinguitur
realiter a potestate materie accepta per respectum
aptibilis. Hanc ostendo sic. Illud quod realiter
distinguitur ab altero eorundem. et ab altero.
scilicet privatio realiter distinguitur a materia
que materia est idem realiter quod potestas que est
respectus aptibilis. g. privatio realiter separatur
a respectu aptibili. maior p3. q2 quicquid est
realiter idem alteri eorundem et alteri. g. re
converso quicquid distinguitur distinguitur. p.
ps minoris p3. ex p. conclusionem procedente
fa ps. ex fa conclusione primi articuli.

Item. privatio realiter separatur a respectu apti
bili potestatis. g. realiter distinguitur. antecedens
p3. q2 in adveniente fortis non ita generatur
manet iste respectus aptibilis sicut prius.
privatio autem non manet respectus illius fortis.
Tertia conclusio sit ista. privatio que est
tertium principium in natura distinguitur rea
liter a materie potestatis accepta per respectum actu
ali. Hanc ostendo sic. Quicquid sic se habent
quod uno manente aliud non manet ille re
aliter distinguitur. scilicet privatio materia et eius potestas
accepta per respectum actualem sunt huiusmodi
g. et c. minor p3. q2 manente fortis in materia ille
respectus actualis et privatio non manet.
corrupta fortis est e converso. sicut patet.
Confirmatur. et est idem. Illud ad cuius
generationem aliud corrumpitur et e converso
illa realiter sunt distincta: scilicet sic se habent
privatio et respectus actualis potestatis in materia. g. et c.
minor p3. q2 generata forma generatur
respectus actualis et privatio corrumpitur.
Sed corrupta forma est e converso. Ex
his concluditur correlativum quod privatio que est
tertium principium in natura distinguitur rea
liter a potestate materia accepta omni modo. Sic ad
questionem.

Ad argumenta principalia

Ad primum cum inferat g. sunt quatuor

principia nature. Nego contra. Ad pro
bationem dico quod utrumque illorum competit
potestati materia. non actuali sed aptibili. ps de te
ista autem aptibilis non distinguitur realiter
a materia. ut postea ostenditur est. et ideo non
ponit in numerum cum materia. quare non erant
principia nisi tria. Ad secundum. q2 minor
est falsa. Nam potestas materie siue accipias
per respectum actualem siue aptibilem separabilem
est a privatione. q2 aptibilis semper manet
Actualis etiam manet in existente fortis. pri
vatio autem non manet semper. nec cum fortis.
Ad tertium. Nego minores. ad probatio
nem. dico quod dato quod materia et potestas materia
privatio sint idem subiecto. distinguitur tamen ratione
formali et diffinitiva. et reali modo pre
expósito. et per consequens per se conce
pibile. Ad quartum concedo maiorem
quod omnis distinctio realis est relatio rea
lis. ad minorem dato quod privatio non su
det relationem realem est tamen realis
ex altero extremo. quod est potentia que
potest fundare relationem realem. Exem
plum. isto modo dicitur quod ens et nihil di
stinguntur realiter. aliter potest dici quod ista
relatio est realis non positiva. sed ne
gativa. et hoc modo extrema sunt rea
lia. Reale enim est duplex. positivum et
negativum. Circumscripto enim intel
lectu adhuc nihil esset distinctum ab e
t positivo. hoc ergo modo privatio est extre
mum reale negativum. et potest fun
dare relationem realem negativam.
qualis videtur esse relatio differentie et
distinctio. ad confirmationem per idem
quod privatio est aliquid reale negativum. ad. v.
ps q2 minor est f. q2 adveniente fortis cedit
privatio non potest esse actualis. in recessu fortis
est e converso. ad. vi. ne minor de privatione
etiam si non sit ens positive est tamen ali
quo modo ens negative. Cum probatur
de potentia. dico quod si sit sermo de pote
tia aptibili illa non facit compositiones

cum materia. qz est sibi realiter idē. Si
de actuali illa utiqz facit cōpositionem
Sed quid ex hoc mali sequitur. nullus
quia materia de se in sua essētia sim
plex manet.

Iuxta quantum prin

cipale huius tractatus ubi
querendum est de cōposito
ex p̄dictis cōstitutis. quero
unā questione. Vt in naturalibus
rebus generabilibus et corruptibilibus ipsi
compositum ex materia et forma per se
et primo terminet generationis actū. uice
tuz qz non. Nam quanto aliqd inest
duobus quorum unus est principium aliud
principiatū primo conuenit principio q̄
principiato. sed generari cōuenit forme
et cōposito que se habent ut principium
et principiatum: g^o forma que est princi
pium primo generatur. p̄ter. per se et
per aliud opponunt. sed cōposito cō
petit generari per aliud qz per formā
g^o non per se. p̄ter. si cōpositum p
se generatur. g^o per se et primo corrup
pitur. cōtra est falsum. g^o et antecedens.
cōtra patet. qz eadem rō est de p se
generari et de per se corrumpti. unde ter
minus a quo generationis est terminus
ad quem corruptionis. falsitas cōtra
patet. et probatur. qz illud qd conuenit
alicui primo et per se non conuenit sibi
ratione alterius. sed corruptio conuenit
cōposito ratione materie. ex septimo
meta. g^o non per se primo conuenit ipsi
cōposito. p̄ter. forma est magis unū
et simplex q̄ cōpositum. g^o magis ē p
se terminus generationis. antecedens
est euidēs. cōtra probatur. qz unitas
generationis requirit unitates termini.
g^o magis generatio magis requirit uni
tates et simplicitates termini. Ad oppo
sitū arguitur. qd per se et primo fit per
se et primo terminat generationes. Ss

compositū est huiusmodi. ex. vii. meta. g^o
et c. In ista q̄stione primo terminos q̄
stionis declarabo. Et cōclusiones aliq̄
tenuerabo. Quantum ad primum.
sciendum qz tria sunt declaranda de ti
tulo q̄stionis. primus qz ponitur in rebus
naturalibus generabilibus et corruptibi
libus ipsi cōpositum. Notandum qz res
naturales quedam sunt generabiles et
corruptibiles. Quedā ingenerabiles. et
icorruptibiles. Ex^m p̄ elementa oīa et ex
elementis generata. de quibus habet
fo de generatione. quomodo adinuicē
generantur et corrumuntur. Exemplū
si. corpora celestia de quibus primo ce
li et mundi qz sunt ingenerabilia et icor
ruptibilia. Sed occurrunt unum dubium
Vtrum hec corpora ingenerabilia sint
uere composita ex materia et forma.
Ad hoc alias dixi. iteo pro nunc sup
secto. quia hoc pertractare uidetur pre
ter intentiones questionis. ubi de solū
generabilibus et corruptibilibus q̄rit
fm qz ponitur per se primo. Notādū
qz primo accipitur equoce et ab aris.
uno mō accipit p̄ut diuiditur contra p
tes. ut sic illud dicat alicui in esse p̄mo
qd sibi nō inest p ptes s; qd inest sibi
fm totus. hoc mō loquit ibi aris. qnto
phy. caplo p̄ubi distinguit moueri in
p se et primo et fm ptes. et i p accidēs
p̄s ibi. Itē vi. phy. eodem mō accipit
primo. ubi dicit qz si aliqd mouet p̄mo
in aliquo t̄p̄e mouet in qualibz parte
illius t̄p̄is. qz si nō. nō mouet p̄mo in illo
t̄p̄e. Alio mō accipit p̄ut dicit cāritatē
p̄cisas. Exemplus tertii triangls habz
tres. p̄mo. qz hz in se cās p̄cisas et ade
quatā talis passionis hoc mō loqz aris
de p̄p̄mopost. c^o. de uli ubi diffinit ule
qz est p se et p̄ et fm qz ipm et de oī: p̄s
ibi p̄mū p̄dicat q̄tutates et sit. a. s; p̄
sit q̄tutātē et sit. b. differūt. At hec duo

p^rip^rz. p^rma differētia est. q^r inesse a
 ligd alicui solus sm p^rtem repugnat. a.
 nō repugnat. b. Exemplus. h^rē tres in
 est triangulo. 7 zifibile hōi p^rtem q^r
 per suas formas. seu differētia specifi
 caz. 7 tamē inest p^r b. non p^r a. zō h^r
 ē q^r p^r i exēplo dato nō h^r zōm q^r s^r
 quo. al^r non conveniet p^r toti p^rmita
 te. b. Sa differētia est q^r sequit^r ex p^rma
 q^r q^r inest al^r p^r a. remouet^r ab eo si
 remouet^r ab alio q^r est aliqd eius. Ex
 emplū. hō non sanat^r p^rmo. a. s^r manus
 eius non sanat^r. p^r ex predictis. Sed
 q^r inest alicui p^r b. non remouet^r ab eo
 esto q^r remouet^r ab alio. non solū q^r
 non est aliqd eius. s^r etiā si sit aliqd ei^r
 nisi forsan subūz hēat aliqd s^r b^rz p^rus
 7 passio passionez priorez. q^r dico p^r
 motūz granis. q^r mouet^r a se p^r. de q^r
 al^r. Exemplus dicti. zifibile inest hōi
 primo. b. tamē zifibile non remouet^r ab
 hōie si remouet^r ab alio qui non est a
 ligd eius. p^r. n^r si remouet^r a p^rte hōi
 nis q^r est aliqd eius. dicif h^rē tres nō
 remouet^r a triangulo si remouet^r a circū
 lo qui non est aliqd eius. n^r si remouet^r
 ab hoc. n^r ab illo angulo q^r est aliqd
 eius. Tertia differētia est que sequit^r
 ex p^rdictis. q^r q^r inest alicui primo
 a. compa^r ad ipm sicut passio hōg^r ad
 subūz hōgeniū. q^r respū huius passio^r
 sic inexistētiis totūz 7 p^rtes sunt unius
 zōnis. Exemplū. si hō mouet^r primo. a
 motus est q^r passio hōgenia. 7 homo
 s^r ut sic. q^r uniformiter totus hō 7 p^r
 tes hōis mouet^r. s^r q^r inest alicui p^r
 b. non sic oz est. imo 7 passio 7 s^r b^rūm
 nident^r etherogēia. Exemplū. habere
 tres non uniformiter inest trianglo 7
 p^ribz. imo nullo mō inest p^ribz per se
 nec primo s^r oio per accidēs. Ex his
 correlazie cōcl^r d^r p^r intentione azi. vii
 phi. caplo p^r cūmpbat q^r nullū corpus

mouet^r a se primo. loquit^r s^r de hac du
 plici p^rmitate. q^r sic p^r. Nas si mouet^r
 a se primo. a. g^r motus inest uniformiter
 toti 7 p^ribz. 7 p^r cōns totūz q^r scet ad
 quietez partis. s^r si mouet^r a se p^rmo. b
 non q^r sceret ad quietez p^rtes. q^r q^r in
 est. b. primo non remouet^r ab eo dato
 q^r remouet^r ab eo q^r ē aliqd eius. g^r
 si aliqd mouet^r a se primo. a. 7 p^rmo. b.
 q^r sceret 7 nō q^r sceret. mouet^r 7 nō
 mouet^r. de q^r al^r. Tertiū cecidit dū
 in titulo q^r p^ronif. utūz tict actus gene
 rationis. Notandū q^r t^rare aliqd pōt
 ē dupl^r. sicut 7 agere. q^r n^r in zōe q^r
 ē i zōe q^r. Exemplus. de agece. hō intelli
 git ut q^r. intellectus ut quo. albus dis
 gregat ut q^r. Albetur ut quo. Exēplū
 determinare. filius t^riat t^rpendentiaz
 patris ut q^r. filiatio ut quo. Ad p^rposi
 tus. t^ris generatiōis pōt intelligi ē de
 tio quo. n^r de tio q^r. 7 d^ras t^ris q^r
 ipm cōpositūz. t^ris quo illud quo for^r
 liter cōpositūz ē. siue subālt^r. siue ac
 cidentāl^r. isie t^ris est for^r q^r dicif t^ris
 formal^r 7 quo.

Quantum ad secundum.

Osiendā octo cōcl^rsiōes. p^r cōcl^rsiō sit
 ista. forma non t^rat generatiōis actūz
 per se p^r p^rmitate. a. l. anc ostēdo sic.
 Quicūq^r comp^rit aliquid per se p^r. a
 illud est diuisibile per se in p^rtes p^rta
 tuas eiusdēz zōis. S^r forma non est
 huiusmōi. g^r 7 c. maior p^r ex precedēt
 articulo. Tū q^r illud primo dicif p^rta
 tuus. Tū q^r subūz 7 passio q^r sic sunt
 primo sunt hōgenia. minor p^r. q^r for^r
 est indiuisibilis de se. licet forte sit diui
 sibilis per accidēs. Cōfirmat^r. q^r cē
 tians sic generationez h^r zōem quod.
 forma aut non h^r zōem q^r. ut p^rdictū
 est. g^r 7 c. Cōfirmat^r etiā. q^r oē q^r sic
 t^rat h^r zōz totius. forma aut h^r zōnez
 p^rus nō totius. g^r 7 c. Secūda cōcl^rsiō

sit ista. forma nō fiat generatiōis actū
 p se pmo pmitat. b. Dāc ostēdo sic.
 Cūcūq; cōpōitū aliqd p se p°. b. illud
 est aliqd cōpōitū ex pibz alterius
 zōis. s; forma nō est aliqd cōpōitū nec
 habēs ptes alterius zōis: g° n°. maior
 p; ex 3^a dā. minor ē euidēs. q; forma
 est p; nō cōpōitū. cōfirmat ut sup^a q;
 oē tale h; zōes qd. forma āt h; zōs q°
 g° n°. Ex pdictis cōcludo correlatiōe q;
 forma nullo mō terminat generatiōis
 actus p se p°. pbatto. q; oē qd p se
 generatur ut tiana generatiōis actū ge
 nerat ex materia q est p; sui. s; for^a
 nō h; materiā ptes sui g° n°. maior p;
 q; oē qd p se generat ē possibile esse n
 nō esse pōtētia intrinseca. g° oē tale h;
 pncipiū intrinsecū quo pōt esse n non
 esse. illud pncipiū est m°. ex. vii. meta.
 pbatto minoris. q; si forme esset m°
 esset pcessus in infinitis in foris n ma
 teriis. sicut p;. s; cōtra correlatiū ob
 eis. Nam tria sunt pncipia mutatio
 nis. s. materia q subicit. forma n pua
 tio sicut ii. s; pnatō ē tius a quo in
 mutatiōe acquiritur. g° forma erit tius
 ad quē. pte°. mutatiō nō tēnoiat nisi
 a p se tō. s; generatiō natural denoi
 atur a forma. g° forma est p se tius ge
 neratiōis. minor p; p phy. q; ut ibidē
 dicif generatiō est natural q; ē uia in
 naturā nō in naturā que ē materia. q;
 materia nō generat ut tius. nec cōpo
 situs. q; cōpōitū nō ē natura s; habēs
 naturā. ut dicif sō phy. g° dicif natura
 lis. q; est uia in naturā que est forma.
 Cōfirmat. q; forma n finis idēz sunt
 ut dicif sō phy. n qnto meta. c°. de ex
 aliquo. Tūc sic. forma est finis. nō cō
 posit. p;. g° generatiōis. pte°. qd de
 nono h; esse pōt nō esse illud p se ge
 nerat. s; forma imo sola forma est b°
 mōl. g° ipa p se generat. minor p;. q;

materia itz p̄fuit. In cōpōito āt n̄h̄l
 est nisi materia n forma. g° forma h; ge
 nerari. R°. Ad p̄mū cōcedo q forma
 est tius nō p se n qd. s; p accidēs n q°
 Exemplū m° n for^a sunt pncipia esse rei
 tamē nullū illorū h; p se esse. s; potest
 esse illud quo cōpōitū est n existit. ipa
 aut existūt p accidēs. Sillz p̄uatio n
 forma sunt pncipia fieri rerū. S; non
 os q alterū p se fiat ul generet. Sed
 est quo cōpōitū generet. sicut n m° ē
 quo cōpōitū generat licet ipa neq; q;
 generet ppe. g° forma nō fit ut tius. s;
 est quo tius existit formalz n est. Ad
 fm dicendū q generatiō dicif natural
 p q; est uia in ens natural qd est cō
 positū. Ratio nero q; est uia in formam
 q est natura. Unde ly q; nō dicif cām i
 mediātā s; remotā. Ad cōfirmatiōē
 concedo q forma est finis generatiōis
 q; ē illud quo cōpōitū ē tāq; quo p;
 generatiōē. forma tamē p se est finis
 materie. Ad tertiū di endū q maior
 ē nera de cōpōito ex pōtēiali n acti
 ali. Tūc ad minozē. dico q totū cōpōi
 tū h; esse pōt nō esse. Esse aut forme
 nō acquif p generatiōē inq̄tū ē for^a.
 sed inq̄tū est cōpositū. Terna cōclu
 sio sit ista. forma fiat generatiōis actū
 ut tius formal quo. pbatto h°. Illud
 quo formalz est n existit tius generati
 onis p se p̄mus: fiat generatiōē ut ter
 minus quo. hoc eis significat esse tūm
 quo. s; forma ē huiusmōi. sicut p;. g° n
 ē. Quarta cōclusio sit ista. cōpōitū
 ex materia n forma nō fiat generatiōis
 actū p se pmo pmitat. a. Dāc ostēdo
 sic. naz illud nō inest alicui p°. a. qd trā
 ms inest sibi fm partē. sicut p; ex p̄e
 cedentibz. n ex. v. phy. caplo. p°. S;
 generatiō inest cōpōito tantūz ratiōe
 forme nō materie. n̄h̄l ei cōpositū re
 alz h; esse pōt non esse nisi sola forma

tas quā ponis. diffinitio aut non ē nisi
due res. s. materia et forma. ul' genus.
dicitur. Confirmatur. qz s. aris. for. n. aliud
ē q. aialitas et dōalitas que sunt in co
pūtas. pte. si sic. g. forma unief m.
mediante illa entitate. cōns est falsus.
qz tūc nita unief nino mediate. et per
cōns circularitas erit magis intrinseca
circulo q. nita nino. qz ista non unitur
circulo per medius. sequit etia pcessus
infinitus. qz inter materiā et illā entita
tes erit alia qua mediat unief sibi. et sic
ulterius in infinitum. Alius quidē argu
it sic. qz si sic g. ternari' erit quaterna
rius. qd est euidenter falsus. cōtra p
bas. qz tunc ternarius ultra tres unita
tes que sunt ptes eius hz aliquā q. rā
quā in ponis a p. b. que est entitas
totius. s. quarta unitas addita tribus
facit quaternarius. igit ternarius erit q.
ternarius. s. h. pōt pbari q. quaterna
rius sit quaternus. et sic de aliis. S. iste
instantie non cogunt. R. g. ad p. mū
comen. dicit q. comētor nō distinguit
ibi inter illud qd est per se et qd necessa
rio cōcurrit. Sic aut se hz unio p. tium
et esse totius q. necessario concurret nō
tamē os q. sint idē. Ad s. m. de diffinitio
one dicit uno mō q. diffinitio dicit totā
q. d. itates diffinitio nō cōprehensue sed
explicatiue. quatinus explicat pncipia
essentialia intrinseca diffinitio. al' dicit
q. diffinitio est quoddā totū hēns par
tes sicut et diffinitus. sicut g. ptes diffini
tis se hēnt ad ptes diffinitū sic totū ad
totum. ex. vii. meta. ut sic tota diffinitio
sit aliud a suis partibus. sicut totus diffi
nitus aliud a suis p. tibus. g. diffinitio to
tas essentialia diffinitū indicat. al' dicit
q. diffinitio dicit totum diffinitus signifi
catue. p. quāto genus et differentia si
gnificant totum. licet sumant a pte. s. m.
aris. v. meta. Ad confirmationes. nō

legi nec creto plūs hoc unq. dixisse.
qz indiuiduū aliud addit super species
et genus. al' non esset inferius. ul' dato
q. sic nerū est explicatiue ut p. s. Ad
tertius pcedit ex falsa imaginatiōe nō
eis forma unitur materie mediate enti
tate totius cum illa sequit unionem. si
cut effectus cās suas. nec illud qd addit
est p. p. dicit qz tūc nita unief nino
mediate. Nā nita nō est forma q. unief
sed est magis esse sequens uniones aie
cum corpore. qz uimentibus est esse. s.
de aia. Ad s. m. dicendum q. nō omnis
unitas addita facit aliū numerū. sed uni
tas partialis et materialis qualis nō est
unitas totius. S. occurrat dubium a
qua unitate numerus sit unus. dicitur
q. ab ultima unitate. ita q. omēs alie
sunt partes materiales. Nota aut ultra
est formalis et complectua oīus aliarū
Contra. qz. v. meta. caplo de toto dici
tur q. in quibuscūq. positio non facit dif
ferentias in s. bā ul' figura sibi dicit oī
non totus. exemplificat in liquidis et nu
meris. g. si p. unitas fiat ultima et econ
uerso nulla fiet differentia in s. bā nume
ri. qd esset impossibile per te. qz tunc ul
tima unitate mutata cum sit per te spe
cifica et formalis fieret alia forma. et p
cōns alius numerus. ul' forma sic. qz si
sic g. ultima unitate mutata mutabitur
subā numeri. cōns est falsum. Tū qz ē
cōtra aris. ubi supra. Tū qz per solam
mutationē relatiōis ordinis fieret aliud
et aliud absolutum. qd est falsus. In p. tibus
at hōis non est sic. qz ibi nō est mu
tatio ordinis sine mutatiōe alicuius ab
soluti. cōtra p. ex p. dicit. pte. oēs
unitates constituētes numerus possunt
esse eque p. me natura et t. p. puta si mil
ta indiuidua eiusdes speciei simul crea
rent. quero g. quomō una earum est ul
tima: non hēo dicere. si dicas q. ultimo

accipit a numerante. Contra. qz possus
facere e converso. et erit p^a. qⁱ sunt ultia.
p^{te}. for^a e in materia aliqn nō fieret
unus p se ex eis s3 tantus esset iuxta
po^ocorus. s3 ultima unitas nō e aliis
s3 sunt distincte. g^o ultima unitas non e
forma aliarum. dicendus est g^o alⁱ qⁱ
in numeris est considerare unitatē i du
plici genere: qz quedā sunt unitates ma
teriales. quedā formales. Exemplum
in quinario sunt quinque unitates mate
riales. ex quibus imateriali integrat.
et est unitas a qua quinario est unus
numerus specie. hec unitas est sua for^a
specifica ul passio sequens formā. sicut
hō est unus sua forma ul unitate con
sequente ut passio suaz formam. et hec
unitas non pōit numerū cum qnqz ma
terialibus. qz nō est materialis. hec est
unitas total a qua totus dicitur unū de
nōtative in hō mō dicendi per se. hec
aut unitas propria quazii est innōiata
sic. a. s3 in aliis speciebus numerorum
Stat g^o sexta cōclusio. Septia cōclu
sio sit ista. Entitas totius cōpositi ex
materia et forma alia ab entitate prius
est entitas absoluta. hoc pbat p rōes
precedentis conclusionis. Tū qz genera
tio non est per se ad respectum. nec cor
ruptio a respectu tantus. Tū qz cause
absolute et maxime intrinsece nō cānt
pōise aliquid formalis respectuum. qz
absoluta non sunt ptes essentielles res
pectui. materia aut et forma sunt cause
intrinsece absolute cōpositi. p^{te}. Si
non g^o omnia entia cōposita sunt unius
generis. cōns e evidēter flz. cōtra p^o
qz respūs a respū intrinseco adueniēte
qualis esset iste nō distinguit genere.
Cōfirmat. qz oia entia essent formalis
respectiva. qd tūqz incōnemēs cōclut
phus qzto meta. cōt^o op. de veritate ap
parētū. p^{te}. si nō g^o nullū cōpositum

per se est unū cōns e flm g^o antecēdēs
cōtra pbat qz ille respūs essentialis de
pendentie nō sufficit ad unitatē per se.
qz est in uno per accidēs. Accidēs eis
essentialiter dependet ad sūbz cū quo
facit unū per accidēs. Contra istā con
clusionē arguit Averroes. qz esse ab
solutum pōt dēns facere existere sine q^o
cū alio a quo realis distinguit. s3 com
positum est aliquid absolutum p te et di
stinguit realis a materia et forma. g^o cō
positum pōt existere sine materia et for^a
qd est evidēter falsum. qz tunc aliquid
esset ignis ul ignem sine forma ignis
R^o. ad maiores q est vera. si illud ab
solutum sit prius non dependēs essenti
alis ad aliud. et sic in pposito tūc pōt
facere materiā et foras sine cōposito. s3
tunc minor est fallā. qz cōpositū e po
stet^o. Contra. g^o tūc nō possz facere
accidēs sine subō. qz est posterius et es
sentialis dependēs ad subū. R^o. nō
est simile qz accidēs non h3 sūbz p cā
intrinseca. sicut cōpositum h3 materiā
et formas. Nullus aut effectus depēds
simpli essentialis ad cām extrinsecas p
terqz ad pmas ex eo q oēs causalitatē
extrinsecā pōt supplere sine cā fa. Nō
sic de intrinsecis. Tū cāe intrinsece iclu
dunt ipsectōnē. id addo ad expoicēs
illā qz non est uerū si sit posterius essen
tialis et intrinsece cōstitutus ex absolu
to pōt. Qdā cōclusio sit ista entitas
cōpositi distincta a prius e forma totū
q est quidditas. Ad cuius evidentiam
declaro qnqz per ordinem. Primum
dictus est q forma totius non est alia
forma a forma prius. puta ab aia i hōie
q sit supueniens et alqd ipius totius.
dicat aut esse totius qz perfectius cōsti
tuit cōpositum q forma prius. pbat h^o
qz tunc in hōie esset alia forma cōstitu
ens homines que esset perfectior anima

intellectua qd est absurdus ponere. s; dicitur est q for totus nō ē aliqd me diū uniēs materiā forme ad cōstitutiōē p se unū. pbatio h^o. qz qzref de ipa quō facit p se unū cū m^a for^a p^ois. qā non est dare aliqd mediū s; ul ipa ex se unū q stādū fuit in p^o. l. ex p^ocessus in infinitū. Tertiū dictū est q forma totus nō est aliqd for^a ultra formā p^ois qī p^oitēs materiā q formā. pbatio h^o qz oē qd p^oitēs ab aliqd una for^a h^o zōs unius p^ofectibil^{is}. s; m^a for^a p^ois nō sūt h^o mōi. Tū qz alter^o zōis. Tū qz unus est p^o p^ofectibile aliud actus p^ofectu^o q hec est zō qz faciūt unū p se ex vii meta. . g^o materia q for^a nō p^oficiunt ali qua una for^a cōi. Quartū dictū est q for totus est ipa tota natura sine qdi tas constitutens totū entitatue. ita q non ē forma informans. s; forma qua suppositus est ens quiditatie. nō sic i telligēto q for totus sit cā ipius toti us qī cāns totū cū m^a for^a p^ois. sed ē ipm totū p^oesse q absolute consideratus quō loq^r Auic. v. meta. q^oequitas ē tā tū equitas. Quinū dictū ē q for totū ē alia real^{is} a for^a p^ois. qd p^o ex his. q ex. vi. cōclusiōe. qz totū dicit aliā entita tes. si illa entitas est for totus. g^o q^o. Sed cōtra arguit anzeolus qz inquit. quō imaginari illā entitatē. aut ei sic q ipa fundet^r sup materiā q formā p^ois. aut sic q solū sup materiā. ita q m^a sit eius p^oncipiū sibiū q for^a p^oncipiū formale. nō p^o qz tūc for^a in cōposito entificaret^r q qdificaret^r. nō aut entifi caret. qd uidet^r flm. nec fo^o. qz effect^o formalis nō differt a for^a. s; for^a illa to tus p te ē effectus formalis. g^o nō dif fert a for^a c^o ē effectus. S; ista p^oitio peccat multipl^r. Tū qz qz fundamen tū illius cuius nō est p^ope fundamētū tūz qz esto dico q fundamētū eius nō

ē m^a q for^a. nec alterus eorū. s; ejus fun damentus p^op^ois q p^oxiū est ei suppo situs ul cōpositus. qd pbatū ē esse ali u^o a p^ois. oī eis entī formali respōdet adequat aliqd qd nō qz. sicut hūitāt hoc qd dico homo. non corpus ul aīa q hoc dato totū p^ocessus zōis est nls. tūz etiā qz dato q fundamētum eius esset materia forma aut p^oncipiū fo^o le nihil pbat. Assumit eis flm quando dī cit effectus formalem nō differe a for ma. oī eis effectus realiter distinguit^r a sua causa. qz nihil cāt se. bene tamē concedo q effectus formalis non sepa rat^r a forma. s; nō seq^r g^o non distin guif. Sic ad questionem:

Ad argumenta principalia
Ad primum. cum dicitur quāto aliqd inest duobz. q^o cōcedo maiore q^oto uniformiter illud inest duobz. q tūc mi nor ē f^o. qz generari cōuenit for^a p acci dēs cōposito at p se. Zōr^o. pp qd unū qd qz tale illud magis. s; cōposito cō uenit generari p for^az. g^o q^o. R^o mīor ē f^o qnimo for^a cōpetit generari pp cōpo sitū ut ostēsus ē i cor^o q^ostionis. Ad s; cū dicit^r q p se q p aliud opponūf. ista est uera si per aliud intelligas q nō ē aliqd eius. tūc mīor est f^o. tūz qz ge nerari non cōuenit cōposito p formam. sed magis ecōuerso. tūz qz dato q sic forma est aliqd cōposito qd at sic cōue nit alieni p aliud non tollit p^oseitatez. naz utere per se cōuenit hōi. q tamē per partem. s. per animas. sicut dicitur qnto meta. caplo de p se. S; il^o est de in telligere qd cōuenit homini p animas ut ibidem habet^r. ad tertium cōcedo cōntias qz utrunqz taz generari q cor zūp p se cōuenit cōposito. Tū argūis q illud qd cōuenit alieni p se p nō cōpetit sibi zōe alteri^o. q^o. nēram est zōe alteri us qd nō est aliquid eius q bēt zōnem

quod. Materia antes ratione cuius cō
nemit composito generari habz rōnem
quo. 7 est aliquid compositi. ut pō cōn
tialis eius. Cōposito at cōueit generari
7 corrumpi ut quod. ad quatuor nego
cōntiā. ad pbatōem. cū dicit q unitas
generationis requirit unitatem. gō ma
gis magis. Dico q fit saluta conse
quentis. ponendo antecedens. qz non
omne magis unum est magis terminus
qz tunc punctus maxime esset generati
onis terminus per se primus. qd euidē
ter falsum est. 7 contra aris. tertio meta
ubi dicit q punctus 7 superficies 7 li
nea 7 huiusmōi sunt 7 non sunt sine ge
neratione 7 corruptione. Sic igit ter
minatus est tractatus questionū de pñ
cipiis nature. deo gratias amen.

Laudes sit deo in trinitate 7 beate marie
gentrici eius. beatoqz francisco pa
triarcha seraphico.

Attente igitur lector qui legis q figo
benedictum est in questionibus supra
dictis ab arte doctrine Scotice pcessit
cuius uestigia quantum potui 7 quātm
ipm capio sum secutus. Si autem aliqd
maledictum ul doctrine dicte cōtrarium
reperias. ul repugnans. mee impetue
ascribamur. Quod si uero aliquid tale
ibi continetur nunc pro tunc reuoco tā
q dictum fuerit ignoranter puta quia
ignoraueram mentem Scoti.

Deo gratias Amen. *finis.*

Expliciunt conclusiōes trium principio
rum naturalium Antonii andree.
Sequitur tabula dictarū cōclusionum.

Tabula.

Utrum mobilitas sit formalis ratio sub
iectua primi subiecti pñie naturalis.

Utrum in substantia naturali cōposita
ex materia 7 forma materia dicat aliq
entitatem positiuam distinctam reate
ab entitate forme.

Utrum materia existere sine forma in
cludat contradictionem ex terminis.

Utrum materiam generari 7 corrumpi
naturaliter icludat repugnantiā rationi.

Utrum materia subiecta quantitati q
est accidens habeat aliquam extensio
nem aliam ab extentione quantitatis.

Utrum in rebus naturalibus compo
sitis ex materia 7 forma. materia sit ali
quid pertinens essentialiter ad rationes
quiditatis specificæ.

Utrum productio forme materialiter ge
nerate preexigat aliquid i materia acti
uum uel quodcumqz quod in ipsam na
turaliter transmittetur.

Utrum productio forme substantialis
naturaliter generata mensura aliqua di
uisibili mensuretur.

Utrum repugnantia formalis q est iter
foras sbales sit repugnantiā cōtinetatis

Utrum formalis distinctio organicarū
pñiū aialis sit pp ples formas sbales
specificæ ac realiter distinctas.

Utrum in quiditate forme accidental
sit dare uere gradus intrinsecos essen
tiales sm quos ipa possit suscipere di
uisionem intrinsecā sm magis 7 minus

Utrum priuatio que est tertium princ
ipium in natura sit idē qd pō materiae.

Utrum in rebus naturalibus generabi
libus 7 corruptibilibus ipsum compo
situm ex materia 7 forma per se primo
terminet generationis actum.

Deo gratias.

For^litatis. an. and. s. uia doc. subn^l

NS inq^{tu} ens

maifestu e quozas e p^m

q^qd e no heni qd e s

pn^m e s hennis qd e in

identitate et distine p q

qd e ab oi alio q^qd e ex na^l rei pscu
radu e. et qz i istis frequenter un^l uerbis a
liq^bz no uisitas ul^l nota cuius hac me
tha^m audies q^uies hec noia dicat et qd
significet no e p^lmittendu. Et p^liq
si q^q occurrit e cit^l huc tuz res et qd sit
res. et qd tu uocas re. qd sit ee ide rea^l
Quid sit distun^l real. Quid formalis.
Quid itale p^l ei ide for^ll. Quid p^l ee
distincta for^ll. Quid distun^l formalis.
Quid ee ide po^l dicendi p^l. Quid po^l qd
e qd q^uto. Quid sit qditas. Quid sit
mous itale qditas. Quid po^lca^l ide
dica. Quid id sit absolutu. qd id sit re
latia. qd e ee ide idini^lrelatia. Istis
ei tis frequenter un^l i hac metho^l g^l e ti
bi ualde nece^m q^l i isto li^l q^l s significa
tões tioru no ig^l rare p^lures. Igno^l
at tioru mltos decip. et mltos errare p^l
misit. et hac metho^l cōtēpnere q^l distun
ctōes ex na^l rei negāt et p^l itell^l ee pos
sibile imo necessaria absz reali distineti
one clare ult ostēdere. P^lio a tio q^l
e res e icipiedu. qd in itell^lis p^l re. Re
uocat noni p^l mōs substrati. Alii per
mōs p^licati. Alii u^l p^l mōs cōstitutu re
sultans. p^l mōu substrati sic itell^l q^l ite
m^l et for^l. et o^l accidē^l q^l exilit^l sbe i q^l
titate sunt q^lta et extēsa unca q^lutate
correspōdet^l i p^l mōs sbe^lti et sbe^l. sic
i for^l. e q^l p^l mōs sbe^lti et sbe^l qdā mō^l
itale^l q^l d^l res sine realitas. a q^lre l^l re
alitate real^l o^l q^l sūt i forte et fortitas.
et hūitas. et alitas. sba. es. et oēs d^lre. et
oēs p^lpa^lnes oīs p^lclusorū i for^l. Itā
sunt for^l. et hō. rōale. et al. et sic de oibz
q^l sunt in forte. dicūt^l es unica etitate et

q^lditate etis i uno idiniduo entis corre
spōdet oibz q^l sūt i forte p^l mōs p^lica
ti sic o^l p^ldicata dicūt^l res ab una reali
tate et una re correspōdet^l eis p^l mōm
substrati ad quā realitatē trahūt oēs q^l
ditates et d^lre et pa^l nes earū p^lincluse i
forte. uizante agentis et p^lducens.

Ampli^lat alii uocat^l re p^l mōs p^licati. f
q^l oc p^licati posituz d^l res. et sic acci
pien^l re. res cōuertit^l cū ete i q^l mōs qd^l e
sbe^lz h^l metho^l. qz ipa qditas etis sic
itell^lge^l re no tātū ref. s^l et d^lre et pa^lnes
et a^l qditates a qdita^l etis. imo oc po^l
est res realiter et res et p^lntium con
uertunt^l. et res i ista signi^lc nōme equo
cū. cū eēn^l oē po^l sit res. et acci^l re res
sūt q^lu^lz heni aliq^l distun^l ext^l itell^l ex
na^l rei. et i ista signi^lcapiūt^l re oēs argu
ētes (o^l for^lle distun^l. et decipit^l. ut
itza p^lbit. qz capūt^l re p^l oi p^l et qd^l e
ext^l n^l et p^l cōns cōntia for^lli cōci dūt
q^l ubicūz e aliq^l no idēn^l ul^l distino ex
na^l rei q^l ibi e ali^l rea^l. et maifestu e q^l
bene se accipi^l i i signi^lc re p^l ut e nōme
ip^l ad signi^lc oē po^l qd^l e ext^l n^l qd^l
no e nōme uni^l s^l eq^l ut luit s^l dictu.
n^l p^l et sbe^lz aic^l scie. sic capie^l re isto^l
res et es cōuertūt^l et q^l distun^l etitatie et
po^l cōstitutu rea^l. s^l i i signi^lc iuctores for^l
litatu et distun^l ex na^l rei et atq^l phi et mo
deri no itēdūt. n^l i i signi^lc meta^l ac^l res
isto^l. imo sig^l mōis h^l qd^l e res oio abs
cim^l a cōsider^l n^lz. n^l nolum^l uti in aliq^l
qd nōis q^l est res in tali significatione.
Ampli^l p^l tertia significatione accipit^l
res p^l mōm cōstitutu reuitatis sicut p^l
et suppositū. accipit^l p^l mōs totū et p^l se
entis et existētie p^leitae terti mōi. un
te aia no dicūt^l p^l nec suppositū nec cor
pus dicūt^l p^l. s^l totus resultat ex aia et
cor^l dicūt^l p^l. sicut qditas generis no di
cūt^l res. nec d^lre dicūt^l res. s^l d^lre aliquid
rei. nec sunt res in recto. sicut aia. s^l ali

qd rei in oblico. s3 constitutu ex gene
re 7 dca sicut ipa sps ul' indinidnu in
cludens o' illa dicif res in recto. sicut aia
nō ē psona in recto s3 aliqd psonē i ob
lico. 7 filz nec cor'. s3 totū cōpositū ex
aia 7 cor' dicif p' in recto. 7 si q'ras qf
istorū mōrū accipiēdi zē ē magis pp'.
R'. 7 dico q' q'libz istorū pōt esse nez'
ul' ē possibil. qz uoia significat ad placi
tū. 7 iō unus pōt iponere h' nomē res
ad significandū aliqd subiectū 7 sibi.
7 aliqd p mōz pōtcat. 7 ut cōuertimz
cū oī posiuo. 7 aliqd p mōz cōstitutū
resultans. Secūdu at mōus ut dca
ē abicif a modernis phis 7 atiqs qui
ponūt distinctōes ex natura rei absqz
distinctōe reali. possibile ē at ipis ut i
pma 7 tertia significatiōe. s3 q' magis
sint p' p' ul' 3^a. s3 q' 3^a 7 in illa si
gnificatiōe h' nōie res uolum' uti ut in
p'libz in ista metha^a. licz p' oīo nō abt
nas a cōsideratiōe huius metha^a. 3^a
tamē est magis intelligibilis.

Deinde nota quid sit di stinctio realis.

Manifestū ē at q' illa distin^o q' h' p
fundamēto 7 tio zē. 7 nō p' funda
mēto aliqd rei. 7 p' tio aliqd rei ē distin^o
real. Et si q'ras. quō potero cognosce
re q' aliqd ē res 7 nō aliqd rei. da mī
hi aliqz reglas p' q' hec possus uidere
Regas te p' istas. Prima regla indi
uidua ab inuicē sepabilia 7 mutuo pli
bz illozū ē res. 7 nō aliqd rei resultās
ab ipis. Exēplū in partib' cōpositū ex
cor' 7 aia. 7 sic de oib' aliis singlarib'
quozū qd' pōt per se existere p'seitate
terti mōi. Secūda regla ē q' singla
ria quozū unū pōt existere per se p'se
itate terci mōi sine alio s3 nō ecōi^a. q'
libz illozū ē res 7 nō aliqd rei. Exēplū
de fundamēto 7 relatiōe. 7 s3 d' 7 acci
de nre secūdo p'n' nature. Tertia re

gla singularia ul' idiuia q' nū unū nō
pōt existere p' se p'seitate terci modi
sine alio nec ecōi^a quolibz illozū ē alī
qd rei 7 nō res. Ex^m. in forte eis est
indiuia ētio. s3 ē. corpore. aia^a hoīf
7 quolibz illozū est aliqd rei 7 nō res.
s3 resultās ex oib' istis 7 per se includēs
ista est ipa res uera 7 tota. Semper
at i his tribz reglis feci mentionē de sin
gularibz 7 idiuia ut p'suazē me ab
ul'ibz. qz sepabilitas ul'ia a singularibz
nō cōclat distinctōes reale inter illa.
Dca nāqz 7 pōra ut cōpāt pō' riaz
singlaribz nō sūt res s3 aliqd rei sūt tā
tū. s3 unū significare icl' dēs o' pōra ul'z
ad ēo ē ipa res p' se ul' p'seitate terci
mōi. 7 si arguas idiuia paternitatis nō
pōt ēē sine indiuia filiatōis 7 ecōi^a.
g' sūt una res 7 sic plz ē aliqd rei 7 nō
res. R'. q' q' m' ex se nō repug^at. s3
l' p' accidēs zōe ti q' ē fundamētū re
lōis. n' bēnt ēē i eodē s3 b'ie. s3 filz i re
alē distinct. iste at zle nō patit istā
i absolutis n' i cōpātio absolutā ad 2^m.
Ex his palā ē cūlis qd' sit distigui rea'
7 qd' idē realz. qz ubiqz ē res 7 res
ibi i' distin^o rea' s3 ubi ē res 7 aliqd rei 7
nō res ibi ē idēitas real. ex h' iserf ul
ter' q' res fūdat in p' cōcursu p' iuz posi
tiōzū q' nū nullū ē res s3 aliqd rei. nulla
ei res h' cōceptū suū simplicē. s3 h' cōce
ptū resoluibile i pla q' nū plz ē aliqd rei
7 nō ipa res adeq'te. n' d' q' oīs res sit
cōpōita ex p'lib' qz intelligētia ēēt cōpo
sita: s3 d' q' oīs res i recto ē cōstitutā ex
p'lib' aliq'lib' pōtū q' nū nen^m illozū pōt
ēē res. s3 aliqd illi rei differēs ab ipa
sicut parziale a totali.

Quid sit formalitas siue quiditas.

Unc at circa hūc tiuz for^a litas si
ue quiditas quid sit 7 quid non 7
quotiens dicatur est insitendum.

Omne illud ē formalitas ul' qditas qd' idē ē qd' additū alteri uariat rōes eius formalē. s. cōstitutū ex illo cui addit' . Et p se ē inclusus i rōe formalit' alicui'. Ex p' seq' q' oēs dē supozes ⁊ medie ⁊ specificē spectat ad qditatē. qz addit' qd' tati cōtrahibili uariat rōes formalē cōstitutū. For' eis ⁊ icorpozēū addita sbe uariat rōes formalē cōstitutū p i'. Ex h' seq' q' dē id' uduales nō sūt qditates nec formalitates. cū nō uariēt rōes formalē cōstitutū p illas. imo cōstituta p illa sūt eiusdē spēi. Ex fo se q' q' oē cōtrahibile p se p aliquā dēz cū q' facit p se unū ē qditas siue for' li tas. ut p' qditas ⁊ p' cōtrahibile sit p' qdita' ⁊ p' for' litas oio sicut ēs i q' m' ēs Deide generalissimū. ⁊ sic descendēdo usq' ad spēs spālissimā q' ē ultia qditas p se id' uis oēs supozes i lū' p' tati.

Quid ē idem formaliter.

Dhuc at qd' ē esse idē formalit' alicui ⁊ qd' nō. dicit' q' ē idē for' liter ē q' quāto unū i p' o' dēdi p se i cludit in alio. ita q' si unū istozū diffiniat' . alterū istozū eiss diffinitio sua ⁊ salte p' diffinitiois. ut q' p' o' pla inclūdūt unū. ita q' si i' p' o' a diffinit' . illud unū eiss diffi' illozū nīlo a' qditarie sup' addi to. hec sit descriptio qd' ē ē idē for' l' Ex' p' hō idē formalit' ali. ⁊ rōnali. qz p se sunt illa i clusa in eo tāq' p' n' diffi niqua hōis. Ex' si. For. ⁊ p' o. sunt idē formalit'. q' eadē qditas ⁊ diffini tio ē p' se i clusa in eis. Palā at q' p' mus mōis idē titatis formalit' differē a fo in duobz. p' qz illa q' sunt idē for malit' p p' mū mōis necessa' sunt idē for' liter ⁊ realit'. sicut i cludēs ⁊ inclusus. ut hō ⁊ aial rōnale. q' etiā sic sunt idē for malit' q' sunt idē etiā realit'. s. q' sūt idē formalit' q' ābo inclūdūt eadē qditarie nō o' q' si sunt idē formalit' q' p' p' hoc

sunt idē realit'. sicut for. ⁊ plato. s. q' doqz sūt idē realit' ⁊ for' l' . q' doqz aut nō ut p' s. dūt ēt p' . qz i aliq' p' o' q' q' sic sunt idē for' l' p' p' mōis. unū ē p' o' l' iō p' o' ul' cōtrahibil'. ⁊ aliud ē cōtrahēl' actua'. p' mū u' qd' resultat ex illis ē illud qd' sic i cludit illa. p' bi tamen moterū utimur p' esse idē formalit' p' mō' ⁊ nō fo' ⁊ isto modo uti intendimus.

Sed habz dubitatiōes. Vtruz iter illa que sunt idē formalit' sit aliq' nō idē titas. dicim' q' sic. p' batuz. qz ille se ha bent ut i cludēs ⁊ inclusus ut p' aznale ⁊ totale. ⁊ ex hoc inferim' q' in his q' sic sūt idē for' l' possunt m' l' a p' rā con nēzi nisi uni ⁊ repugnare alteri. Rō qz i cludēt ⁊ i cluso seu cōstitutū ⁊ cōstituto. ⁊ toti ⁊ p' nō cōueniūt adeq' t' eadē p' rā predicata. unī eis cōuenit q' sit p' tēiale alteri non. imo actuale unī. nisi q' sit cōstitutus ⁊ cōstitutus ⁊ alter non. ⁊ sic de aliis.

De diffinitione siue non identitate formali.

Dne de nō idē titate formali ⁊ for mali diffinitione. dicēdū de descriptio for' l' iō diffinitiois ⁊ nō idē titatis. descriptio p' o' g' eio sit hec. Qis qditas p se ⁊ p' o' i cludēs aliquā qditarie nec in ipsa i clusa formalit' distinguitur ab ea ex quo nec ē i cludēs n' i clusus nō ē idē formalit' cū illa p' s p' suas oppositiōē de formali idē titate. Ex q' p' s q' oia decē genera. ⁊ oia in ipis p se i clusa necessa' formalit' sunt distincta. Qēs ē diffērentie eiusdē generis siue oppositi ue siue subalterne formalit' distiguntur cum oēs ut supra dictū ē habeāt cōce p' tū simpl' simplicē. ⁊ oēs spēs ei' dē p' dicamētū ut sbe ⁊ qditarie q' nō hēnt i dē' ge' subalterne p' xius. qz t' l' e' hēnt di uersas diff' nōes ⁊ qditates p se i clusas que a binuicem sunt distincte.

Ampliatur ista descriptio distinctionis formalis assignatur sic. oia quoditas que non est composita sibi alteri quoditati necessaria distinguatur ab illa formaliter. Respondeo. quod includens et inclusum sunt composita se in eadem re. sed in pluribus possunt reperiiri inclusus et inclusus. ut aliter quod homo. Ex hoc sequitur quod illa que sunt distincta realiter non possunt esse idem formaliter. et si dicamus duo individua sunt idem formaliter et tamen distinguuntur realiter. Ad hoc respondetur quod hic loquimur de personis quoditatibus et predicatis cuius non sunt. **Sor.** et Plato vel duo individua. Dicitur autem dubitationes quod sit formalis distinctio sicut loquendo et proprie. Dicitur quod est quedam relatio que habet per fundamentum et rationem. quoditate seu formalitate. non autem modum aliquem intrinsecum nec per fundamentum nec per rationem. Ex quo sequitur quod non omnis distinctio ex natura rei est formalis distinctio. Et si quodam utrumque sequitur illa sunt non idem formaliter. sed distincte formaliter. dicitur quod non. quod a non idem est in parte que distinctio. quia distinctio requirit duo extrema posita. non autem non idem est. quod homo est non idem formaliter cum non ente non distinctum. oia eis quod est ab alio distinctum est non idem cum eo. non tamen eodem.

Quid est predicatio primi modi secundum tertium et quartum modum

Amplius autem est inquirendum quod sit predicatio per modum dicendi per se. fertur autem a quibusdam. quod predicatio primi modi per se est quando formaliter contra sequitur quod res significata per predicatum. et res significata per subiectum sunt idem. sed illud non videtur verum. quod res significata per genus et differentias est partes et tamen non est ibi predicatio primi modi. Ideo est dictum cuiusdam alterius quod predicatio primi modi per se est quando formaliter contra ad predicationes concretas de concreto sequitur predicatio abstracta de abstracto. Nec illud videtur verum quod formaliter contra sequitur est bonum

genititas est bonitas. et tamen illa non est in primo ut per se. **Sor.** formaliter contra se quod homo est sensibilis. genus humanitas est insensibilis. et tamen non est in primo modo per se. Tertium dicitur est cuiusdam alterius quod predicatio primi modi per se est in triplici gradu. primus in quo idem predicatur de se ipso. Secundus in quo per se diffinitio predicatur de diffinito. Tertium in quo tota diffinitio predicatur de diffinito. magis tamen propria dicitur in quo per se diffinitio vel tota diffinitio predicatur de diffinito quod in quo idem predicatur de se ipso. unde predicatio primi modi secundum philosophum antiquum et modernorum non est predicatio in recto sed tantum in obliquo. unde non est predicatio dicens hoc est hoc. sed hoc est ex his. quod semper fit predicatio per se constitutio et principii intrinseci per se inclusi de constituto et includere. ut dicendo homo est animal rationale. hoc est ex animali et rationali constituitur. sicut homo ex anima et corpore. genus predicatio ex his in obliquo et non est in recto predicatio dicens hoc est hoc.

De presentate tertii modi.

Ab hoc autem restat videre de predicatione secundum modum per se. que est quedam predicatio per passio de subiecto. ut triangulus habet tres angulos. vel homo est sensibilis. et differat a predicatione primi modi in hoc. quia predicatio primi modi est prius subiecto. hic vero est contra. quia sensibilis est posterius homini saltem natura. sed quia predicatum per modum est intrinsecus subiecto vel causa intrinseca subiecti. sed in hoc subiectum est causa predicationis. Tertio differat quod predicatum primi modi est repibile sine subiecto nec est convertibile cum eo. sed in hoc est predicatio convertibile et non repibile sine subiecto. Differat etiam quarto. quia primi modi predicatio non est scibile nec demonstrabile. quia quicquid est non demonstratur. predicatio autem primi modi est de genere quicquid est. sed predicatum secundum

modi est scibile et demonstrabile de sub-
p predicatus primi modi. In hoc tamen
conueniant primi et si modi quia predica-
ta sunt idem cum subiectis.

De tertio modo dicendi per se.

Amplius autem de tertio modo dicendi per
se qui non est proprie modus dicendi per
se sed potius essendi. Dicendum quod tertius
modus est esse solitarius et ab alio preiudicatus
Et hoc est esse per se. sicut dicimus. for. est
per se vel solitarie. et per contra separata ab
alio dicitur esse per se. coniuncta autem alteri a-
mittit preiudicatum tertii modi quia amittit esse
solitarius. et si queramus quando per contra
preiudicatus tertii modi acquirit. quod est ista
preiudicatus quas acquirit. vel etiam quid a-
mittit quando istas preiudicatus amittit.
Respondetur. quod illud pertinet ad predicamentum
quantitatis diuisione contra rationem linee
et ideo differat usque ad spiritalem tracta-
tum de quantitate. potest tamen ad presentem
dici quod preiudicatus quam acquirit per contra
diuisiones ab aliquo est quedam determi-
natio sicut punctus. vel formalis diuisione
vel separatio actualis. que est relatio no-
ua nouiter acquisita et super punctum in
actu immediate fundata. et amittere istas
preiudicatus tertii modi est amittere istam
actuale diuisionem et separationem quod
fit quando pars unius parti. non autem
amittit realitas puncti. sicut fecit.

De quarto modo dicendi per se.

Vnde autem restat uidere de quarto
modo preiudicatus. et fecit quod quartus
modus est ille in quo predicatus actus per
fluens a causa formali de effectu formali
ut hic interemptus intell. plorans plo-
rat. loquens loquitur. et consimilibus.

De predicatione denotativa.

Estat nunc uidere de predicatione de-
notativa quod sit. fecit quod est illa in qua
predicatus dicitur in esse subiecto in quadam

adiacencia. et ex hoc sequitur quod ipsum
denotat. ita quod solus secundum nomen habet predi-
cari. et habet appellationes. sicut albedo
quando denotatur in esse subiecto in quadam
adiacencia vel inherencia formali. tunc
subiectus denotatur et secundum appellationem sui
nominis subiectus dicitur esse albus. Denotans
eis et denotans eodem nomine denotantur
nisi quod denotans habet nomen effectus for-
malis. et denotans habet nomen for-
denotatio uero quedam est intrinseca in qua
predicatus denotans intrinsece adiacet
subiecto. sicut albedo subiecto vel parieti. Alia
autem est denotatio extrinseca in qua predi-
catus non ita intrinsece adiacet subiecto.
nec est unius rei denotatio. ut color est
uius denotatione extrinseca a uisione
existente in oculo. predicatus autem denota-
tionis aliquando predicatur per accidens
de subiecto. aliquando autem predicatur de subiecto
in hoc modo dicendi per se. et est idem rea-
liter cum subiecto. sicut visibile cum homine.
aliquando uero in primo modo. et tamen cum
habet predicatur denotatiue. ut homo est anima
tus. aliquando autem predicatus denominat
est idem realiter cum subiecto nec tamen dem-
in primo modo nec in hoc modo. sicut de gene-
re et differentia. et hoc modo ut fecit ens
predicatur de differentia ultimis quibus est
idem realiter nec tamen primo modo nec hoc
modo. Nunc ad predicationem identicam acce-
damus. in quo ostendo quod sit et quod sit
idencie idetica. predicatione idetica dicitur
in qua predicatus et subiectus sunt idem omnibus
modis et ubi idem predicatur de se ipso. et in
qua predicatus et subiectus omnibus modis sunt
idem ex natura rei: ut hec. homo est hoc
et dicitur predicatione idetica. In qua predi-
catus et subiectus sunt aliquando non idem et cum
habet aliquando idem. aliquando dico non idem
quia predicatus et subiectus non sunt idem iden-
titate absoluta. sed aliqua identitate re-
lata et per indistinctionem unius ab altero

Ex^m. dicitur ididua est idē cū ne^a speci^a
idē dico idēitate relata seu respectiva
per idēitatē indiōmō et indiōmōis. et
sūt gen^o cū dicitur. et istorū ē pōcatō idē
tica adinice. et istū sunt duo gradus idē
tice. s3 dicit^r q^d illa sit pōcatio idē
tice q^d suppoit aliquā idēitatē ext^r
mōrū cū aliq^o tertio cum q^d sit idē et pp
idēitatē illorū ad tertū dicit^r esse itē
se idē. Idēitas at illorū ad tertū est
tantū idētica. s3 idēitas extemōrū itē
se idētice idētica: hoc est extrema idē
tica sūt pp idēitatē aliquā extemōrū
Ex^m in pōcatō p se de fo mō. bōitas
et veritas sunt idē pp idēitatē eorū
ad subū. s. ens cui sunt idē. **Ex^m** etiā
in pōcatō p accidēs. sicut albū et dul
ce sunt idē pp idēitatē eorū ad subū. s.
ad lac. ex b^o leg^r uniformiter cōcludē^r
q^d pōcatio idētice idētica est illa q^d sup
poit ante se alias. et ē aliq^o de q^o loquū
tur: pbi antiq^o et mōdēni p quas tenet
ois for^o syllogistica q^d ē q^d cū sunt unū
et eide eadē itē se sunt eadē. et tal^r est
idēitas cōclusiōis in syllo. q^d est idēti
tas idētice idētica. q^d suppoit idēitatē
maiorū et minorū ad mediū i pmissō. et
si ille pmissō sunt imēdiatē tūc ē pōca^o
idētica. si at sunt remōstrabiles. tūc ea
rū idēitas est idētate idētica. In pō
catōe autē igit^r idētice idētica nō ē ima
ginādū q^d subū et pōcatū sunt idē sic q^d
extemū sit extemū s3 rātū sūt idē pp
3^m q^d ē cā idētitatis eorū. et p cōns cā
veritatis eorū cōpois. a q^o si abs^r hū
tur iā nō remanēt idē. nec ē pōca^o ue^a
et hīc ē q^d mltē pōcatōes sunt vere i
cōcreto q^d sunt fīe in abstracto itē se p
pōt idēitatē ad 3^m. et p cōns eorū idē
tias itē se. cū at abstractū a 3°. tol
lit^r e orū idētitas ad illud 3^m. et p cōns
eorū idētitas itē se. Itā ei idētate
idētice idētica albū ē dulce pp idēti

tas eorū in lacte. cū at sumū in abstra
to dicit^r albedo ē dulcedo. iā abstra
būf a 3°. s. lacte. nec remanet idētitas
illorū ad 3^m. g^o illa tollit^r q^d ē eorū itē
se. et p cōns nō remanēt pōcatio u^a in
abstracto. Et si q^oras q^d sit pfectior idē
tias an idētica n^o idētice idētica. **R^o**
q^d n^o d^r q^d idētica sit pfectior cū sit p^a
et cā alterius. et p q^d unū q^d tale et
ip^s magis. tūc ei ma. et mī. pōt et p
fectiorē idētitatē hēt ad mediū q^d ha
beāt itē se in cōmūde cū unio eorū
ad mediū sit cā uniois in cōmūde.
terf^r at a qbusdā q^d infinitis alter^o ex
tremi n^o illimitatio tal^r q^d tūc sit tran
scendēs sit cā idētitatis idētice. sed p^r
mū plus approbo.

De modis intrinsecis.

Ob hoc at de modis intrinsecis q^d sit et
quoties dicat^r nō ē p^remittēdū.
Mōi intrinseci dicit^r q^d nō uariat^r rōs for
malē. Et intelligo hic q^d mō^o intrinsec^o
additōs alicui q^ontati cōtrahibili non
uariat^r rōs formalē cōstituta ex illo mō
et illa q^ontate cōtrahibili. Et ex h^o se
q^d q^d d^r indiuiduales sint mōi intrinseci
q^d cōstituta p illa nō distigūf. s3 rōnes
formales. s3 sunt eiusdē rōnis. finitū ē
et infinitū nō uariat^r rōs formalē. act^o
et pō^o et necessariū et cōtinēs. i aia et ex
tra aiaz sicut mōi extrinseci nō uariat^r rō
nē formalē. sicut sūt d^r accidētales et
pānes sicut masculo et feia. hō alb^o et
niger sūt eiusdē rōnis. oēs mōi intrinseci
sunt p^rduerfi q^d ad p^rmū mōs. h^o p^r.
q^d si includerēt aliqd cōe q^ontatē nō
essēt p^rmī mōi. s3 quedā q^ontates. et
tūc alicui additi uariat^r rōs formalē
eius. Q^o nāq^o it^ras q^ontates ē q^odas
q^ontas in se. et p cōns si adderēt alicui
uariat^r rōs ei^o formalē et nec ess^r tūc
p^rpe mōis intrinsecis. Etā null^o mō^o
intrinsecus cōtrahibilis ē p se cōtrahi

bilis ē p^r cōtrahibilis p^r dīas essentialē.
 Rō q^r oē q^r p^r cōtrahibilis p^r dīas q^r dīa
 tuas p^r se ē indīus in q^r dīate cōstīn
 ta ex cōtrahēte et cōtrahibili. s^r p^r dīa
 suz in q^r dīate ē q^r dīas. g^r mōi illius q^r
 ponebāt intrīseci eēnt q^r dīa q^r dīatē c^r
 oppo^r ē dictū. Et si arguas nūqd mō^r
 intrīsecus q^r ē finitas q^r seq^r necessario
 q^r dīatē s^r bē p^r dīcamētalē cū oīo sit īsep
 abilis ab ea cōtrahibilis ad oīa genera
 subalterna et ad spēs oēs et ad īdīdīa
 in genere s^r bē. Et p^r q^r sic. q^r al^r s^r bā
 poss^r rep^rī sine suo mō p^rpo intrīseco.
 R^rndes q^r ubīcūz rep^rī q^r dīas s^r bē ibi
 rep^rī ille mō^r intrīsec^r. sicut et ei^r p^rpa p^r
 s^r ex h^r nō hēf q^r ille mō^r p^r cōtrahibilis
 p^r dīas aliq^r essentialē et q^r dīas cum
 q^r b^r facit p^r unū. sicut nec p^r q^r dīatē
 s^r bē cōtrahibilis p^r dīas eēntiales ad spēs
 generis s^r bē. q^r iā differūt ille p^r nes i
 spēs q^r differūt ille spēs. et cū spēs nō
 cōueniūt nisi i p^r genere p^r dīcamētalē ge
 neralit^r sicut nec ille p^r nes. q^r ē ma
 nifeste s^r bē. cōtrahibilis mōi p^r accidēs ad
 q^r cūz cōtrahibilis q^r dīas c^r sunt mōi. Et
 imaginor sicut in hōīe et in alīno et in
 telligen^r ē q^r dīas s^r bē p^r dīa īdīa in dī
 uisīōe p^rpa s^r bē. sic mō^r ei^r intrīsec^r īsep
 ab ei^r īnīstēs ē unus in ei^r unitate de
 bita. g^r s^r h^r. hec ē dīa. q^r ipa q^r dīas
 s^r bē descēdit in eis p^r dīas q^r dīatias cū
 sunt p^r unū et cōpōit. nō at sic mō^r ei^r
 intrīsecus necessario cōns eā. s^r nīlō si
 bī ad ītō i eis descēdit p^r accidēs p^r de
 scēsus q^r dīatias c^r est mō^r. Idē ītelligo
 re p^r nībz illius q^r dīatias q^r nō descen
 dūt p^r dīas additas eēntiales. s^r tātū p^r
 accidēs p^r descēsus sūt s^r bē. Et si adh^r
 q^r dīas cū sor. et p^rlo. sūt duo īdīdīa
 s^r bē distīcta numero nūqd i eis sūt duo
 mōi intrīseci. s. due finitates distīcte nu
 mero s^r duo īdīdīa et finita. R^rndes
 q^r si dīa īdīdīa s^r bē īdīdīe hēat mōi

intrīsecū p^rpa alīū a mō q^r dīatias s^r bē.
 tūc dicendū q^r sic. nec tamē imaginor
 q^r sicut q^r dīas s^r bē cōtrahibilis p^rillas du
 as dīas īdīdīales ex qua q^r dīatē et illis
 dīis īdīdīalibz cōstīnūf duo īdīdīa
 s^r bē. q^r sic ex i m^r s^r bē intrīseco i cōi et ex
 mōis intrīsecis illazū duazū dīazū īdīdīa
 lū cōstīnūf duo īdīdīa et duo mōi i
 intrīseci sicut due finitates numero distīcte
 q^r sicut mō^r intrīsecus nō cōtrahibilis per
 dīas eēntiales sic n^r p^r īdīdīales. s^r sūt
 ibi tres mōi intrīseci. unus q^r dīa. et duo
 illazū duazū dīazū īdīdīalū. si aut
 nō ponerem^r q^r dīas īdīdīales hēnt p^r
 pos mōis intrīsecos alios a q^r dīatē quā
 cōtrahūt tūc dīet q^r i duobz īdīdīis
 s^r bē nō ess^r nisi una finitas s^r bē cōns
 q^r dīatias s^r bē essent tātū duo p^r accidēs
 et cōndīte ab ill^r unitatibz numeralibz.

De simul toto

Alā g^r q^r in sūt toto et in singulari
 sūt p^rla ac dīuerza pōitā nō tamē
 ei^r dīez ordīs existūt. In sūt toto ei^r q^r ē
 sor. nō sicut in aceruo lapidū. s^r quodā
 ordīe essentiali et nā^r h^r īnēxūt aliq^r que
 dicūt p^r q^r. aliq^r q^r dicūt pure q^rle. n^r q^r
 dicūt q^rle q^r. a^r q^r dicūt mere h^r. alia q^r
 dicūt h^r aliqd. R^rndes q^r in sor. et i q^r
 libz īdīdīalibz. dicūt mere q^r. cū non
 sit nisi mere q^r dīas simp^r simp^r p^r dīuer
 sa ab oī q^rle et ab oī h^r. q^r q^rle et h^r sūt
 extrīdīs ei^r. q^rle sūt dīe cōtrahētes et
 īq^r ēas. imo dīe dīe medie et extrīdīs cū
 sūt p^r dīuerse ab oī q^r. Sūt etiā i sūt
 toto aliq^r q^r dicūt q^rle q^r. sicut sūt o^r p^r dī
 cata s^r rectā līnēā capīēdo ab ēte extrī
 sine. descēdēdo nī ad sūt totū. q^r sūt cō
 stīnta ex cōtrahibilibz et cōtrahēte. aliq^r
 etiā i sūt toto q^r dicūt mere h^r. sicut sūt
 dīe dīe īdīdīales oībz īdīdīis p^r dī
 catorū supiorū. ē ei^r ibi īdīdīentis s^r bē
 corīs. aīal. et sic de aliis. aliq^r sūt in sūt to
 to q^r dicūt h^r aliqd. ut sūt o^r sūt tota. et

fil a°. Sicut et in filio mēti mōi itā feci
sicut fuiti exnā actuali. et de al is. Ip̄s
āt singulare ic' uidit o'ista et a plibz anti
q̄s et modernis uoca' nō merito filiotū
et ip̄a res de q' locuti sum' s°. p̄tā q' di
cunt mere qd nō iū ip̄e rel. nec q' dāt
q̄le. n' b°. n' b' alig d. s. sūt aliqd ill' rei.
Ip̄s āt filiotū uoca' res. o'āt i' q' sūt i
filio' sūt i eo quodā o'ēntiali ex q̄bz
oibz restat filiotū n' ēt aggregatū.

De idīfīcōe absoluta et i°.

Q̄stio ēt de idīfīcōe absoluta et de i
dīfīcōe relatiua. cū' istos flos aliqd ē p
scutādū. Indi' q' dīcī' absoluta dīcī' i' q'
ē i' iū et ad se qz ē dīfīfīcō in se sic q'
nō plā. sicut rosa h' una ē. qz idīfīcō in se
n' p̄les rose. Indi' n' relatiua dīcī' esse i'
q' aliqd ē ab a' idīfīfīcō. sicut una pars
cōti ē idī' ab a' in eodē cōti. et accidēs
a sō et for' a m' incōposito ē idī'. Ista
ei sūt idē p̄indīfīcō et idī' ab alie'
Isto ēt mō dū' idīfīcō tali idī' et idī' o'zel'
q̄cūz sūt i aggregato l' filio' qd' appellat'
res. et dīz āt eorū sine dicat qd' sine q'
le. sine mōz itā fecū ē in se inclīfīcō idīfīcō
absoluta. ut p̄scidit ab oī a°. et ē idīfīcō
idīfīcō relatiua cū a°. Alitās. n. ē in se idī'
idīfīcō absoluta. sūt zē alitās. zōalitās n'
et alitās sūt idē adīnīcē indi' relatiua.

Indīfīcōe relatiua rep̄ i' s' genere

Indīfīcō āt relatiua rep̄ i' s' genere
Aliq'. n. sūt ac' indi'. tamē possi
bilia dīcī' ex p̄te utrius ex' mī. ut p̄te
sūt cōti ac' idīfīcō: pō' les tamē dīcī' ex
p̄te utrius ex' mī. aliq' āt sūt ac' idīfīcō
possibilia tamē dīcī' ex p̄te uni' ex' mī. et
nō alteri'. sicut finitas et uasus. uasus
n. pōt separari a finitate. et nō ecōuerso
tertū ge'ndīfīcō ē q' aliq' sūt idī' ac' et
ip̄a sibi alī ex p̄te utrius ex' mī. sic
dicūt p̄bi de ast' celesti. qz itell' et celus
sūt sic adīnīcē idī' q' sūt abīnīcē im
possibilia dīcī' q' ex p̄te utrius ex' mī

Ex' qdī' ē oīo idīfīcō a suo mō intēn'
et ecōuers'. et p̄pā pā' a sō. Indi' ab
solūta ē pōt idīfīcō relatiua. qz q̄cūz sūt idī
fīcō idīfīcō relatiua. sūt idī' inclīfīcō absoluta.
n°. n. res pōt hēz idīfīcōs absolūta nisi u
nā. qz q̄bz qd' ē in se idī' unica idīfīcō ē
a se ip̄o idīfīfīcō. q̄bz āt pōt hēz idīfīcōs
mītas relatiuas. qz p̄bius pōt uniri et a
p̄bius pōt idīfīcō. sicut sūbz h' mītas idī
fīfīcōs relatiuas ad mīta accē'. Et ut
pl. e. intelligas dēs scire q' idī' qd' nos
uocam' dīfīfīcōs alī uocāt unīdōs. Incl
uīfīcō nā qz nō ē aliud nisi caren' cōiōs.
q' ē relō. cui oppo' relō. un' āt s' alīos
oppo' dīfīcō cōtrarie et separātōi q' ē relō
Dī' āt inter i' q' sūt iudīfīcō idīfīcōe rel'
sūt aliq' unīo q' sūt relō pōtūna. ut inter
duas p̄tes cōti. et inter materiā et forās. l
sūt ibi tātū indi' q' ē caren' et p̄nō cōi
nis. taceo. cū nō sūt p̄bius speculatōis
de h' als dīcī' ē in p̄biā nā et in trac
tam q' ē de p̄nō relōis. q' sūt idīfīcōe
absoluta et p̄ cōns a sortōz eadē oīede
p̄dicā i' p' gradu p̄dicatōis idīfīcōe. nō ei
p̄t p̄dicari p̄dicatōi' i' o'li. qz ubi ē p̄nō
for' h' ibi ēt ē p̄nō p̄ mōi. sūbz. n. et p
dīcā i' p' hēnt aliq' nō idīfīcōe. ex nā
rei. cum unū sūt inclūfīcō et alterū inclu
dēs idīfīcōe absoluta. q' āt sūt idē in
dīfīcōe relatiua q' p̄dicā de se iūcē p̄nōe
p̄ mōi. ut es de sō. q̄cā p̄nōe idīfīcō
in sō gradu p̄nōis idīfīcōe ut es de suis
pā' mībz. qdā sūt idē idīfīcōe idīfīcōe
et p̄ntz de se iūcē p̄nōe idīfīcōe idīfīcōe
ut pā' nes ētō de se iūcē. Idē de in
dīfīcōe et indīfīcōe relatiua p̄p̄t
indīfīcōe eazū ad subiectū.

De dīfīfīcōe ex natura rei q' nō ad eius possibilitatē et necessitatē.

N' p̄t āt alteri' ē indīfīcō cū' cī'
nes ex nā' rei q' ad ei' p̄t sibi

ti. et q^m ad ei^m necessitate. Et p^o e^m inde
dū hⁱ e^m possibile sic q^d in una re possit
eē dīfio aliquorū ex na^o rei. App^o at
manifeste q^d accipitō re p^o mōz p^oti ut
hⁱ nōm e^m nomē ipositū ad significādū
oē positiū qdⁱ e^m extra n^o. positiō for^o
litarū et dī est natura rei. stare cū re est
oio impossibile et qⁱ cōtradictionē includē
qⁱ qⁱ cū sic distinguū^r ex na^o rei distin
guū^r real^r. ut patet ante in p^o hⁱ lib^o
Et in ista significatōe rei recipiū^r oē
emuli formalitātū. credēt^r q^d ipositōes
formalitātū utā^r re in illa significatōe
sicut ipi. qdⁱ f^o m^o est. accipio at in fa si
gnificatōe. p^oat accipit^r p^o mōz substra
ti et sibi. dī qⁱ dītatū et formal^r ex na^o
rei est oio possibile. hⁱ p^obat^r. qⁱ sicut
p^ola real^r dī p^oat eē qⁱta unica qⁱatate
tēdōtatē. ut m^o et for^o et o^o accidētia. sic
unica realitate p^o mōz substra^rti et sibi
possibile ē q^d oē qⁱ dītatē et formalita
tē reā^r et tēdōtatē dicāt^r res. Nam
sic for^o. et oia qⁱ sunt in eo entitas. s^o bā.
cor^o. al^o. et sic de aliis. p^oat dicētes a po
steriori unica realitate qⁱ reā^r. Ampli^o
i accipitō res in 3° significatōe p^o mōz
resultātis et cōstituti. i. p^o sūtoto et aggre
gat^o manifestū ē cui^o q^d p^o formalitātū
et dī ex na^o rei ē possibile. Nā in tali sūt
toto et aggregato qdⁱ solū mō uocatur
res sūt p^ola dī ex na^o rei qⁱ nō sunt res
adeq^ue. nec sūt illud sūt totū siue aggre
gatū. sicut nec ipa p^o et ip^o totū. s^o sūt
aliquid illius. et aliquid rei sicut m^o ē aliquid
cōpositū et nō ip^o cōpositū. palā igit^r cū
unitate rei poss^o est dī ex na^o rei et possi
bilitas formalitātū. sicut cū for^o. qui est
unū sūt totū et aggregatū possibile ē q^d
stet qⁱ dītas entis et qⁱ dītas dīatū et ois
qⁱ dītatū qⁱ ponū^r in recta linea p^ontali.
n^o nō mōzū int^osecorū. et p^o p^o nū stāt
dī formalitātē. ex na^o rei. ex qⁱ b^o oib^o
resultat for^o. qⁱ ē unū sūt totū. Non tātū

g^o uidet^r possibile p^oitō formalitātū. s^o
et ualde facil^r. ad intelligēdū tamē hoc
accipiat^r res p^o mōz totū integrat^r. qdⁱ ex
oib^o p^ois p^ois et oib^o dīis et mōis i
transcēis integrat^r. sicut d^o est q^d dā totū
resultāt ex p^ois quorū n^o ē d^o. sed
aliquid ipiū. sūt de for^o. s^o hⁱ u^o fuisse ex
pressē intētiōe auct^r. vii. sue meta. c^o de
diffinitōe ubi uocat^r p^oiculare et singla
re sūt totū: p^oat at sicut gen^o et dīas uo
cat p^oat rei. et nō re. ante cōpat^r ibi p^o
tes diffinitōis pub^o ton^o integrat^r. sicut
inq^uat diffinitō ad totā re ita p^oat diffini
tōis ad p^oat rei exemplificat^r ibi de ho
mine et digito.

An sit nec^o dī ex natura rei.

Alā at natura n^o facit frustra. u^oce
in na^o nō ē ponēda p^oitas ubi non
app^o necessitas. palā at si p^oitas for^o
litarū nō ē nec^o i na^o nō ē ponēda. g^o
inq^uedū occurrit si sit aliq^u necessitas po
nēdi talē dī nē ex na^o rei siue diffinitōe
real^r. Manifestū at ex sup^o in unōe
ētis i qⁱ m^o ē eo q^d dictū ē li^o p^o. cōclū^r ne
cessitas dīonis ex na^o rei. qⁱ dītas. n. u
niuoca qⁱ a p^ois b^o cōtrahit^r nec cōtrahit^r
ad i^o p^o aliōs dīas qⁱ nō sūt oio idē cū
i^o qⁱ dītatē. qⁱ n^o cōtrahit^r et tētiat se. fo
qⁱ qⁱ dītas uniuoca ē cōicab^ol^r uniuocis
dīe u^o nō. n^o cōstituta ex i^o qⁱ dī uniuoca
et dīa cōtrahētē. ē i qⁱ m^o ē ut dictū ē p^o
ē iclū^r m. x. dēnbus. s^o bā u^o nō. g^o s^o bā
nō ē oio idē cū ēte uniuoce. g^o iuciadit^r
dī oēs ex na^o rei. ab i^o ig^o fuit icp^ondū.
R^o tibi qⁱ atq^u phi et moter^oni iq^uet^res
eā ab isto p^o n^o cep^oit. v^o qⁱ de p^o intellu^o
hēm^o unū cōceptū aliq^u acceptus ab
istis sensib^o. et hⁱ ē cōis cōceptū p^o dīū
oīus. ex hⁱ p^ocesserūt ulter^o qⁱ ista sensi
bil^o nō p^oat cāte cōceptū ali^o nisi cōti
neāt illud uirtual^r n^o formal^r. qⁱ qⁱ d^o
nō cōtis aliq^u n^o qⁱ m^o ad entitatē n^o qⁱ m^o ad
telligit^r nō ducit i notitiā ei^o. palā at

b. 3.

q̄ ista sensibilia nō cōtinent aliqd q̄ sit
 in p̄a itelligen^{ti} uirtutē. seq̄t g^o q̄ cōtū
 neāt aliqd q̄ est in ip̄a formatē. ⁊ h^o ē
 cōceptus entis contentus formatē in u
 treq̄. Ex hoc necessario seq̄bat uniuo
 co p̄me itelligen^{ti} ad ista sensibilia. imo
 ad oia i isto cōis cōceptu entis i q̄^m ē
 Dicit^r p̄cedendo sequebat^r necessario
 distinctio ex na^{te} rei. q̄ ex quo p̄a intel
 ligen^{ti} cōuenit cū oibz in cōceptu entis
 p̄p̄e accipiendo conceptus p̄ obiecto.
 necessario seq̄t distinctio formatē ⁊ ex
 na^{te} rei entis ⁊ cui^{us} uniuocū ad sua u
 niuoca. q̄ nō uidet^r q̄ oio eodē aliq^o
 cōueniāt ⁊ dīant. Alī. p̄nceps oīum
 phōantū sp̄s fuit ad cōcludēdū dī^{ne}z
 ex na^{te} rei p̄ p̄a p̄ncipia. s. ex quolibet
 affi^{re} ⁊ ne^{re} sub dione. ⁊ ex nullo siml
 applicando extrema cōdictōis de p̄tis
 ex na^{te} rei. ⁊ nō fabricatio p̄ actus itel
 lectus ad aliqua. q̄ si affi^{re} uere applica
 tur uni. ⁊ uere na^{te} alī. necessario cō
 cludif^r aliq^o nō idēitas ex na^{te} rei i illis
 ad q̄ applicat^r. sic ei nō idēitas tollit
 appētes cōtradictō. Sicut idēitas est
 iā cōtradictōis uere. q̄ uera cōtradi
 ctio ⁊ uerus elench^{us} est affi^{re} ⁊ ne^{re} unius
 ⁊ eiusdē nō nō tātū. sed nōis ⁊ rei ⁊
 ad idē ⁊ sim idē. Formet^r g^o sic elench^{us}
 ens i q̄tū ens ē cōtrahibile ⁊ cōicabile
 oibz generibz. g^o nec est ibi aliqua nō
 entitas inter illa ⁊ sic potēis formare
 mltos elenchos de multis distinctis ex
 na^{te} rei ex quibz cōclūdes dī^{ne}z ex na
 tura rei ⁊ nec^o. ⁊ si arguas si p̄ uia cō
 tradictōis nō cōclūdere dī^{ne}z ex na^{te} rei
 formatē ostēdo tibi q̄ nec^o hēc cōclūde
 re dī^{ne}z reales. nec p̄ dī^{ne}z formales
 nū ex na^{te} rei tollit^r cōtradictio. h^o p̄b^r
 q̄ oia cōtradictoria essē^{re} repugnāt. g^o
 equalē dī^{ne}z cōclūdit. s. aliqua dī^{ne}z
 reales cōclūdit. ut hec anībilat^r ⁊ nō
 a nībilat^r. est ⁊ non est. ⁊ sic de plūbus

aliis. g^o sequit^r q̄ p̄ uias cōtradictionis
 nec sequit^r q̄ m cōclūdes distinctionē
 realē inter ens ⁊ sūbz. passionē ⁊ sūbz
 qd̄ tamē nō concedō. R^o tibi ⁊ conce
 do q̄ oia cōtradiet^r essē^{re} repugnāt. q̄
 idē oibz mōis. idēz non pōt^r sū^{re} esse. ⁊
 non esse. sō concedo tibi q̄ necessario
 aliqua dī^{ne}z cōclūdit ex natura rei.
 ⁊ necessario si sint de p̄tis ex natura rei
 Sed tertio. nego tibi q̄ equales distin
 ctiones cōclūdat. s. aliq̄tū realē aliq̄
 tū mīnorē. s. formatē. ⁊ hoc p̄ naturas
 p̄ti. hoc ei emulū ⁊ impugnatores for^o
 litatū. hēnc cōcedere q̄ oia cōtradiet
 oia equales distinctiōes nō cōclūdat. s.
 s. ens aliq^o cōclūdit solū dī^{ne}z dōis.
 ⁊ cōtis. ⁊ aliq^o nec^o realē ut eē ⁊ nō eē
 ⁊ p̄a alia. ⁊ hoc ē cōclūdit oīs schola
 q̄ aliq^o cōtradictoria aliq̄tū dī^{ne}z in re
 extra ⁊ realē nec^o cōclūdit. ⁊ cōtr^o negā
 tes h^o arguit^r anī. q̄to meta. sūc ⁊ con
 clūdit cōtr^o illos. q̄ ipī indigēt sēnū ⁊
 p^oe. ⁊ debēt flagellari donec cōclūdat q̄
 de eodē sū nō uerificat^r flagellari. ⁊ nō
 flagellari. ⁊ si q̄tis q̄ ē rō q̄ aliq^o cōtr^o
 dicto^o cōclūdit dī^{ne}z realē ⁊ aliq^o non
 cū o^o cōtradiet^r eū^o idē e q̄l^o repugnāt
 R^o q̄ oēs hēnt solūere istā difficultatē
 q̄ oēs ponūt q̄ e q̄l^o repugnāt ⁊ q̄ e
 q̄l^o dī^{ne}z cōclūdit. solūat^r g^o istā
 difficultatē. R^o nbi al^o q̄ rō istū diuer
 sitatis ē ex p̄te p̄ti ⁊ sibi ⁊ cui talia ex
 trema applicat^r. Sūt ei alī q̄ p̄ti q̄ ade
 q̄te sūt ipī sūto^o ⁊ aggregato qd̄^o dī^{ne}z dī
 cif. sicut sūt eē ⁊ nō eē. s. ad iacōs ⁊
 existerē ⁊ eē ac^o. ⁊ cōtradictoria de ta
 libz p̄tis cōclūdit dī^{ne}z realē. c^o rō ē
 q̄ talia p̄ti q̄bz insūt. insūt rōe rei. ⁊ nō
 rōe alie^o qd̄^o dī^{ne}z in re illā incluse. cōtr^o
 dictoria at nō p̄ sūt in se idē s. idē
 g^o cōtradictō de talibz p̄tis nec^o cōclū
 dūt realē distinctiōes. Sūt at cōtradiet^r
 aliq^o q̄ nō oio insūt p̄ aggregato qd̄ ē

filiorum et res. nec ipsi rei sunt. sed possunt
 inesse quodammodo. ut prescindit a re et a natura
 et entia. sicut sunt bonitas et uerum et poten-
 tie anime. et passionis: substantia proprie
 et filia. et contradictoria de talibus prout non con-
 cluduntur nec deus. nec reale. sed tantum aliqua non
 deinde illorum quibus applicatur. **N**on dicitur quod
 non est alia causa nisi quod habet et habet. Inscipiens
 est ei quod est causa omnium. cum non sit precedere in
 infinitum. **A**d huc autem non est preterendum
 in aliis generibus oppositum quod non equales
 diuines includunt quod sunt contraria ut albe-
 do et nigredo. quod concludunt diuines reales
 caliditas et frigiditas in summo. alia autem non
 concludunt. ut motus sursum et motus deorsum
 sursum. motus ad orientem et ad occidentem. sicut
 prout in planetis quod motus proprio mouetur ad
 orientem et motus raptus ad occidentem. sicut prout
 est de musca quod mouetur. **P**roterea oppositum
 prout una quod concludunt diuines reale quod de
 eodem rebus non potest concludi sicut huius et prout
 uatio. quod in eadem parte medii non potest esse
 sicut lux et tenebra. nec in oculo. uisus et
 cecitas. alia uero nulla diuines concludunt
 ut motus et quies. **I**n casu posito predicto
 quod idem cor esset in diuisis locis. si in uno
 moueri posset. et in alio quiescere. prout opposita
 res. aliqua concludunt reale diuines. ut
 producere et produci. quod idem non producit
 seipsum. aliqua uero non concludunt. ut
 mouens et motus. quod ut nunc supponitur
 et probatur in philosophia naturalis aliquid potest mo-
 uere seipsum. **S**icut ergo Achilles phandum
 immobiliter quod extrema contradictionis de
 prout ex natura rei non possunt sibi inesse
 eisdem omnibus modis idem ex natura rei. et quod aliquid
 non identitate concludatur ex natura rei. sed non re-
 ale. ergo non formale. quod concludere uolebas?
Ubi et a quo traxit originem
 distinctio ex natura rei?

Ad primum quod propositio formalitatem
 habuit originem non in scotia nisi in forma. sed
 magis genera apud aristotelem in scolis aristotelis. quod

uerbo et scriptis ea adduxit. utz oia ita
 in philosophia sua: **A**ut ei de particulis non est
 scia. sed tantum de uerbis. ergo uia non sunt oia
 idem cum particulis. quod ergo quod intelligit per u-
 ria et per quoditates uerbes non actum concipit
 di quod ille est particularis et de illo non fit scia
Aut ei quod uia sunt incorruptibilia. singula
 autem corruptibilia. ergo ipsa singularius
 non est scia. nisi diffinitio. ergo est diffinitio inter illa. totus
 viii. meta. est plenitudo de istis quoditatebus et
 eorum non identitate. dicit ei ibi aristoteles. quod in
 non separatis a materia quia sunt finis quod quod est
 non est idem cum eo est. et habet unum est idem ade-
 quate et conuerti quod finis addit aliquid super
 uerbe. sicut oia posterius addunt ad prout. ad
 dicit et aristoteles. ad prout in eodem vii. quod de dif-
 finitione hominis uerbes ponitur carnes et ossa
 in uerbo. non autem he carnes et hec ossa. ergo est
 ibi aliquid diffinitio non identitas inter carnes
 et ossa in uerbo et has carnes et hec ossa in
 particulari. **D**icit et idem quod sicut tota diffi-
 nitio habet se ad totam rem sic partes diffinitio-
 nis ad partes rei. et quod oia diffinitio est proportionis
 longa. et quod uno nomine non contingit diffiniri
 et in habet comedat diffinitio autem stemeorum. **R**ed
 habet dictum est quod quod est diffinitio nec est copo-
 situm. et habet habet quod est ut materia illud uero
 ut forma. genus et dicitur. ubi comentum.
 auer. viii. meta. concludit. concludit impossibile
 ei est ut oia habeant diffinitio con forme ul-
 time sunt simplia. et diffinitio sunt copo-
 situm. et concludit in fine cometa. oia quod in
 diffinitio sit aliquid quod significet formas
 et aliquid significans. quod quod est materia. **I**n autem
 de anima dicit aristoteles. quod aliud est magnitudo
 et magnitudinis est cometa. dicit quod intentio
 contra habet individuum est ens. scilicet quoditas
 et forma illius est quiditas aliud. **D**icit ergo.
 quod hec aliqua est aliquid intentum. id est forma per
 quas hec aliqua est ens est aliquid ad
 ab aliqua. et hoc accidit in omnibus
 compositis ex materia et forma. sed in om-
 nibus ad excipiendum res abstractas et

n² res simplices et non compositas. quod quiditas et essentia in rebus simplicibus est idem: hec comen. ex hoc patet manifeste quod potest non identitate ex natura rei inter quiditatem et individuum.

Utrum quiditates in singularibus existentes ad singularem corruptionem totaliter annihilantur siue non

et ad dubitandum si tales quiditates recipiant precise in sensibus vel si tota annihilantur et corrumpantur illis corruptis an forte remanent in suo esse quod separatim corruptis omnibus singularibus inextinguibili actuali. palam autem quod autem. et a contrario dicunt contra superposita non identitate ex natura rei. de qua s^o locuti sumus lib^o primo. quod quiditates omnes sunt incorruptibiles et necesse est cum sint scribiles et diffinitiles nec desinunt esse ea nec possunt tota se pari ab extingui. quod si desinunt esse in isto in diduo actus ex tunc adhuc remanent in alio eiusdem rationis cum illo. s^o n. mans aliquid in diduo eiusdem specie in quod remans tota natura spiritus. quod non potest spiritus manere in uno individuo cum sit corruptibile saltem manet in suo filio. et generis perpetue. et si quas ulterius supposito quod omnia individua essent corrupta ut omnes homines singulares. nunquam quiditas hominis esset omnia nisi vel hominem esset al. cor. et c. Ita quod omnia posita que nunc sunt in forma actus ex tunc remaneant sola actuali extingui excepta que carent a qua sepe per corruptionem et ad quas contraheretur per generationes. Dissolutio istius questionis est valde difficilis. de hoc autem sunt tria dicta dispersa. dicimus primum quod quiditas est quod ponere quiditates in esse quod in potentia obiectiva est impossibile. s^o dicimus aliorum est quod non apparet impossibile imo videtur bene esse possibile. s^o non nisi quod sit aliqua necessitas. tertium dictum aliorum est quod non tantum hoc est possibile. imo est necessarium. Ad primum ponendum s. impossibilitatem ponendi tales quiditates

in esse quiditas potest talis ratio. Nullum compositum ex materia et forma potest potest in potentia obiectiva. s^o nec aliquid simpliciter. quia tunc per hoc quod ea necessitate qua unus ponere et reliquum. quod omnes rationes prebantes de uno essent prebantes et de alio. per antecedens quod compositum ut homo nunquam habet rationem ueraz hominis nisi sit compositum ex anima et corpore et nisi anima sit actus unita corpori. sed talis unio cum sit composita et non necessarium non potest potest in potentia obiectiva. quod nihil ponitur ibi quod sit coniunctio. s^o totum est immutabile et necessarium. Ad hoc autem dicunt et bene. quod hec ratio non concludit. cum. n. dicunt quod homo non est homo. nisi sit compositum ex anima et corpore. Et quod in isto sensu non est necessitas. quod non omnes quod anima et corpus actus existant ad hoc quod constituant hominem in compositum nec etiam habent hominem. quod primum est animal et homo quod existat. Absorbetur. n. tota linea predicamentalis incipiendo ab ente. usque ad individuum descendendo in clausura ab extingui. et omnia que sunt in linea predicamentali sunt priora extingui actus alii. s^o hic homo non est homo per existentiam imo siue existat siue non. adhuc est homo. hoc potest intelligi quod homo sit compositum ex anima et corpore non quod existat s^o ex quiditate anime et ex quiditate corporis et sic bene est verum. et necessario concedendum. quiditates anime et corporis ut preceps ab extingui sunt necessario indivisa. et faciunt unum per se. scilicet. homines in esse quod. Quia hec anima et hec carnes. et hec est ut preceps ab extingui sunt etiam indivisa et constitunt hunc hominem necessario. et alia alius homines in esse quod et potentia obiectiva. et sic de omnibus aliis compositis que ponuntur in tali esse quod compositum est dicendum. Et si arguatur quod eadem ratio ponere compositum per actum in potentia obiectiva ut homo albus sic quod quiditas hominis et albi existit idem ab initio in esse quod ut preceps ab extingui. dicunt quod hoc est impossibile de preceptis per accedens que compositum

insūt qz tūc ista est nece^o hō ē alb^o nec
pōt hō trahi ad ext^o mā pū oppo^o al
bedinis ut ad nigredinē. oēs. n. qdita
tes sūt int^o se inclūse qdō trahūt ad
exnās. Et si qz as quare sūt magis in
dinise istie qditates q̄ ille cū qdō exis
tit unitas istarū ad inuicē equal^z sit cō
tū^o cū ista cōtū^o aia nūc^o cori sicut hō
albedini. R^o qz a te q^ore aia nata
ē facere unū p^ocū cor^o. n. m^o cū for^o. Is
unio sit cōtū^o. breui^o n^o ē a^o cā nisi qz h^o
ē h^o. n. nisi qz tūc p^o a tal act^o. s. coriū
sūt unū gn^o. a^o at sūt diuersorū generū.

**Vtū sit necessitas ponēdi
tales quiditates i potētia
obiectina uel in esse quidi
tatiuo quod idem est.**

E necessitate at ponēdi for^olitates
in tali eē obiecti restat nūc p^ocurā
dū. h^o at sūt q̄ mouēt q̄ cōcludūt neces
sitate ponēdi tales qditates i esse qdi^o
pō qz p^o actiue n. agēti sēp cori^opon
det aliq^o p^o ex pte reip^oductibilis. illa
at p^o p^oductibil^o fundat^o necessā^o in ali
quē pōtūo. Tū ē fo qz es diu^o in es
in ac^o n. mēs in pō^o. zō at diu^o saluaf^o
in oibz diu^oentibz. Tū s^o qz illa pō^o ē
u^o ab eterno hō ē al^o. g^o eorū habitudo
ē eterna. g^o habitudo p^osuppōit ex^o ma
ab eterno. Tū ē qzto. qz in oī trāsm
te cōtradictorio in cōradictio^o nec^o
dare aliqd qd^o sit eōe utriqz tū. qd^o trā
seat ex nō eē ad eē. n. cōu^oerso. Illud
at qd^o sic trāsit nūc agēti nō pōt eē
tūo a quo n^o tūo ad quē. qz unū oppo
sitū nō sit reliquū. sicut albū nō sit ni
grū. g^o os ip^o dare aliqd^o substratū qd^o
trāsit a tūo a quo ad tūo ad quē. Istie
n. fuit mo^o phōzū in oī trāsmutatione
ex nō eē ad eē. nec qz mās pās. n. pte
ruit eos ex nihilo aliqd fieri. qz erat cō
ueniens aīm conceptio ex nihilo uel

fieri. cōcludam^o g^o necessitate talē ponē
di qditates. sic qz qditas hōis existens
in eē qditatiuo sic sepaia n. suspēsa uiz
tūc p^oductio n. agēti trahit ex nō ex
istētia ad existētia. n. nūc cori^opon
te existētia ad nō existētia. Ampli^o at
ferz qz nō ual^o aliq^o necessitas ponēdi
oēs qditates in tali eē obiectino n^o zō
nes pūo facit. h^o cōcludūt. qz nō est po
nēda plūtas sine necessitate. non. n. as
necessitate ponēdi o^o in eē qdi^o. s. suffi
cit qz aliqd pōnā^o ibi qz trāseat ex oppo
to in oppo^o. n. ferz qz ill^o qd^o pōnā^o ibi n.
qd^o cori^oponēdi pō^o p^oductio ē solus qdi^o
entis iquātū eno. qz nūc agēti eē cō
trahibil^o ad oēs qditatē n. exnās. n. i est
pō^o ad eē p^oductibil^o sicut m^o pā ē illud
qd^o ē i pō^o ad oēs forās natural^o ad q̄
cōtrahibil^o ē p agēti natural^o. n. h^o suffi
cit qz aīo. n. alii pbi nullū sūū habēs
ac^o aliqūā formā posuerūt eē obiectis
pō^o actual^o agēti. s. obiectū nūc ex
nudatū ab oī for^o. sic obiectū pō^o p^odu
ctiue z^o p agēti n. general^o z^o enuicūz
agēti debz pōi aliqd^o pōtūū qd^o sit ex
nudatū ab oī ac^o. n. ab oī dīa cōt^o hēte
ut sic sit pūū contrahibile n. actual^o n.
contrahibile ab oī ac^o n^o sit qd^o n^o qle. n^o q^o.
n^o hō. n^o aīn^o. s. pō^o unū qz. sicut pō^o
sibil^o inte^o ē pūū passibile exnudatū
ab oī ac^o ut possit eē obiectū p^o itellecie
agēti. sicut i oī na^o ē inuenire unū q^o est
o^o facere. ita ē inuenire unū q^o ē o^o fieri. s.
ipā qditas entis i q^o mēs. n. ex h^o as dīffo
lutō illazū zōnū phātū nec^o qz nō cō
cludūt o^o sūm^o pōi in pō^o obia. s. tātū qz
aliqd ibi pōa^o qd^o tātū respōdebūt pō^o
agēti aliqd^o possibile pōtūū. s. qdi^o entis
q̄ nūc agēti trāsit ex non exnā
ad exnās. Ampli^o at s^o p^ocurādū ex pō^o
sibilitate ponēdi oēs qditatē i pō^o obia
n. i eē qdi^o. n. sic qz ibi nō tātū qdi^o entis
is qditas hōis. n. sic ex omnibus aliis.

feret at ab illis qd o'q ponit in linea
poicam. tali incipiendo a p'is gradib' et de
secedendo usq ad id dua incline ut p'ci
dnt ab exna actuali qd possibile fuerit qd
sint i po' obiecta ab eterno et in ee q
ditatio. Totu. n p' tu sbe et o'q con
nef in illo sut p'ora ipa exna: et abstra
hnt ab illa. et eode mo de oibz aliis p
dicamentis. Nam at est qd p'ndes illi
p'ndes distigunt duplices mudu p me
lius eutes sub duplici esse. s. physico et
na'li. et in exna reali et actuali: et sub ee
me' et qd. tatio. p'm mudus est corru
pibil' et cōtinuus et opatiōe pductus.
salter p mag' pte. s' uero incorruptibil'
p'etuis. et eternus. palā at qd o' p'ra
q p se i po' et in fo cōueniūt qditatibz
in exna actuali. Ita et cōueniūt eis i ee
qditatio et me' q'nis actuali nō sint
p nō existāt. unde sicut hō qd existit
actuali est al' et cor' et est qd ad p'iu p
mōl. sic etiā quādo actuali nō existit.
qz ifertora nō pūt repiri sine supioribz
nec sbas sine p'p'is suis pa'nibz. ex hō
ifertur qd hō in tali esse qditat' ita for'
distin' ab alino sicut qd actuali existit.
Predicata at p accidēs nō insūt qdita
tibz in po' obiectiua. s. tāms qd exi
stūt actuali. g' hō in tali esse qditat'
nō est albus nec rict. nec p'orat. licet
sic rihibilis et plorabilis.

Quid sit ee qditatiuum.

T at magis plāe intelligas ifd esse
qditat' qd sit et qd p'na' in tali
esse qditat' debes aduertire qd ad p'
qd ee poit' qd qd ē i for. p' ex na' actu
ali. poit' in esse qd'. unde entitas sbā
q'ntas et hūanitas et etiā drā ididua'
for. illud idē poit' numero qd nūc i i'
poni' n' penitus addito. sūt in tali esse
qdi' ab eterno se diū ex na' qd est qdas
accid' qz accidit for. qd actu existat. sic
tamen est accid' nō qd sit aliqd de noue

generibz accidentis. s. sic qd nō p'z p'
ad coordinatōe p'ntale generis sbe. et si
cut posterius accidit suo p'iori.

Et qd poit' i tali ee et qd n

Datū at ad s' qd poit' et qd nō.
dici' qd sola actuali exna ē illd qd n'
est i esse me'. nec poni' ibi. qz si ibi eis
poita tūc o' ab eterno actuali existēt
et sic p'et ois gene'. qz qd' ab eterno
actuali existit. nō pōt generari. et si q
zas nūqd poni' in tali esse qd' aliq' res
B' ubi acci' res in p'a significat' qd s'
dictū est p mōs p'a. ibi poni' aliq' res.
Accipien' at res in p'a significat' p mōs
substati et ibi ibi nō poit'. accipien' at
res in 3' sig' ne p mōs aggregati et con
stima et resultans qd' appella' s'ltotū. et
ibi nō poit'. nā s'ltotū qd' dici' res sicut
for. nō tātū resultat ex illis qd sūt p' in
linea p'dicamentali. s. et ex illis et actuali
ex'ma. et ita s'ltotū nō poit' i po' obina
Et si ulter' q'zas qd istorū triū mōz
ponendi qditates n' ubi cōuenientior.
B' ubi qd p'mus qd poit' impossibilitates.
nō n' mibi uerus. s. at qd poit' necessi
tates est mibi dubius. tertius uero qd
poit' possibilit' n' mibi uer' et cōgruus.

Et a quo sumit' gen' et drā

Adplius at hz dubitandēs magnā
si ponent' ei' nes formales ex na' rei
quā m poit' inter genus et drā et i esse
qdi' et actuali exna a q' sumat' qdit' ge
neris. et a q' sumat' qditas drē. Et hoc
hz spetiales dubitandēs de cōposito aia
to. Et pono tibi ex'me alino. i q' ē aia
litas et irrōabilitas a q' s'ua' alitas et a q'
irrōabilitas. alitas aut s'uis a cor' alini
aut ab aia. aut ab utroqz. nō a cor' qz
tūc corpus alini sepatū essz al'. qd' est
flm. nec sumit' ab anima. qz aia alini
nō est al'. nec ui' sumit' p'z ab aia et p'za
cor'. qz tunc alitas essent plures res.

Idē pōt argui de dā a q^usumas. 7 ma
ior difficultas orit^{ur} de hōie ut puta de
for. 7 eodē mō arguas sicut de asino.
Dissolutō at istius difficultatis lz sit dif
filiis pōt tamē sic respōdere ponendo
tertā entitatē incōposito tāq^u tertā rem
add^{it} tā nō resultatē. 7 tūc dices q^u illa
tertia entitas includit oia pōra. s. gene
ra 7 dās. Quia igit^{ur} pōdicata supiora p
se sunt iclusa in illa 3^a entitate. q^u erunt
res realitate iⁿterne entitatis. Alialitas
at nō sūt a cor^{re} nec ab aia. nec ab ut^{ro}
q^u. n^{on} sūt 2^a alitas. s. tā alialitas q^u irra
tionalitas sūt ab illa 3^a entitate. nā illa
3^a entitas icludit es 7 sbās 7 o^m pōdicata
pōra 7 oēs dās 7 ē resolutib^{ilis} in iⁿ. s.
q^u t^u q^u in cōposito sit 3^a entitas nō addi
ta s. resultas. al^{iter} lz respōdere. erit g^o
ista dissolutō. si 3^a entitas sit ul^{ter} dicat^{ur}
resultas. 7 p^{ro}dicem^{us} de cōpositis iaia
s. de cōpositis aia. Incōposito at in
aia ex m^o 7 for^{is} 2° generis 7 dē sic
accipiū^{us} q^u in m^o p^{ro} nō ē nisi ipa q^uditas
m^o 7 q^uditas entis. supposito q^u ista q^udi
tas entis nō sit m^o p^{ro} de quo in phis.
fuit s^umo. q^uq^u dē m^o nec icludit q^uditatē
entis q^u i m^o nō sūt dē cōtrahentes. ul^{ter}
n^{on} est dā cōtrahēs ut p^{ro}cidit a for^{is} sed
m^o est idē cū q^uditate entis idēitate nō
absoluta s. idētie relatia. In for^{is} ut p^{ro}
scidit a m^o 7 cōposito sūt cōtrahē p^{ro} idēti
tate oēs dē a dā ididuali ascēdēdo usq^{ue}
ad dās cōtrahētes ens q^u est p^{ro} dā.
Iste at dē sūt diffictē q^uditates inter se
hēntes tamen cōtrales ordies pōris 7
posterioris s^um natrā. tamē rean^{te} reali
tate eadē cū for^{is}. Quā at for^{is} unū m^o
dā cōtractina entis q^u se t^u ex p^{ro} m^o
cōstituit q^uditates sbē. sic q^u q^uditas sbē
cōstituit ex duab^{us}. actuali 7 p^{ro} h^{ic} essū
reali. Quā dā cōtrahēs sbās q^u se t^u ex
p^{ro} for^{is} addita q^uditati sbē cōstituit sbās
corpē 7 sic sēp descēdēdo usq^{ue} ad dās

ididuales. p^{ro}mū g^o gen^{us}. s. p^{ro}mū pōdica
tus ingt sūt ab a^ute q^u sūt dā q^u sūt
m^o a m^o nō a for^{is} dā. Ascēn^{dit} at sub iⁿ
subalterna 7 spēs sumū^{us} p^{ro} sub una
re 7 p^{ro} sub a^u. ut alialitas nō sūt p^{ro}sc
a cor^{re} nec p^{ro}sc ab aia. s. p^{ro} ab ut^{ro} q^u
Est ei q^uditas q^u fundat^{ur} sup cōcursum
duarū rerū. quarū una se t^u ex p^{ro} cor
poris. 7 alia ex p^{ro} aie. Dē at oēs su
mū^{us} a for^{is}. App^{ro} at ulten^{us} q^u si i com
posito nō sit sic 3^a entitas nisi resultas q^u
s. ex genere 7 dā nō constituat^{ur} 3^a en
titas nisi resultas q^u illa q^uditas 3^a si po
neret^{ur} oporteret q^u esset res duplici rea
litate. s. for^{is} 7 m^o. Iste est mō didēdi 7
cōtrahēdi 7 cōstitūēdi lineā p^{ro}ctualē
in genere sbē. 7 h^{ic} in cōposito in q^u nō
est nisi una for^{is}. sicut i iaia s. h^{ic} o^m sunt
uera ut ifert^{ur} supposito q^u m^o sit a^utes a
for^{is}. Quā at m^o p^{ro}ponat^{ur} ens limitatū q^u
est cōe ad. x. pōdicamēta idē est mōdus
cōscidēdi lineā p^{ro}ctuales nisi q^u gene
ra subalterna 7 spēs nō fundat^{ur} sup
cōcursu duarū rerū. s. duarū formalita
tū unius rei. In cōposito at aia si
cut in hōie 7 in celo pōit^{ur} sic. i hōie est
for^{is} cor^{re} hēnti ut p^{ro}scidit ab aia intelle
ctina que cōtinet oēs dās p^{ro} idēitates
a dā ididuali. usq^{ue} ad dās entis.
7 est idē mōdus cōtrahēdi sicut supra
dictū est. 7 iō cor^{re} hōis est indētiato
genere 7 spēie circūscripta aia intellec
tia. aia at intellectia cōtinet omnes dās
p^{ro} idēitates ab ididuali dā h^{ic} aie
usq^{ue} ad p^{ro}as dās q^u cōtrahit^{ur} es. 7 ē idē
modus constitūēdi 7 contrahēdi si
cut dictū est. 7 sic est indēterminata
spēie circūscripto corpore. licet sit ani
ma 7 corpus quod licet spēs sūstā
tū sunt tamen impfecte. quia p^{ro} sūnt
esse partes unius q^uditatis 7 p^{ro}fecte.
In ipsa aut intellectina continent^{ur} res
differentie. alia forte ab illis animam

cōstitutibz in esse tal' generis et spēi et
 indiuidui. et loquor de aia unita corpori
 organizato. et ultimate disposito. pma
 drā aie et supior in isto ordine cōtrahit
 tale cor' sic organizatus. et constituit ui
 uis uita uegetat a. sa drā cōtrahit ue
 getatius. et constituit sensitius. s. al. terna
 drā cōtrahit sensitius et aial. et constituit
 zōatius. s. hōies. nō pōt dici qūpa tota
 addita corpi sicut pfcibil' cōtrahit cor'
 organizatū et cū eo cōstituit uegetatiuū
 sensitius et intellectius. et sic tota aia hz
 zōs drē. et filis mōi cōstituti et didēdū
 ē in celo. In accidētibz at ē filis mōi
 sicut in aia ut pfcindit a cor' supposito
 q' aia et accidētia nō sint cōpōita ex m'
 et for'. sicut ex duabz rebz. q' si sint cō
 pōita tūc filis mōi cōtrahendi ē sicut
 in cōpōito subē in aiato. Ex his az
 quo qditas subē est qditas compositi
 et resoluibil'. Fundat ei sup cōcursu du
 arū qditatū entis. s. et drē cōtrahentis
 ens qū una dēpta nō remanet qditas
 subē. Sicut hūitas fundat sup cōcursu
 coris aiati uita sensitia et drā zōali. ut
 hūanitas ē terna qditas ex istis resul
 tans non addita.

**Utrum in animato sint plu
 res quiditates distincte uel
 una tantum.**

Opt' at hz dubitatōes an ma
 gis dicat ppe eē in aiato ples
 for'itates distincte. an una nō tamē oīo
 da unitate. scilicet q' nō dēt dici forma
 litates distincte in actu pp oppositā idio
 nē actualē. qz actualis distinct' tollit per
 actualē idionē. Ex^m. uolo tibi ponere
 ut plane intelligas de albedine sepata a
 for. p possibile uel ipossibile q' fundat mul
 tas distinctiōes actuales ad for. tot sup
 ple quot sūt ex nat'ei. fūdamēta. s. qdi
 tates et pōita nō cadē. nat' in tali albe

dine sepata ē realitas albedinis. et be
 ctaitas et qditas albedinis. et colorū et
 qualitātū. et sicut in for. est realitas for.
 hūanitas. aialitas. et c. Inter g' realita
 tē for. et albedinis est di' real' cū hēant
 realitatē et realitatē p fundamēto et tūc
 Sicut inter bectaitatē et bectaitatē ē di'
 numeral'. et inter qditatē hōis in for. et
 qditatē albedis ē di' specifica. et sic sep
 ascedēto. s. cū az unū for. qz realitas
 albedis unū realitatē for. tūc tollit di'
 real' pp idioēs realē sibi oppositā. Sicut
 bectaitas unū bectaitatē et tollit di' nu
 meral' pp indiōnes sibi oppositā. et cū
 qditas unū qditatē tollit di' specifica p
 pter indiōnes sibi oppositā. s. si qditas
 albedinis coloris et qditatē unū for.
 remanēt sine subō. qz sūt apta nata in
 herere sicut actualē. Ex h' cōcludit q'
 tollit oīs di' actual'. et sunt unū albedo
 et for. spē. et genere unū d' unitate rela
 tiua. et p indiōnes actualē unius ab al
 tero. di' eis tollit p unitatē absolutā et
 p unitatē relatiuā. alitāmē dicat q' az
 sepata a for. l' ab una ps cōi ab alia
 actualē sepata hz duplicē relom a for.
 unā extrinsecā adueniētē. s. dīoēs et sep
 arōēs actualē et tal' dīo l' sepatio tollit
 actualē p idioēs et unīōēs unū cū alio.
 aliā at zōēs hz intrinsecā adueniētē q' o
 i' pōitis extremis et tal' uocat di'. et i'
 nō tollit per idioēs et unīōēs. cū illa non
 sit sibi opposita: s. tantus tollit per idē
 titatē absolutā et illa sēper manet manē
 tibus extremis. Et si arguas q' iter du
 os rios nō az q' possint esse duo respūs
 eiusdē mōi actu. Rndet. q' forte ue
 rus ē ubi respūs sunt extrinseci adueni
 ētes possunt tamē eē sū duo et q' unū
 sit extrinsecus adueniēs. et alius intrinse
 cus adueniēs. et sic ē in pposito de disti
 ctione et sepatatione. et c.

Finis.

Incipit tractatus de ente et essentia sci Thome de aquino

Prima pars

202 in pñ magnus ē in
fine s3 phūz p'celi et mū
di. Ens at et essen' sūt
q' p' in intellectu cōcipiū
tur. ut dicit aui. in sua meta. Ideo p' ne
ex eorū ignorātia errare cōtingat: ad
horū difficultatē apiedā dicēdū est qd
nōie essen' et entis significat. et quō in
diuerf' inueniūt. et quōse hēant ad itē
tiōes loycas. s. gen'. spēs: et dīas. qz
uero ex cōpositis cognitōs simpliciū ac
cipe tēbez'. et ex posterioribz deuenire
i' pōra ut a faciliōribz icpiētes cōueniē
tior fiat disciplina. Ideo ex significatōe
entis ad significatōs essen' pcedēdū est.

Quod ens diuiditur dupliciter

Dicēdū ē q' sicut i. v. meta. phūz
dicit ēs p' dicit d'. vuo' q' diu' p'
x. genera. Alio' q' significat p'pōus ue
ritatē. Nozū at dīa ē. qz sō p' dicit ēs
illd' de quo affir' p'pō sōi' pōt. et si illd'
i' re nō pōat p' que mōs p'uatōes et nega
tōes etiā dicūt. Dicūt ei q' affir' ē oppo
sita negatōi. et q' cecitas ē i' oculo. s3 p'
mō nō pōt dici aliqd q' sit ens nisi qd'
in re aliqd pōat. unde pō' cecitas et h'
nō sunt entia. Nōmē s3 essen' nō sūt
ab ēte sō' dēto' aliq' ei dicūt h' q' essen
tias nō habēt. utz in p'uatōibz. s3 sūt
essen' ab ente pō' dēto. unde comē in
eodem loco dicit q' ēs pō' dictū ē qd' si
gnificat essenā rei. Et qz ut dictū ē ēs
h' mō dictū diu' p. x. genera oz q' eēn'
significat aliqd cōe oibz naturis. p' q' a
diuersa entia in diuerf' generibz et spēie
bz collocāt. sicut hūanitas ē essen' ho
minis et sic de alijs. Et qz illud p' qd'
res cōstituit in p'pō genere et spē ē qd'
gnificat p' diffinitōs indicātē q' qdē

res. Inde ē q' nōm eēn' a phis in nōm
q' dicitur mutat. et h' est q' phis. vii.
meta. frequēter nōiat q' q' dēzateffe. i.
h' p' qd' aliqd h' esse qd. dicit. for' s3
q' p' formā significat p'fectō ul' certitu
dine uniusc' qz rei. ubi dicit Avicē. in fo
meta. sue. h' ei alio nōie na' dicit accipi
ēdo na' s3 p' mōs illorū. q' tuor mōzū
quos Boet' de duabz naturis assignat
s3. s. q' na' dicit esse illud qd' quocūqz
mō intellectu capi pōt. nō ei res itelligi
bil' ē nisi p' suā diffinitōs et essenā. et
et dicit phis. v. meta. q' ois sbā ē na'
mōs at na' hoc mō sūptē nō significare
eēntiā rei. s3 q' h' ordies et ordiatōs ad
p'pā opatōs rei. cū nulla res p'pā desti
nat opatōe. q' dicitur uero nōm sūt
ex hoc q' p' diffinitōs significat. Sed
essen' dicit s3 q' p' eā et ea res h' ēē.

Ed qz ens absolute et p' dicitur de
sbānis et p' posteriori' s3 qd' de ac
cidētibz. Inde ē q' essen' p'pē et uere ē
in sbīs. s3 in accidētibz ē quodā mō et
s3 qd'. Sbāzū uero qdā sūt simplices
et qdā cōposite. et in utriusqz ē essen'. s3
in simplicibz ueriori et nobilioz mō s3
etiā q' hēntēē nobilius. sūt etiā cā esse
eorū q' cōposita sūt. ad minus sbā p' et
simplex q' deus ē. s3 qz illazū sbāzū esse
ne sūt nobis magis ocelte. iō ab eēis
cōpositorū incipiēdū ē ut a faciliōribz
cōueniētiō fiat disciplina. In sbīs ig'
cōpositis for' et m' nota sūt. ut in hōie.
aia et cor'. nō at pōt dici q' alterū eorū
tātū eēn' dicit ēē. q' ei m' rei sō' nō sit
essen' planū est. qz res p' suā essentiam
cognoscibil' est et in spē ordinat' ul' in
genere. m' at nō ē cognitōis pñm. n' s3
eā ad spēs ul' ad gen' dētiat. s3 s3 id
solus q' in actu aliqd ē. neqz ēt for' tā
tū. s3 sbā cōposita essen' dici pōt. quia
qdā asserere conēf. Ex his ig' q' dicta
sunt p3 q' essen' ē id qd' p' diffinitōes

rei significat. Diffinitio at substantiarum
naturalium non tantum foras continet. sed etiam
mas. aliter ei diffinitiones naturales et mathematicas
differerent. nec et potest dici quod materia in diffinitionibus
naturalibus potest sicut additamentum essentiae
vel essentiae naturalis vel essentiae et. quod hic motus
per se accidit tibi quod essentia perfecta non habet.
unde ostenditur quod in diffinitione sua substantia
substantia recipiat quod est extrinsecum. per ergo
quod essentia comprehendit materiam et foras. non ergo
potest dici quod essentia significet res quod est in
ter materiam et foras. vel aliquid supraditum illi
quod hoc de necessitate esset accensum extraneum
a re nisi ea res cognoscere. quod ostenditur
conuenit. per foras ei quod est actus materiam effici
et actus vel aliquid. unde illud quod supraditum
neque non dat esse actus simpliciter materiam. sed esse actus
sicut accensum fuerit. ut actus facit actus albus.
unde et quod talis foras accensum non dicitur genera
ri sum. sed hoc quod. Reliquum igitur quod non est
in substantia composita significat illud quod est
ex materia et foras compositum. Et huius rei conside
ratum videtur Boetii in commento predicamentorum.
ubi dicitur quod usque significat compositum. usque
ei apud grecos idem est quod essentia apud nos ut ipse
met dicit in libro de duabus naturis. Aliter
autem dicitur quod quod substantia composita est ipsa
compositio foras et materia. Compositio. et dicitur super vii.
meta. Nam quia habent species in rebus gene
rabilibus est aliquid materiae. id est compositio ex materia
et foras. hoc et ratio concordat quod esse ibi com
positum non est tantum foras: nisi tantum materia. sed ipsius
compositum. Et non autem hoc quia res dicitur esse.
unde ostenditur ut essentia quod res denotatur ens. non
tantum sit foras: nisi tantum materia. sed utriusque. Quia
hoc motus est suo modo sola foras sit causa. Sic
ei in aliis videtur quod ex pluribus principiis
constituitur quod res non denotatur ex altero
illorum principiorum tantum. sed ab eo quod utriusque
complectitur in saporibus. quod ex actione
cali digeritur humidum calis dulcedo. et quod
vis huius caloris sit causa dulcedis. tamen non de
nominatur corpus dulce ex calore sed a

sapore. quod calidum et humidum complectitur.
**Quo materia non quolibet
modo sumpta est indiuidua
tionis principium.**

Ad quod indiuiduationis principium est
materia ex hoc forte videtur sequi quod essentia
quod materia complectitur in se habet et formam. sit
tamen peculiaris et non vltima. Ex quo sequi
videtur vltima diffinitiones non habere si essentia
est id quod per diffinitionem significat. Et
ideo sciendum est quod materia non quolibet modo
accepta est principium indiuiduationis. sed
solum materia signata. et dico materiam si
gnatam quod sub certis dimensionibus consi
deratur. hec autem materia in diffinitione
hominis in quantum homo non ponitur. sed pone
retur in diffinitione socratis. si Socrates
diffinitiones haberet. In diffinitione autem
hominis potest materia non signata. non ei
in diffinitione hominis potest hoc esse et hec
caro. sed esse et caro absolute. quod sunt materia
hominis non signata. per ergo quod essentia hominis
et socratis non differunt nisi hoc signatum.
unde compositio dicitur super vii. meta. quod soc
ratem aliud est quod alitas et realitas quod sunt
quoditas ei. sicut et essentia generis et essentia
speciei sunt signata et non signata differ
unt. Quia alius motus designationis sit ut
bius. quod designatio indiuidui et speciei est
materia tertiarum dimensionibus. designatio
autem speciei et generis est per differentiam consi
deratam quod ex forma rei sumitur. hec autem de
signatio vel designatio quod est in specie et gene
re non est per aliquid in essentia speciei
existens quod nullum in essentia generis
sit. imo quod est in specie est etiam in gene
re. ut non tertium. si ei aliter non esset so
crates quod est homo. sed per eius non patere
tunc de eo. cum nulla per intelligibilis potest
esse ex suo toto. hec et quod coniungat
videtur potest si inspicitur corpus. si quod
ponitur per aliter. et hoc quod ponitur gen?

Nō ei p̄t dici eo esse gen^o quo ē p̄s in
 tegralis. h^o ig^r nōm qd^r ē cor^o multiplex
 accipi p̄t. Cor^o ei s̄z qd^r ē in p̄nto subē
 dicit^r ex eo qd^r h̄z talē naturā ut in eo
 designari possint s^o dimēsiōes. Ipe aut^m
 s^o dimēsiōes designate sūt cor^o qd^r ē in
 genere q̄titatis. Rōtingit āt i rebz ut
 qd^r h̄z unā p̄fectiōis ad ulteriores ēt p̄e
 fectiōis p̄ngat. sicut p̄s in hoīe. qui ⁊
 naturā sensitiuā h̄z ⁊ ulter^r intellectiua
 s̄z ēt ⁊ sup h̄ac p̄fectiōis q̄ est h̄ere
 talē formā ut in ea possint s^o dimēsiōes
 designari. p̄t a^o p̄fectio adiūgi ut uita
 ul^r aliqd^r h^o mōi. p̄t g^o h^o nōm cor^o de
 signare zē quādā q̄ h̄z talē forāz ex q̄
 sequitur in ip̄a designabilitas triūm di
 mēsiōnū cū p̄cisiōe. ut. s. ex i^o for^o nulla
 ulter^r p̄fectiō sequit^r. s̄z si aliqd^r aliqd^r in
 paddit^r sit p̄ter significatōis cor^o. ⁊ h^o
 mō cor^o erit material^r ⁊ integral^r p̄s aial^r
 qz sic aia erit p̄ter id qd^r significatū est
 nōie cor^o ⁊ supueniēs ip̄i cor^o. ita q̄
 ex ip̄is duobz. s. ex aia ⁊ cor^o. sicut ex
 p̄ibz cōst^r aial^r. p̄t ēt h^o nōm cor^o h^o
 accipi ut significet res quādā q̄ h̄z t̄es
 forāz ex qua possint in ea zē t̄es dimē
 siōes designari q̄cūz for^o sit illa siue ex
 ea possit puenire alia ulter^r p̄fectio
 siue nō. ⁊ h^o mō cor^o erit gen^o aial^r. qz i
 aiali nō ē accipe qz in cor^o ip̄licite non
 cōtineat^r. nō ei aia ē a^o for^o ab i^o p̄ quā
 in zē i^o poterit designari s^o dimēsiōes.
 ⁊ iō cū dicebas qz cor^o ē qd^r h̄z talē for
 mā ex qua possint designari. s^o dimen
 siōes in eo intelligebā q̄cūz for^o ess^r i^o
 siue aia ess^r siue lapiditas. siue q̄cūqz
 a^o for^o. ⁊ sicut for^o aial^r ip̄licite in cor^o
 siue in cor^o for^o cōtinet^r p̄t cor^o ē g^o
 eius. ⁊ ēt tal^r ē h̄mō aial^r ad hoīes. si
 ei al^r noīaret tātū zē talē q̄ h̄z quādas
 p̄fectiōis ut possit sentire ⁊ moueri p̄ p̄n
 cipiū in ip̄o existēs cū p̄cisiōe alter^r p̄
 fectiōis. tūc q̄cūz a^o p̄fectiō ulter^r in

pueniret h̄eret se ad aial^r p̄ mōs p̄tis ⁊
 nō sicut ip̄licite cōtēta in zōe aial^r. ⁊
 al^r nō ess^r ge^o s̄z ē ge^o s̄z qz significat zē
 quādā ex c^o for^o p̄t puenire sensus ⁊ mo
 tus q̄cūz sit illa for^o. siue sit aia sensib^l
 tātū. siue sit aia sensib^l ⁊ zōnal^r h̄l. sic
 ig^r g^o significat idē tūc id totū qd^r ē in
 sp̄e non eis significat tātū mās. s̄z ēt
 drā significat id totū qd^r est in sp̄e.
 ⁊ nō tātū forāz. ⁊ ēt diffini^o significat
 totū. ⁊ ēt sp̄es. s̄z diuersimode. qz ge^o
 significat totū ut qdā denoiatio detia
 ns id qd^r ē materiale in zē siue detiatōe
 p̄p̄e for^o. unde. genus sūit a m^o q̄uis
 nō sit m^o. utz ex h^o qz corpus dicit^r ex h^o
 qz h̄z tales p̄fectiōis ut possint in ea de
 ignari s^o dimēsiōes. q̄q dē p̄fectio est
 material^r zē h̄ens ad ulter^r p̄fectionē
 Drā uero ecōuerso ē sicut qdā denoiā
 tio a for^o detiata sūpta p̄ter h^o qz de in
 tellectu eius p̄sit m^o detiata. utz cū dicit^r
 aianū. s. illud qd^r h̄z aiaz nō eis detiaf
 qd^r sit. utzū corpus ul^r aliqd^r aliud. tūc
 dicit^r auiē. qz genus nō ē in drā sicut p̄
 essen^o eius. s̄z solus sicut ēs ext^r aiaz si
 ne essen^o. sicut ēt sūbz ē de intellectu
 pa^o nus. ⁊ iō genus nō p̄dica^r de drā p̄
 loq̄to ut dicit^r aris. s^o meta. ⁊. iiii. topico
 zū. nisi forte sicut sūbz p̄dica^r de passiōe
 s̄z diffi^o siue sp̄es cōphēdit utzūz. s. de
 tiatā mās quā designat nōm generis.
 ⁊ detiatā forāz quā designat nōm drē
 Et ex h^o p̄s zō quare genus ⁊ sp̄es ⁊
 drā se h̄ent p̄p̄tionab^l ad mās forāz
 ⁊ cōpō^m i na^o q̄uis nō sint idē cū i^o. qz
 utz genus ē m^o s̄z sūit a m^o ut significās
 totū. unde dicimus hoīes ēē al^r zōnale.
 ⁊ nō ex aiali ⁊ zōnali. sicut dicim^o enm
 ēē ex cor^o ⁊ aia. Ex cor^o eis ⁊ aia dicit^r
 ēē hō sicut ex duabz rebz qdā s^o res
 cōstituta q̄ neu^o illazū ē. hō eis nō ē aia
 nō cor^o. s̄z si hō aliquomō ex ali^o ⁊ zōli
 dica^r ēē nō erit sicut res s^o ex duabz re

bz sz sicut intellectus ex duobus intellectibus
 Intellectus ei aial e sine detiatioe for
 spal expmes natrā rei ab eo qd est
 materiale 2° ultie plectiois. Intellectus
 at huius dē rōnat cōsistit in detiatioe
 for spal ex qbz quobz intellectus cō
 sistit intellectus spēi ul diffiōis. 7 iō sic
 res cōfinita ex aliqbz nō respicit pēi
 catiōis eazū rerū ex qbus cōfī. ita nec
 intellectus recipit pēi catiōis eozū intelle
 ctū ex qbz consistit. nō eis dicimus
 q diffini sit ge^o ul dā. qūis at genus
 significat totā essentia spēi. nō tamē oz
 ut diuersam spēi quazū ē idē genus
 ut sit una eēn. qz uitas generis ex ipa
 detiatioe ul in dā pcedit. nō at ita q
 id qd significat p genus sit una na^o nu
 mero in diuersi spēbz cui supneiat res
 a q sit dā detians ipz. sicut for^o detiat
 mās q ē una numero. sz qz genus signi
 ficat aliq forās nō tamē detiat hāc
 illā quā detiat dā expmit q nō ē a^o
 q illa q detiat significaba p ge^o. Et
 iō dicit comē. i fo meta. q m^o p^o dicit
 una p remotiōis oīus forāzū. sz genus
 dicit unū p cōstatē for^o signat. ante p
 q p additiōis dē remota illa detiatioe
 q erat cā unitatis generis remanēt spe
 ties diuerse p eēntiā. 7 qz ut dictū ē na
 tura spēi ē detiata 2° ididui. sicut na^o ge
 neris 2° spēi. Inde ē q sicut id qd ē ge
 nus put p dicit de spēi iplicati sua signi
 ficatioe qūis idistictē totū id qd detia
 te ē i spē. ita ē id qd ē spēs fm qd p
 dicit de ididuo oz q significat totū qd
 eēn ē in ididuo sz idistictē. 7 h^o eēntia
 spēi significat nōie hōis. ūde hō de fo
 p dicit. Sz at significat na^o spēi cū pēi
 tiōe m^o signat q ē pncipiū ididuatōis
 sic se hēbit p mōz pū. 7 h^o significat
 nōie hūanitatē. hūanitas ei significat
 id ante hō ē hō. m^o at designata nō ē
 illud ante hō ē hō. 7 ita nō cōfī iūz

illa ex qbz hō bz q sit hō. cū ig^o hūani
 tas in suo intellectu icludat tāū ea ex
 qbz hō bz q sit hō. p q assignatioe
 ei excludit ul pēi catiō m^o detiata l desig
 ta. 7 qz p nō p dicit de toto. Ince ē
 q hūanitas n^o de hoie n^o de for. p dicit
 unde dicit Auic. q qditas cōposita nō
 ē ipz cōpo^o e^o ē qditas. qūis ē ipa q
 ditas sit cōpo^o sicut hūanitas. sz sit cō
 poita nō tamē ē hō. imo oz q sit rece
 pta i aliq qd ē m^o designata. sz qz ut
 dictū ē designat pēi 2° generis ē p for^o
 Designat ar ididui 2° spēi ē p mās. iō oz
 ut nōm significat id. unde na^o generis
 sūt cū pēi tiōe for^o detiat p hūitatis spēs
 significat pēi materialē totū sicut co^o ē
 p materialē hois. nōm at significat id
 ūde sūt na^o spēi cū pēi tiōe m^o designat
 significat pēi formalē. iō hūanitas signi
 ficat ut for^o qdā 7 dicit q ē for^o totus
 nō qdē q supaddita pubz eēntialibz
 l. m^o 7 for^o. sicut for^o do^o supaddi pubz
 itegralibz ei^o. sz magis ē for^o q ē to^o. l
 forās cōplectēs 7 mās. cū pēi tiōe tamē
 eozū p q nata ē m^o designat. Sic g^o p
 q eēntia hois significat h^o nōm hō. 7
 h^o nōm hūanitas. sz diuersimōe ut dictū
 ē. qz h^o nōs hō significat ut to^o i q^o
 l. nō pēi catiō desig^o m^o sz iplicte cōtē
 eā 7 idistictē sicut dictū ē q ge^o cōtēns
 dāz. 7 iō p dicit h^o nōm hō de ididuis.
 Sz h^o nōm hūanitas significat eā ut pēi
 qz n^o cōtēns i significatioe sua nisi id q
 ē hois i q^o hō. 7 pēi catiō oēs designatōs
 m^o. unde de ididuis hois nō p dicit. 7
 pp h^o qd h^o nōm eēn^o in ei^o pū de re
 Dicit ei socratē eēntia qdā. 7 qdōs
 negatū sic dicit q eēn^o soc^o nō ē soc^o.
Quō se hēat eēn^o ad mām
gnis spēi 7 dē.

Iso qd significat nōie eēn^o i hōis
 cōpositis. Didicūle quō se hēat

ad rōs generis. spēs et dē. qz at cui cō
uēit rō generis ul spēs ul dē p̄dicat
de h' singlari significato. impossibile ē q
rō generis ul spēs ul dē cōueniat eēn
s; qz p mōs p̄tis signi ut noie huānita
tis l aialitatis. et iō dicit auct: qz rōali
tas nō ē dīa s; dē p̄n. et adē rōe hu
mātas nō ē spēs n' aialitatis g. Et licet
nō p̄t dici qz p̄dicat de h' idid. nō ei p̄t
dici qz rō generis ul spēs ul dē cōueni
at eēn s; qz ē q̄dā res existens extra
singla ut p̄sona p̄onebāt. qz sic ge' et
spēs nō p̄dicatēf de h' ididuo. nō ei p̄t
dici qz s; hoc qd' ab eo separātū ē n'
separātū illud p̄ficeret i cognitōe h' sin
glaris signati. et iō reliq' qz rō generis
ul spēs ul dē cōueniat eēn s; qd' signi
fica' p mōs totū ut noie hoīs ul alis p
ut iplicit et i ididit et cōis totū h' qd' in
ididuo ē. n' ul eē sic accepta p̄t dupl
cōsi. vno s; namzā l rōs p̄pā. et h' est
absoluta cōsi p̄pā. et h' n' ē uerus de
ea nisi qz cōueniat sibi s; qz h' mōi. ut
q̄qd' aliorū attri' sibi f' ē attri' b'. D.
g. hōi i eo qz ē hō cōuenit rōale et al' et
a' q̄ i diffi' ei cadūt. albu n' nigrū l q
cūq' h' mōi qd' nō ē de rōne huānitatis
nō cōuenit hōi inq' ē hō in eo qd' ē hō.
ūde si q̄ra' utzā ista n' sic cōstituta pos
sit dici una l p̄lea, nen' cōcedēdū ē. qz
utru' ē ext' intell' huānitatis. et utru' qz
p̄t sibi accidere. si ei p̄leas effs de rōe
ei' mūq' poss; eē una. cū tamē una sit s;
qz ē i for. s; si unitas effs de intellectu et
rōe eius. tūc effs una et eadē n' for. et
p̄leas. n' p̄leas i p̄lib' p̄fificari. alio cōsi.
s; qz h' ē in h' i i'. et de ipā p̄dicat
ali qd' p accē rōe eius i q' ē. sicut dicit
qz hō ē albz. qz for. ē albz. q̄nis hōi nō
cōueniat in eo qd' ē hō: h' at na' dū h' s;
ē. vñ i singlari bz. et aliud i aia. et fm
utru' cōsecūf accē dicitā namzā. et i sin
glari bz h' m' p̄t ē s; dīuersitatē singu

lariū. et tamē spēs n' s; sua p̄pā cōsidera
tiones. s. absoluta u' istorū eē debe'. s'
ei ē dicere qz n' hoīs i q' h' ē h' ēat in
h' singlari. si ei eē i h' siglari cōueniet hōi
iq' ē hō nō eē i q' ex h' sin'. s' si cō
ueniet hōi iq' ē hō non eē in singlari
mūq' eē i eo. s; ne' ē dicere qz hō iq'
ē hō h' s; qz sit in h' singlari ul in illo
aut i aia. p̄s g' qz n' hoīs absolute cōsi
derata abstrahit a q' s; eē. ita tamē qz
nō fiat p̄ficio alie' eozū. Et h' n' sic con
siderata ē q' p̄dicat de oibz ididuis. nō
tamē p̄t dici. qz rō ulis cōueniat ne' sic
accepte. qz de rōne ulis ē unitas et cōi
tas. na' at huāne neu' eozū cōuenit fm
sua absolute cōsideratōs. Et eis cōitas
effs de intellectu hoīs. tūc in quocūq' in
neiz' huātas inuiz' cōital. et h' f' ē qz
in for. nō inueni' cōitas aliq'. s; q̄qd' ē i
eo ididuatū ē. s; licet ē non p̄t dici qz rō
generis ul spēs accidat na' huāne s; il
lud eē qd' h' i ididuis. qz nō inuiz' i id
duis na' huāna s; unitatē ut sit unū qd
cōueniet cūlibz qd' rō ulis exigit. Re
ling' g' qz rō spēs accidit na' huāne s;
illud eē qd' h' in intellectu. Ipa eis na'
habet esse in intellectu abstractum ab
oibz ididuatibz et h' rōs uniformē ad
o' idid' q' sūt ext' aias p̄t eēn ē silitudo
oīus et iduēs i cognitōs iq' sūt hoīs
Et ex h' qz talē rōnem habēt ad oia
indīdua intellectus adinueni' rōnem
spēs et attri' b' sibi. unde dicit comē.
in p' te aia. qz intell' ē q' facit utilitates
i rebz. h' ēt auct. in sua meta. viii. dicit
Et q̄uis h' na' intell' h' ēat rōs ulis
s; qz cōpat ad res q' sūt ext' aias qz ē
una silitudo oīus. tamē fm qz h' ē i
h' intellectu ul in illo ē spēs qdā intell' a
p̄clariū. et iō p̄ defect' comē. i s' de
aia. q' uoluit ex utilitate for' intell' uli
tatē intell' cōcludere. qz nō ē utilitas
illius for' s; h' ē qd' h' i intellectu. s; s;

q̄ ad res referat ut similitudo rerū. sicut
etiā si esset una statua corporea represen-
tāte multos hoīes cōstat q̄ illa imago
uel species statue haberet esse sin^gl^um
p̄u^m s̄z q̄ esset in hac m^o. s̄z hēret rōnes
cōstantes s̄z q̄ esset ēē rēp̄sētātūz p̄sū
Et q̄ nā hūāne s̄z suā absolūtā cōside-
ratōz cōuenit q̄ p̄dicat de sor. 7 rō sp̄i
nō cōuenit sibi s̄z suā absolūtā. s̄. hūāne
nā cōsideratōz. s̄z ē de accidētibz que
cōsequūt ea. s̄. fm qdē esse qd̄bz in in-
tellectu. Ideo nōz sp̄i nō p̄dicat de sor
ut dicat sor. ē sp̄s. qd̄ de necessitate ac-
cideret: si rō sp̄i cōueniret hoī. fm esse
qd̄bz in sor. ul^o s̄z suā absolūtā cōside-
ratōz. s̄. inq^m ē hō. q̄qd̄ ei cōuenit hōi
iq^m ē hō p̄dicat de sor. 7 tamē p̄dicari
cōuenit generi p^r cū in ei^o diffin^o ponat^r
P̄dicatō. n. ē qd̄dā qd̄ cōp̄e^r p̄ actio-
nes intell^o cōponētis 7 diuidētis habēs
tamē fundamētū in re ip̄a unitatē eorū
quorū unū de altero dicit^r. unde rō p̄di-
cabilitatis p̄t caludi in rōe h^o intētiōis
q̄ ē g^o. q̄ s̄ p̄ actōz intell^o cōp̄e^r. nīlo
m^o tamē id cui intell^o intētiōz p̄dicabi-
litas attribuit cōponēs id cui alt^r nō ē
ip̄a itēn^o generis. s̄z p̄t id cui intell^o i-
tēn^o generis attribuit. sicut qd̄ signifi-
cat h^o noīe al^o. sic g^o p̄ q̄bz ēē ul^o n^o s̄bz
ad rōz sp̄i. q̄ rō sp̄i nō est de illis q̄
cōueniūt ei s̄z suā absolūtā cōsideratōz
n̄z ē de accidētibz q̄ cōsequūt ip̄as s̄z esse
qd̄bz ex^o aīaz ut aīa ul^o nigre^r. s̄z ē de
accidētibz q̄ cōsequūt ea s̄z esse qd̄bz
in intellectu. Et per hunc modū cōue-
nit sibi ratio generis uel differentie.

Quo essentia est in ibāis separis q̄ sūt d̄s 7 āgelus.

Huc refert uidere s̄z que mōs sit
ēē in ibāis separatis. s̄. in aīa intelli-
gen^o. cā p^r. q̄uis āt ēē p^r simpliciter
oēs cōcedāt. tamē cōp̄ōz m^o 7 sor^o in i-
telligētias 7 in aīas ḡdā nūq̄ ponere.

Cui^o pōnis fuisse dicit^r Auicebron auc^o
libū fontis uite. b̄t dicit^r phozū rep-
it^r esse cōstantia. q̄ eas ibas a m^o sepa-
tas nominant 7 abiqz omni materia
esse probāt. Cuius demōstratōis est
ex uirtute intelligēt^o q̄ in eis ē. Dices^r
n. forās nō esse intelligibiles in act^o n. si
s̄z q̄ sep̄at a m^o 7 a cōdictōibz ē^r. nec
essēt^r intelligibiles in act^o nisi p̄ uir-
tutē s̄bz intelligētis s̄z q̄ recipiūt in ea
7 fm q̄ agūt p̄ ea. unde oīz q̄ in q̄bz
s̄bz intell^o gētē sit oīda imūtas a m^o.
Ita q̄ n̄z hēat mās p̄tē sui. n̄z ēt sit si-
cut sor^o ip̄sā in m^o ut ē de forās materia-
libz. n̄ p̄t aliqz dicere q̄ intelligibilitatē
non ip̄diat m^o q̄bz. s̄z m^o cor^o ē tātus.
Si. n. h^o esset rōe m^o cor^o lis tātus. cū m^o
nen dicat cor^o lis nisi s̄z q̄ fiat in b̄ for^o
corporea. tūc oportet q̄ b̄ hēret m^o
a for^o cor^o li. s̄. ip̄care intelligibilitates. 7
h^o non p̄t esse. q̄ 7 ip̄a for^o cor^o lis ac-
telligibilia ē. sicut 7 alie for^o s̄z q̄ a m^o
abstrahūt. unde in aīa intellectia 7 i-
telligen^o nullo ē cōp̄ō ex m^o 7 for^o ut h^o
m^o accipiat m^o in eis sicut in s̄bz corpo-
ralibz. s̄z ē ibi cōp̄ō for^o 7 esse. unde in
cōmē. ix. p̄pōnis libz de cāis dicit^r q̄
intelligen^o ē hēns forās 7 esse. 7 acci-
bi for^o p̄ ip̄a gēitātē ul^o n^o simplici. 7 quo
b̄ sit planū ē uidere. Quēcūz. n. ita se
hēnt adinuicēz q̄ unū ē cā esse al^o ter^o
illud qd̄bz rōz cā p̄t hēre esse sine al^o
s̄z non cōueniūt. tal^o āt inuēi^r b̄itūdo m^o
7 for^o q̄ for^o dat esse m^o. 7 rō p̄sibile
est esse mās sine aliq̄ for^o. tamen non ē
imp̄sibile esse al^o q̄ forās sine mat^o.
For^o. n. non h̄z in eo q̄ for^o depēdētā
ad mās. s̄z si inuēian^r aliq̄ for^o q̄ non pos-
sūt esse nisi in m^o h^o accidit eis s̄z q̄ sūt
distātes a p^r p̄n^o q̄ est ac^o p^r 7 p̄n^o. itē
ille for^o q̄ sūt p̄ p̄n^o sūt for^o. si
ne m^o in b̄sistent. nēn. n. for^o s̄z rōm^o g^o
suū m^o idēz ut dictū est. 7 b̄ mōisforme

sunt intelligentes. et ideo non oportet ut essentiales
 quantitates habere substantiam sint aliud quam ipsa
 forma. In hoc ergo differunt esse substantie compositae. et
 substantie simplices quod esse substantie compositae non tantum
 foras: sed complectitur foras et minus. Et non
 substantie simplices est foras tantum. et ex hoc causam due
 dicitur. et una est quod esse substantie compositae per signifi-
 ficari ut totum est ut per. quod accedit per modum
 designatoris. ut dictum est. Et ideo non quolibet
 modo predicatur esse rei compositae ex ipsa re com-
 posita. non enim potest dici quod hoc sit quod est sua
 sed esse rei simplices quod est sua forma non potest si-
 gnificari nisi ut totum cum non sit ibi praeter
 foras quod foras recipiens. et ideo quod cum minus
 materia esse substantie simplices de ea predicatur. unde
 augetur. dicitur quod quantitas simplices est ipsa mater
 simplex. quod non est aliud aliud recipiens ipsam
 secundum dicitur. quod esse rei compositae ex
 eo quod recipitur in materia designata et multi-
 plicatur secundum divisiones eius. unde contingit quod
 aliqui sunt idem species. et diuersa numero. Et
 cum esse simplices non sit recepta in materia non
 potest ibi esse talis multiplicatio. et ideo non oportet ut
 inueniantur plures indiuisibiles in illis substantiis
 sed quod quot sunt indiuisibiles tot sunt species. ut a-
 uice. dicitur expresse. In hoc ergo substantie quod
 sunt foras sine materia. non tamen inter eas est omni-
 moda simplicitas. nec sunt actus puri. sed
 habent mixtos potest. et hoc sic patet. quod quod est
 non est de intellectu esse quantitas. hoc est ad-
 ueniens ex materia faciens compositum cum esse. quod
 nulla est sine his quod sunt partes esse intelligi-
 potest. Quod autem esse non quantitas intelligi potest sine
 hoc quod aliquid intelligatur de eo suo. per se ipsum
 intelligere quod est hoc vel senex. et tamen si-
 gnificare an esse habent in rebus natura. ergo per
 quod esse est aliud ab esse vel quantitate. nisi for-
 te sit aliqua res cuius quantitas sit ipsa res
 esse. et hoc res non potest esse nisi una et per. quod
 impossibile est ut fiat perfectio aliter nisi
 per additionem aliter dicitur. sicut multiplicatio
 generis in specie. vel per hoc quod forma recipitur di-
 uersis materiis. sicut multiplicatio in specie in

diuersis indiuisis. vel per hoc quod unum est absolu-
 tum et aliud in aliquo receptum. sicut si est quod
 da calor separatus est a calore non re-
 paretur ex ipsa sua separatione. si autem ponatur
 aliqua res quod sit esse tantum ita ut ipsa esse sit
 substantia. hoc esse non recipiet aditum dicitur.
 quod ita non esset esse tantum. sed esse et per hoc for-
 ma aliqua. et in toto uero recipiet aditum dicitur.
 in hoc ita est non substantia sed materiale.
 unde reliquum quod talis res quod sit unum esse non
 potest esse nisi una. unde oportet quod in quolibet
 alia re per se sit aliud esse unum. et aliud
 quantitas vel natura forma sua. unde intelligitur
 uis oportet quod sit esse per se foras. et ideo dictum est
 quod intelligentia est forma et esse. oportet autem quod conue-
 nit aliter vel est causam ex principis naturae
 sicut substantia in homine. et aduenit ab alio
 per extrinsecum sicut lumen in aere ex influ-
 etia solis. non autem potest esse quod ipsa esse sit cau-
 sa ab ipsa forma vel quantitate rei. dico sicut
 a causa efficiente. et sic aliquid res esset causa sui
 ipsius. et aliqua res se ipsam in esse produce-
 ret. quod est impossibile. ergo oportet quod omnis talis res
 cuius esse est aliud quam natura sua habeat esse ab
 alio. et quod oportet quod est per aliud reducitur ad
 id quod est per se. sicut ad causam primam. ideo oportet quod
 sit aliquid res quod sit causa eandem omnibus rebus. eo
 quod ipsa est esse tantum. alio uero in infinitum in
 causis. cum omnis res quod non est esse tantum habeat causam
 sui esse. ut dictum est. per ergo quod intelligentia est
 forma et esse. quod esse habet a principio. quod est esse
 tantum. et hoc est per causam quod deus est. oportet autem quod
 recipit aliquid ab alio est in potest illius.
 et hoc quod receptum est in eo est actus eius.
 ergo oportet quod ipsa forma vel quantitas quod est intelli-
 gentia sit in potest esse quod a deo recipit
 et illud esse receptum est per modum actus. et
 ita inuenitur actus et potest in intelligentibus. non
 tamen forma et materia nisi equoce. unde etiam
 patet recipere substantiam esse. et omnia hoc modo quod ut
 dicitur rebus dicitur in conuenire equoce conue-
 niunt substantiis intellectualibus et corporalibus.
 ut in 8 de anima comen. dicit. Et quod

ut dictū ē intelligen⁹ qditas ē ipa met i
telligē⁹. iō qditas nō ē ē⁹ ē⁹ ē⁹ ipm qd
ē ipa ē ē⁹ sūū receptū a deo ē iō q⁹ sub
sistit in rerū⁹ na⁹. et p⁹ h⁹ a qbusdā h⁹ i
sūb dictū ē cōpōi ex quo ē et qdē. ut ex
quo ē et ē. ut Bo⁹ dicit. et qz in intelligen
tia poss⁹ po⁹ et actus nō erit difficile in
uenire mētūdiēs intelligen⁹tiā. qdē esset i
possibile si nulla po⁹ in eis esset. Unde
dicit comē. in s⁹ de aia. q⁹ si na⁹ intellus
p⁹ sūb ill⁹ esset ignorata. nō possēs⁹ uenire
mētūdiēs in sūbīs sepāris. Est g⁹ cū
ctio eazū ad inuicē s⁹ gradu po⁹ et act⁹
ita q⁹ intelligen⁹ supior q⁹ p⁹ p⁹ p⁹ ē p⁹ h⁹
p⁹ s⁹ ac⁹ et min⁹ de po⁹. et de aliis. et
h⁹ cōple⁹ in aia huāna q⁹ t⁹ ult⁹ gradu
i intellectalib⁹ sūbīs. Unde intell⁹ po⁹ p⁹
erit h⁹ ad forās intelligibiles sicut m⁹ p⁹
q⁹ t⁹ ult⁹ gradu i ēē sensibili ad forās
sensibiles. ut cō⁹ in s⁹ de aia dicit. et iō
p⁹ h⁹ cōpat eā table rase i q⁹ nō ē repi
etū. et p⁹ h⁹ qz inter al⁹ sūbīs intelligen
biles p⁹ h⁹ de po⁹. iō efficiē⁹ in tāū p⁹
p⁹ p⁹ qz materialib⁹. ut res materia
lis traha⁹ ad p⁹ p⁹ p⁹ ēē sūū. ita q⁹ ex
aia et cor⁹ resultat unū ēē in uno cōpōi
to. q⁹ nō illud ēē p⁹ est aia nō sit depē
dēs a cor⁹ et iō p⁹ istā forās q⁹ ē aia inue
niū⁹ alie for⁹ p⁹ de po⁹ hēntes. et magis
p⁹ p⁹ m⁹. In tāū q⁹ ēē eazū sine m⁹ nō
ē. in q⁹ ēē inuicē ordo et gradus usq⁹ ad
p⁹ mas forās e⁹ torū q⁹ sūū p⁹ p⁹ m⁹.
unde n⁹ aliq⁹ opatōs hēnt m⁹ h⁹ exigē
tiā q⁹ litatū actiāzū et passīāzū et aliorū
q⁹ h⁹ m⁹ ad forās dīpōnūt.

Quo eē⁹ inuenit⁹ in reb⁹.

Is g⁹ nō p⁹ quo eē⁹ inuenit⁹ in di
uer⁹. Inuenit⁹ at⁹ t⁹ p⁹ m⁹ hēndi ef
fentia i sūbīs. Aliqd. n. ē sicut de⁹ cui ef
fentia ē ip⁹ sūū ēē. et iō inuenit⁹ aliqui
p⁹ dicētes q⁹ de⁹ nō h⁹ essentia. q⁹ de⁹
ei⁹ nō ē aliud q⁹ ēē ei⁹. et ex h⁹ seq⁹ q⁹
ipe nō sit i genere. qz oē qdē i genere

oē q⁹ hēat qditarē p⁹ tē ēē sūū cū qd⁹
aut na⁹ genens aut iper nō distiguā⁹ s⁹
rōz na⁹ in illis quorū ē g⁹ nō sp⁹. s⁹ esse
ē i diuer⁹ diuer⁹ hēndi. n⁹ oē q⁹ dicat q⁹
de⁹ ēē tāū. ut errorē eorū icidamus q⁹
tū dixerūt ēē illud ēē nō q⁹ q⁹ s⁹ for
malz ē. h⁹. n. q⁹ tū ē h⁹ cōdictōis ē
ut nulla sibi additio fieri possit. unde p⁹
ip⁹ sūū puritatē ēē ēē dist⁹ ab oī ēē. p⁹
p⁹ tē qd⁹ in comen⁹. ix⁹. p⁹ p⁹ nō lib⁹ de
cāis dicit q⁹ ididuatō p⁹ cāe q⁹ ēē tāū
ē p⁹ purā bōditatē ei⁹. Est ēē cōe sicut
i intellectū suo nō includit aliq⁹ additōz.
Ita nec icludt i intellectū suo aliq⁹ p⁹ cū
ones additōis. qz sūū ēē nō poss⁹ in
telligi ēē in q⁹ sup⁹ ēē aliqd addere⁹. si
ēt q⁹ sit ēē tāū. nō oē q⁹ tē hēat ei
reliq⁹ p⁹ fectōes nō nobilitas. imo h⁹ oē
p⁹ fectōes q⁹ sūū in oībz genērib⁹. p⁹ q⁹
p⁹ fectū simp⁹ dicit⁹. ut p⁹ h⁹ et comē. i. v.
meta. dicit⁹. s⁹ h⁹ eas mō excellētior
oībz reb⁹. qz i eo oē unū sūū. s⁹ i aliis
diuer⁹ hēnt. et h⁹ ēē qz oē ille p⁹
ctōes cōueniūt sibi s⁹ sūū ēē simplex.
Sicut si aliq⁹ p⁹ unā q⁹ litatē poss⁹ effi
cere opatōes oīū q⁹ litatū. In illa una
q⁹ litatē oē q⁹ litatē hēret. Ita deus i
ipo ēē suo oē p⁹ fectōes h⁹. Sicut
mō inuenit⁹ ēē in sūbīs creatis intellectua
lib⁹ i q⁹ h⁹ est aliud esse q⁹ ēē iporū q⁹
nō essentia sit sine m⁹. unde ēē eazū
nō est absolutū s⁹ receptū. et iō limitatū
et finitū ad capacitātē nā⁹ recipiētis. s⁹
na⁹ nō qditas eazū est absolutā non re
cepta in aliq⁹ m⁹. et iō dicit⁹ in libro de
cāis q⁹ intelligen⁹ sūū finitū supior. et i
finitū inferius. Sūū. n. finitū q⁹ ad esse
sūū qd⁹ a supiori recipiūt. nō tamē fini
tū inferius. qz eazū for⁹ nō limitat⁹ ad
capacitātē alie⁹ m⁹ recipiētis eas. et i ta
lib⁹ sūbīs nō inuenit⁹ mētūdiēs indiduatō
in una spē ut dictū ē. nisi in aia huāna
p⁹ cor⁹ cui unū ē. Et h⁹ ididuatō ei⁹ ex

cor' occasionaliter dependeat q'm ad sui in
 choarōs. qz nō acquit' libi eē ididuatū
 nisi in cor' cui' est actus. nō tamē oz ut
 destructo cor' icidua' pcat. qz cū hēat
 esse absoctū ex q' acquitū est sibi esse
 ididuatū ex h' q' fca ē for' h' cor' illud
 esse sp' remans indiduatū. 7 iō aīc auī.
 q' ididuatō aīazū 7 mltip' dependz ex
 cor' q' ad sui p'm. s3 nō q' a sui finē.
 Et qz in istis sbāis qditas nō est id'
 qd'esse. iō sūt ordiabilea in p'dicamen
 to. 7 pp' h' inueit' in eis genus spēs 7
 drā. q'uis earū drē p'p'e nobis occ'ite
 sint. In rebz ei sensibilibz etiā ip'e drē
 essentialē nobis ignote sunt. unde si
 gnificat' p' drās accidētales q' ex essen
 tialibz oriūf. sicut cā significat' p' suū ef
 fectū. sicut bipēs poi' drā hōis. Accē'
 āt p'p'a sbāz immaterialitū nobis igno
 ta sūt. vnde drē cāzū n'p'e n'p' accidē
 tales drās nobis significari possunt. h'
 tamē iciedū q' nō eodem m' sūt' genus
 7 drā i illis sbāis. 7 i sbāis sensibilibz. qz
 i sensibilibz genus sūt' ab eo qd' est ma
 teriale i re. drā āt ab eo qd' est formale
 i ip'a. vnde dicit auic. i p'libu sui de aīa
 q' for' i rebz cōpositis ex m' 7 for' ē drā
 simp' eius q' cōsistit' ex illa. nō āt ita q'
 ip'a forā sit drā. s3 qz e p'n' drē. ut idēz
 dicit i sua meta. 7 dicit' tal' drā esse drā
 simp'. qz sūt' ab eo qd' est p's qd'itatis
 rei. s. a for'. cū āt sbe spāles sint simp'
 qd'itatis nō p't i eis drā sūt' ab eo qd' ē
 p's qd'itatis. s3 a tota qd'itate. 7 iō in
 p'n' de aīa dicit auic. q' drās simplicē nō
 hēnt nisi spēs q'zū cēn' sūt cōposit' ex
 m' 7 for'. q'zū etiā i eis ex tota eē sūt'
 g'm' tames differenti. una. n. sbā sepa
 ta cōueit' cū alia i materialitate drā ab
 inices i gradu p'fectōis s3 recessus a po
 tentialitate. 7 accessus ad actū purū. 7
 iō ab eo qd' seq' illas ip' sūt imateria
 les sūt i eis g' sicut i materialitas ē aliqd

h'. Ab eo āt qd' cōseq' i eis gradū p'
 fectōis sūt' in eis drā nobis tamē ig'
 ta. n' os bas drās eē accidētales. qz iut
 s3 maiorē ē minorē p'fectōis q' nō diuersi
 ficāt spēs. gradus. n. p'fectōis in recipi
 ēto eādē forās nō diuersificat spēs. si
 cut albi' 7 min' albi i p'ncipāto ei' dez
 generis albediez. s3 diuersus gradus p'
 fectōis i ip'is foris ē natūis p'ncipatō
 diuersificat spēs. sic na' p'cedit p' grad'
 ex plātis ad alia p' qdā q' sūt med' ite
 aīa 7 plāras s3 p'bz i li' de alibz. n' ite
 rā ē nece' ut disio intellectualiū sbāz
 sit sp' p' duas drās nezas. qz h' est ip'ol
 sibile in oibz rebz accidere ut p'bas di
 cit in xii. de alibz. . Tertio inuenit'
 eē in sbāis cōpositis ex m' 7 for' in qbz
 7 est ē receptū 7 finitū pp' h' q' ab a'
 eē hēnt. 7 itatū na' n' qd'it' earū ē rece
 pta i m' significata. 7 iō sūt finit' 7 su
 pins 7 iferius. 7 i eis iā pp' dione m'
 signat' potētiā ē mltiplica' ididuatū i
 una sp'e. 7 in his sbāis q'z se hēat eē
 ad itēdēs locas supra dictum est.

Quo cēntia ē i accidētibz.

Dnc restat uidere q'z sit eē in ac
 cidētibz. qūo āt sit i oibz sbāed
 etū ē. 7 qz ut dictū ē eē qd' p' diffiōs si
 gnificat'. os q' eo' hēant cēntiā q' hēnt
 diffiōs. diffiōs āt hēnt icōpletā. qz non
 pūt diffiniri nisi pona' sbāz i eozū diffiōe
 7 h' iō ē. qz nō hēnt i se eē absoctū p'
 a sbō. s3 sicut ex for' 7 m' relig' ē sbā
 le q' cōponūt'. Ita ex accē' 7 sbō adue
 nit. 7 iō ē n' for' sbāl cōpletū cēna' h'
 n' m'. qz i diffiōe for' sbāl os q' pona'
 illud eē for'. 7 ita diffi' ei' ē p' additōs
 alie'. qd' ex g' ei' ē. sicut 7 diffi' for' acci
 dētal'. ut ē i diffiōe aīe poi' cor' a natū
 rālī q' cōsiderat aīaz solū ip' ē forma
 phisici cor'is. s3 tames inter forās sbāles
 7 in accidentales tāzū interest. qz sicut

for^a s^a b^a nō h^a p^a eē absol^a tū sine eo cui
 adueit: ita n^a. l^a u^a cui adueit. s. m^a. q^a iō
 ex cōiūctōe utriusq^a reliq^a illud eē in q^a
 res p^a subsistit. q^a ex eis cōiūctōe p^a. pp
 qd^a ex cōiūctōe eorū reliq^a eē qdā. vñ
 de for^a q^auis in se cōiūctōe derata non h^aat
 rōz cōpletā eē. tamē ē p^a eē cōplet^a.
 s^a illud cui adueit accn^a ē s^a i se cōpletū
 subsistēs i suo eē. qd^a qdē eē nāl^a p^acedit
 accidēs qd^a sup^auēit. q^a iō accidēs sup^a
 uēiens ex cōiūctōe sui cū eo cui sup^aue
 uēit nō cāt illud eē i q^a res subsistit per
 qd^a res ē eē p^a. s^a cāt qd^a dā eē s^a. sine
 quo res subsistēs intelligi p^a eē. sicut p^a
 mū itelli p^a sine fo. l^a p^a sine s^a bō. un
 te ex accidēte q^a s^a bō nō fit unū p^a. s^a
 unū p^a accidēs. q^a iō ex eorū cōiūctōe
 nō resultat eēn^a qdā. sicut ex cōiūctōe
 for^a cū m^a. pp qd^a accidēs n^a rōz cōple
 te eē h^az n^a p^a cōplet^a eē eē. s^a sicut est
 eē s^a qd. ita q^a eēnā s^a qd h^az. s^a q^a
 illud qd^a dicit^a max^a q^a uerissimē i q^a l^a gene
 re ē cā eorū q^a sūt p^a in i^a genere. sicut i
 gnis q^a ē i fine caliditatis cā calor. s^a
 i rebz calidis ut i fo meta. dicit^a. iō s^a bā
 q^a ē p^a in genere eēnā max^a q^a uerissimē es
 sentia hēns. os q^a sit cā accidētū q^a se
 cūdan^a q^a q^a s^a qd rōz eēt p^ancipāt. qd^a
 tamē diuersimōe cōtigit. q^a ei p^a res s^a bē
 sūt m^a q^a for^a. iō qdā accn^a p^ancip^a cō
 sequūf forās q^a qdā mās. for^a at iuenit^a
 aliq^a eē nō t^a pēd^a a m^a. ut aia itelle
 ctual^a. Nō uero nō h^az eē nisi p^a formā.
 vñ in accidētibz q^a cōsequūf forās ē
 aliqd qd^a nō h^az cōicatōz cū m^a. ut itel
 ligere qd^a nō ē p^arganū cor^ale. sicut p^a
 bat phūs i s^a de aia. Aliq^a n^a ex cōseq^a n
 tibz forās. sūt q^a hēnt cōicatōz cū m^a.
 sicut sentire. s^a nāl^a accidēs cōseq^a mās
 sine cōitūde for^a. In his tamē accidēt
 ibz q^a mās cōsequūf iuenit^a qdā diuersitat^a
 qdā. n. accn^a cōsequūf mās s^a ordinez
 quē hēnt ad formās spālē ut masculin^a

q^a s^a i mas i al^a s^a b^az. q^a rū diuersitas ad mās
 reduci^a ut dicit^a i. x. meta. vñ de remota
 for^a aial^a deā accn^a nō remanet nisi eq
 uoce. qdā u^a cōsequūf mās s^a ordinem
 quē hēnt ad forās generalē. q^a iō remo
 ta for^a spāl^a adhuc i ea remanēt. sicut
 nigre^a t^a s^a ē i ethiope ex mixtōe eorū
 q^a nō ex rōe aie q^a iō p^a mortē i co rema
 net. q^a q^a unaq^a res ididua ex m^a. q^a col
 locat^a i genere l^a spe p^a suā forās. Ideo
 accn^a q^a cōsequūf mās sūt accn^a ididui.
 s^a q^a etiā ididua ei^a des spēi dūt ad iui
 ces. Accn^a u^a q^a cōsequūf forās sūt p^a p^a
 pa^a nes l^a generis l^a spēi. vñ iueniūf
 i oibz p^ancipantibz naturaz generis n^a
 spēi. sicut visibile cōseq^a i hōie formaz
 q^a visus cōtigit ex aliq^a apphēsiōe aie
 hōis. Sciēdū ē ē q^a aliq^a p^a accn^a ex
 p^ancipis essentialib^a cāt^a s^a actū p^aleū.
 sicut calor in igne q^a sp^a a^a ē calidus.
 Aliq^a p^a u^a s^a aptitudies tāū. s^a cōple
 mētū accipiūt accn^a ex agēte exteriō.
 sicut dyaphonetas i aere q^a cōp^alet^a per
 cor^a lucidū exteri^a. q^a in talibz aptitud
 ē accidēs isepable. s^a cōplemētū qd^a ad
 uēit ex aliq^a p^a n^a qd^a ex^a essentia rei ul
 qd^a nō itrat cōsūtutōz rei ē separe: si
 cut moueri q^a h^a mōi. Sciēdū ē etiā
 q^a in accidētibz. Alio^a sūt gen^a dā: q^a
 spēs q^a in s^a b^ais. q^a n. in s^a b^ais ex m^a q^a
 for^a s^a b^ali effici^a p^a unū. una qdā na^a ex
 eorū cōiūctōe resultat q^a p^a p^a in p^a mō
 s^a bē collocat^a. Iō in s^a b^ais nōia cōcreta
 q^a cōpositū significat p^a p^a in genere esse
 dicit^a. sicut genera ul spēs. ut hō l^a al
 Nō at for^a ul m^a ē in p^a mō h^a. nisi p^a
 reduciōz. sicut p^a n^a in genere p^a mōū eē
 dūz. s^a ex accn^a s^a bō nō fit unū per se
 Vñ nō resultat ex eorū cōiūctōe ali
 qua na^a cui intētio generis l^a spēi possit
 attribui. vñ nōia accidētia cōcretie
 deā nō ponūt in p^a mō. sicut spēs ul ge
 nera. ut albū l^a musicū. nisi p^a reduciōz

s3 solū s3 q̄ abstracta significā. ut a3 i
 musica. Et qz accn' no cōponūf ex m'
 7 for'. iō nō p̄t i eis sūi g'a m' 7 dā
 a for' sicut in sūia cōpōitis. s3 os ut p'
 ge' sumā' ex ipō m' cēndi s3 qz es dūe
 simōe s3 p' 7 posterius ex. x. generibz
 p̄dica'. sicut dicif q̄ritas ex eo qz ē mē
 suza subē. 7 q̄ritas sūm qz est diffinitio
 substantie. 7 ex aliis s3 p̄būz i. ix. met'.
Dicē u' in eis sumū' ex diuersitate p̄nci
 p̄iorū ex qbz cānf. Et qz p̄p̄e passin
 nes ex p̄p̄is p̄ncipiis sūi cānf. iō sūz
 ponit in diff. de eorū loco dicē si in ab
 strato diffiniat s3 qz sūi p̄p̄e in genere
 sicut dicif qz finitas ē nali cūritas. s3
 ecōuerfo effz si eorū diffinitio sumezet
 s3 qz cōuerue dicūf. sic ei sūz i eorū
 diffinitioe ponerez sicut ge'. qz tūc dif
 finiret p̄ mōz sūāz cōpōitazū in qbz
 20 generis sūi a m'. sicut dicif qz sumū
 ē nalius cūritas. sūz ēt ē si vñ accn' alte
 rius accidētis p̄n' sit. sicut p̄u' 20 is ē
 actio 7 passio 7 q̄ritas. 7 iō s3 b' didit
 p̄būz 20 ones in. v. meta. s3 qz p' p̄n'
 accidētū nō sp̄ sunt maifesta. iō q̄ritas
 sumis' dīas accidētū ex eorū effectibz
 sicut cōgregatiūz 7 disgregatiūz di
 cūnf dīe coloris q̄ cānf ex habundātia
 n' paucitate lucis ex q̄ diuerse sp̄tes
 coloris cānf. Sic g' p̄z qūo ee' ē in sub
 stātia 7 accidētibz. 7 qūo in substantiis
 cōpōitis 7 simplicibz. 7 qūo itentioes
 logice ules in eis inueniūf. Excepto
 p̄mo qd' est infinite simplicitatis cui nō
 cōuenit 20 generis l' sp̄el. 7 p̄cōns nec
 diffinitio pp̄ suā simplicitatē in quo sit
 finis 7 cōsuatio b' fmonis. Amen.
Explicūt qōes sup̄ tribz p̄ncipiis rerū
 naturalū 7 formalitates Andōi adree
 necnō 7 sci Thōe tractat' de ēt 7 ee'
 ab excellēssio sac' theco' p̄fessio' Thōa
 p̄nchet aglico ex heremitanorū ordie
 igētū diligē' emēd'. 7 p̄ magi' Laure'
 de lēdāria Padue ip̄se. m' cccc lxxv.

